தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1969 மார்ச் 13

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் **புலவர் கா. கோவிந்தன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்- விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

கொல்லிமலை காடுகளில் மரம் வெட்டுதல்

குறுகிய கால * **வினா 1.—திரு. ஆர். கருப்பையா :** மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மாவட்டம் துறையூர் கொல்லிமலைக் காடுகளில் விலையுயர்ந்த சந்தன மரங்களை அனுமதியின்றி வெட்டி விற்றிருப்பது என்பது உண்மையா ?

(இ) இது பற்றி அரசுக்கு ஏதாவது புகார் வந்துள்ளதா ?

(உ) அங்கு பணியாற்றி வந்த அதிகாரி ஒருவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார் என்பது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) & (இ) புகார்கள் வரப்பெற்றதன் பேரில், வனத்துறை அதிகாரிகள் முதற்கண் நடத்திய புலனாய்விலிருந்து துறையூர் சரகத்தைச் சேர்ந்த அரும்பாவூர் சோபனபுரம் ஒதுக்கக் காடுகளில் சந்தன மரங்களை வேருடன் பெயர்த்து வண்டிகளில் ஏற்றிச் சென்று, சந்தனமர வணிகர்களுக்கு விற்பனை செய்யும் நோக்கத்துடன் அடுத்துள்ள பட்டா நிலங்களில் நட்டிருப்பதாக தெரியவந்தது. மேலும் குற்ற விசாரணைத் துறையால் புலனாய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

(உ) சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட வனத்துறை அதிகாரியும் ஏனைய வனத்துறை வருவாய்த்துறைச் சார்நிலைப் பணியாளர்களும், தற்காலிகமாய் வேலையிலிருந்து நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. கே. விநாயகம் : அப்படிச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக சந்தன மரங்களை வெட்டி அகற்றினார்களே, அதிலே எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டது அரசாங்கத்திற்கு ? அதற்கு உடந்தையாக இருந்த அதிகாரிகள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரித்து ஏதாவது முடிவுக்கு வருவதற்கு எத்தனை நாட்கள் ஆகும் ? தற்காலிகமாக அவர்களை வேலை நீக்கம் செய்திருப்பது போதிய தண்டனை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 75 டன் சந்தன மரங்கள் வேரோடு பிடுங்கி எடுக்கப்பட்டு விற்கும் நோக்கத்தோடு தங்களுடைய பட்டாநிலங்களிலே கொண்டுபோய் நட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக தகவல் வந்தவுடன் சம்பந்தப்பட்ட வனத்துறையைச் சேர்ந்த 12 அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பூரணமாக விசாரித்த பிறகுதான் யார் யார் குற்றவாளிகள் அவர்களுக்கு எத்தகைய தண்டனை விதிக்கப்படவேண்டும் என்று தெரியும். இது ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டு ஆகுமா என்றால் சொல்லமுடியாது. எவ்வளவு சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இது சம்பந்தமாக 112 பேர்கள் இந்தச் சதியிலே ஈடுபட்டு மரங்களை வெட்டிச் சென்றார்கள்

என்று வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மேல் நடவடிக்கை நிச்சயமாக எடுக்கப்படுகிறது. தாற்காலிகமாக நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். முதலிலே சஸ்பெண்ட் பண்ணிவிட்டு பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். இதெல்லாம் வழக்கறிஞரான கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரியும்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இந்த முறைகேடான காரியங்கள் நடைபெறுவதுபற்றி யார் தகவல் கொடுத்தார்கள் ? யார் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள் என்ற விவரம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதைச் செய்கிற முறையிலே நம்முடைய கொறடா அவர்கள்தான் தகவல் கொடுத்தார்கள். இந்த நல்ல காரியம் செய்ததற்காக அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கிறது. இந்தமாதிரி தகவல் கொடுத்தால் சம்பந்தப்பட்டவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும், அரசாங்கத்தின் சொத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் பயன்படும்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : உயர்ந்த விலையுள்ள சந்தன மரங்களை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனுடைய மதிப்பு என்ன என்று சொல்லமுடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 75 டன்னுக்கு இருக்கும் என்று சொன்னேன். அதனுடைய மதிப்பு சுமாராக இரண்டு கோடி ரூபாய் இருக்கலாம்.

திரு. சொ. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்கு மிச்சப்படுத்திக் கொடுத்த கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அரசு ஏதாவது பரிசு வழங்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல எண்ணம் அவர்கள் பால் இருக்கும்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : இரண்டு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தன மரங்களை வாங்கியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா ? அதிக லாபம் வரக்கூடிய இந்த சந்தன மரங்களை மற்றப் பிரதேசங்களிலே வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இதிலே 112 பேர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே சில பேர்கள்தான் ஒதுக்கப்பட்ட காடுகளில் இருந்து எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். சில பேர்கள், பட்டாதார்கள் வாங்கியதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். யார் யார் வாங்கினார்கள், யார் யார் கொண்டு சென்றார்கள் என்ற தகவல் விசாரணைக்குப் பிறகுதான் தெரியும்.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சந்தன மரங்கள் திருட்டுப்போவது எத்தனை ஆண்டுகளாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ளலாமா ? திருட்டுப்போன மரங்களைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய வகையில் மரங்களுக்கு நம்பர் கொடுக்கக்கூடிய முறையை இனிமேலாவது அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சந்தன மரங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றவோ அங்கெல்லாம் பரவலாக திருட்டு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கண்காணிப்பு தொடர்ந்து இருந்துவருகிறது. வேலியே பயிரை மேய்வது போல் அதிகாரிகளே அதற்கு உடந்தையாக இருந்ததால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. இதனால் வேண்டிய பந்தோபஸ்து போட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சாதாரணமாக காடுகளிலே திருட்டுப் போன செய்தி பல வருஷங்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன.

1969 மார்ச் 13]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இரண்டு கோடி மதிப்புள்ள சந்தன மரங்கள் எப்போது வெட்டி எடுக்கப்பட்டன ? இனிமேலாவது அப்படி நடைபெருமல் இருப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதற்காக காட்டிலாக்காவில் நிறைய அதிகாரிகள் இருக்கிருர்கள். கார்ட், ரேஞ்ஜர், பாரஸ்டர், ஜில்லா அதிகாரிகள், கன்சர்வேடர் எல்லோரும் இருக்கிருர்கள். ஆகவே நிறைய கண்காணிப்பு செய்யப்படுகிறது. வேருேடு அவர்கள் பிடுங்கிக்கொண்டு போவதற்குக் காரணம் கிளையாக இருந்தால் கண்டுபிடித்துவிடுவார்கள் என்பதால்தான். வேருேடு பிடுங்கிச் சென்றுவிட்டால் அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடியாது. சந்தன மரத்தை வெட்டிக்கொண்டு போவதாக இருந்தால், சிறு சுள்ளி எடுத்திருந்தால்கூட கண்டுபிடித்துவிடலாம். தகவல் கிடைத்தவுடன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : சந்தன மரங்கள் உள்ள காடுகளேப் பாது காக்க தனி அதிகாரிகளேயும் சிப்பந்திகளேயும் நியமித்து தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற அளவில் அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சந்தனக் காடுகளேப் பாது காக்கத்தான் இந்த அதிகாரிகள் இருக்கிருர்கள். சில காடுகள் சந்தனக் காடுகளாக இருக்கலாம், சில காடுகள் மூங்கில் காடுகளாக இருக்கலாம். இந்தப் பகுதியில் அடர்த்தியாக இருப்பது சந்தன மரங்கள்தான். அங் கங்கே அதிகாரிகள் கண்காணித்து வருகிருர்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சந்தன மரங்களே வெட்டி எடுத்துப் போவது என்பது வருஷக் கணக்காக நடந்துவருகிறது. இப்போது வேருேடு பிடுங்கக்கூடிய அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. இது ஒரு நாள் இரண்டு நாள் நடந்திருக்கிறதா ? மாதக்கணக்காக நடந்திருக்கிறது. இதிலே பல அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருந்திருக்கவேண்டும். இது போன்று வருஷக் கணக்கிலே நடக்கவிடாமல் வழக்குகளே உடனடியாக விசாரணே செய்து அவர்களே வேலேயிலிருந்து நீக்கிஞல் மட்டும் போதாது, கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரசு நிச்சயமாகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும். பெரிய அதிகாரிகள் என்ருலும் தயக்கம் கிடையாது. இந்தச் சதிக் குற்றத்திலே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நீங்கலாக 112 பேர்கள் என்றுதான் சொல்வதற்கில்லே. மேலும் தகவல் கிடைத்து இன்னும் அகப்படுவார்கள். இதற்காக சென்னேயிலிருந்து பெரிய அதிகாரி கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிருர்கள். விரைவிலே இந்த வழக்குகள் முடிவு பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. விஞயகம் : இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி அரசாங்கத்தி னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இதை அந்தத் துறையிலே இருக்கிற அதிகாரிகளே பார்வையிட்டு கண்காணிப்பதைவிட இதற்கென்று தனியாக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீஸ் போட்டு, குறிப்பிட்ட விலே உயர்ந்த மரங்களேப் பொறுத்தவரையிலாவது, தனியாகப் போட்டுக் கண் காணிப்பு செய்யக்கூடிய அளவில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சில அதிகாரிகள் தவறு செய்வதாலே அந்த இலாகாவில் உள்ள அத்தனே பேர்களும் குற்றவாளி கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. குற்றத்தைச் செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்பொழுது குற்றம் செய்யாதவர்கள் மீது சந்தேகப் படுவது கூடாது. இதற்காக தனியாக ஒரு ஆர்ம்டு போலீஸ் போட்டால் ஏதாவது துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தால் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் நினேக்கிருர் போலும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலேவர் : துணைக் கேள்விகள் செய்திகளே தெரிந்துகொள்வதற்காக இருக்கவேண்டுமே தவிர யோசனேகளேச் சொல்வ தாக இருக்கக்கூடாது.

THIRU K. VINAYAKAM : I am suggesting a method.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுதான் கூடாது. துணைக் கேள்விகளில் அது கூடாது என்று சொன்னேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி : இந்தச் சந்தன மரங்களை வேரோடு பிடுங்கி விட்டு அது தெரியாமல் இருப்பதற்காக நீலகிரித் தைல மரத்தை அந்த இடத்திலே கொண்டுவந்து வைத்து கணக்குக் காட்டுகிறார்களே, அதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையிலே அவ்வப்பொழுது எவ்வளவு சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன என்று அதிகாரிகள் கணக்குக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இந்த இடத்திலே சந்தன மரங்களுக்குப் பதிலாக நீலகிரித் தைல மரங்கள் வைத்ததாகத் தகவல் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்விகள் 304 முதல் 310 வரை பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Hyacinth as cattle feed.

*** 311** *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM : **Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—**

(*a*) whether water hyacinth is used as a good feed for milch cattle ; and

(*b*) whether the animal nutrition section of the Madras Veterinary College processed hyacinth into a cattle feed ?

மாண்புமிகு திரு.ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆகாயத் தாமரையை கால்நடைகள் சில தீவனமாகக் கொள்வது காணப்பட்டது. கறவை மாடுகளுக்கு அது நல்ல தீவனமாகப் பயன்படுமா என்பதை ஆராய வேண்டும்.

(இ) ஆம், சென்னை, கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியின் கால்நடை ஊட்டச் சத்துப் பிரிவு ஆகாயத் தாமரையின் சில மாதிரிகளை (அ) பசுந் தீவனக் குழிபதன் முறையிலும் (ஆ) உணவாகவும் பரிசோதனை மூலம் ஆராய்ந்து பார்த்தது. இப்பணி நடைபெற்று வருகிறது. இந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவு வெளிவந்ததும், இப்பொருளைக் கால்நடைத் தீவன பொருளாகப் பயன்படுத்துவது குறித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. விநாயகம் : சார், இந்த ஹையசிந்த் என்ற ஆகாசத் தாமரை அதிகமாகக் கூவம் ஆற்றிலேயும், பக்கிங்காம் கேனலிலும் பரவியிருக்கிறது. அதற்குக் கீழே தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்றே சந்தேகமாக இருக்கிறது. இது மாட்டுக்குத் தீவனமாக வைப்பது என்பது ஒருவிதம். இதையே நிலத்திற்கு உரமாகப் போடக்கூடும் என்ற செய்தி இருக்கிறதே, அந்தத் துறையிலே அதிகாரிகள் ஆராய்ச்சி செய்தார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி, கால்நடைத் தீவனமாக அது பயன்படுகிறதா என்பது தான். அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. கனம் உறுப்பினருடைய மற்றொரு யோசனை யைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

உணவு தானியங்கள் பதுக்கல்

*** வினா 312.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் :** மாண்புமிகு **உணவு,** வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) 1967-68-ல் பதுக்கல் தானியங்களைப் பிடிப்பதற்காக **திடீர் சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டனவா ?**

1969 மார்ச் 13]

(இ) தானியங்கள் மற்றும் உணவுப் பொருள்களை பதுக்கி வைத்து இருந்ததாக எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்பட்டன ? அவற்றில் எத்தனை பேர் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) நீலகிரி மாவட்டம் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் திடீர் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

(இ) உணவுப் பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்து இருந்ததாக 1,435 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில் 313 பேர்கள் தண்டிக்கப் பட்டார்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் சார், தண்டிக்கப்பட்டவர்களுடைய லைசென்ஸ்கள் எத்தனை ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தண்டிக்கப் பட்டது சம்பந்தப்பட்ட பொருள்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தண்டிக்கப்பட்டவர்களுடைய பொருள்கள் அத்தனையையும் பறிமுதல் செய்து இருக்கிறோம்.

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, அவ்வாறு பறிமுதல் செய்யப் பட்ட பொருள்களின் அளவு என்ன ? அவற்றின் மதிப்பு என்ன ? அவர்களுடைய பெயர்களைச் சொல்லமுடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை, தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. க. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங் கம் வந்ததற்குப் பின்னால் பதுக்கியிருக்கிற உணவு தானியங்களை கண்டு பிடித்து பதுக்கியவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தண்டித்து இருக் கிறோம். இதற்கு முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏதாவது அப்படிச் செய்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அப்போதும் தண்டனை கொடுக் கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே எதிர்பார்க் கும் உணவுப் பஞ்சத்தைத் தவிர்க்கும் முதல் நடவடிக்கையாக உணவு தானியங்களைப் பதுக்குகிறவர்களின்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ? அவர்களுக்குக் குறைந்தது 10 ஆண்டுக் கடுங்காவலாவது கொடுக்கக்கூடிய அளவில் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இது சட்டப் பிரச்னையைக் கிளப்புவதால் எந்த எந்தக் குற்றத்திற்கு எவ்வளவு எவ்வளவு தண்டனை என்பது எல்லாம் சட்டத்தில் இருக்கிறபடியே விதிக்கப்படுகிறது. கண்டிப் பாக உணவு தானியங்களைப் பதுக்கி வைக்கிறவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் பொருள்கள் பறிமுதல் செய்யப்படுகின்றன. நெல், மற்ற உணவுத் தானியங்கள் கைப்பற்றப்படுகின்றன. அதற்குமேலே அபராதம் விதிக்கப் படுகிறது. அபராதத் தொகை கட்டாதவர்களுக்குப் பிற தண்டனைகள் தரப்படுகின்றன.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மொத்தம் 1,435 வழக்குகள் தொடரப் பட்டு அதிலே 313 வழக்குகளில்தான் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிகமான வழக்குகளில் விடுதலை செய்யப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன ? வழக்குகள் சரியாகப் போடப் படவில்லையா ?

[1969 மார்ச் 13

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திறமையான வழக்கறிஞர்களை வைத்து வாதாடியிருக்கலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் கொலை செய்யாதவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள், கொலை செய்தவர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். அதுவெல்லாம் வழக்கறிஞர்களின் திறமையைப் பொறுத்திருக்கலாம்.

திரு எஸ்.ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, எந்த எந்த மாவட்டத்தில் எத்தனை பதுக்கல் பேர்வழிகள்மீது வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன ? உணவு நெருக்கடி உள்ள இந்த நேரத்தில் மேலும் பதுக்கல் பேர்வழிகளுக்குத் தீவிர தண்டனை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சென்னையில் 196 வழக்குகள், செங்கற்பட்டில் 2, தென் ஆற்காட்டில் 14, வட ஆற்காட்டில் 1, சேலத்தில் 12, தர்மபுரியில் 11, திருச்சியில் 15, மதுரையில் 965, இராமநாதபுரத்தில் 34, தஞ்சாவூரில் 92, திருநெல்வேலியில் 77, கன்னியாகுமரியில் 15 வழக்குகள் போடப்பட்டன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : சார், உணவுப் பொருள்களைப் பதுக்கி வைக்கிறவர்களுக்குத் தண்டனை மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. அதற்கு மேல் அவர்கள் எவ்வளவு உணவுப் பொருள்களை பதுக்கினார்களோ அதற்கு ஈடாக அவர்களுடைய சொத்துக்களையும் பறிமுதல் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சட்டப்படி அவர்கள்மீது என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ, எந்த அளவுக்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதோ அதுவெல்லாம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த போலீஸிலே கேடி லிஸ்ட் என்று வைத்துக்கொண்டு தவறு செய்கிறவர்களையெல்லாம் கண்காணித்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதுமாதிரி பதுக்கல் செய்கிறவர்கள், கள்ள மார்க்கெட்டுகாரர்கள் இவர்களுடைய லிஸ்டை தயார் செய்து அவர்களைத் தீவிரமாகக் கண்காணிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முதல் பதுக்கலில் அகப்பட்டால் அவர்களைச் சந்தேகத்தோடு கண்காணிப்புச் செய்யப்படுகிறது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் காட்டப்படுவதில்லை.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, கிராமப் பகுதிகளில் பதுக்கல் செய்கிறவர்கள் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள், வசதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பதுக்கல்காரர்களைக் கண்டுபிடிக்கச் செல்லுகின்ற அதிகாரிகள் அவர்களின் செல்வாக்குக்குட்பட்டவர்கள் ஆகிவிடும் காரணத்தால், பதுக்கலை வெளியே கொண்டுவர முடியாமல் போய்விடுகிறது. எனவே, பதுக்கலை வெளியே கொண்டுவரக்கூடிய அளவில் ஒரு பொதுமக்கள் கமிட்டி இதற்காக அமைத்து அதன்மூலம் தீவிர கவனம் செலுத்தினால் நல்லது. இதிலே அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பதுக்கல் இருக்கிறது என்று ஒரு இடத்திலே இருந்து தகவல் வந்ததும் உடனே அதிகாரிகள் சென்று கண்டுபிடிக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டால் அதைப்பற்றி அவர்கள் கூடிப்பேசி நடவடிக்கையில் இறங்குவதற்கு முன்பாக பதுக்கல்காரர்கள் ஜாக்கிரதையாக தங்களுடைய இடத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்குப் போகக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும். அதிகாரிகள் பெரியவர்களாக இருந்தால் விட்டுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. எப்பேர்ப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். தகவல் வந்ததும் இரவோடு இரவாக அதிகாரிகளை அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். 500 மூட்டை இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்து, உடனே போய் பரிசோதனை செய்கிற நோக்கில் 700 மூட்டை கிடைத்தது. பெரும்புள்ளி என்பதால் விடப்படுவதில்லை. அவர்கள்மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

ரூபாய்க்குப் படி அரிசி திட்டம்

* 313. வினு.—திரு. டி. மார்டின் : மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஒரு ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசித் திட்டத்தை நெல்லைமாவட்டத்திலுள்ள சாத்தான்குளம் தொகுதி போன்ற நஞ்சை நிலங்களதிகமில்லாத பகுதிகளுக்கு நடப்பு ஆண்டிலாவது விஸ்தரிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் தற்சமயம் தமிழ்நாடு அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) & (இ) அந்தமாதிரித் திட்டம் இப்போது கிடையாது.

திரு. டி. மார்டின் : நஞ்சை நிலம் அதிகமில்லாத பகுதிகளிலும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளிலும்—சென்னை கோவையைப் போல தூத்துக்குடி சப் தாலுக்கா, ராதாபுரம் சப் தாலுக்கா, சாத்தான்குளம் சப் தாலுக்கா ஆகிய இடங்களுக்கு 1972-ஆம் வருஷத்திற்கு முன்னதாவது பரீட்சார்த்தமாகப் படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சென்னையிலும், கோவையிலும் குடும்பக் கார்டு திட்டத்தை வைத்திருந்தார்கள். ஆகவே உடனடியாக இங்கே படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தோம். மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று நாம் விரும்பினுலும் இன்றைக்கு இருக்கிற வறட்சி நிலை, நிதிநிலை ஆகியவற்றின் காரணமாக இப்போதைக்கு இதை விரிவுபடுத்துவதற்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்தப் படி அரிசித் திட்டம் சென்னையிலும் கோவையிலும் இருக்கிற காரணத்திஞல் கிராமங்களில் இருந்து பெருவாரியான மக்கள் நகரத்தை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிருர்கள். அதனுல் இங்கே ஜனத்தொகை கூடுகிறது. ஆகவே இதைக் குறைக்க மற்ற இடங்களுக்கும்—ஆர்கனைஸ்டு லேபரர்ஸ் என்ற அடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் பகுதிக்கும் படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தெளிவாகப் பலமுறை கூறிய பிறகும் இதைப்பற்றிக் கேட்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்தப் பிரச்சினை எழவில்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, may I know whether this Government will come forward to issue one-rupee-a-measure-rice to the drought-affected areas of our State especially like the Hosur taluk in the Dharmapuri district which has been worst hit by drought for the last four years ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வறட்சியான பகுதிகளுக்கு ஏற்கெனவே நெல்லாக, கோதுமையாக, சோளமாக தானியங்கள் வழங்கப் பட்டுவருகின்றன. அங்கே படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வழியில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேறு இடங்களுக்கு படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வழியில்லை என்று சொன்ன பிற்பாடு-எங்கள் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கப்படுமா, எங்கள் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கப்படுமா என்று கேட்கவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : படி அரிசித் திட்டத்தினால் இந்தச் சர்க்காருக்கு 8·73 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுவதாகக் காணப்படுகிறது. மேலும் படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதினால் எத்தனை கோடி நஷ்டம் ஏற்படும் ? அப்படி விஸ்தரிப்பது இப்போது சாத்தியமா ? (திரு. கே. விநயகம் :—நூறுகோடி).

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : படி அரிசித் திட்டத்தினால் 8·73 கோடி நஷ்டம் என்பது தவறானது. அது பலமுறையும் இந்த மன்றத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. எட்டுகோடி சொச்சம் நஷ்டம் என்று மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற எந்த தஸ்தாவேஜிகளிலும் காண முடியாது. சென்னை, கோயம்பத்தூர் பகுதி மக்களுக்கு படி அரிசித் திட்டம் அளிப்பதனால் 40 லட்சம் மக்களுக்கு 4 கோடிதான் ஆகிறது. ஆனால் நான் முன்பு குறிப்பிட்டபடி 42 ரூபாய் அரிசிக்கு 3 ரூபாய் போனஸ் என்று சேர்த்துக் கொடுப்பதனால்

—that is not passed on to the consumer—

பாக்கியுள்ள தொகை எல்லா ஊர்களிலும் உள்ள விவசாய மக்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம். எல்லா ஊர்களிலும் உள்ள மக்களுக்கு அந்த நன்மை போய்ச் சேருகிறது.

அடுத்து படி அரிசித் திட்டம் இரண்டாம் ரக நெல்லைப் பொறுத்துத் தான் முதல் ரக அரிசிக்குக் கிடையாது. இரண்டாம் ரக அரிசி உற்பத்தியும் இப்போது குறைவாக இருக்கிறது. இன்றைக்கும் தமிழ்நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினை படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பது என்பதல்ல வறட்சி நிலை ஏற்பட்டுள்ள நிலையில் உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிவிடாதிருக்க கட்டுப்பாடான விலையில் மக்களுக்கு தானியங்கள் கிடைக்கும்படி செய்வதுதான்.

Scale of pay of Librarians

*** 314 *Q*.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether the scale of pay of Librarians in Government Colleges are likely to be revised on a par with U.G.C. scales ?**

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இவ்விஷயம் பரிசீலனையிலிருக்கிறது.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவப்படி

***315 வினா—திரு. எம். பூபதி** : மாண்புமிகு கல்வி, தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப் பட்டு வந்த வைத்திய அலவன்சை 1958-ம் ஆண்டுக்குப் பின் நிறுத்திய காரணம் என்ன ?

(இ) ஆசிரியர்கள் பெற்று வந்த இந்தச் சிறு சலுகையை மீண்டும் அளிக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : (அ) தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு எந்த விதமான வைத்திய அலவன்சும் எந்த காலத்திலும் அளிக்கப்படவில்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

1969 மார்ச் 13]

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, இனிமேலாவது அந்தமாதிரி வைத்திய வசதி கொடுக்க பரிசீலனை செய்ய முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதைக்கு இல்லை.

திரு. டி. மார்டின் : மெடிகல் அலவன்ஸ் கொடுப்பதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் இருக்கும். ஆகவே தனியார்துறை பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பண்டிகைககு முன்பணமாகக் கடன் வழங்கும் திட்டத்தையாவது கொண்டு வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தனியாகக் கேள்வி கேட்கவும்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒருபோதும் மெடிகல் அலவன்சு கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாநிலத்தின் மற்றப் பகுதிகளில் இருப்பதைப்போலவாவது அங்குள்ளவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை அளிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : குமரிமாவட்டம் என்ற வார்த்தையை நான் உபயோகிக்கவில்லை.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : ஆசிரியர்கள் என்றால் எல்லோரும் ஆசிரியர்கள். அரசாங்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கிற சலுகைகள் மற்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கிடைப்பதுதான் நியாயம் என்பதை உணர்ந்து எத்தனை செலவானாலும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகளை விஸ்தரிக்க முன் வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் உறுப்பினர் ஆசிரியர் களிடம் காட்டுகிற பரிவுக்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இலவசக் கல்வித் திட்டம் வந்தபிறகு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம், அலவன்சு முழுவதையும் அரசாங்கமே கொடுக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கிற சலுகைகளை தனியார் பள்ளிகளுக்கும் விஸ்தரிப்பது என்றால் 7 லட்சம் வரும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நிதிநிலை நமக்கு இடம் கொடுக்கிறதோ அப்போது கவனிக்கவேண்டிய பிரச்சினை இது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, this medical allowance is now given to the teachers working in recognised institutions under the control of the Government, Corporation and Local Bodies. As the expenditure that would be incurred if the same benefit is extended to the teachers working in private schools would not be more than Rs. 7 lakhs, what is the difficulty which the Government feel now to fritter away this small amount for those teachers also ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முன்னே குறிப்பிட்ட அந்தக் கருத்தையே கனம் உறுப்பினர் பரிவோடு கூறியது மகிழ்ச்சியைத் தரு கிறது.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, செகண்டரிகிரேட் ஆசிரியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டதன் காரணமாக—அவர்கள் பிள்ளை களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்காது இருக்கிறது. எல்லா ஆசிரியர் களுடைய குழந்தைகளுக்குமே உபகாரச் சம்பளம் வழங்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதுபற்றிய தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. பி. துரைராஜ் : தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தற்போது மருத்துவ வசதி கொடுக்க இயலாவிட்டாலும் வருங்காலத்திலாவது அவர்
முற்பகல் 9 30 களுக்கு இலவச மருத்துவ சிகிச்சை கொடுக்க வேண்டுமென்பதை உணர்ந்து அடுத்த ஆண்டு அதற்கென நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : "தற்போது" என்று சொல்லியதிலிருந்தே அதையெல்லாம் ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

Introduction of Tamil as Official Language.

*** 316 *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM, THIRU S. RAMACHANDRAN, THIRU K. CHEEMAICHAMY :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state —

(*a*) whether there is any proposal to introduce Tamil, being the State Official Language, in all departments for all correspondence maintenance of records, transaction of business , etc. ; and

(*b*) the steps taken towards the speedy introduction of the Official Language ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசு அலுவலகங்களில் தமிழை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வரும் பணி படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆட்சிமொழியைச் செயல்படுத்துவதற்காக அரசு எடுத்துள்ள பற்பல நடவடிக்கைகளை விளக்கும் விவர அறிக்கை† ஒன்று சபைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. விநாயகம் : தாய்மொழி தமிழாக அல்லாதவர்கள் புரொபேஷன் பீரியட் முடிவதற்குள் தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது மானிடரி இன்சென்டிவ்ஸ் கொடுக்கிறதா ? நமது சட்டசபை நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் தமிழில் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் நாம் இயற்றும் சட்டங்களைத் தமிழிலே கொண்டு வருவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது ? அது எத்தனை நாளில் அமலுக்கு வரும் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரே கேள்வியில் எத்தனை பொருள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : என்ன இன்சென்டிவ்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற கேள்விக்கான விவரம் என்னிடம் இல்லை. தமிழ் நாட்டிலே வாழும் மக்கள் எந்த விதமான பிரதி பிரயோசனத்தையும் எதிர்பார்க்காமல் தமிழைக் கற்பதுதான் நல்லது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். சட்டத் தொகுப்புகளை எல்லாம் தமிழிலே கொண்டு வருவதைப் பற்றி முன்னரே சொல்லியிருக்கிறேன். நம்முடைய சட்ட விதிகள் அரசமைப்புச் சட்டப்படி இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சட்டப்படி ஆங்கிலத்தில் கொண்டு வந்தால்தான் செல்லும். சட்டத் தொகுப்பு அகராதி தயாராகிவிட்டது. அதை அடிப்படையாக வைத்து நீதித் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்களை வைத்து எந்த முறையில் இதனைச் செய்யலாம் என்று முடிவு செய்து அதற்குப் பிறகு மசோதாக்களைத் தமிழில் கொண்டு வருவதற்கு இயலும்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : அரசாங்கம் தமிழை ஆட்சி மொழியாக ஆக்குவதற்கு இவ்வளவு நடவடிக்கைகளை எடுத்த பிறகும் அரசாங்கத்தினுடைய நேரடிப் பார்வையில் இருக்கிற தலைமைச் செயலகத்தில் தமிழ் முழுவதும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. எங்களுக்கு வருகின்ற பதில்கள் எல்லாம்

† 616-618-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கிலத்தில்தான் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கான உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பிக்கவில்லை என்று கூறுவது உண்மையா ? தமிழ் சில துறைகளில் பயன்படுத்தபடுகிறது என்றால் எந்தெந்த அமைச்சரவையின் துறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைமைச் செயலகத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா அலுவலகங்களிலும் தமிழைப் பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அமைச்சர்களுக்கு எழுதப்படுகின்ற குறிப்புகள் எல்லாம் கூட தமிழிலே எழுதப்படுகின்றன. அமைச்சர்களும் தமிழிலே குறிப்புகளை எழுதுகிறார்கள். முழுமையாகத் தமிழைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய விருப்பம் படிப்படியாகச் செய்து விட முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லுகிற அமைச்சர்கள் மனுக்களைக் கொடுக்கிறபோது "மே பி லுக் டு இன்டு" என்று ஆங்கிலத்திலே குறிப்பு எழுதுகிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் தமிழிலே எழுதுவதற்கு முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழிலே எழுதவில்லை என்று சொல்வது தவறு. தமிழிலும் எழுதுகிறோம். ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிறோம் என்றால் அது பழக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீதிமன்றங்களில் ஜில்லா மட்டத்திலாவது உடனடியாகத் தமிழைக் கொண்டுவர போதிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நீதிமன்றத்தைப் பொருத்த அளவில் நாமே செய்துவிடக் கூடிய முடிவு அல்ல. உயர்நீதி மன்ற தலைமை நீதிபதி ஒத்துக் கொண்டார்கள். மாவட்ட அளவில் எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் சாட்சிகளை விசாரிக்கும்போது தமிழிலே கேட்கிறார்கள். தமிழிலே எழுதப்பட்ட அந்தக் குறிப்புகளை தமிழ் தெரிந்த நீதிபதியாக இருந்தாலும் ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. மொழி பெயர்ப்பிலே இரண்டு வக்கீல்களுக்கிடையேயே கருத்துவேறுபாடு ஏற்பட்டு விடுகிறது. எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும், கொறடா அவர்களும் வழக்கறிஞர்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற தமிழிலேயே எழுத வேண்டுமென்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கூறும்போது நமக்கும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் இடையே சிறிது வேறுபாடு இருக்கிறது. அதைப் பற்றி கடிதப் தொடர்பு இருந்து வருகிறது.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை அமல் நடத்துகின்ற வகையில் தாலூகா மட்டத்திலோ, மாவட்ட மட்டத்திலோ அரசாங்கத்தின் ஏதேனும் ஒரு இலாகாவிலாவது முழுக்க முழுக்க தமிழிலே ஆட்சி மொழி என்ற நிலை இருக்கிறதா ? அப்படி எத்தனை அலுவலகங்களில் இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. எல்லாம் தமிழிலேதான் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் சங்கடம் ஏற்படும். அலுவலர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள், நீதித் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் தமிழர்கள் அல்லாத தெலுங்கர்கள், கன்னடர்கள், மலையாளிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களுக்குச் சங்கடம் ஏற்படும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே, கட்டாயம் என்று சொல்லாமல் எங்கெங்கு தமிழைக் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வாறு கொண்டு வருவதற்குக் கூடிய விரைவில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு, மா. முத்துசாமி : கதர் கிராம வாரியத்தில் 96 சத விகிதம், அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல், பே அண்டு அக்கவுண்ட்ஸ் கணக்குகள் தவிர எல்லாம் தமிழிலேதான் நடைபெறுகிறது என்பதைச் சிலம்புச் செல்வர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : நகராட்சிகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்ற தாக்கீதுகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்திலே அனுப்பப்படுகின்றன. அவை தமிழில் அனுப்பப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவை எல்லாம் விரைவில் மாறும்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தமிழை முழுமையாக ஆட்சி மொழியாக்குவதற்கு என்ன கால கட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாளைக்கே அது முடியும் என்றால் அந்தக் காலகட்டத்தைக்கூட அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தமிழை ஆட்சி மொழியாகச் செய்வதிலே அரசாங்கம் படிப்படியாகக் கொண்டு வரும் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர்களுடைய டூர் புரோகிராம் கூட-ஒரு அமைச்சரவை தவிர-ஆங்கிலத்திலே வந்துக் கொண்டிருப்பது தமிழிலே வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதைப் பற்றி ஏற்கெனவே ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதாக நினைவு. இனி தமிழிலே போட வேண்டுமென்று தலைமைச் செயலாளருக்குக் குறிப்பு அனுப்பியதாக நினைவு. அதற்குப் பிறகு சுற்றுப் பயணத் திட்டங்கள் எல்லாம் தமிழிலேதான் வருகின்றன என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ந. வீராசாமி : ஆட்சி மொழியைத் விரைவில் செயல்படுத்த பல திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அது செம்மையாக நிறைவேற வேண்டுமென்றால் அதிகமான தட்டெழுத்தாளர்களும், சுருக்கெழுத்தாளர்களும் தேவை. அதற்காகப் பல்வேறு பயிற்சி பெறுவதற்கு நவம்பர் 1961-ல் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கான சுருக்கெழுத்தாளர்கள் தேவை என்ற நிலையில் நூற்றுக் கணக்கான சுருக்கெழுத்தாளர்களே பயிற்சி பெறக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இனியாவது அப்படிப்பட்ட சுருக்கெழுத்தாளர்களுக்கும் தட்டெழுத்தாளர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுக்க துரித நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஆங்கிலத்திலே தேர்ச்சி பெற்ற தட்டெழுத்தாளர்கள் தமிழிலும் பயிற்சி பெற ஏற்கெனவே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தற்போதே தமிழில் தட்டெழுத்துப் பொறிகள் நிறைய இருக்கின்றன. பயிற்சியும் பெற்று வருகிறார்கள். நீதிமன்றங்களிலும் அந்த வகையிலே பயிற்சிகள் பெற்று வருகிறார்கள். ஆங்கிலத் தட்டெழுத்தாளர்கள் உடனடியாக தமிழுக்கு மாற வேண்டுமென்று சொன்னால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தமிழ் தட்டெழுத்துப் பொறிகளைக் கொடுத்து விரைவில் தமிழில் கொண்டு வர முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

THIRU K. VINAYAKAM: Whereas all the Acts of our State as well as of the Centre are all in the English language now and even while practising in law courts, different lawyers are capable of giving different interpretations for the same section or article of the Act and if these are translated in Tamil, it will lead to complication of interpretation with regard to the weight and meaning of the real

factor, will the Government desist from translating these Acts into Tamil ? Will the Government also issue instructions to the High Court that Tamil documents in suits to be given to the High Court should be translated in English ? Will the Government take action to instruct officers in this regard ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: முதலிலே, நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தமிழிலே சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுமா என்று கேட்டார்கள். இப்போது அவ்வாறு தமிழிலே சட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போது சிக்கல்கள் ஏற்படாதா என்று கேட்கிறார்கள். சிலம்பு செல்வரிடத்திலே பயிற்சி பெற்றவர் தமிழ் மொழியைப் பற்றி இவ்வாறு கருத்துக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. டில்லியில் இந்தியில்கூட லா ஜர்னல் போடத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் நம்முடைய தமிழில் முடியாது என்று கருதுகிறார்கள்? இடைக்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களை தவிர்த்து தமிழிலே எல்லாவற்றையும் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதுதான் திட்டம்.

கோவையில் உரத் தொழிற்சாலை

*** 317 வினா—திரு. சு. துரைசாமி:** மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை மாவட்டத்தில் சிறிய அளவு உரத்தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்—

(அ) கோவை மாவட்டத்தில் சிறிய அளவு உரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் செயற் குறிப்பு ஏதும் அரசாங்கத்திடம் இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. சு. துரைசாமி: கோவை மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள் மற்றப் பகுதிகளை விட அதிகமான அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு அங்கு விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு உரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் போக்குவரத்துச் செலவும் குறையும், அதோடு எளியமுறையில் அது கிடைக்கவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: உரத் தேக்கம் பற்றிதான் அரசாங்கம் கவலை கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எம். பூபதி: கோவை காரமடையில் தனியார் நடத்தும் தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்த அவர்கள் அரசாங்கத்தைப் கோரியிருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

தாடகைநாச்சியம்மன் ஓடைத்திட்டம்

*** 318 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன்:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டத்தில் தாடகைநாச்சியம்மன் ஓடைத் திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் (estimate) போடப்பட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் தற்போதைய நிலை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டம் ஆதாயமற்றதாக இருந்தமையால் இத்திட்டம் பரிந்துரைக்கப்படவில்லை. இதன் செலவு குறைக்கப்படக்கூடும் என்பதை அறிய இத்திட்டம் மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : இதுபோன்ற முக்கியமான திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற காலத்தில் ஓவர் எஸ்டிமேட் என்ற காரணத்தைக் காட்டி தள்ளிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இதுபோன்ற திட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அவற்றை செயல்படுத்தும் முறையில் சட்டத்தை தளர்த்துவது குறித்து அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல் இத்திட்டம் மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள நெடுஞ்சாலைகள்.

*** 319 வினா—திரு. கே. போஜன்:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்திலுள்ள நெடுஞ்சாலைகள் தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் என்றும், மாநில நெடுஞ்சாலைகள் என்றும் எந்த அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) இந்த தேசிய நெடுஞ்சாலைகளின் பராமரிப்புக்காக மத்திய சர்க்கார் ஏதேனும் உதவித் தொகை அளிக்கின்றதா ?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) சாலைகள் (i) தேசீய நெடுஞ்சாலைகள் எனவும் அதாவது படைப்போக்குவரத்துக்கு அவசியப்படுகிற சாலைகள் உட்பட பெரிய துறைமுகங்கள் வெளிநாட்டு நெடுஞ்சாலைகள், மாநிலங்களின் தலைநகரங்கள் ஆகியவற்றை இணைத்து இந்தியா வெங்கும் உள்ள முதன்மையான நெடுஞ்சாலைகள் எனவும்,

(ii) மாநில நெடுஞ்சாலைகள் எனவும், அதாவது மாநிலத்தின் ஏனைய முதன்மையான பெருவழிகள் அல்லது உயிர்நாடி போன்ற நெடுஞ்சாலைகள் எனவும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்திய அரசுக் கட்டளைக் கிணங்க 1943-ல் நாகபுரியில் நடைபெற்ற மத்திய மாநில அரசாங்கங்களின் தலைமைப் பொறியாளர்கள் மாநாட்டுப் பரிவுரைகளின் அடிப்படையிலே இவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(இ) & (உ) : ஆம். நகர எல்லைக்குள் அமைந்த பகுதிகளைத் தவிர தேசீய நெடுஞ்சாலைகளுக்காகும் செலவு முழுவதையும் இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. நகர எல்லைக்குள் அமைந்த பகுதிகளுக்கு மைல் ஒன்றுக்கு ரூ. 5,000 அல்லது நடைமுறையில் ஏற்படும் பேணுதல் செலவுகள் இவற்றில் எது குறைந்ததோ அந்த வீதப்படி மானியம் வழங்க இந்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

திரு. கே. போஜன் : நம் மாநிலத்தில் இவ்வித தேசீய நெடுஞ்சாலைகள் எவ்வளவு மைல் அல்லது எவ்வளவு கிலோ மீட்டர் இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தேசீய நெடுஞ்சாலைகள் பம்பாய்—சென்னை சாலை 78மைல் ; கல்கத்தா—சென்னை 28 மைல் 3 பர்லாங் : வாரணசி—கன்னியாகுமரி 405 மைல் ; சென்னை திருச்சி—திண்டுக்கல் 257 மைல் 5 பர்லாங் ; ராணிப்பேட்டை—கிருஷ்ணகிரி 89 மைல், $5\frac{1}{4}$ பர்லாங் ; சேலம்—கொச்சி 111 மைல், 6 பர்லாங் ; மதுரை—தனுஷ்கோடி 93 மைல் 3 பர்லாங். கூட்டிப்பார்த்தால் மொத்தம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1969 மார்ச 13]

DR. H. V. HANDE : The work on the Eastern Highway from Madras to Kanyakumari via Mahabalipuram is being postponed for a number of years, whereas work on the Western Highway from Bombay to Kanyakumari is being implemented very fast. Why is there such a difference in attitude between the Eastern Highway and the Western Highway ? When are we going to have the work on the Eastern Highway completed, is the State Government in touch with the Central Government in regard to the Eastern Highway and what are the steps taken so far ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறபடி ஒரு குறைபாடு இருந்துவருகிறது. அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் இப்போது தொடர்ந்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : These National Highways require a lot of money for repairs, etc., and the State Governments are spending almost all the money on them and neglect the interior roads. Cannot the maintenance of the National Highways be with the Central Government and the State Governments enabled to spend their resources on the roads in the interior parts of the State ?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தேசீய நெடுஞ்சாலை பராமரிப்புப் பொறுப்பை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கன்னியாகுமரி—பம்பாய் நெடுஞ்சாலை கன்னியாகுமரி பகுதியிலிருந்து இதுகாறும் ஆரம்பமாகவில்லை என்ற தகவல் இந்த அரசின் கையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அந்தத் தகவல் தற்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தேசீய நெடுஞ்சாலைகளுக்காகவும், நெடுஞ் சாலைகளுக்காகவும் ஒதுக்கப்படுகிற மானியத் தொகையைக் கொண்டு தார் போட்ட ரோடுகளில் மேலும் மேலும் தார் போட்டுக் கொண்டு இருப்பதை விட அதில் வந்து சேருகிற கிளைச் சாலைகளை, பஸ் ஓடுகிற பகுதிகளையாவது இந்த மாதிரி சீரமைக்க இதிலிருந்து மானியத்தை ஒதுக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா: தேசீய நெடுஞ்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கிற மானியத்தை மற்ற சாலைகளுக்கு செலவிடமுடியாது.

திருப்பூர் நகராட்சி

***320 வினா : திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா ?

திருப்பூர் நகரமன்றத்தை " தேர்வு நிலை நகராட்சியாக " மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஆம்.

திரு. சு. துரைசாமி : "திருப்பூர் நகரமன்றத்தை தேர்வு நிலை நகராட்சியாக " மாற்றும் செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்போது அது நடைமுறைக்கு வரும் ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புத் துறை கண்காணிப்பாளரிடமிருந்துகடைசிப்புள்ளி விவரங்கள் எதிர்பார்க்கபடு கிறது. திருப்பூர் நகராட்சியை தேர்வு நிலை நகராட்சியாக தரம் உயர்த்தும் செயற்குறிப்பைப் பற்றி சில நகராட்சிகளை மீண்டும் வகைப்பாடு செய்வ தற்கான அடங்கல் செயற்குறிப்புகளுடன் சேர்ந்து ஆய்வு செய்யப்படும்.

திரு. நா. காசிராமன் : ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டியாக இருப்ப பதை செலக்ஷன் க்ரேட் முனிசிபாலிட்டியாக ஆக்கவேண்டுமென்றால் அந்த முனிசிப்பாலிட்டிக்கு என்னென்ன க்வாலிபிகேஷன்ஸ், தகுதிகள் வேண்டும் என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஒரு லட்சம் ரூபாய் முதல் 2½ லட்சம் ரூபாய் வரையில் உள்ளதும் தனி நபர் வருமானம் இருபதுக்கு மேற்படுகிற வருமானம் உள்ள நகராட்சி தேர்வு நிலை நகராட்சியாக வகைப்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : நகராட்சிகளின் தரத்தை உயர்த்துவது ஜனத்தொகை அடிப்படையில் என்றால் 1966-ம் ஆண்டு சென்ஸஸ்படி உயர்த்தப்படுமா ? அல்லது இப்போதைய ஜனத்தொகைப்படி உயர்த்தப் படுமா ? இப்போதுள்ள ஜனத்தொகைப்படி ஆரணி நகரமன்றத்தில் தரம் உயர்த்தப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மக்கள் தொகைபற்றி மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புத் துறை கண்காணிப்பாளரிடமிருந்து தகவல் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் உயர்த்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் படும்.

திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : திருப்பூரைப் போன்று கோவை மாவட்டத்தில் ஈரோடும் ஒரு பெரிய நகரமாக இருந்து வருகிறது, வளர்ந்து வருகிறது. அதையும் செலக்ஷன் கிரேட் முனிஸிபாலிட்டி யாக்க ஏதாவது திட்டமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல் அந்தக் கணக்கெடுப்புகள் எல்லாம் நம் கைக்கு வந்த பிறகு ஈரோடும் அதில் அடங்குமானால் அதுபற்றியும் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. சு. துரைசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் மக்கள் தொகை, வருமானம் என்ற இரண்டு முறைகளைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். இந்த இரண்டு முறையும் திருப்பூர் நகரமன்றத்திற்குப் பொருத்தமாகயிருக்கி றதா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மக்கள் தொகை குறித்த கடைசிப் புள்ளி விவரங்கள் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புத் துறை கண்காணிப்பாளரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Nutrition Programme

* 321 *Q.*—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the "Applied Nutrition Programme' has been introduced in our State;

(*b*) if so, the places where they are introduced ; and

(*c*) the details thereof !

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம், முதன் முதலில் 1962-63-ம் ஆண்டில் ஆரணி (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்), பவானிசாகர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்), கிருஷ்ணகிரி (தருமபுரி மாவட்டம்), கோவில்பட்டி (திருநெல்வேலி மாவட்டம்), பட்டுக்கோட்டை, திருவிடைமருதூர் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்), தெ. கல்லுப்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் கொண்டுவரப்பட்டது. பின்னர் 1966-67-ம் ஆண்டில் இத்திட்டம் ஆத்தூர்-1, பூவிருந்தவல்லி ஆகிய வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கும், 1967-68-ம் ஆண்டில் சாத்தூர், அகஸ்தீஸ்வரம், பெரியநாயக்கன் பாளையம் ஆகிய வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

(உ) விவரங்கள் கொண்ட தனிக்குறிப்பு* ஒன்று பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, will the Hon. Minister for Local Administration be pleased to extend the scheme to the Dharmapuri district also ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அத்தகைய தகவல்கள் இப்பொழுது எதுவுமில்லை.

வேதாரண்யத்தை அடுத்துள்ள தோப்புத்துறை துறைமுகம்.

*322 **வினா—திரு. ந. தருமலிங்கம்** : மாண்புமிகு தொழிலாளர்த் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டம், வேதாரண்யத்தை அடுத்த தோப்புத்துறை துறைமுகத்தை செப்பனிடும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசுக்கு உண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், அதுபற்றிய விவரம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) அவ்விதமான செயற்குறிப்பு எதும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள்

*323 **வினா—திரு. கரு. சிமைச்சாமி** : மாண்புமிகு அற நிலைய அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் ஆசிரியர்களுக்கென தமிழ் நாட்டு வீட்டு வசதி யூனிட் மூலம் வாடகைக்கு விடும் திட்டத்தின் கீழ் அல்லது தவணை முறையில் செலுத்தும் திட்டத்தின் கீழ் வீடுகள் கட்டும் திட்டம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் என்றால் எப்போது முதல் அமல்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : சார், மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு வசதி செய்து கொடுக்கும் முறையில் இனிமேலாவது இம்மாதிரியான ஒரு திட்டத்தை பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : ஹவுஸிங் யூனிட்டில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு 10 சதவீதம் வாடகை வீதத்தில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. அது மாத்திரமல்லாமல் 500 ரூபாய்க்கு

* 618—622-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மேலே சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு கவர்ன்மெண்ட் கோட்டா 20 சத வீதம் இருக்கிறது. அதிலும் இம்மாதிரி ஆசிரியர்களுக்கு ஒதுக்கிக்கொடுக்கப் படுகின்றன. ஆகையால் ஆசிரியர்களுக்காகத் தனியாக ஒரு திட்டம் தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 304, 305, 306, 307 மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒற்றி வைக்கப்படுகின்றன.

சேலம் மாவட்ட வருவாய்த்துறையில் வேலை நீக்கம்

***308 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்** : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

சேலம் மாவட்டத்தில் ரெவின்யூ இலாக்காவில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணி புரிந்தவர்களில் எத்தனை பேர் 1967 மார்ச் முதல் 1968 மார்ச் முடிய வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர் ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன்: தமிழ் நாடு அரசாங்கப் பணியாளர் தேர்வுக் கழகம் மூலமாக வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டு, சேலம் மாவட்ட வருவாய்த் துறையில் மூன்று ஆண்டுக் காலத்துக்கு அதிகமாகப் பணியாற்றிய எவரும் 1—3—1967-லிருந்து 31—3—1968 வரை வேலை நீக்கம் செய்யப்படவில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிக்கனச் சீரமைப்புத் திட்டத்தை அமல்படுத்தவிருப்பதாக மேலவையில் அமைச்ச ரவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு தெரிவித்தார்கள். அப்படிச் சிக்கனச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின் மூலம் ஆட்குறைப்பு செய்யப்போவதில்லை என்று இந்தச் சபையின் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு அமைச்சரவர்கள் திட்ட வட்டமாக உறுதி அளிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது கொள்கை பற்றிய விஷயம். கேள்வி நேரத்தில் இதற்குப் பதிலளிக்க முடியாது. உறுப் பினரவர்கள் ஒரு கருத்தைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். நான் மேல் சபையில் சொன்ன கருத்து, சிக்கனச் சீரமைப்புத் திட்டம் என்றால் ஏதோ 4 கிளார்க்குகளைக் குறைத்து விடுவது, அல்லது 32 ரூபாயில், 45 ரூபாயில் சிக்கனம் செய்து விடுவது சிக்கனச் சீரமைப்பு அல்ல. சிக்கனச் சீரமைப்புத் திட்டம் என்பது இன்றையதினம் இருக்கும் நம்முடைய நிர்வாக இயந்திரத்திலே பல மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும்; "டெலிகேஷன் ஆப் பவர்" மாற்ற வேண்டும். ஒரே அதிகாரி நான்கைந்து காரியங்களைச் செய்கிறார். ரைஸ் மில்லை எடுத்துக் கொண்டால், தாசில்தார், பிற்பாடு டி. ஆர். ஓ., இப்படி 4 மாதங்கள் தூங்கிக்கொண்டு பிறகு மந்திரிகளின் கையெழுத்துக்கு என்று வருகிறது. உதாரணமாக, அதிகாரங்கள் மாற்றப்படவேண்டும். "பப்ளிக் செக்டார் அண்டர்டேக்கிங்ஸ்", பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட், ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், மாதவரம் மில்க் காலனி இவைகளில் இருக்கும் லாபங்களை, வருவாயைப் பெருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொன்னேனே தவிர 4 பேர்களைக் குறைப்பது என்று சொல்லவில்லை. குறிப்பாகக் கூறினால், அதனுடைய பெயர் வேலையிலிருந்து வீட்டிற்கு அனுப்புவது என்பது அல்ல.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், சிக்கனச் சீரமைப்பு அவசியம் தான். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டியதும் அவசி யம்தான். சிக்கனச் சீரமைப்பு என்ற பெயரால் வீட்டிற்கு அனுப்பக் கூடிய அதே நேரத்திலே, 55 வயதுக்கு மேல் ஆகி ஓய்வு பெறக்கூடியவர் களை மறுபடியும் நீடித்து இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு நீடிக்கப்படுகிறது. அது சரிதானா ? ஆகவே, அதையும் கைவிட வேண்டும். அதிகமாக இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் இதை மாத்திரம் சிக்கனச் சீரமைப்பு என்று சொல்லிக்கொண்டு அதை மாத்திரம், ஆயிரக்கணக்காகச் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களை நீடித்து வைத்திருப்பது சரியான சிக்கனச் சீரமைப்புத் திட்டமாகுமா ?

1969 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினவர்களின் கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன். புதிய அரசாங்கம், அறிஞர் அண்ணாவின் அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு, ஏற்கெனவே 58 வயது வரையில் வேலையில் நீடித்திருந்த பல இலாக்காக்களில் 55 வயது போதும் என்ற புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்தது தெரியும். அந்தப் புதிய ஏற்பாட்டினால் இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்பது கருத்து. ஆனால், இன்னும் சில அதிகாரிகள் கல்வி இலாக்காவில் வேறுசில இலாக்காக்களில் இருக்கின்ற சில நிலைமைகள் நீடிக்கின்றன. அவைகளை அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்யலாம். எனவே, விட்டுவிட்டதாக, முடிந்த முடிவாகத் கருதத் தேவையில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் சார், சேலம் மாவட்டத்தில் எந்த விதமான ஊழியர்களும் தள்ளிவைக்கப்படவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இந்த மாநிலத்திலுள்ள மற்ற மாவட்டங்களில் இதேபோன்று பல ஊழியர்கள் வேலையிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறையிருக்கிறது. அதைப்பற்றி வருகின்ற ரெவின்யூ டிமாண்டின் நேரத்திலாவது அமைச்சரவர்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இத்தனை பேர் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள் அல்லது ஒரு மாவட்டத்திலும் யாரும் வேலையை இழக்கவில்லை என்று அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உறுப்பினரவர்கள் இந்தக் கேள்வியைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. சித்தன் அவர்களது கேள்வி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணி புரிந்தவர்களில் எத்தனை பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு உள்ளனர் என்பது. மூன்றாண்டுகளுக்கு அதிகமாகப் பணியாற்றியவர்கள் நீக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய பதிலின் பொருள். சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து யாருமே நீக்கப்படவில்லை என்று பொருள் இல்லை. தற்காலிகமாக இருந்தவர்கள் 56 பேர்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் 15 பேர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு விட்டார்கள். எல்லோருக்குமே, அந்த 56 பேர்களையும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இன்றைய தினத்தில் இருக்கிறது. கலெக்டர் அவர்கள் பரிந்துரை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பாலைக்கு 6 தாசில்தார்கள், 9 அசிஸ்டெண்டுகள், 24 ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் தேவைப்படுகிறது. தொழில் அமைச்சரவர்களுடைய இலாக்காவிலும் அந்தப் பரிந்துரை இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

ஒன்றை மட்டும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். தற்காலிகமாக சில வேலைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்தமாதிரி வேலைகளில் இருக்கின்றவர்கள், ப்ரொக்யூர்மெண்ட், செக் போஸ்டுகள் போன்றவைகளில் வேலைக்கு இருப்பவர்களை, தேவையில்லாத நேரத்திலும் அவர்களை வைத்திருந்தால் ஏன் அவர்களை எடுக்கவில்லை என்றும் கேள்வி வரும். பல தனியான வேலைகள் இருப்பதால், அவைகளிலெல்லாம் அசைன்மெண்ட் வேலைகள், வேறு இரும்பாலை சம்பந்தமாக ஆர்ஜிதத்திற்கு, எலெக்ஷன் வேலைகள் போன்றவைகள் 3, 4 மாதங்கள் நடக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு அதில் வேலை பார்ப்பவர்கள் போய்விடுகிறார்கள். அதுதான் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தினுடைய நிலைமையே தவிர, வேலையில் நிரந்தரமாக இருப்பவர்கள் நீக்கப்பட்டார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை. தற்காலிகமாக செக் போஸ்ட் போன்றவைகளில் இருப்பவர்களை வேலை முடிந்ததற்குப் பிறகு நீடிக்க வேண்டியதில்லை என்ற நிலைமைகளைத் தவிர நிரந்தரமானவர்கள் யாரும் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாக எப்பொழுதுமே நிகழவில்லை.

Thiru K. VINAYAKAM : Sir, whereas of late during the past two years, employment opportunities for young and educated men are dwindling gradually, will the Government think of the possibility of recruiting fresh men for the Revenue Department not

under the temporary category under rule 10 (*a*) (i) by the officers themselves without consulting the PublicService Commisson or the Employment Exchange but continue torecruit either through the Employment Exchange or the Madras Public Service Commissison.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: It is a dangerous proposition and the Government do not share the view of the hon. Member.

நீலகிரி மாவட்ட கடைநிலை ஊழியர்களுக்குச் சீருடை.

*309. **வினு—திரு கே. போஜன்** : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள சர்க்கார் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு சில ஆண்டுகளாக சீருடை வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் என்றுல் இதற்குக் காரணம் என்ன ?

(உ) இவர்களுக்கு உடனடியாக சீருடை வழங்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கே.ஏ. மதியழகன்: (அ)(உ) சிலயிடங்களில் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு சீருடை வழங்கப்படவில்லை என்பதாக நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆனுல் அவைகள் சீக்கிரமாகக் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. கே. போஜன் : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு சுமார் 3, 4 ஆண்டுகளாக சீருடை கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே, சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனித்து விரைவில் அவைகளைக் கொடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சர்க்காருடைய கவனத்தில் இருக்கிறது. சப்ளை வந்து சேரவில்லை ஒவ்வொரு இலாக்காவிற்கும் எழுதி இருக்கிறேம். துணிவரவில்லை என்று எழுதியிருக்கிருர்கள். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுடைய கேள்வியைக் கொண்டு அது விரைவு படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இனும் நிலங்கள் ஒப்படை

*310. **வினு—திரு. பி. வேலுசாமி** : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவிற்கு விடையளிப்பாரா—

இனும்காலை பூமிகளை விவசாயம் செய்து கொண்டுள்ளவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே.ஏ. மதியழகன்: ஆம். இனும்தாரரோ அல்லது உழவரோ நிலம் ஒன்றின் பட்டா பெருதவிடத்து, சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு தமிழ் நாடு 1963-ம் ஆண்டு இனும் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம் அல்லது தமிழ் நாடு 1963-ம் ஆண்டு சிறு இனும்கள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தில் விதித்துள்ளவாறு அந்த நிலத்தின் பட்டா பெறுவதற்குப் பயிரிடும் குத்தகைக்காரர் தகுதியுடையனராவார்.

1969 மார்ச் 13]

திரு. பி. வேலுசாமி : சார், இன்னும் சில பூமிகளிலே விவசாயம் செய்பவர்கள் கடன் வாங்கி நீதிஸ்தலங்களுக்குப் போன பிறகுதான் பட்டா கிடைக்கிறது. எனவே, 25 வருடங்கள், 30 வருடங்கள் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கக் கூடிய முறை இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு கே.ஏ. மதியழகன் : அது சம்பந்தமான குறை இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால் கண்டிப்பாகக் கவனிக்கப்படும்.

திரு. ஆர்.பொன்னப்ப நாடார் : சார், பட்டா வழங்குவதில் கன்னியா குமரி ஜில்லாவில் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. போர்ட் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் அமலாக்கப்படவில்லை. எனவே, போர்ட் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை அந்த ஜில்லாவில் அமல் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போதுதான் இப்படிப்பட்ட முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால் எந்தக் கட்டத்தில் அமுல் படுத்த வேண்டுமோ அதைப்பற்றிய யோசனையை அரசாங்கம் செய்யும். முற்பகல் 10–00

திரு க.கோமதிசங்கர தீக்ஷிதர் : சபாநாயகர் அவர்களே, கோடாரங்குளம், செவந்திபுரம் முதலிய கிராமங்களில் இன்னும் அதிகமான வழக்குகளைப் போட்டு, அங்கே பயிர் செய்கிற விவசாயிகள் இந்த இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தினுடைய பயனைப் பெற முடியாமல், காலதாமதம் செய்து வருவதால் இந்த அரசாங்கம் அந்த வழக்குகளை உடனடியாக தீர்ப்ப தற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்து, அந்த விவசாயிகள் பயன் பெறும்படி செய்ய துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே.ஏ. மதியழகன் : நீதிமன்றங்கள், சட்டமன்றங்கள், நிர்வாகத்துறை எல்லாம் ஜனநாயகம் செம்மையாகவும், தூய்மையாகவும் நடப்பதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகின்றன.

திரு க.ர. நல்லசிவன் : இதற்கு முன்னால் நண்பர் கேட்ட கேள்வியைத் தான் கேட்கிறேன். அதாவது, இந்த இனம் ஒழிப்பு சட்டத்தின் கீழே யாரெல்லாம் நிலம் கைப்பற்றி, சட்ட விரோதமில்லாமல் தங்களுடைய நிலங்களை கையிலே வைத்திருக்கின்றார்களோ, அவர்களுக்குப் பட்டா கிடைப்பது கிடையாது. மற்ற, சட்டவிரோதமான நிலையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பட்டா கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு உள்ளது இதிலே. ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் இதைக் கவனத்திலே கொண்டு இரு சாராருக்கும் பட்டா கொடுப்பதிலே தீவிர கவனம் செலுத்துவார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே.ஏ. மதியழகன் : இது சம்பந்தமான நடவடிக்கை கள் வெகு தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், எங்கோ ஒரு தவறு நிகழ்கின்றது என்ற காரணத்தைக் காட்டி அதை பொதுவாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந் தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக்குறிக்கும்.]

(2) கவன ஈர்ப்பு

(அ) அருப்புக்கோட்டையில் கடன் தவணை செலுத்தாத நெசவாளர்கள், வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் அவசர அவசியப் பொது முக்கியமான காரியம் ஒன்றை திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்கள் மாண்புமிகு கல்வித்–தொழில் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவார்கள்.

திரு சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசர அவசியப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

" அருப்புக்கோட்டை நகரில் ஏழை நெசவாளர்களுக்கு தமிழக அரசு கொடுத்த கடன் தொகையுடன் அவர்களுக்கு கட்டிக் கொடுத்த 200 வீடுகளில் இருக்கும் மேற்படி நெசவாளர்கள் வருமானக் குறைவு காரணமாக தவணைத்தொகையை உரிய காலத்தில் செலுத்தாததால் 20—2—1969-ம் தேதியன்று கூட்டுறவு அதிகாரிகள் போலீஸ் உதவியுடன் வந்து அவ்வீடுகளிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றியுள்ள நிலைபற்றி ."

***மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் :** அருப்புக்கோட்டையில், நெசவாளர் குடியிருப்புக் காலனியில் வசிப்பவர்கள் உரிய காலத்திற்குப் பின்னரும், மாதத் தவணை தொகைகளைச் செலுத்தத் தவறியதற்காக அவர்களை 20—2—1969 தேதியன்று காவலர் அப்புறப்படுத்தியதைப்பற்றி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுகாதார வசதிகளுடன் வீடு, தொழிலிடத்தை அடைந்து அதனைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்வதற்கு, நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக நெசவாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இவ்வீட்டு வசதித் திட்டம் தகுந்த வேளைய பகுதிகளில் தகுதியுடைய நெசவாளர்களுக்கு நீட்டிப்பது, அது வெற்றிகரமாகச் செயல்படுவதைப் பொறுத்ததாகும். அதாவது, இச்சங்கங்கள் அரசிற்கு செலுத்த வேண்டிய கடனைத் திருப்பச் செலுத்துவதற்குச் வசதியாக இச்சங்கங்களுக்கு நெசவாளர் உறுப்பினர்கள்— குடியிருப்போர் மாதத் தவணைகளைத் தவறாமல் திருப்பிச் செலுத்தினால் தான், திட்டம் வெற்றிகரமாகச் செயல்படுகிறதெனலாம். அரசு நிதி உதவி பெற்று இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அருப்புக்கோட்டை நெசவாளர் கூட்டுறவு வீட்டு வசதிக் காலனியைச் சேர்ந்த நெசவாளர் உறுப்பினர் களுக்கு 200 வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு 1957-ல் அனுமதி அளித்தது. இவ்வீடுகள் கீழே விவரித்துள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஐந்தின் உறுப்பினர்களால் கட்டப்பட்டு அனுபோகத்தில் உள்ளன :—

			வீடுகள்.
1	அருப்புக்கோட்டை நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	..	85
2	புளியம்பட்டி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	..	72
3	திருநகரம் சாலியர் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	..	20
4	பொட்டுலுப்பட்டி செங்குந்தர் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.		17
5	புளியம்பட்டி செங்குந்தர் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	..	6
	மொத்தம்	..	200

கூட்டுறவு வீட்டு வசதிக் காலனியில் பங்கு மூலதனம் பகுதியை ஈடு செய்வதற்கு அந்தந்த நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் அந்தந்தச் சங்கங்களால் ரூ. 500 வரை பங்கு மூலதனக்கடனும் வழங்கப்பட்டது. இதற்கு $3\frac{1}{2}$ சதவீத வட்டி மட்டுமே வாங்கப்பட்டது. கடன் பகுதியுடன் அரசு அனுமதித்துள்ள இத்தொகைக்கு மேலாக, இச்சங்கத்தின் நிர்வாகச் செலவு, பொது வசதிகள் முதலியவற் றுக்கான செலவு அந்தந்த வீடுகளுக்கு விகிதாச்சாரமாகப்பற்று எழுதப் பட்டன. அதன்மேல், தவணைத் தொகைகள் முடிவு செய்யப்பட்டு உரிய சங்க உறுப்பினர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்றன. உறுப்பினர்கள் எழுதிக்கொடுத்த தவணைக் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்திற்கிணங்க ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் செலுத்த வேண்டிய மாதத் தவணைத் தொகை ரூ. 16 அல்லது ரூ. 17 ஆகிறது.

வீடுகள் கட்ட அரசு ஒப்பளித்த ரூ. 5·62 லட்சம் மொத்தக் கடனில் 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியன்றுள்ள நிலவரப்படி, இச்சங்கம் கட்ட வேண்டிய அரசுக் கடன் ரூ. 3·81 இலட்சம் ஆகும். 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி நிலவரப்படி, முதலும் வட்டியுமாக இச்சங்கங்கள் செலுத்திய மொத்தத் தொகை ரூ. 2·96 இலட்சம் ஆகும். அனேகமாக எல்லா நேர்வுகளிலும் காலனியில் குடியிருப்போர் தவணைத் தொகைகளை சங்கங்களுக்கு முறையாகச் செலுத்தாத காரணத்தால் உரிய தேதிக்குப் பின்னரும் கட்டாமலுள்ள அசல் வட்டி தண்ட வட்டி ஆகியவற்றின்கீழ் அவர்களிடமிருந்து நிலுவையாகவுள்ள தொகை மிக அதிகமாக உள்ளது. பங்கு மூலதனக் கடன், வீட்டுக் கடன் இவற்றின் மீதான தவணைத் தொகைகளை, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மூன்று முதல் நான்கு தறிகள் வேலை செய்வதால் உறுப்பினர்கள் எளிதில் செலுத்தியிருக்கக் கூடும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உறுப்பினர்களுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு தறிகள் இருந்தபோதிலும்கூட, இச்சங்கங்களுக்கு ஒரே ஒரு தறியை மட்டுமே இவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். மற்ற தறிகளைத் தறி உடையார் தறி முதலாளிகளுக்கு வேலை செய்ய பயன்படுத்துகின்றனர். சில நேர்வுகளில் இவை சங்கங்களுக்கு இத் தறிகளைப் பயன்படுத்துவதேயில்லை.

மேலும், நெசவாளர் உறுப்பினர்களிடமிருந்து அசல், வட்டி, தண்ட வட்டி குறித்து அதிகத் தொகை நிலுவையாக இருந்தபோதிலும், ஐந்து நெசவாளர் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் தங்கள் சொந்த நிதியிலிருந்து அரசாங்கக் கடன்களை முறையாக அரசுக்குத் திருப்பிச்செலுத்திக் கொண்டுவருகின்றன. அதாவது இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியிடமிருந்து வாங்கிய நடைமுதல் மூலதனத்திலிருந்து, இவை இக்கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தி வருகின்றன. இதன் விளைவாக, உற்பத்திக்கான நடைமுதல் மூலதனம் குறைந்து விடுகிறது. மொத்த வாணிகத் தொகை சரிவடைவதால், இவர்களுக்கு விரயம் ஏற்படுகின்றன. நெசவாளர் குடியிருப்பு காலனிகளுக்கு வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் செயற் குறிப்பை இந்திய அரசு ஒப்புக் கொள்ளாததால், வீட்டுக் கடன் மீதான அதே $4\frac{1}{2}$ சதவீத வட்டியை மாநில அரசு இந்திய அரசுக்குத் செலுத்த வேண்டியதாகிறது. மாநில அரசுகளிடமிருந்து நிலுவையாயுள்ள இத்தகைய கடன் தவணைகளின் மீது, இந்திய அரசு தண்ட வட்டி விதித்து வசூலிக்கின்றது.

நெசவாளர்களை வெளியேற்றுவது சம்பந்தமாக, கடந்த எட்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நிலுவை செலுத்தாத ஐந்து பேர், ஒவ்வொருவரும் ரூ. 1,000-க்கு மேல், செலுத்தத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் நால்வர் 1969-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20-ம் தேதியன்று வெளியேற்றப்பட்டனர். ஒரே ஒரு நேர்வில் அந்த வீட்டில் அவ்வமயம் குழந்தை பிறந்ததால் வெளியேற்று நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : ஐயா, மாதம் ஒன்றுக்கு சுமாராக ரூ. 16. அல்லது ரூ. 17 ஒரு நெசவாளி வாடகையாக, அந்த தவணைத் தொகையாக கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், இந்தத் தவணைத்தொகையை குறைந்த அளவுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 6 அல்லது ரூ. 7 கொடுக்கும்படியாக ஒரு ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலம் அவர் தங்கள் முழுத் தொகையையும் திருப்பித் தருவதற்குத் தேவையான அவகாசம் கொடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது ரூ. 16, ரூ. 17தான் இருக்கின்றது. இந்த நெசவாளர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு குறைபாடு பல இடங்களிலே இருக்கிற காரணத்தால் அந்தந்த பகுதியிலே எவ்வளவு அசல் வர வேண்டியிருக்கிறது, வட்டி, தண்ட வட்டி எவ்வளவு வர வேண்டி இருக்கிறது போன்ற விவரங்களையெல்லாம் சேகரிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்கிறது. அந்த விவரங்கள் வந்த பிறகு என்ன செய்யலாம் என்பதை பரிசீலிக்கலாம்.

(ஆ) கோயம்புத்தூரில் உள்ள சில பஞ்சாலைகளுக்கு கடன் வழங்க வங்கிகளின் மறுப்பு.

திரு. எம். பூபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசர அவசியப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு கல்வித்-தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். "கோவையிலுள்ள சோம சுந்தரா மில்ஸ், கோயம்புத்தூர் ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ் காளீஸ்வரா மில்ஸ் போன்ற மில்களை நடத்த பாங்குகள் மூலம் கடன்பெற சர்க்கார் சில நிபந்தனைகளுடன் உத்திரவாதக் கடிதங்கள் கொடுத்தும் அந்த நிபந்தனைகளை ஏற்று வங்கிகள் மேற்படி மில்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுக்கும் நிலை பற்றி."

***மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழக அரசு கோவையிலுள்ள சோமசுந்தரா மில்ஸ், கோயம்புத்தூர் ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ், காளீஸ்வரா மில்ஸ் போன்ற மில்களை நடத்த பாங்குகள் மூலம் கடன்பெற சர்க்கார் சிலநிபந்தனைகளுடன், உத்திரவாதக் கடிதங்கள் கொடுத்தும் அந்த நிபந்தனைகளை ஏற்று வங்கிகள் மேற்படி மில்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுக்கப்பட்டுள்ளன" என்பது பற்றி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியினால் பாதிக்கப்பட்ட ஆலைகளில் சோமசுந்தரம் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர் ; கோயம்புத்தூர் நூற்பு நெசவாலை, கோயம்புத்தூர், காளீஸ்வரா ஆலை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய ஆலைகளும் அடங்கும்.

(2) இம் மாநிலத்தில் நிதி வசதி சீராக இராத / மூடப்பட்ட ஆலைகளைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தவும், அவற்றை மீண்டும் திறப்பதற்கான வழிவகைகளைப் பரிந்துரைக்கவும் டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் தலைமையில் இந்த அரசால் அமைக்கப்பட்ட முக்கூட்டுக் குழுவினர், இந்த மூன்று ஆலைகளைப் பற்றிக் கருதிப் பார்த்து, இவ்வாலைகளுக்கு அரசு உத்திரவாத உதவி அளிக்கலாம் என்று பரிந்துரைத்தது.

(3) சோமசுந்திரம் ஆலை தங்கள் ஆலையின் சார்பாக, மைசூர் ஸ்டேட் வங்கிக்கும், தெனனிந்திய வங்கி லிமிடெட்டுக்கும், அல்லது ஸ்டேட் வங்கிக்கு அல்லது தெனனிந்திய வங்கிக்கு அரசாங்க உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தது. இந்த ஆலைக்குக் கடன் கொடுக்கக் கொள்கையளவில் தென்னிந்திய வங்கி லிமிடெட் ஒப்புக்கொண்டது. இவ்வாலையின் முக்கிய வங்கியாகிய மைசூர் ஸ்டேட் வங்கி அரசாங்க உத்தரவாதம் அளிப்பதாயின் தாங்கள் கடன் வழங்கக் கருதக் கூடும் என்று தெரிவித்தது. அவ்வண்ணமே, மைசூர் ஸ்டேட் வங்கியிடமிருந்தும் தென்னிந்திய வங்கியிடமிருந்தும் அல்லது மைசூர் ஸ்டேட் வங்கியிடமிருந்து அல்லது தென்னிந்திய வங்கியிடமிருந்து பெறக்கூடிய ரூ.25 லட்சத்தை ஆலை திருப்பித் கொடுப்பதற்கு உத்திரவாத மளித்து ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இதைத் தொடர்ந்து, இவ்வாலைக்குத் தங்களால் கடன் வழங்க இயலாதெனத் தென்னிந்திய வங்கி கூறிவிட்டது என்று ஆலை தெரிவித்துள்ளது. எனவே, இவ்வாலை, திருவாளர்கள் சிண்டிகேட் வங்கி லிமிடெட், சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு கடனளிக்க விரும்புவதெனத் தெரிவித்திருப்பதால், தென்னிந்திய வங்கிக்குப் பதிலாக, சிண்டிகேட் வங்கியின் பெயரை அமைத்துக் கொள்ளுமாறு இந்த அரசினை ஆலை வேண்டிக்கொண்டது. இவ்வேண்டுகோள் ஆய்வில் உள்ளது.

(4) கோயம்புத்தூர் நூற்பு—நெசவாலையைப் பொறுத்தவரையில் ஆலை இயக்குநர் திரு. பழனியப்ப செட்டியார் கடனுக்காகத் தாம் சொந்தமாக உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்றும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு, வணிக வங்கி எதனிடமிருந்தேனும் இந்த ஆலை பெறக்கூடிய ரூ. 24 லட்சம் கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படுவதற்கு உத்திரவாதமளிக்கத் தயாராயிருப்பதாக அரசு தெரிவித்துள்ளது.

(5) ஆந்திரா வங்கிக்கு அரசாங்க உத்தரவாதம் அளிக்கப்படலாம் என்று காளீஸ்வரர் ஆலை வேண்டிக் கொண்டது. அவ்வண்ணமே, அரசாங்க உத்தரவாதத்தின் மீது ஆந்திரா வங்கி வழங்கும் ரூ. 25 லட்சம் கடனை இவ்வாலை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு உத்தரவாதமளித்து ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

(6) இந்த வங்கிகள், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி விதிக்கும் விதிமுறை-நிபந்தனைகள் பின்பற்றப்படுகின்றனவா வென்று மனநிறைவு கொண்ட பிறகு சம்பந்தப்பட்ட ஆலைகளுக்குக் கடன் வழங்க ஒப்புக் கொள்கின்றன.

அரசு உத்தரவாதமளித்த சில ஆலைகள் வேலை செய்வதை நிறுத்தி விட்டதை முன்னிட்டு, அரசு உத்தரவாதத்தின் பேரில் கடன் வழங்கு முன்பு வங்கிகள் ஆலை நிலை குறித்து முழுவதும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றன.

(7) கோயம்புத்தூர் நூற்பு-நெசவாலையைப் பொறுத்தவரையில் வங்கிகள் அதற்குக் கடன் வழங்குவதற்கு முன் அவ் வாலையைக் கலைத்து விடுவதற்கான மனுக்கள் திரும்பப் பெறப்படுவதை அவை எதிர்நோக்கி யுள்ளன.

(8) இந்த மூன்று ஆலைகளும் வணிக வங்கிகளிடமிருந்து விரைவிலேயே கடன் பெற இயலும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற அந்த நிபந்தனைகளில் சில மாற்றம் செய்தால் அந்த வங்கிகள் மீண்டும் கடன் கொடுக்க முன்வந்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை ஜில்லாவில் பாதிக்கப்பட்ட 18,000 தொழிலாளர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தொழிலாளர்கள் இந்த மூன்று மில்களிலும் வேலை செய்பவர்கள். இந்த வங்கிகள் மூலமாக இந்த மில்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதன் மூலம் இந்த மூன்று மில்களும் பாதுகாக்கப்படும். ஆகவே, சர்க்காருக்கு இருக்கிற பெரும்பளு அதனால் குறையும். அதைச் செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா ?

பதினெட்டு மாதங்களாக மத்திய சர்க்காரை எதிர்பார்த்தும் எந்த விதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை. அதேசமயத்தில் ஒரு புதிய கருத்தை, அதாவது பலவீனமான மில்களை பலமுள்ள மில்கள் எடுத்து நடத்தலாம் என்ற யோசனையும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதில் பல்வேறு சட்ட சம்பந்தமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசே இந்த மில்களை எடுத்து நடத்த தைரியமாக முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். வங்கிகளைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் எந்த வங்கியில் பணம் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ, அதற்கு நம்முடைய ஒத்துழைப்பைத் தருகிறோம், அந்தப் பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று அந்த வங்கிகள் கடன் கொடுப்பதற்கு முன்னால், அந்த ஆலைகள் ஓடுமா என்று பரிசீலித்து, கொடுக்கப்பட்ட பணம் திரும்பி வருமா என்று நிதானித்துப் பிறகு தான் கொடுக்க முன் வருகின்றன. அதிலே பல சங்கடங்கள் வருகின்றன. சில ஆலைகள் ஓட்டப்பட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஆலைகளுக்கு எந்த வங்கியும் கடன் கொடுக்க முன்வர மாட்டேன் என்று சொல்லும்பொழுது, அசராங்கம் பொறுப்பு கொடுத்தும், கொடுத்த பணத்திற்கு ஏதாவது ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று வங்கிகள் கடன் கொடுக்க முன்வரவில்லை. அப்படி வங்கிகள் கடன் கொடுக்க முன்வரவில்லை என்றால், அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்பில் சில மாற்றங்கள் செய்தால் அந்த வங்கிகள் கடன் கொடுக்க முன்வருமா என்றால், என்ன மாற்றம் என்பதைச் சொல்லியிருந்தால்

உண்மை புலப்படும். உண்மை என்னவென்றால், நாம் போடுகின்ற நிபந்தனை அந்த முதலாளி கடன் தொகையை செலுத்த இரண்டு முறை தவறினால் தான், அதற்குப் பின்னால் வங்கிகள் அரசிடம் வரவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம், அரசாங்கம் இருக்கிறதே நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்று எண்ணி அந்த வங்கிகள் விட்டுவிடாமல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சில கண்டிஷன்ஸ் போட்டிருக்கிறோம். பொது மக்களுடைய பணத்திற்கு நல்ல பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அப்படிப்பட்ட கண்டிஷன்ஸ் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதை எடுத்துவிட்டால் ஆபத்து. கனம் அங்கத்தினருக்குள்ள முக்கியமான கவலை காளீஸ்வரா மில்ஸ் பற்றி. அவர்களுக்கும் தெரியும். இந்த ஆபத்தில் அரசாங்கம் ஈடுபடுவதற்குமுன் கொஞ்சம் நிதானமாகச் செல்ல வேண்டும். வங்கிகளைப் பொறுத்த அளவில் எந்த வங்கி அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வருகிறதோ, அதற்கு அரசு பொறுப்புக் கொடுக்க முன்வந்து கொண்டிருக்கிறது. லீசுக்கு விடுவது, பலவீனமான மில்களை பலமுள்ள மில்கள் எடுத்து நடத்துவது என்பதெல்லாம் கொள்கைப் பிரச்னை. இந்தக் கொள்கை பிரச்னையைப் பற்றி மத்திய அரசு அமைச்சர் திரு. மனுபாய்ஷா ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அந்த அறிக்கையின் மீது நம்முடைய கருத்துக்களையும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலே வருமான வரி கஷ்டம் இருக்கிறது, நம்முடைய விற்பனை வரி கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டையும் பரிசீலித்து, அப்படி எடுக்கக்கூடிய ஆலைகளுக்கு இந்த வரிகளிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று நாம் சொல்லிருக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு செயல்பட்டுவருகிறது.

3. 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான நிதி கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு —தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணி முத்து: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:

"கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,97,01,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

THIRU N. S. V. CHITHAN: Sir, to discuss policy I move the Cut motion standing in my name—

"That the allotment of Rs. 6,97,01,600 under Demand No. 25 Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes — be reduced by Rs. 100.

திரு. எஸ். பரமசிவம்: தலைவர் அவர்களே, பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 6, 97,01,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

1969 மார்ச் 13]

திரு. சோ. அழகிரிசாமி : தலைவர் அவர்களே வீட்டு மனை இல்லாத எல்லா அரிசனங்களுக்கும் ஒரு வருடத்தில் வீட்டு மனைகள் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 6,97,01,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்."

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, அரிசனங்கள் குடியிருக்கும் இடங்களுக்கு நடைபாதை, குடி தண்ணீர், மின் விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்காதது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 6,97,01,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அரிசனங்களுக்கு இன்னும் மனைக்கட்டுகள் பாதை வசதிகள், சுடுகாடு போன்றவைகள் பெரும்பாலானவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பது பற்றி விவாதிக்க—

I move :—

"That the allotment of Rs. 6,97,01,600 under Demand No. 25—Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes—be reduced by Rs. 100."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு விடப்படுகின்றன.

***மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணி முத்து :** தலைவர் அவர்களே, அரிசன மக்கள், பழங்குடி மக்கள் இவர்கள் மீது நீங்காப் பற்று வைத்து, இந்த மக்களது வாழ்வின் உயர்வுக்காக தனது அரசியல் வாழ்வைத் தொடங்கி, இறுதி வரையிலும், இறுதி மூச்சு வரையிலும் அவர்களது உயர்வுக்காகப் பாடுபட்டு, அவர்களுக்கு உயர்வைத் தருகின்ற ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுவிட்ட பிறகு, அவரை நம்பியிருந்த மக்களுக்கெல்லாம் நல்வாழ்வு தருகிற நேரத்தில், இந்த மக்களையெல்லாம் பிரிந்துசென்ற நமது மாண்புமிகு முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் இருக்கவில்லையே என்று தான் இந்த மானியக் கோரிக்கையை இந்த அவையின் முன் வைப்பதற்கு முன்னால் நான் மெத்தவும் வேதனைப்படுகிறேன்.

காலம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால் நான் முன்கூட்டியே விளக்கவுரை† தந்திருக்கிறேன். அந்த விளக்க உரையையே என்னுடைய கொள்கை உரையாக ஏற்கனவே மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான் அளித்திருக்கிறேன். அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விளக்கங்களையெல்லாம் ஏற்கனவே உறுப்பினர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் எடுத்துக் கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வெற்றிபெறச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த விளக்க உரையையே அரசாங்கத்தின் பதிவேட்டிலும் எனது முன்னுரையாக பதித்துக்கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

† 622–659-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 23 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்குவது என்றும், அந்த நேரத்தை அந்தக் கட்சியிலிருந்து பேசுகிற உறுப்பினர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு. தி.மு.க. சார்பில் 13 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்சிக்கு 40 நிமிடங்கள் தான் கிடைக்கும். 13 உறுப்பினர்கள் 40 நிமிடங்களைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஒரு உறுப்பினருக்கு 3 நிமிடங்கள் தான் கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒன்று பேசும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது, 13 உறுப்பினர்களும் இந்த நேரத்தை பங்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். கட்சிக் கொறடா அவர்கள் மறுபடியும் இது பற்றி யோசித்து வேறு பட்டியல் கொடுத்தால் கூட நல்லது.

திரு. எம். கோபால்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியம் மிக முக்கியமானது. இது பல ஆண்டுகாலமாக, பல நூற்றாண்டுக் காலமாகப் பேசப்பட்டு வரும் விஷயம். அரிசன மக்களுக்கு நல்லது செய்ய என்பதற்காகப் பேசி வருகிறோம். ஆகவே, இந்த மானியத்தின் பேரிலே விவாதத்தை பிற்பகலும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதைப் பற்றி கட்சித் தலைவர்கள் பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

***திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம்:** சபாநாயகர் அவர்களே, 1969-70 ஆண்டில் நம்முடைய அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தின் பேரில் எங்களுடைய கட்சியில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன்.

இருபது ஆண்டுகாலமாக, காங்கிரஸ் கட்சியானது இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த இருபது ஆண்டுகாலமாக அரிசன மக்கள் நல்ல முறையிலே சந்தோஷமான முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் கண்ணால் கண்டோம். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது, கழக ஆட்சியானது இந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக ஆண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் நாங்கள் படும்பாடு, அரிசன மக்கள் படும்பாடு எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும், சண்டை, அரிசனங்களுக்கு அடி, உதை என்பதைத்தான் நாம் காண்கிறோம். வேதனைப் படுகிறோம். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இது அரிசன மக்கள் சார்பில், அந்த மக்களுடைய நலனுக்காக அவர்கள் சார்பில் நடக்கும் மானியக் கோரிக்கை. எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் சொல்லுகிறேன். இந்த இரண்டு ஆண்டுச் சாதனை என்ன? எங்களால் இதை மறக்க முடியவில்லை. இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் நடந்த நன்மைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இந்த இரண்டு ஆண்டுச் சாதனை மறக்க முடியாததாக இருக்கிறது. அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், எல்லோரும் பேசினார்கள். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பேசினார்கள். எல்லோரும் பேசிய நேரத்தில் கேலிச் சிரிப்பாகச் சொல்லப்பட்டது என்ன? கீழ் வெண்மணிச் சம்பவம். ஒரு அங்கத்தினர் கூறினார், கீழ் வெண்மணிச் சம்பவத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள், சுதந்திராக்காரர்கள், சம்பந்தப்பட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். அதையெல்லாம் விடுங்கள். யாராக இருந்தால் என்ன? பட்டது யார்? ஜாதி இந்துக்கள்தானே காரணம்? மூன்று கட்சிக்காரர்களும், காங்கிரஸாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, சுதந்திராவாக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தால் என்ன? அடி பட்டவர்கள், எரிக்கப்பட்டவர்கள் யார், கொளுத்தப்பட்டவர்கள் யார்? அரிசனங்கள் தானே? இதிலே இவர்கள் போட்டி போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். கேவலமான விஷயம், அதைச் சொல்லுகிறேன்.

காங்கிரஸ் செய்தது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்தது, சுதந்திரா செய்தது எப்படி இருந்தால் என்ன ? யாராக இருந்தாலும், 43 பேர்கள் அரிசனங்கள் கொளுத்தப்பட்டார்கள். எரிக்கப்பட்டார்கள். இதை சாதி இந்துக்கள் செய்தார்கள். எங்கேனும் கேட்டதுண்டா ? எங்கேயாவது ஒரு வார்த்தை இருக்கிறதா ? இந்த 43 பேர்களும் யார் ? வாழ்க்கை வசதி அற்று, ஏழை எளிய மக்கள். பட்டப் பகலிலே பகற்பொழுதில் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலே இவர்களா, இதிலே அவர்களா என்பது வாதம். மொத்தமாக யாரானாலும், சாதி இந்துக்கள் தானே ? காங்கிரஸ் காரர்களிடத்தில் நியாயம் கிடைக்காவிட்டால், விட்டு விடுவோமா ? எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, பட்டவர்கள் அரிசன மக்கள்தான். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்கு சம்பந்தம் இல்லை என்று அந்தக் கட்சிக்காரர் சொல்லுகிறார். ஆகவே, கொளுத்தப்பட்டவர்கள் அரிசன மக்கள்தான். ஆகவே, கீழ் வெண்மணியில் 43 அரிசன மக்கள் உயிரோடு கொளுத்தப் பட்டார்கள். அதே நேரத்தில், நாகர்கோயிலில் கிட்டு என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். உண்மை தான். கேஸ் இருக்கிறது. அப்படி ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்பதற்காக மந்திரிமார்கள் கூடி பெரிய மௌன ஊர்வலம் நடத்தி, கண்டனக் கூட்டம் போட்டார்கள். இங்கே 43 பேர்கள் எரித்துக் கொளுத்தப்பட்டார்களே, என்ன கண்டனம் செய்தார் கள் ? எங்கேனும் மௌன ஊர்வலம் உண்டா ? அதுதான் அந்த இருபது ஆண்டு காலத்திற்கும், இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கும் இருக்கும் வேற்றுமை.

இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஹரிஜனங்கள் படும்பாடு என்ன என்பதைத் தெரிந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்டது ஆறு லிட்டர் ; கூலி ஆறு லிட்டர் ; ஆறே லிட்டர் ; ஆறு லிட்டர் கூலி ; அளந்து பார்த்தால் எவ்வளவு இருக்கும் ? அது தினக்கூலி ; கேட்பது யார், அரிசனக் கூலி ; கேட்டவன் பள்ளன், பறையன். அவர்கள் குடும்பம் எத்தனை பேர்கள் ? பெரிய குடும்பம் ; ஒரு ஆள் சம்பாதிக்கிறான். ஆறு லிட்டர் கூலி கேட்டதைக் கொடுக்க மறுத்து, மிராசுதார் வர்க்கம், அவர்களை அடித்து, அடைத்துக் கொளுத்தியிருக்கிறது. இதற்கு மந்திரிமார்கள் என்ன செய்தார்கள் ? உங்கள் கூட்டணியைச் சேர்ந்த ஒருவர், முதல் அமைச்சருக்குத் தந்தி கொடுத்தேன். கல்வி அமைச்சருக்குக் கடிதம் போட்டேன். அந்த அமைச்சருக்குச் சொன்னேன், இந்த அமைச்சருக்குச் சொன்னேன், எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார் ; உங்கள் கூட்டணியைச் சேர்ந்த நண்பர் ஒருவர் சொல்லு கிறார். நான் கேட்கிறேன், என்ன செய்தீர்கள் ?

அது மாத்திரமல்ல, அதே கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர் சொல்லுகிறார், ஏராளமான துப்பாக்கிகள் அங்கே இருக்கின்றன, குண்டுகள் இருக்கின்றன. ட்ராக்டர்கள் இருக்கின்றன என்று. அவ்வளவும் ஏழை அரிசன மக்களைக் கொல்லுவதற்காகவா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது என்று உங்கள் கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இவைகளெல்லாம், அரிசன மக்களைக் கொல்வதற்காகவே தான் ? இந்தத் துப்பாக்கிகளும், பீரங்கிகளும், ட்ராக்டர்களும் இருப்பது, இந்தச் சமுதாயத்தைக் கொல்லுவதற்காகவேதான். இந்த ஆட்சியைப் பற்றி சந்தேகப்படுகிறார்கள். என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை ? கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர் சொன்னாரே, அதைக் கண்டு பிடித்து, ஸி.ஐ.டி.யை போட்டு என்ன நடவடுக்கை எடுத்தீர்கள் ? இதுவரையிலும் எதையும் செய்ய வில்லையே, எதையும் சொல்லவில்லையே, என் என்று கேட்கிறேன்?

வேதனையோடு கேட்கிறேன். இந்தச் சமுதாயத்தினர் செய்த குற்றம் என்ன ? கூலி கேட்டார்கள். இன்றைக்குத் தொழிலாளிகளுடைய கூலி என்ன ? தொழில் நிறுவனங்களில் கூலிகள் என்ன ? சம்பளம் என்ன? போனஸ் எவ்வளவு ? எவ்வளவு நாட்கள் வேலை செய்கிறார்கள் ? ஆனால், இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஒரு வருஷத்திலே மூன்று மாதத்திற்கு மேல் வேலை கிடையாது. கேட்கப்பட்ட ஆறு லிட்டர் கூலியை, மூன்று மாதத்தில் சம்பாதித்து, ஒன்பது மாதம் சும்மா இருக்கிறான். இந்த நாட்களுக்குக் கூலி கேட்டதற்கு, ஆறு லிட்டர் கேட்ட தற்கு, என்ன செய்தார்கள் ? உயிரோடு கொளுத்தி, குடிசைக்கு நெருப்பு

வைத்து, பெண்கள், குழந்தைகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்; வயது வந்த பெண்கள், கல்யாணம் ஆகாத பெண்கள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருபது ஆண்டு காலத்திலே இந்த விதமான நிலைமைகளைப் பார்த்தோமா? இந்த ஆட்சியில் பார்த்தோம். உலகத்திலேயே எங்கேயும் கிடையாது. கேட்டதுண்டா? 43 பேர்களை, அரிசன மக்களை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, உயிரோடு கொளுத்தினது இந்த நாட்டில்தான். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில், முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தான் நடந்திருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. செத்தது அரிசன மக்கள். எதற்காக, ஆறு லிட்டர் கூலி கேட்டதற்கு, ஆறே லிட்டர் கூலி கேட்டார்கள். போகட்டும், உங்களுடைய திட்டம் என்ன? விவசாயக் கூலிகளுக்கு நிரந்தரமாகக் கூலியைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைகளை உண்டாக்க, இந்தச் சட்டசபையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு. நான் நினைத்தேன், புது ஆட்சி வந்திருக்கிறது. இருபது வருஷம் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்தது, என்னென்னவோ செய்தார்கள், மனைக்கட்டு கொடுத்தார்கள், வீடு கட்டிக் கொடுத்தார்கள், குளம் வெட்டிக் கொடுத்தார்கள், கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தார்கள். ஆனாலும், இவையெல்லாம் பொதுவாக இருந்தாலும், தீண்டாமை ஒழியவில்லை. புதிதாக வந்திருக்கும் ஆட்சி ஒருக்கால், நிச்சயமாக ஏதேனும் திட்டம் கொடுப்பார்கள் என்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால், ஒன்றும் இல்லை. உங்கள் கட்சியில் என்ன திட்டம் இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? எங்கு பார்த்தாலும் தீண்டாமை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. மறைந்த முதல் அமைச்சர் இருந்த காலத்தில் நான் சொன்னேன், பல இடங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியைப் போட்டுக்கொண்டு, எம்.ஜி.ஆர்., அண்ணா இவர்களுடைய படங்களை வைத்துக் கொண்டு, டீ கடைகளில் அரிசனங்களை உள்ளே விடுவதில்லை என்று. அமைச்சர் நேரில் வந்தால் என்னால் அதைக் காட்ட முடியும். ஆனால், அதன்பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு அரிசன வெல்பேர் ஆபீசர் மட்டும் போதாது. அவரால் அதைச் செய்ய முடியாது. போலீஸ்காரர்களுக்கு ஒரு சரியான சட்டம் இயற்றிக் கொடுக்க வேண்டும், அப்படிச் சட்டத்தைக் கொடுங்கள். எப்படி மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் இத்தனை குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்கிற முறை இருக்கிறதோ, அதே போல, தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இத்தனை கேஸ் காட்டாவிட்டால், சம்பளம் ரெட்யூஸ் செய்யப்படும், உத்தியோகம் கீழே போகும் என்று ஒரு சட்டத்தைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முற்பகல் 10-30 தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காக 1967-68-ம் ஆண்டில் ரூ. 19,28,029 ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில்தான். ஆனால் 1969-70-ல் 16,85,000 ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சுமார் இரண்டு லட்சத்து நாற்பத்திமூவாயிரம் ரூபாய் சென்ற ஆண்டை விடக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன மக்களுக்கு என்ன வாழ்வு வந்துவிட்டது, குறைந்ததற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, அரிசன மக்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் தொகையைக் குறைக்கக் கூடாது. மேலும் அதிகமாகத் தர வேண்டும் என்று சபாநாயகர் மூலமாக அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவுத் திட்டம் போதுமான அளவுக்கு அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. மதிய உணவு கொடுத்தால்தான் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடம் போகிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு உதவித் தொகையை அதிகப்படுத்தினால் குழந்தைகள் படிக்கவும், பள்ளிக்கூடம் செல்வதற்கும் வழிவகை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசனங்கள் கீழ்வெண்மணியில் கொளுத்தப்பட்டது பற்றி எல்லோரும் பேசிவிட்டார்கள். இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு இராமமூர்த்தி அவர்களும், "இந்த அரசாங்கத்தினுடைய நிலை சரியானது அல்ல, சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கீழ்வெண்மணி விஷயமாக கைது செய்யப்பட்டவர்களை யெல்லாம் தற்பொழுது ஜாமீனில் விட்டுவிட்டார்கள். ஓர் உறுப்பினர் பேசும்பொழுது, "நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் கீழ்வெண்மணி சம்பவத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை" என்று சொல்கிறார். அப்படியானால், "கீழ்வெண்மணியில் நடந்த 43 கொலைக்கும் உங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லையா? கீழ்வெண் மணியில், பெண்கள், குழந்தைகள் செத்தார்களே, அதற்கும் உங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லையா?" என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சம்பந்தமில்லை என்று அந்த உறுப்பினர் சொன்னதை நான் மறுக்கிறேன். அவர் அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. இன்னொரு உறுப்பினர் "நான் இந்த விஷயத்தைப்பற்றித் தந்திகொடுத்தேன், நேரிலே சொன்னேன்" என்று சொல்கிறார். எப்படி சம்பந்தமில்லை யென்று உறுப்பினர் சொல்லுகிறார். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று சபாநாயகர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் கடலூர் தாலுகாவிலே கோண்டூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு அரிசன மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் சாமி தூக்கக் கொண்டு சாவடி கிராமத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். சாவடி கிராமம் சாதி இந்துக்கள் வசிக்கிற கிராமமாகும். அப்படி அரிசனங்கள் சாமி தூக்கிக் கொண்டு போகும்போது சாவடி கிராமத்திற்கு அருகில் அவர்களை மடக்கி கேட் பணம் (சுங்கப் பணம்) கேட்டிருக்கிறார்கள். சாமிதானே தூக்கிக் கொண்டு போகிறோம் என்று அரிசனங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜாதி இந்துக்கள் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தவே, நான்கு அணா கொடுத்துவிட்டு, சாமி தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். பிறகு திரும்பி வரும்போது அரிசனங்களை அடித்துவிட்டார்கள். அரிசனங்கள் வெட்டப்பட்டார்கள். அடிபட்டவர்கள் மீது போலீஸ் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. அடித்தவர்களை இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அரசாங்கம் இதில் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் காலேஜ் ஹாஸ்டல்களில் படிக்கும் அரிசன மாணவர்களுக்காகும் சாப்பாட்டுச் செலவு, மற்ற ஜாதிப் பிள்ளைகள் சாப்பிடும் அளவுக்கு ஆகும் செலவாக இருந்தபோதிலும் அதை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டது. மற்ற ஜாதிப் பிள்ளைகளுக்கு எவ்வளவு தொகை ஆகிறதோ, அந்தத் தொகையையே அரிசன மாணவர்களுக்கும் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது அரிசன மாணவர்களுக்கு ஒரு தொகை—400 ரூபாய்—என்று ஒதுக்கிவிட்டு, அதற்குமேலே ஒரு பைசாவும் கொடுக்க முடியாது. அதற்கு மேலே போனால் நீங்களே தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று இப்போது சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அரிசன மாணவர்களுக்காகும் அதிகப்படியான சாப்பாட்டுச் செலவுத் தொகையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், (மணியடிக்கப்பட்டது).

எனக்கு கொஞ்சநேரம் அதிகமாகக் கொடுங்கள். என் கட்சியின் சார்பில் நான்தான் முதலாவதாகப் பேசுகிறேன். போன தடவை நீங்கள் எல்லாம் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபொழுது உங்களுக்கு அதிகமான நேரத்தைக் கொடுத்தார்கள். இந்த விஷயம் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

தவிர, ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பதெல்லாம் தற்போது டைரக்டர் ஆஃப் அரிசன் வெல்பேர் ஆபீசிலிருந்து ஜில்லாவுக்குப் போகப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஜில்லாவுக்குப் போனால் அங்கே விண்ணப்பங்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் பைசலாகாது. இந்த அலுவலகம் இங்கே இருப்பதால் நேரில் சென்று, விவரங்கள் அறியலாம் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஜில்லாவுக்கு மாற்றப்பட்டால், எம். எல். ஏ. போய்க் கேட்பதற்கு வசதியிருக்காது. சென்னையிலே, சேப்பாக்கத்தில் எழிலகத்தில்

இருப்பதால் விவரம் தேவை யென்றால், போய் டைரக்டரைப் பார்க்கலாம், ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் பார்க்கலாம், இவர் எங்கள் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர், இவருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கலாம் என்று சிபார்சு செய்ய முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதைக் கொஞ்சம் மனதில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்றப்படி இது மாற்றப்பட்டால், இதனால் எத்தனையோ மசால்ஜிகள், அட்டெண்டர்கள், ப்யூன்கள், கிளார்க்குகள், சூப்பிரண்டெண்டுகள் வேலையிழக்க நேரிடும். அப்போது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படும். ஆகவே, இதை மாற்றக் கூடாது என்பதை சபாநாயகர் மூலமாக அமைச்சரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நாட்டிலே தலையாரி, தோட்டி போன்றவர்கள் செய்த பாவம் என்ன என்று தெரியவில்லை. ஓர் ஊர் என்றால் அங்கே தலையாரி, தோட்டி தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் மற்ற ஜாதிக்காரர்கள். தாழ்ந்தவன் என்ற காரணத்திற்காக அவன் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறான். தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலே நான்கு தோட்டிகள் இருந்ததால் இரண்டு தோட்டிகளை எடுத்து விட்டார்கள். மற்றவர்களைவிட இவன் வாங்கும் சம்பளம் மிகக் குறைவு. சர்க்கார் சட்டம் அப்படியிருக்கிறது. மணியக்காரர் இருக்கிறார், கணக்கப்பிள்ளை இருக்கிறார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார், ஆனால், தோட்டி, தலையாரிகள் தலையிலேதான் கைவைத்து வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். நான்கு தோட்டிகள் வாங்குகிற சம்பளம் என்ன ? மற்றவர்களில் ஒருவர் வாங்கும் சம்பளம் என்ன என்பதைக் காண வேண்டும். அப்படியும், மணியக்காரரும், கணக்கப்பிள்ளையும் சம்பளம் என்று பார்த்துக் கொடுத்தால்தான் உண்டு. அவன் வாழக் கூடாதா ? இந்த அமைச்சரவை இதை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக,பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் அரிசன ஆசிரியர்களைப் போடுவதில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மேனைக் கேட்டால், எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீசிலிருந்து வரட்டும் என்கிறார், கமிஷனரைக் கேட்டால் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சிலிருந்து பெயர் வரட்டும், பிறகு போடுகிறேன் என்று சொல்லுகிறார். எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீசிலே ஒரு இடம் இருக்கிறதென்றால், குறைந்தது பத்து பேர்களையாவது அனுப்புவார்கள். நான் பஞ்சாயத்து சேர்மேனையே இது பற்றிக் கேட்டேன், "ஐயா, என்னிடத்தில் ஏராளமான அரிசனங்கள் வருகிறார்கள், ஏன், அரிசனங்கள் வாழக் கூடாதா ? பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் ஒரு அரிசன ஆசிரியரைப் போடக் கூடாதா"? என்று கேட்டேன். ஒரு இடத்திற்கு எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீசிலிருந்து எட்டுப் பேர்கள் வரும்போது எப்படி ஒருவருக்கு மேல் இடம் அளிக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த விஷயம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிய வேண்டுமென்பதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே எங்களுடைய ஜாதி படுகிற பாடு ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும். எல்லோரும்தான் குற்றம் செய்கிறார்கள். ஆனால், தாழ்ந்தவன், பறையன் என்ற காரணத்திற்காக, வாயிலே வந்தபடி, ஏகதேசமாக, நீ ஆதித்திராவிடன், பறையன் என்று போலீஸ் அதிகாரிகள் பேசுவதா ? சப்-இன்ஸ்பெக்டராக இருக்கட்டும், ஜில்லா சூப்பிரண்டென்டாக இருக்கட்டும், யாராக இருந்தாலும், அரிசன், பறையன் என்று பேசுகிறார்கள். இது அமைச்சரவை உணர வேண்டும்.

***மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து:** கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மிகவும் ஆக்ரோஷத்துடன் பேசிவருகிறார்கள். "தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் புண்படுத்தும் முறையில் பேசுகிறார்கள்" என்று உறுப்பினர் இப்போது பேசுகிறார். "இந்த அநீதியைப் பொறுக்க முடியாது, பொறுக்க முடியாது" என்று இப்போது பேசுகிறார். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட எத்தனை புகார்களை, எந்த அளவுக்கு இந்த அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று தெரிந்தால் நல்லது. அப்படிப் புகார் கொடுத்திருந்து நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தால் பதில் சொல்ல நியாயமிருக்கிறது. புகார் கொடுக்காமல், பொறுக்க முடியாது, பொறுக்க முடியாது என்று பேசிக் கொண்டே போனால் முறையாகாது. இதை நிருபிக்க முடியாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தலைவர் அவர்களே, என் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொன்றுக்கும் புகார் கொடுக்க முடியாது. அப்படிக் கொடுத்தால் இந்த ஆட்சிக்கு அது அவமானம். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் குறுக்கீடு) இதற்கெல்லாம் நான் பயப்படவில்லை. இந்த மாதிரியான புகார்களை இங்கு சொல்லக் கூடாது என்றுவது சொல்லட்டும், அதை விட்டுவிட்டு, ஒவ்வொன்றுக்கும் எழுதிக் கொடுங்கள், எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் முடியுமா? அப்படி எழுதிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், எழுதிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் அமைச்சராக இருந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் "சரி அப்படியா, நாங்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்" என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: இது சாதாரண பிரச்சினையில்லை. அரிசன மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். மிகக் கேவலமாக கொடுமையான முறையில் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்றால் அகில இந்தியா பூராவும் எதிரொலிக்கும் பிரச்னை. டெல்லி பாராளுமன்றத்தின் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய செய்தியாகும். டெல்லி பாராளுமன்றத்தின் கவனத்தை ஈர்த்து, பெரிய பிரச்னைகளைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய பிரச்சினையாகும். பொறுப்புள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர், அதுவும் அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் உள்ளம் நொந்து முறையிடுகிறார் என்றால், நிகழ்ச்சி நடைபெற்றவுடனே அவர் அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அரசு சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், அதை இந்த மாமன்றத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல அவருக்கு உரிமை உண்டு. இதுவரையில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராத புகார்களை இந்த மாமன்றத்தில் பேசினால், அது அகில இந்தியாவின் டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே ஒரு பெரிய பிரச்னையைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதால், புகார்களை முதலில் எழுதிக் கொடுங்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். அப்படிப்பட்ட புகாரின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புகார்களை கொடுக்காத நேரத்தில் அதிகமாக இட்டுக்கட்டிப் பேசுவதாக அது அமையும் என்பதால் இந்த மாமன்றத்தில் அதை எழுப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அமைச்சர்களிடம் எங்களுடைய அனுபவத்தைக் கூட சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் கூட அரிசன மக்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். நான் இதைச் சொல்லப் போனால், "எழுதிக் கொடுங்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். நாங்களும் பொறுப்புள்ளவர்கள்தானே சொல்கிறோம். எங்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லையா? ஒவ்வொன்றுக்கும் எழுதிக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? புகார் வருகிறது என்று சொல்லுகிறோம். அதற்கு "நாங்கள் பார்க்கிறோம், கவனிக்கிறோம்" என்று சொல்ல வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு எழுதிக் கொடுங்கள் என்றால், என்ன அர்த்தம்? போலீஸ்காரர்கள் என்றால் தவறே செய்ய மாட்டார்களா? எங்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஒரு புகார் வந்தால், எத்தனை மணிக்கு நடந்தது, எப்போது நடந்தது, ஏன் நடந்தது என்பவற்றையெல்லாம் எழுதிக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போதே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. இது பற்றிய புகாரை முன்பும் அவர் கொடுத்ததில்லை. இனி மேலாவது கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எங்கள் கவலை எல்லாம் உங்களுக்கு சக்தி அளிக்க வேண்டும், உங்கள் கரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பது தானே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக இந்த மன்றத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில் பொதுவான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். குற்றம் சாட்ட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆதாரத்தோடு குற்றம் சாட்ட வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் இதுவரை அது போன்ற புகார்கள் எதுவும் அளிக்கவில்லை என்று அமைச்சர் சொல்கிறார். இனிமேலாவது கொடுத்துவிட்டுப் பேச வேண்டும் என்கிறார். குறிப்பிட்டு ஆதாரத்தோடு குற்றம் சாட்டாது பொதுவாகக் குறை கூறிக் கொண்டு போவது முறை அல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஸ்பீக்கர் சார், பொதுவாக.......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன எழுப்புகிறீர்கள் ?..

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பேச அனுமதித்தால்தானே சொல்ல முடியும் ? பேசக்கூட உரிமை இல்லையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தலைவர் எழுந்தால் மற்றவர்கள் உட்கார வேண்டும். அந்த விதியையாவது கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உரிமையில்லை என்று சொல்லவில்லை. எந்தவிதியின் கீழ் நீங்கள் பேச விரும்புகிறீர்கள் ? அவரவர்கள் எழுந்து பேசுவது என்றால் சபை எப்படி நடக்கும் ? உரிமையை மறுக்கவில்லை. எந்த முறையில் பேச விரும்புகிறீர்கள் ?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சென்றால் மிகவும் கீழ்த்தரமாகப் பேசப்படுகிறார்கள் என்கிற புகார்கள் என்னிடத்திலும் வந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து உறுப்பினர் தாம் சொல்ல வேண்டிய கருத்தைச் சொல்வதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. நடைமுறையில் தவறு இருந்தால் தான் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். இங்கே என்ன நடைமுறைத் தவறு நடந்து விட்டது ?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தவறான விவரத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

I want to say that the Hon. Minister has made an incorrect statement. If a person goes and makes a complaint, penal action would be taken against that person.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான் தவறான தகவல் எதுவும் தரவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தவறான தகவலை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். என்ன தவறான தகவலைக் கொடுத்தார்கள் என்பதை விளக்க வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : புகார்கள் கொடுத்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். புகார்கள் கொடுக்கப்பட்டன. நானே கொடுத்திருக்கிறேன். அது சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் பைலே என்னிடம் இருக்கிறது. கொடுத்ததன் பயன் அந்த போலீஸ் அதிகாரி மீட்டும் அவர்களிடம் போய் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடம் போய்ச் சொன்னாயா என்று மிரட்டுகிறாரே தவிர வேறு ஒன்றும் நடக்கவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியாலும் அவர்களை அடக்க முடியவில்லை. தி.மு.க. ஆட்சியாலும் முடியாது......

1969 *மார்ச்* **13]**

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புகார்கள் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றுதான் நான் சொன்னேன். நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு—அதன்பேரில் விசாரணை நடத்தப்பட்டிருப்பதன் காரணமாகத்தான் மீண்டும் சட்டமன்ற உறுப்பினரிடம் போய்ப் புகார் செய்தாயா என்று மிரட்டப்படுகிற நிலை வந்திருக்கிறது. நாங்கள் அது பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாதிருந்தால் அந்த நிலை வந்திருக்காது. ஆகவே, புகார்கள் கொடுத்தால் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று நான் சொன்னதில் எவ்விதத் தவறும் இல்லை. நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதனால் அந்த மக்கள் மீண்டும் மிரட்டப்படுகிறார்கள் என்பது வேறு பிரச்சினை. ஆகவே, நான் சொன்னதில் தவறு இல்லை. நான் தவருகச் சொன்னதாக கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதை திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : I am going to prove it with facts and figures.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்: அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதில் உள்ள ஒரு சிக்கலை, விளங்காத பகுதியை தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காகக் கனம் உறுப்பினர் இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த மானியத்திற்குச் சில மணி நேரங்கள் ஒதுக்கி, இன்ன இன்னார் பேச வேண்டுமென்று பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் தீர்மானிக்கப்பட்டு அதன்படி ஓர் உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரைப் பேசவிடாது—இப்படி விவாதத்தின் திசை திருப்பி பல குறுக்கீடுகள் இருப்பது நம்முடைய மரபுக்கு உகந்ததா ? இப்படியானால் நிகழ்ச்சி எப்படி நடக்கும் ? ஆகவே சபை நடவடிக்கை சீராக நடக்கும்படியாகச் செய்யத் தாங்கள் தங்கள் தீர்ப்பை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திரு ஹாண்டே அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினையில் அமைச்சர் அவர்கள் தவருன தகவலைக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அதை விளக்கிப் பேசுகின்றபோது அவரே அதை மறுத்திருக்கிறார். குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினரிடம் போய்ச் சொன்னாயா என்று அவர்கள் மிரட்டப்படுவதாகச் சொன்னார். அவர் கொடுத்த புகாரின் மீதில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதன் காரணமாகத்தான் இப்படி மிரட்டப்படுகிற நிலை வருகிறது. ஆகவே, இன்கரெக்ட் ஸ்டேட்மெண்டு கொடுத்ததாகச் சொன்னது சரியல்ல. அப்படி மிரட்டுவது சரியா, அது சாதகமா, பாதகமா என்பது வேறு விஷயம். அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னதில் தவறு இல்லை. ஆகவே இந்தக் கோணத்தில் இதைப் பெரிய பிரச்சினை ஆக்கிவிடாது முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தவருன தகவலை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்ததாக அவர்கள் சொன்னார்கள், தயவு செய்து அவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒன்றைக் கூறிய நேரத்திலே, எந்தவிதமான தகவலையும் அரசுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று கூறினார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அந்த நிலையிலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நான் கொடுத்திருக்கிறேன், நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருந்தால் அது தவருன தகவல் என்று சொல்லலாம். ஆனால் டாக்டர்

ஹாண்டே அவர்கள் பற்றியது அல்ல, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறியது பற்றித்தான் சொன்னார்கள் அப்படியிருக்கும்பொழுது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் தவறான தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல. இந்தச் சபையின் மரபுக்கும் முறையாக இருக்காது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக இந்த அவையிலும், மேலவையிலும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், அவர்கள் இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தொடர்ந்து பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்துகொண்டு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்லாதவற்றையே சொல்கிறார்கள். அது இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்தையும் மரபையும் காப்பதாக ஆகாது. அவர்களே இல்லாத ஒன்றைக் கற்பித்துக் கூறியது தவறு. எனவே அவர்கள் அதை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் புகார் கொடுத்தபொழுது........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் மீண்டும் அதையே சொல்கிறீர்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் சொல்வதைத் தயவு செய்து பொறுமையாகக் கேட்க வேண்டும். இந்தச் சபையும் அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். எலிபென்ட் கேட் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடித்து இருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) கொலையும் செய்திருக்கிறார்கள்.... (மணியடிக்கப்பட்டது). (குறுக்கீடு) (மணியடிக்கப்பட்டது). நீங்கள் எதற்காகப் பயப்படுகிறீர்கள்? பயப்படாதீர்கள்.

Thiru ALADI ARUNA : We are not afraid.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் எழுப்பிய பிரச்னைக்குத் தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இரண்டாவதாக உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிற எங்களை யெல்லாம் பார்த்து, காங்கிரஸ்காரர்களையும் சேர்த்துத்தான், நீங்கள் எல்லாம் எதற்காகப் பயப்படுகிறீர்கள் என்று இந்தச் சபையினுடைய ஒழுங்குமுறைக்கு முரணான வகையிலே சொன்னது மக்களால் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிற எங்களுடைய உள்ளங்களைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறது. முதலில் அவர்கள் திரும்பப்பெற வேண்டுமென்பது ஒன்று. இரண்டாவது, கனம் உறுப்பினர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பது தங்களுடைய பொறுப்பு. எனவே நீங்கள் எல்லாம் பயப்படுகிறீர்கள் என்ற வார்த்தைகளைச் சொன்னதையும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சபை எவ்வளவு கண்ணியத்துடன் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இந்தச் சபையின் கண்ணியத்தைத் தொடர்ந்து பாதுகாப்பதற்கு அவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, அந்த வார்த்தைகளை அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்திலே 234 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரவர்களுடைய தொகுதிப் பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அவைபற்றி அவரவர்கள் போலீஸ் நிலையங்களுக்குச் சென்றிருக்கலாம், அப்பொழுதெல்லாம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்ற குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அதைக் கூறுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், அதை முறையாகக் கூற வேண்டும். எப்பொழுது அவரவர்களுக்கு வாய்ப்பு வருகிறதோ அப்பொழுது பேச வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு வேறு ஒரு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே, அமைச்சர் அவர்கள் அந்த உறுப்பினர் கூறுகின்றவை ஆதாரமற்றவை

என்று கூறுகிற நேரத்திலே, இன்னொரு உறுப்பினர் எழுந்து கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது தவறான தகவல் என்று சொல்வது முறையாகாது. அது அமைச்சர் அவர்களுடைய கௌரவத்தைப் பாதிப்பதாகும். எனவே, உறுப்பினர் அவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு என்னுடைய அறையிலேகூடச் சொல்லியிருக்கிறேன், அப்படி யெல்லாம் பேசுவது அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல, இந்தச் சபையினுடைய கண்ணியத்தையும், மரபையும் அது காப்பாற்றுவதாகவும் இருக்காது என்றுகூறியிருக்கிறேன். எனவே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்தச் சபையின் கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றக் கூடிய முறையில் அச்சொற்றொடரைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இன்னொரு உறுப்பினர் பேசிய பேச்சில், தானும் நேரடியாகக் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்ததாகவும் சொன்னார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், கம்ப்ளெயின்டு கொடுத்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து தெரிகிறது என்று சொன்னார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்தால் அதற்கு அப்பால் வருகிற ரீ-ஆக்ஷனைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். It is a sort of insinuation. இந்த நிலையிலே இதை இப்படியே விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் என்ற முறையிலே சொல்லியிருக்கலாம். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லும்பொழுதுதான் இப்படிப்பட்ட சிக்கல் வருகிறது. ஏற்கனவே பல கம்ப்ளெயின்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தமாதிரித்தான் இருக்கிறது. இனிமேலாவது கம்ப்ளெயின்டுகள் கொடுத்தால் கவனித்து அதன்மூலம் பொதுஜனங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்களுக்கும் மரபைக் காப்பதிலே பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை உணர்த்த வேண்டும். உறுப்பினர் அவர்கள் முறைதவறி அமைச்சர் அவர்கள் தவறான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள், அதை அப்படியே விட்டுவிட வேண்டுமென்பது முறைதானா ? இதிலே ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும், கட்சித் தலைவருக்கும் பொறுப்பு உண்டு ; எனவே அது முறைதானா என்பதை திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்தச் சபை இன்னும் நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்கு ஏற்ற முறையிலும் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதைப் பொறுத்தும் இந்த நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யும்படி தாங்கள் உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே தாங்கள் கூறினீர்கள், இன்னும் கொஞ்சம் புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது ரொம்ப முக்கியமான விவாதம். இந்த விவாதம் நடைபெறுகிற நேரத்திலே, ஹரிசன நல மானிய விவாதத்திற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று நிமிடம் என்று சொன்னீர்கள். விலைமதிக்க முடியாத நேரம் போகிற காரணத்தினாலே அந்த நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளை யெல்லாம் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, in view of what my Leader has stated and in view of the explanation given by the Hon. Minister and if I have hurt her feelings, I withdraw those words. I did not mean any insinuation against any Hon. Minister. At the same time, may I request this Government to examine those cases more accurately and in greater detail ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டதாலே இந்த விவாதத்தை மேலும் தொடர வேண்டா மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, திரு. சிவசுப்பிரமணியன் அவர் களுடைய பேச்சைத் தொடர்வார்கள். இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம் : தஞ்சாவூரிலே சின்னத்தம்பியை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். டீக்கடை யில் ஒருவரைக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். சிக்கல் பக்கிரிசாமியைக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி இதுவரை ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நீங்கள் எது செய்யாவிட்டாலும் நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. எங்களுக்கு இருக்க இடமாவது கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பரமேஸ்வரன் கமிட்டி அறிக்கையிலே என்ன என்ன சொல்லப்பட் டிருக்கிறதோ அதைச் செய்தாலே ஹரிஜன மக்களுக்கு நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நந்தனார் பள்ளி ஆசிரியர் களுக்குக் கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு அங்கே ஹரிஜனப் பெண்கள் குளிப்பதற்கு கூட இடம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், அங்கே ஒரு குளம் இருக்கிறது, அதிலே படிக்கட்டுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார விளக்குகள் சேரிப் பக்கமே திரும்பவில்லை. பைப் லைன்களைப் போட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள் சேரிக்குப் பக்கத்திலே வரும்பொழுது கட் ஆகிவிடுகிறது. அதைப் போலவே மின்சார விளக்குகளைப் போட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள், சேரிக்குப் பக்கத்திலே வருகிறபோது கட் ஆகி விடுகிறது. அப்படி கட் ஆகாமல் அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக் கையின்மீது நான் சொன்னதை யெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு நீங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. பி. ஜெயராமன் அவர்கள் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

முற்பகல் 11-00

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : ஒரு விளக்கம். கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் வெண்மணியைப் பற்றிப் பேசினார்கள். வெண்மணியிலே நெருப்பு வைக்க காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் பிரதான சக்தியாக இருந்தார்கள் என்பது அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, it is a great insult to us and he has been indulging in this kind of insinuation many times and this is not the first time he has been doing so.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. விநாயகம் அவர்கள், ஒரு உறுப்பினர் ஒன்றைச் சொன்னவுடனே சபையை நடத்திச் செல்லுகிற தலைவர் என்ன முறையைக் கையாளுகிறார் என்று பார்த்த பிறகு பேச வேண்டும். திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் அங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் முன்னணியில் இருந்தார்கள் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே, அதை அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுவது நலம்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : திரும்பப் பெற விரும்பவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர் அதைத் திரும்ப பெற்றுக் கொள்ளுகிறாரா இல்லையா என்பது தெரிய வேண்டும்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : அங்குள்ள யதார்த்த நிலை காங்கிரஸ்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். யதார்த்த நிலை இருக்கும்போது எப்படி திரும்பப் பெறுவது?

1969 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்திலே குற்றச்சாட்டு களைக் கூறுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிக் கூறுகின்றவர் கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உறுப்பினர் அவர்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறாரா ?

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று சொன்னதை வாபஸ் வாங்குகிறாரா இல்லையா ?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : வாபஸ் வாங்குகிறாரா இல்லையா என்று மிரட்டுகிறாரா ? யாரை மிரட்டுகிறார் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கோதண்டராமன் அவர்களை அமரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நடைமுறை விதிகளைப் பொருத்த அளவில் தலைவர் எழுந்து நின்று கொண்டிருக்கும்போது உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து விட வேண்டும். அதைக் கூடக் கடைப்பிடிக்கவில்லையென்றால் எப்படிச் சபையை நடத்திச் செல்லுவது? எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவரை வாபஸ் வாங்க வேண்டு மென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பேச உரிமை இருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளையும் கூற உரிமை இருக்கிறது. யாரும் அதை மறுக்க முடியாது. நடைமுறை விதிப்படி குற்றம் சாட்டுகிற உறுப்பினர் அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூறும் நிலையில் அவரைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவதற்குப் பேரவைத் தலைவருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களா என்று கேட்டதற்கு " ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன் " என்று அவர் கூறிவிட்டார். அதற்கு மேல் உண்டான விவகாரங்களை நீங்கள் வழக்குமன்றத்தில் நடத்த வேண்டியதுதான். வழக்கு மன்றத்தில் கட்சிக்குக் கட்சி நடத்திக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, பேரவைத் தலைவர் இதிலே ஒன்றும் செய்வதற் கில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : " பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பேசாமல் இருந்துவிடலாம். இப்படி நாங்கள் கூடத்தான் சொல்லிவிடலாம். " பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன் " என்று சொன்னால் அதற்கு ஒரு வரம்பு கட்ட வேண்டாமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சாட்டிவிட்டு " பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன் " என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் யார் மீது குற்றம் சாட்டினார்களோ அவர்கள் நீதிமன்றங்களுக்குப் போகும் நேரத்தில் அங்கே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளாத நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்குப் பிறகு இந்த மன்றத்திலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல முடியும்.

திரு. கே. விநாயகம் : சட்டசபைக்குள்ளே எதையும் பேசலாம். " பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன் " என்று சொல்லிவிட்டு அவர் போய் விடலாம். **This cannot become a subject matter in a court.** கோர்ட்டுக்கு நாங்கள் போகமுடியாது. எங்களைக் காக்கவேண்டிய பொறுப்பு உங்களுக்குத்தானே தவிர, நீங்கள் சாக்குப் போக்குச் சொல்லி தட்டிக் கழிப்பது சரியல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது சொற்களை நிதானத்தோடு பயன்படுத்த வேண்டும். " சாக்குப் போக்குச் சொல்லி தட்டிக் கழிப்பது " என்ற முறையில் பேரவைத் தலைவரைப் பார்த்துச் சொல்லுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் வெண்மணி சம்பவத்திற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் காரணம் என்று சொன்னார்கள். தாங்கள், அதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு உறுப்பினருக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னீர்கள். அவர்களும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களோ அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதாரம் இருந்தால் உறுப்பினர்கள் குற்றம் சாட்ட உரிமை உண்டு. ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் அகப்பட்டுக் கொள்ளப் போகிறார்கள். ஆதாரம் இருக்கிறது என்று திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் கூறும்போது அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கூற சபாநாயகர் அவர்களுக்கே கூட உரிமை இல்லை. அவர் சொன்னதைப் பற்றி ஆராய ஒரு கமிட்டி நியமிப்பதற்குத் தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டி அமைத்து அவர் சொன்னது சரிதானா அல்லது தவறாகச் சொல்லியிருந்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவது என்பதற்கான விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த வகையில் ஒரு கமிட்டியை அமைக்கலாம் என்ற யோசனையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. இர. ஞானசம்பந்தன்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். பாராளுமன்ற நடைமுறைப் பண்பைத் தலைவர் அவர்கள் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் ஒரு தவறைச் செய்தால் அதைத் திரும்பப்பெற வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இவ்வளவு பேர் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கும்போது, சபாநாயகர் அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கும்போது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் "திரும்பப் பெறப் போகிறாரா இல்லையா ?" என்று மிரட்டுவது சபையினுடைய பண்புக்கு உகந்தது அல்ல ; நீங்கள் அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதற்கு முன்னால் அமைச்சர் "வாபஸ் வாங்குகிறாரா இல்லையா ?" என்று கேட்டது நியாயம், நான் கேட்பது மட்டும் தவறா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: எதிர்க் கட்சிக் கொரடா திரு. விநாயகம் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறபோது "தலைவர் அவர்கள் சாக்குப் போக்குச் சொல்லுகிறார்" என்ற முறையிலே பேசினார். அப்படிப் பேசியது சரியா ? அது தலைவர் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாக இருப்பதால் அந்த வார்த்தைகளைச் சபை நடவடிக்கையில் இருந்து நீக்கி விடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Thiru K. VINAYAKAM : Sir, I do not mind withdrawing that particular word. சாக்குப் போக்கு என்ற வார்த்தைகளை எடுத்துவிடுங்கள். 'Some kind of explanation' என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சபை நடவடிக்கையில் இருந்து அச் சொற்றொடரைப் பேரவைத் தலைவர் எடுத்து விடுவதை விட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுவது நலம்.

திரு. கே. விநாயகம் : அந்த வார்த்தைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

அ. அறிவிப்பு.

ஓர் உறுப்பினருடைய குற்றச்சாட்டை விசாரிக்க குழுவை அமைத்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் கீழ் வெண்மணிச் சம்பவத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் தான் முன் நின்று நடத்தினார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அதைக் காங்கிரஸ் கட்சித் தரப்பிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன் என்று திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எப்படி அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுவார் என்பது பற்றிய விவாதம் வந்திருக்கிறது. நம்முடைய சட்ட மன்ற விதி முறைகளையொட்டி நம்முடைய மன்றத்தி லேயே ஒரு கமிட்டி அமைத்து அந்தக் கமிட்டியிலே மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் தாம் சாட்டிய குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரங்கள் கூற வேண்டு மென்றும் அதையொட்டி வருகிற நிகழ்ச்சியைக் கமிட்டி முடிவ செய்ய வேண்டுமென்றும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதையொட்டி நட வடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். அதிகாரி களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் புகார் கூறுகின்ற நேரத்தில் ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்கப்படுகிறது. இதே முறையில் 1958 மார்ச் 18-ம் தேதி அன்று காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் துறையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அவர்கள் கூறியதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்றால் எப்போது விதிமுறைகள் மீறப்படுகின்றனவோ, அப்போது அந்த நேரத்தில் அதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். அப்போது அவர்கள் சொன்னார்களே, அப்போது அவர்கள் இப்படிப் பேசியிருக்கிறார்களே, ஆகவே இப்போது அப்படிப் பேசுவதற்கு மறுப்பானேன் என்று கேட்பது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல.

3. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

திரு. பி. ஜெயராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே மண் குடிசைகளில் வாழ்கிறவர்களும் பாராள முடியும் என்று சரித்திரத்தை மாற்றியமைத்துவிட்டு இன்று நம்மை யெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் உலகப் பேரொளி அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இம் மானியத்தின் மீது என் கருததுக்கள் சிலவற் றைக் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஆதித்திராவிட மக்களுக்குச் செய்ய முடியாத சிறப்பான காரியங்கள் இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின் றன என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஆதித்திராவிட மக்கள் எந்த வகையிலும் முன்னேற்றம் அடையாமல் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆதித் திராவிட மக்களுக்காக காலம் எல்லாம் உழைத்து, கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டு வருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்த பிறகு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்களும், மற்ற பல சலுகைகளும் குறையில்லாமல் சிறப்பான முறையில் கிடைத்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆதித் திராவிட மக்களுக்காக ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருப்பது போல் அவர் களுக்காக மாவட்டத்திற்கு ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்தி ஆதித் திராவிட மக்கள் அனைவருக்கும் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. ஜெயராமன்] [1969 மார்ச் 13

இன்றையதினம் சட்டமன்றத்தில் இருப்பவர்கள் ஆதித் திராவிட மக்களின் நிலைபற்றி அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார்கள். இன்றையதினம் வெண மணிக் கிராமத்தில் நடைபெற்ற கலவரங்களுக்கு யார் காரணம், யார் பொறுப்பு என்பதை எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெண்மணி கிராமத்தில் அம் மக்கள் சுட்டு எரிக்கப்பட்டவுடன், இந்த நாட்டின் தலைமகனை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ணீர் வடித்து போலீஸ் அதிகாரிகளை அந்த இடத்திற்கு உடனடியாகச் சென்று நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி சில அமைச்சர்களையும் அங்கு அனுப்பினார்கள். அப்படி அனுப்பப்பட்டு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆதித் திராவிட மக்களைப்பற்றிப் பேசுகிறவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆதித் திராவிட மக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறியவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆதித்திராவிட மக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களைப்பற்றி இங்கு சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துப் பேசுவது பத்திரிகைகளில் வந்துவிட்டால் போதும் என்ற எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டு சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் தாங்கள் வாழக்கூடிய பகுதியில் தங்கள் பக்கத்திலுள்ள சேரிகளில் நுழைந்து அவர்களோடு உண்டு அவர்களையும் தங்கள் வீடுகளுக்கு அழைத்துச் சென்று உணவு கொடுத்து அவர்களோடு உண்டு, இவ்வளவு ஆதித் திராவிட மக்களின் வீடுகளில் நான் உண்டிருக்கிறேன், இவ்வளவு ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு என் வீட்டில் உணவு கொடுத்து அவர்களோடு உண்டிருக்கிறேன் என்ற பட்டியலை இங்கு வந்து கொடுத்தால் அவர்களை நான் பாராட்டுவேன். பேசுவது என்பது உதட்டளவில் இருக்கக் கூடாது.

"முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு."

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியுள்ளார். இந்த நாட்டில் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமென்றால் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேரிகளில் நுழைந்து அவர்களிடம் நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி, ஜாதி வெறி பிடித்தவர்களிடம் தீண்டாமை ஒழிவதற்கான கருத்துக்களைக் கூறி எல்லோரும் ஒரு தாய் மக்கள் என்ற நிலையை இந்த நாட்டில் உருவாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பாச உணர்வை நாட்டில் உருவாக்க வேண்டும்.

பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் இந்த நாட்டில் தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்றும், ஜாதிமத பேதங்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்றும், இந் நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் சமமாக வாழ வேண்டும் என்றும் சுய மரியாதை இயக்கத்தை அன்றையதினம் தோற்றுவித்து திருவிதாங்கூர் சென்று போராடி சிறை சென்றார்கள். அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தீண்டாமையை போக்க வேண்டும், மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்பதற்கான அறிவை நம் நாட்டுக்குக் கொடுத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அப்படி நல்ல பல கருத்துக்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுத்த காரணத்தினால்தான் இன்று ஓரளவாவது ஜாதி மத வித்தியாசம் தணிந்திருக்கிறதே தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டில் தோன்றியிருக்காவிட்டால், அறிஞர் அண்ணா அவர்களோ, கலைஞரோ, நாவலரோ இந்த நாட்டில் தோன்றவில்லை யென்று சொன்னால் இந்தக் கருத்துக்களை மக்களிடம் எடுத்துக் கூறி தீண்டாமையை இந்த அளவிற்காவது போக்கியிருக்க முடியாது.

காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் இந்த மானியத்திற்கு அளிக்கப்பட்டதை விட இப்போது சிறப்பான முறையில் மானியம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுத்திருக்கக் கூடிய புத்தகத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். அந்தக் காலத்திற்கும் இந்த இரண்டு வருட காலத்திற்கும் இடையே எவ்வளவு பணம் ஆதித் திராவிட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அதிகமாக இப்போது ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது. ஆக, ஆதித் திராவிட மக்களின் நலனுக்காகவும் பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களின் நலனுக்காகவும் இந்த

1969 மார்ச் 13] [திரு. பி. ஜெயராமன்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முழு மூச்சாகப் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், சட்ட மன்றத்தில் சொல்வதினால் மட்டும் ஆதித்திராவிட மக்களின் குறைகளைப் போக்கி அவர்களுக்கு நன்மை செய்து விட்டதாகக் கருத முடியாது. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கள்ளக் குப்பம் என்று நினைக்கிறேன், பெயர் நினைவிற்கு வரவில்லை, அங்கு குப்புசாமி என்ற ஒரு ஆதித் திராவிடனை ஒரு போலீஸ்காரர் ஓட ஓட விரட்டி சுட்டிருக்கிறார். இப்படி யெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம், ஆனால் அதற்கு சட்ட மன்றத்தில் நேரம் இல்லை. ஆகவே இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்கள் பகுதியில் தங்கள் பக்கத்திலுள்ள குடிசைகளில் நுழைந்து, ஆதித் திராவிட மக்களின் வீட்டு அடுப்பங்கரையில் நுழைந்து அவர்களோடு கூட சாப்பிட்டு, அவர்களையும் தங்கள் வீடுகளுக்கு அழைத்து அவர்களோடு சாப்பிட்டு நான் இவ்வளவு வீடுகளில் ஆதித்திராவிட மக்களோடு உண்டிருக்கிறேன், இவ்வளவு ஆதித்திராவிட மக்களோடு என் வீட்டில் உண்டிருக்கிறேன் என்ற பட்டியலை இங்கு காண்பித்தால் உள்ளபடியே அவர்களை நான் போற்றுவேன், அவர்களுக்குத் தலை வணங்கவும் காத்திருக்கிறேன். ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு நூற்றுக்கு நூறு பக்கபலமாக அமைந்து, அவர்களை வாழ வைப்பது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குறிக்கோளாக அமைந்திருக்கிறது என்று கூறி எனக்கு இதுவரை பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

•

திரு. அ. ஏ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். சற்று நேரத்திற்கு முன்பு கமிட்டி ஒன்றை ஃபாரம் செய்தார்கள். அது "சப் ஜுடீஸ்" ஆகாதா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தலைவர் அவர்கள் நாளைக்குத் தீர்ப்பு வழங்குவார்கள்.

*** திரு. எஸ். ஆறுமுகம் :** தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய பொதுநலத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பின் தங்கிய மக்களுக்கு நன்மையே செய்யவில்லை, நாங்கள் தான் நன்மைகளையே செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் என்று ஒரு தவறான பிரச்சாரத்தையே பேசி வருகிறார்கள். அதை இந்த மன்றத்திலே மட்டுமல்லாமல், வெளியிலேயும் பேசுவது, பாவம். அவர்களுக்கு ஐயோ போய் விட்டதே என்ற ஏக்கத்தினாலே பேசக்கூடிய பேச்சாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு கணக்கை நான் பார்த்தேன் 1952–53-லிருந்து ஹரிஜன மக்களுக்கும், பின் தங்கிய மக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை வரிசையாகப் படிக்க விரும்புகிறேன். 1952–53-இல் 173 லட்சத்து 53 ஆயிரம் ரூபாய்; 1953–54-இல் 173 லட்சத்து 23 ஆயிரம் ரூபாய்; 1954–55-இல் 166 லட்சத்து 35 ஆயிரம் ரூபாய்: 1955–56-இல் 191 லட்சத்து 11 ஆயிரம் ரூபாய்; 1956–57-இல் 133 லட்சத்து 67 ஆயிரம் ரூபாய்; 1957–58-இல் 194 லட்சத்து 18 ஆயிரம் ரூபாய்; 1958–59-இல் 233 லட்சத்து 45 ஆயிரம் ரூபாய்; 1959–60-இல் 233 லட்சத்து 79 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வரிசையாக இந்த மன்றத்திலே நிதிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இறுதியாக 1966–67 இல் கூட 533 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் 1967–68-இல் 657லட்சத்து 15 ஆயிரத்து 900 ரூபாயும் 1968–69-இல் 651 லட்சத்து 11 ஆயிரத்து 200 ரூபாயும், இந்த ஆண்டில் 691 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, பின் தங்கிய மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஒதுக்குகின்ற தொகையில் எந்த நிலையிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு நிதி ஒதுக்கவில்லை, அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவில்லை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிகப் படியான சலுகைகள் செய்யவில்லை' என்று எப்படிக் குறை சொல்லு கிறார்கள் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை.

எனக்கு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இருபதாண்டுக் காலத்தில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை காங்கிரஸார் தீட்டி இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தார்கள். இந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் அவர்கள் தாழ் தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் நன்மைகள் செய்திருப்பார்களேயானால் 1967-இல் தமிழகத்திலே மட்டும் அல்ல, இந்திய உபகண்டத்திலுள்ள பல் வேறு மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றிருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்து வருகிறோம். இன்னும் சொல்லப் போனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த, பக்கத்திலே இருக் கின்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்தால், யார் எந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாமா என்ற அளவில், அப்படிக் கேட்பதற்கும் கூச்சப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. யாரைப் பார்த்தாலும், அவர் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களை நாம் பார்க்கிறோம், காங்கிரஸிலே உள்ளவர்களைப் பார்த்தால், யார் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்பதைச் சுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு நிலை மையிருப்பதை அவர்கள் மறந்து விட வேண்டாமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொன்றையும் உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜாதிமத பேதமின்றி எல்லா மக்களிடத் திலும் சமத்துவமாகப் பழகுகின்றது. நான் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் என்ற முறையில் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்துத் தலைவர் ஒருவர் என்னிடத்திலே இருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜன மெம்பர்கள் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இணைக்கப்பட்ட மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஒரு விழாவிலே புகைப்படம் எடுக்கும் நேரத்தில் ஹரிஜனத் தோழர், அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த, உயர்ந்த ஜாதிக்காரர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றவருடைய பக்கத்திலே நிறுத்தப்பட்டார். அந்தக் காங்கிரஸ்காரர் உடனே அந்த இடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்கு நகர்ந்தார். அவரை ஏன் இப்படி நகர்ந்து விட்டீர்கள் என்று கேட்டால் அவர் சொன்னார், எனக்கு அந்த இடத்திலே அவரோடு படம் பிடித்துக்கொள்ள விருப்பமில்லை. ஆகவே, வேறு இடத்திற்கு நகர்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலே இருப்பவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே தவிர வேறு ஒருவருமில்லை என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம்.

ஜாதி எப்படி தலைதூக்குகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சமீபத்திலே நாகர்கோயில் இடைத்தேர்தல் நடைபெற்றது. அந்தத் தேர்தலில் நடந்தது என்ன ? யார் ஜாதியைத் தூண்டிவிட்டார்கள் ? காமராஜர் என்று சொன்னால் தெரியாதா ? அங்கே காமராஜ நாடார் என்று போட்டால்தான் அவரை மக்கள் தெரிந்து கொள்வார்களா ? ஆகவே, எந்தத் தேர்தல் நேரத்திலும் எந்த ஜாதிக்காரரைப் பிடிப்பது, எப்படி ஜாதியைக் காட்டி ஓட்டுப் பிடிப்பது என்று 20 ஆண்டு காலமாக இந்த நாட்டில் ஜாதியை வளர்ப்பதையே தொழிலாகக்கொண்டு, ஜாதியின் மூலம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை உருவாக்கியவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே தவிர வேறு ஒருவரும் அல்ல. இப்படிப்பட்ட நிலை நீடிக்கப்பட்டதனால்தான் தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றது. பக்கத்திலேயிருக்கக்கூடிய புதுச்சேரியிலும் உங்களுக்கு நல்ல பாடத்தை அங்கேயுள்ள மக்கள் காண்பித்திருக்கிறார்கள். இது 1967

1968, 1969-இல் மட்டுமல்லாமல் 1972-லேயும் காங்கிரஸ் கட்சி இப்படி ஜாதியைத் தூண்டிவிட்டே நாட்டிலே ஆட்சியைப் பிடிக்கலாம், ஜாதியைக் காட்டியே ஆட்சிக்கு வரலாம் என்று நினைப்பார்களேயானால் புதுச்சேரியிலே பாடம் காண்பித்ததைப்போல் இன்னும் மற்றும் வடக்கே இருக்கக்கூடிய இடங்களில் பாடம் காண்பித்திருப்பதைப்போல் இன்னும் உங்களுக்கு ஆழமான குழி காத்திருக்கிறது என்பதை மறந்து விட வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஹரிஜனத்துறைக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துகளைத் கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜனத்துறை மானியக் கோரிக்கையிலே, பின்தங்கிய சமுதாயமாகிய முக்குலத்தோர் சமுதாய நலன்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்று மட்டுமல்ல, மகாகவி பாரதியார் சொல்லியிருக்கிறார், "பறையருக்கும் இங்கு தீயர் புலையருக்கும் விடுதலை; பரவரோடு குறவருக்கும் மறவருக்கும் விடுதலை" என்று. அந்தமாதிரியாக தமிழகத்திலே மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயமாகிய முக்குலத்தோர் சமுதாயமும், கள்ளர் சமுதாயமும், வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி நடத்திவந்த காலத்திலே அதை எதிர்த்து நின்ற காரணத்தினாலே அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன, அவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டார்கள். அதன் காரணமாக "குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம்" என்ற பெயரால் ஒரு கொடுமையான சட்டத்தை இயற்றி அதன்மூலம் தங்களை எதிர்த்தவர்களை அடக்கி ஒடுக்கியது வெள்ளைக்கார அரசாங்கம். அதை எதிர்த்து எங்களுடைய முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் 1937-ஆம் ஆண்டு மாபெரும் போராட்டத்தை அகில இந்திய ரீதியில் நடத்திய காரணத்தினால் குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம் எடுத்தெறியப்பட்டது. அதன் பின்னரும்கூட, காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த காலத்திலே, முக்குலத்தோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் பெரும்பகுதியினர் காங்கிரஸை எதிர்த்த காரணத்தினால் 20 ஆண்டுக் காலமாகக் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன என்பதோடு அவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு, துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு பலர் கொல்லப் பட்டார்கள். பின்தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு ஆட்சி வந்தது என்றால் அது 1967-இல் அமைக்கப்பட்ட அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சிதான். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினரைப்பற்றிக் கூறுகையில் எந்தவித நன்மையும் காணாதவர்கள் அந்த மக்கள் என்று ஆயிரம் ஆயிரம் முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, கள்ளர் சமுதாயத்திற்காக 37 லட்சம் ரூபாயாக இருந்ததை 41 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தி 4 லட்சம் ரூபாயை அதிகமாக்கினார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், சமுதாயத்தின் பின் தங்கிய மக்களிடம் காலம் சென்ற முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய அக்கறையை அது காட்டுகிறது. அதுபோல உசிலம்பட்டியில் கள்ளர் சீர்திருத்த இலாகா மூலமாக தேவர் பெயரால் ஒரு கல்லூரி நிறுவப்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். அதை நடத்தத் தமிழக அரசு தன்னாலியன்ற அளவுக்கு எவ்வளவு உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்தது. அதோடு மட்டுமல்ல, கல்லூரிக்காக 100, 150 ஏக்கர்கள் நிலங்களை இனாமாக வழங்கியிருக்கிறது. அந்தப் பிராந்தியத்திலேயுள்ள கள்ளர் சமுதாயத்தினர், குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தின் பாரம்பரியத்தின் கீழ் வந்தவர்கள் நிறையப்பேர் படிக்கிறார்கள். அவர்கள் கல்லூரியிலே படித்துமுடித்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா ? படித்து முடித்த பின்பு அவர்களுக்கு உயர்வான வேலை கிடைக்க வேண்டாமா ? அவர்களுக்கு அந்தஸ்து இருக்கப்பட வேண்டாமா ? படித்துவிட்டுப் போய்விட வேண்டியதுதானா ? திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி தாலுக்காவில் இன்று வரை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒரு மாணவர் கூடக்கிடையாது. டாக்டர் கூட கிடையாது. சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டு ஏழாண்டுக்காலம் சிறைச் சாலையிலிருந்த முத்துராமலிங்கத் தேவரின் ஊரான முதுகுளத்தூரில் மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒரு மாணவர் கூட படிக்கவில்லை.

[திரு. எ. ஆர். பெருமாள்] [1969 மார்ச் 13

முற்பகல் 11-30

இப்படியாக கடந்த காலத்திலே இருந்தாலும், இன்றைய நிலைமை கூட, இப்பொழுதுகூட, இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திலேகூட, துரதிருஷ்ட வசமாக அந்த நிலை நீடிக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் கவனித்து, அரிஜன மக்களோடு சேர்ந்து வாழக்கூடிய, இந்த பின்தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு, அவர்களுக்கு என்ன இன்னல்கள் இருக்கின்றனவோ அதைப் போலவே இவர்களுக்கும் இருக்கின்றன, அவர்கள் எப்படி சமுதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதேபோல் அடக்கப்பட்டு, பிற்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்த மக்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டும்'' ஜனநாயக ரீதியாக இந்த மக்கள் பெரும்பான்மையானவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்காக நியாயமான நடவடிக்கைகளை நமது அரசு எடுக்கும் என்று நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

இந்த முக்குலத்தோருக்கு, முதுகுளத்தூர், சங்கரன்கோவில், உசிலம்பட்டி ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள இவர்களுக்கு, இந்த தேர்வுக்குரிய விதிகள், கேள்விகள், பெர்சனலிட்டிகள், இந்த சட்ட முறைகளை எல்லாம் கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைத்து மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயம் என்ற பெயரிலே அவர்களுக்குரிய பங்கை இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை உடனே எடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு, பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல் ஐ.எ.எஸ். அதிகாரிகளாக வரக்கூடியவர்கள், பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள், முக்குலத்தோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரே ஒருவர் தான் இருந்தார்கள். வி.கே.சி. நடராஜன் அவர்கள்தான் இருந்தார்கள். அவரும் காலமாகிவிட்டார். அவர் காலமாகிவிட்ட இந்த சமயத்திலே இந்த குலத்தைச் சார்ந்த ஐ.எ.எஸ். அதிகாரிகளே கிடையாது. இந்த சமுதாயத்திலே, பதவி உயர்வுக்கு இலாயக்கானவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கவனித்து, இவர்கள் அடக்கப்பட்ட சமுதாயம், ஒதுக்கப்பட்ட சமுதாயம் என்பதை நினைவிலே கொண்டு, பதவி உயர்வுகளை அவர்களுக்குத் தரவேண்டும், அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு, தாழ்மையோடு தெரிவித்து, நம்முடைய தமிழக அரசு கொண்டுவந்துள்ள இந்த அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவுக்காக என்னுடைய சார்பாகவும் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் எங்களுடைய மனமார்ந்த அஞ்சலியைச் செலுத்துகின்றோம். அரிசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சிலபல கருத்துக்களை கூற ஆசைப்படுகிறேன். நமது தமிழக அரசு பல கோடி ரூபாய்களை செலவு செய்து, அரிசன மக்களுக்கு நல்லபல நன்மைகளைச் செய்துவருவதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதற்காக நாம் எல்லோரும் பாராட்டவும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம்.

அரிசனக் காலனிகளில் குடி தண்ணீர் வசதிக்காகவும், நடைபாதைகள் போடுவதற்காகவும், தெரு மின்விளக்குகள் அமைப்பதற்காகவும் அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் விடுதிகளில் இப்பொழுதிருக்கும் சலுகைகளை அதிகப்படுத்தி மாணவர்களை அதிகரிக்க வேண்டுமாய் மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் மாணவர்கள் படிப்பு விஷயத்திலே முன்னேறிவருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு மேன்மேலும் ஊக்கம் தருவதற்காக வேண்டி மாணவர் விடுதிகளிலே அதிகமாக இடம் கொடுத்து, அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு நமது அரசு வழிவகை செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி ஹாஸ்டல்களில் நியமிக்கும்படியான வார்டன்கள் சுமார் 40 வயதிற்கு மேம்பட்டவர்களாகவும், அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாகவும், ஆசிரியர்கள் பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டியவர்களாகவும் இருந்தால், மிக நன்றாக இருக்கும். அம்மாதிரியாக இருக்கும்படி அரசு வழிவகை செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூடுமானவரையில் அரிசன ஹாஸ்டல்களை உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அருகாமையிலோ, அல்லது காலேஜ்களுக்கு அருகாமையிலோ அமைப்பது சாலச் சிறந்ததாகும். ஏனென்றால், அவர்கள் பள்ளியைவிட்டு மதிய உணவிற்கு வெகுதூரம் போய் சாப்பிட்டுவிட்டு வரவேண்டுமென்றால் காலதாமதமாகின்றது. ஆகவே, இந்த ஹாஸ்டல்கள் பள்ளிக்கு அருகாமையிலிருப்பதுதான் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு அரசு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மூன்று தாலூகாக்களுக்கு ஒரு வெல்பேர் தாசில்தார் நியமிக்கிறார்கள். மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு தாசில்தாரை நியமிப்பதனால் அதிகமான வேலை இருப்பதனாலே, அதை முடிப்பதற்கு முடியாமல் மிகவும் காலதாமதமாகிறது. ஆகவே, நமது அரசாங்கம் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தாரை நியமித்தால் உடனடியாக மற்ற எல்லா வேலைகளையும் துரிதமாக நடத்த ஏதுவாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே போல் வெல்பேர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களையும் நியமிக்கிறார்கள். அவர்களை மூன்று மாதம் அல்லது 6 மாதங்களில் மாற்றிவிடுகிறார்கள். அதனால் பல வேலைகள் தாமதப்பட்டு விடுகின்றன. ஆகவே, அவர்களை நிரந்தரமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பணி புரியும்படி நமது அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி :** சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969–70-ம் ஆண்டு அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில குறைகளை சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் பெரும் பகுதியாக, $1\frac{1}{4}$ கோடிக்குமேல் இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள்கூட இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலையைப் போக்குவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, மூன்று வருடத்திற்குள் இந்த மனைப் பட்டாக்களை வழங்கு வதற்கு வேண்டிய ஒரு புதிய திட்டத்தைத் தீட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, காலேஜிலே படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் பணம் பெறுவதற்கு நிரம்ப காலதாமதமாகின்றது. அதே போல் இன்றையதினம் பள்ளிகளுக்கும் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. உதாரண மாக நான் ஒன்று கூறுகின்றேன். திருத்துறைப்பூண்டி தாலூகாவிலே, ஆலத்தம்பாடி ஜானகி அணணி உயர்நிலைப்பள்ளி, தனியார் நடத்தக் கூடிய பள்ளி. அங்கு 230 மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப்புக்காக மனு கொடுத்தும் 90 பேர்களுக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது, மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அங்கே இருக்கிற சமூகநல அதிகாரியை சந்தித்துக் கேட்டபோது, "இந்தப் பள்ளி அதிகாரிகள் அனுப்பாமல் இருந்திருக்கலாம் அதனால் தான் கிடைக்கவில்லை" என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். சென்ற வருடம் 230 பேர் வாங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்திலே 90 பேர் களுக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. இந்த மாதிரி குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதிவாசிகள், பழங்குடிமக்கள், மலைப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடியவர் கள் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களிலே குடி இருந்து வருகிறார்கள். அந்தக் குடி இருப்பை அவர்களுக்குப் பட்டாசெய்து கொடுப்பதற்கு உடனடி யாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடி தண்ணீர் வசதிக்காக பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டும், பல இடங்களிலேகூட தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. சாலை வசதிகளும் கிடையாது, 2 வருடம், 3 வருடம் அடங்கலையேத் தேட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதிகாரி

களைக் கேட்டால் போதுமான வசதிகள் எங்களுக்கு இல்லை ; ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு கார் இருந்தால்தான் எங்கள் வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்யமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு சொத்துக்குரிய அடங்கலைக் கர்ணத்திடம் கேட்டால், அடங்கல் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். கொடுக்கப்படுகின்ற கணக்கை வைத்துக்கொண்டு நடைபாதை யாருடையது என்று தெரிந்து கொள்ளமுடியாது. எங்களுக்குப் பியூன் இல்லையென்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள்.

நான் நேற்றைய தினம் பார்த்தேன். ஒரு கிராமத்தில் நடைபாதை போடுவதற்கு வெல்பேர் தாசில்தார், ஆர்.ஐ., சர்வேயர் இவர்களை அனுப்பினார்கள். சங்கிலி தூக்குவதற்குக்கூட அந்தக் கர்ணம் ஆள் அனுப்பவில்லை. சர்வேயரே சங்கிலி இழுக்கவேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. இப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், நிச்சயமாக இந்த இலாகாவிற்கு அதிகப்படியான ஸ்டாஃப் ஒதுக்குவதற்கு உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்கள் சமுதாயத்தில் ரொம்பவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். சேலம், சங்ககிரியைச் சேர்ந்த அல்லி நாய்க்கன் பாளையம் கிராமம், அதில் பழனியப்பன் என்ற ஒரு அரிசன மாணவன் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவன். அந்த மாணவனும் அவனுடைய நண்பனும் சேர்ந்து படவீடு கிராமத்தில் ஓர் இடத்தில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நண்பன் உயர் ஜாதியைச் சேர்ந்தவன், நாச்சிமுத்து என்பவன். அந்த வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுத்த வீட்டுக்காரர் கந்தசாமி என்பவர், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர், உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர், கவுண்டர்; அந்த அரிசன மாணவனை, அவன் உயர்ந்த ஜாதி நண்பனோடு சாப்பிட்டதற்காக, அடித்து தொந்தரவு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியர் இப்படிப்பட்ட முறையில் நடந்துகொண்டால், கல்வி கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய ஆசிரியர், இந்த எண்ணத்தையே மறக்க வேண்டும் என்று கற்றுக்கொடுக்கக்கூடிய ஆசிரியரிடத்தில், இப்படி ஒரு ஜாதி எண்ணம் இருந்தால், சாதாரணமாக படிக்கத் தெரியாதவர்கள், தங்களை உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளவார்கள் ? இப்பொழுது அந்த மாணவர் எல்லோருக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். எனக்கும் கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கட்சித் தலைவருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார். அமைச்சர்கள் எல்லோருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார். இப்படி ஒரு கொடுமை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அரிசன மக்களுக்கு சமுதாயத்திலே இழைக்கப்படுகிறது. பொது இடத்தில் இப்படிப்பட்ட கொடுமை இழைக்கப்படும்பொழுது, அதைத் தடுப்பதற்கு சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலை மாறவேண்டும்.

நான் சென்ற தடவை சட்டமன்றத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள விளாகம் பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம், ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து சில சம்பவங்களைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும் பதில் கூறினார்கள். ஸ்தலத்தில் போலீஸ் நிறுத்தப்பட்டது. பேரளம் போலீஸ் நிலையத்திற்கு நிலப்பிரபுக்கள் பொய் கேஸ் கொடுக்கச் சென்றார்கள். ஸ்தலத்திலிருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகள் தெரியப்படுத்தினால், தாங்கள் வருவதாக போலீஸ் அதிகாரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையும் மீறி மிராசுதாரர்கள் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரிடம் போனார்கள். பிறகு டெப்யூடி சூப்பரின்டெண்டெண்டு அவர்களிடம் போனார்கள். அவர் ஒரு ஏ.ஆர். போலீஸை அனுப்பி மிராசுதார் கொடுத்த கேஸை ரிஜிஸ்டர் செய்தார்கள். விளாகம் கிராமத்தில் தீ வைக்கப்பட்டதற்கு பொறுப்பாளி அரிசனங்கள் என்று சொல்லி, அரிசனங்களைக் கைது செய்தார்கள். இப்படி அரிசனங்கள் விஷயத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒருதலைப்பட்சமாக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதே போல் தான், தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரிய போலீஸ் அதிகாரி, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. எல். கணேசனுடன் நான் உட்கார்ந்திருந்தேன்—போலீஸ் அதிகாரி சுப்பராயன் அவர்கள்

யார் வந்தாலும் உள்ளே விடாதே என்று தடுத்து நிறுத்தினர். ஒரு கிராமத்தில் 90 பேர்களை, அரிசன மக்களை, கைது செய்தார்கள். அவர் மத்தியில் குறை சொல்லக்கூட அனுமதிக்கவில்லை. அவர் என்ன கூறினார் என்றால் "90 பேர்களைக் கைது செய்தால் அரசு என்ன கவிழ்ந்துவிடுமா ?" என்றார். போலீஸ் இலாகாவில் இருக்கக் கூடிய உயர் அதிகாரிகள் தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்திற்குப் பாதகமாக செயல்படுகிறார்கள்.

எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் திரு. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் ஒரு வர்க்கப் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றார். இந்த வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்குவது யார் ? எங்களை போன்ற முற்போக்குக் கட்சி, கம்யூனிஸ்டு கட்சி, தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்திற்கு தலைமை தாங்குகிறது. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் நிலப்பிரபுக்களின் வர்க்கத்திற்கு தலைமைத் தாங்குகிறார். அவர் 1967-க்குப் பின்னால் சென்று பார்க்க வேண்டும். களப்பார் குப்பு சாமியை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், கோட்டூர் ராசுவை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். 20 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நடந்த சம்பவங்களை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். திரு. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குற்றச்சாட்டிற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார். இல்லை என்று அவர் மறுக்கவில்லை. பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கீழ்வெண்மணி சம்பவத்திற்கும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்ற அறிவிப்பை அவர்கள் நாளைய தினமே அறிக்கை விடுவார்களா ? உண்மையில் இந்த சம்பவத்திற்கு யார் பொறுப்பு, யார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு கட்சிப் பிரச்னை அல்ல. தொழிலாளர் வர்க்கம், ஏழை வர்க்கம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இவர்கள் யார் பக்கம் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, அரிசன மக்களை இழிவுபடுத்துவதற்கு சில அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். பெருங்குடி கிராமத்தில் சர்க்கார் புறம்போக்கு ரோடு இருக்கிறது. அங்கே அரிசன மக்கள் பிரேதத்தை தூக்கிக்கொண்டு போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. சர்வே செய்து, தனியாக அதற்கென்று ஒரு ரோடு போடுவதற்கு ரூ. 20,000 சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என் ரூ. 20,000 செலவழிக்கவேண்டும் ? சர்க்கார் புறம்போக்கு ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோடில் பிரேதத்தை தூக்கிக் கொண்டு போகக்கூடாது என்று சொல்லி, ஏக்கராவுக்கு 90 கலம் விளையக்கூடிய நஞ்சை நிலங்களை ஜாரி செய்து ரோடு போடுவதில் சர்க்கார் என் பணத்தை விரயமாக்கவேண்டும்? இப்படி சில காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இவைகளையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டும். அரிசன மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு தக்க பாதுகாப்புக் கொடுத்து இப்படிப்பட்ட உரிமைகளை அவர்களுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தில் பாதிக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு சர்க்கார் உதவிப் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று காலம் சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பூந்தாழங்குடி பக்கிரி குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டும், இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை. கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தில் கை இழந்தவர்கள், துப்பாக்கி குண்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், வேலை செய்ய முடியாதவர்களுக்கு, சர்க்கார் உதவி செய்ய துரிதமாக முன்வரவேண்டும். சமூக நல போர்டில் வீடு கட்டுவதற்கான பேப்பர்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவி கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு 6 மாதங்களோ, ஒரு வருஷம் ஆகும். அவர்கள் வெளியிலே பனியிலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வந்து பார்த்து தற்காலிகமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் துரிதமாக அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள் குடியிருக்கும் குடியிருப்பு சர்க்காருக்குச் சொந்தமான ஜாரி நத்தம்புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால், அந்தக் குடியிருப்புமனைகளை அவர்களுக்கே ஜாரி செய்துகொடுத்துவிட்டால், இந்தக் குடியிருப்பு மனை கொடுக்கும் பிரச்னையை சுலபமாகத் தீர்த்துவிடலாம். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் தங்கள் அனுபவத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, தங்களுக்கு வரி போடவேண்டுமென்று கர்ணம், பட்டாமணியனிடம் கூறி, தாங்கள் வரி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குடியிருப்பு நிலங்களை, சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை தாங்கள் வரி செலுத்திக்கொண்டிருப்பதால் தங்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. மு. மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இம்மன்றத்தில் வைத்துள்ள மானியக்கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அரிசன மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து கடைசியில் கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டு, அந்த சமுதாயத்திற்காகவே தன்னையே தியாகம் செய்த பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவுக்கு அந்த சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அண்ணா அவர்களின் இலட்சியங்களையும், கொள்கைகளையும் தொடர்ந்து செயல்பட பல திட்டங்கள் வகுத்துள்ளது மிகவும் பாராட்டக் கூடியது. சமுதாயத்திலே மிக மிக பின் தங்கியுள்ள இம்மக்கள் மற்றவரைப் போல் வாழ கல்வியிலும், பொதுச் சுகாதாரத்திலும், பொருளாதாரத்திலும் முன்னேற பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக படிப்பு உதவித் தொகையும், மற்றும் தங்கிப் படிப்பதற்கு உண்டு உறைவிடப் பள்ளிகளும், மற்றும் மாணவ, மாணவியர் இல்லங்களும் தோற்றுவித்து, கல்விக்காக அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது மிகவும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். இத்திட்டத்தினை செயல் படுத்தும்போது துரிதப்படுதினால் மாணவர்கள் நல்ல முறையில் பயனடைய எதுவாக இருக்கும். குறிப்பாக கல்லூரிகளிலே படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கும் இந்த மானியத் தொகை வழங்கும்பொழுது, குறைந்தது ஆகஸ்டு மாத இறுதிக்குள்ளாவது வழங்க ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். மாணவர்கள் நல்ல முறையில் பயனடைய எதுவாயிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மற்றும் அரிசன மாணவர்கள் இல்லத்தில் தங்கிப் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு இவ்வாண்டு மாதம் தலா ஒரு ஒரு ரூபாய் வீதம் அதிகப்படுத்தியிருப்பது பாராட்டக்கூடியது. அதற்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரித்துக்கொள்கிறேன். அகவிலை கூடுதலாக உள்ள இந்தக் காலத்தில் இச்சிறு தொகையைக் கொண்டு மாணவர்களுக்கு உணவளிப்பது மிகவும் கஷ்டமாகயிருப்பதால், உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு குறைந்தது மாதம் தலா ரூ. 30 வரை உயர்த்தியும், அதே போன்று கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்கள் அவரவர்கள் தங்கிப் படிக்கும் இல்லங்களுக்கு அவர்களுக்காக வருடத்தில் ஆகக்கூடிய செலவினை முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ள அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவ இல்லங்கள் பல இடங்களில் வாடகைக் கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. வசதியில்லாத இடங்களில் வைத்துப் பராமரிக்கப் படுகின்றன. அங்கே உள்ள குறைகளை நிவர்த்திக்க, வாடகைக் கட்டடங்களில் இருக்கும் இல்லங்களுக்கு புதுக்கட்டடம் கட்ட அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில், கெங்கவல்லி, ஆதகமூர் போன்ற இடங்களில் மாணவ இல்லங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாணவ இல்லங்களுக்கு இடம் இல்லாமல் புதிதாக

கட்டடம் கட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே போல புதிய இல்லங்கள் தம்மம்பட்டி, வீரகனூர், தலைவாசல் ஆகிய இடங்களில் மாணவ இல்லங்கள் தோற்றுவிக்கக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி, பச்சைமலையில் எழு கிராமங்களில் மலைஜாதி மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே பள்ளிக் கூடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், ஆசிரியர்கள் சரிவர பணி செய்யவில்லை. ஆகவே, அரிசன நலத் துறையில் வேண்டிய நட வடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மருத்துவ அதிகாரிகள் மாணவ இல்லங்களை பார்வையிடுவதில்லை என்ற குறையைப் போக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்லூரி மாணவர் முன்னேற்றத்திற்கு இவ்வாண்டு வகுத்துள்ள பயிற்சி அளித்தல் முறை மிகவும் பாராட்டக்கூடியது. அதை வரவேற்று அதற்கு அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு வீட்டு மனைக்காக நிலங்கள் அதிகமாக ஆர்ஜிதம் செய்து பட்டா வழங்கப் பட்டுள்ளது. சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து வரப்பட்ட கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் பரிசிலனை செய்து உடனடியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு மனைகளைக் கொடுக்க உத்தரவு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, கெங்கவல்லி, உளிபுரம், ஆணையாம்பட்டி, காட்டுக்கோட்டை போன்ற கிராமத்திற்கான கோரிக்கைகளுக்கு இதுவரை உத்தரவு வழங்கப்படவில்லை. அவற்றை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கெங்கவல்லியிலிருந்து வலசைக்கல்பட்டி வரையிலும், சிடுவாச்சூரிலிருந்து இளந்துவாரி வரையிலும் அப்பகுதியில் வாழ்கின்ற மலைஜாதி மக்களுக்கு, சாலைகளை அமைத்துக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் முறையிட்டு இருக்கிறேன். அந்த முறையீடு அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. உடனடியாக அதன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தொழில் வளத்திற்காக சேலம் மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு பஸ் போக்குவரத்து திட்டத்தில் பங்குத்தொகை ரூ. 25,000-க்கு மேல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அரசு மான்யத்துடன் இத் திட்டம் செயல்பட வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

* **திரு எம். சுரேந்திரன்** : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு சபைமுன்னால் வைக்கப் பட்டிருக்கும், அரிஜன, பழங்குடி மக்கள், பிற் பட்ட வகுப்பினர் நலத்திற்காக செலவு செய்ய என்று 1969-70 வருடத் திற்காக ரூ. 6,97,01,600 அளிக்க வேண்டும் என்று அரிஜன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபைமுன்னால் வைத்திருக்கிற கோரிக்கையில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. இந்த அரசு அரிசனங்களின், பழங்குடி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்குமென்று நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால், இந்த மானியக் கோரிக்கை பற்றிய விளக்கத்தைப் பார்த்தால், பழைய கால முறையிலேயே ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சிறிது, சிறிது தொகைகளை ஒதுக்கியிருக்கிறது. எந்த விதமான புதிய முறையையும் காணவில்லை. சமுதாயத்தில் மிகச் சீர்கேடுற்ற, பொருளாதாரத்தில், சமுதாய நிலையில் மிக அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற, இந்த மக்களை ஒரு சராசரி மனிதனாக மாற்றுவது என்பது சாதாரண வேலை இல்லை. நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கிற அதே வழியைத்தான் காண்கிறோம். புதுமை ஒன்றையும் கொண்டு வரவில்லை. அதிலே பல கஷ்ட நஷ்டங்கள், சங்கடங்கள், நெருக்கடிகள், எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. இவை எல்லாமே இருக்கக் கூடும். தவிர்க்க முடியாது.

ஆனாலும், செய்ய வேண்டியவற்றை செய்ய உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது மிக அவசியமானது. அம்மாதிரி பார்க்கும் போது, கோரப்பட்டிருக்கும் மானியம் மிகவும் போதாதாக இருக்கிறது என்றுதான் தோன்றுகிறது. அப்படி இந்த மானியத்தைக் கூட்டி செல விடுவதில், பழைய முறைகளையே கையாளுவோமேயானால், அது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, புது முறைகளை கையாள்வது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. சமீபத்திலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையைப் பார்க்கும் போது, பிற்பட்ட ராச்சியங் கள், முற்போக்கான ராச்சியம் என்று ராச்சியங்களைப் பிரித்து, பிற்பட்டவை களுக்கு 10 சதவீதம் அதிகமாகப் பணம் அளிப்பது என்று முடிவு எடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதே போல, இந்த ராச்சியத்திலே இருக்கிற அரிசனப்பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் கிராம அடிப்படையில் எடுத்துக்கொண்டு, முற்போக்கானவை எவை, பிற்பட்டவைகள் எவை, சிறிது முற்பட்டது எது, என்ற வகையில் இரண்டு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து, மிக மிக பிற்பட்டவையாக இருக்கும் இடங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்வது என்று வைத்துக் கொண்டு, ஒருசமன் படுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

என்னுடைய கருத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்த அரிசன நலங் களுக்கு செய்யப்படும் காரியங்கள் அத்தனையும் அந்த மக்களுக்கு எட்ட வில்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில், 3,000 அடி உயரத்தில் ஒரு மலை இருக்கிறது. அந்த மலையிலே 1,500, 2,000 ஜனங்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆங்காங்கே 50, 30, 20 என்று வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு அந்த மலையில் கிட்டத்தட்ட பத்து மைல் பரப்பளவில் இருக்கிறார்கள். அங்கே காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த 20 வருஷ ஆட்சியில் சீர்திருத்தம் செய்திருப்பது எல்லாம், பஞ்சாயத்து போர்டு ஒன்றை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சாயத்தில், மூன்று பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாயத்திற்கு வருமானமும் இல்லை. செலவும் இல்லை. பள்ளிக்கூடத்தில் குழந்தைகளும் இல்லை, வாத்தியாரும் இல்லை. பாலமலைக்கு மேலே வாழும் பழங்குடி மக்கள், தரைக்கும் மலைக்கும் போக்குவரத்து வாய்ப்பு வசதியின்றி இருக்கிறது. இதுவரைக்கும் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்தவுடனேயே இங்கே சட்டமன்றத்திலும், அங்கே ஜில்லா கவுன்சிலிலும் அதிகாரிகளுடைய கவனத்திற்கும் இந்த விஷயம் கொண்டு வரப்பட்டிருக் கிறது. இரண்டு வருஷத்திற்குப் பிறகும், அந்த ஜனங்கள் தரையிலே தொடர்பு கொள்ளுவதற்கு வசதியற்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இது வேதனை அளிக்கும் பிரச்சினை. பழங்குடி மக்கள், அரிசன மக்கள் கீழான நிலையில் இருக்கிறவர்கள், காட்டிலேயும், மலையிலேயும் வசிக்கிற வர்கள். இவர்களுக்கு சுகாதாரம், கல்வி, பொருளாதாரம் போன்ற வைகளில் புதிதாக ஆர்வம் உண்டாக்கி, வளர்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

பாலமலையில் குடிநீர் வசதியில்லை. சுகாதார வசதியில்லை. பள்ளிக் கூட வசதியிருந்தும் கூட, போகக் கூடிய நிலையில் இல்லை. வாத்தி யார்கள் அங்கே போய் கல்வி சொல்லிக் கொடுப்பதற்குத் தயங்குகிறார்கள். அவர்கள் கீழேயிருந்து மலைக்குச் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வருவதில்லை, என்று புகார்கள் வருகின்றன. அந்தப் பகுதியில், பயிர் உண்டாக்க வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன. காப்பிச் செடி வளர்க்க வசதியிருக்கிறது. அந்த இடங்களை எடுத்துப் பார்த்து, மிகப் பிற்போக்கான பகுதி என்று கணக்கிட்டு, அதற்கு என்று தனியான திட்டம் போட்டு, காரியங்கள் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். குறைந்த பட்சம் ரூ. 10,00,000 ஆவது இந்த வருஷத்திலேயே ஒதுக்கி, ரோடு போடுவதற்கும், குடிநீர் கொடுப்பதற்கும், அந்த ஜனங்களுக்கு விவசாயத்தில் நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, பங்கு எடுக்கச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கவனப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

அரிசன மக்கள் விஷயத்தில் கொளத்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் பல இடங்களில் 20, 30 வீடுகள் கொண்ட சேரிகள் இருக்கின்றன. ஓடை ஓரத்தில் குடியிருப்பு வசதியில்லாத பல இடங்களில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் இடத்தை மாற்றி, மனைகளைக் கட்டிக் கொடுக்க, அல்லது இடங்களைக் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று பல முறைகள் கேட்டும்கூட ஒன்றும் நடை பெறவில்லை.

காவேரிபுரம் என்ற இடத்தில் ஒரு அரிசனக் சேரி இருக்கிறது. அங்கே ஒரு கிணறு இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் கிணறு என்ற பெயரிலே செய்யப்பட்டது, ஒரு பாழும் குழியாக இருக்கிறது. அதிலே கட்டவேண்டிய சுற்றுச் சுவர்கூடக் கட்டவில்லை. ஆடு, மாடு, ஜனங்கள் விழுந்து, அடிபட்டு, காயம் அடைகிறார்கள். அவர்கள் இந்தக் கிணறு இல்லாமலே இருந்தால் கூடப் பாதகம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக பஞ்சாயத்தில் கேட்டபோது, பணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே கேட்டபொழுது ''அரிசன இலாகாவிலேயிருந்துபணம் வரவேண்டுமென்று'' சொல்லுகிறார்கள். மாவட்ட கவுன்சிலிலே சொன்னபொழுது ''கவனிக்கிறோம்'' என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கிணறு பாழும் கிணறாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ஜனங்களுக்குத் தொல்லையாக இருக்கிறது.

நண்பகல் 12-00

அடுத்தபடியாக, பூஞ்சாண்டியூர் என்ற இடத்தில் அரிசன மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அரிசன மக்கள் பள்ளத்தில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மழைக்காலத்தில் தண்ணீர் வீடுகளில் புகுந்து விடுகின்றது. மழைக்காலத்தில் பாம்புகள் அதிக அளவில் வருகின்றன. அங்கே அரிசன மக்கள் வசதியற்ற நிலையில், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிசனங்கள் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் பின்னடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. எந்தப் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், அரிசன மக்களுக்கு வீடுகள் இல்லை. சர்க்கார் நிலம் இருக்கிறது. புறம் போக்கு நிலம் அதிக அளவில் இருக்கிறது. சர்க்கார் அரிசன மக்களுக்கு அந்த நிலங்களை ஒதுக்கிக் கொடுத்து, நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை இதுவரையில் செய்யவில்லை. அரிசனங்களை வாழ்விக்க ஒரு திட்டத்தை அரசு உடனே அமல் செய்யவேண்டும். இந்த மானிய விவர அறிக்கையில் ஒரு குறிப்பைக் காண்கிறோம்.

'' எங்கெங்கு அரிசன மாணவர்கள் இல்லங்கள், பள்ளிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கு மருத்துவ அதிகாரிகள் சென்று, மாணவர்களின் உடல் நலனைச் சோதிக்கும்படி செய்யவும், அவர்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளையும் ஊட்டச்சத்து மிகுந்த விட்டமின் மாத்திரைகளையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது '' என்று விவர அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்க ஒரு நல்ல திட்டமாகும். இதை விரைவாக அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை ஒழுங்காகவும் விரைவாகவும் கொண்டுவந்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சம். அரிசனங்களுக்கு, பழங்குடி மக்களுக்கு என்று மருத்துவ தனிப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று யோசனை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி மருத்துவ தனிப்பிரிவு ஏற்படுத்தவேண்டும். இந்தப் பிரிவை நான் முன்பு குறிப்பிட்ட பாலமலைப் பகுதிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். நாம் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்கிறோம். எவ்வளவு காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்பதைவிட, எந்த இடத்தில் செய்கிறோம், யாருக்குச் செய்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். அந்த வகையில்தான் நம்முடைய அறிக்கைகள் இருக்க வேண்டும். ஒரு பகுதியில் அரிசன மக்கள் எவ்வளவு பலன்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே பார்த்து, காரியங்களைக் கவனித்துச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மாவட்ட அரிசன நல அதிகாரிகள் எவ்வளவு தூரம் சிரத்தை காட்டுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் அவர்களுடைய சிரத்தை மிகக் குறைவான அளவில்தான் இருந்து வருகிறது. கல்வியும் பொருளாதாரமும் பெற்றுவிட்டால் அரிசனங்கள் உயர்ந்தவர்களாக ஆகிவிடுவார்களா என்பது கேள்விக்குரிய விஷயம். கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் உயர்ந்து வந்திருக்கிறவர்கள்தான் இப்போது அதிகாரிகளாகவும், மற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் என்ற அளவில்தான் நினைக்கிறார்கள். தங்களைப்போல் மற்றவர்களை உயர்த்த வேண்டுமென்ற உணர்வு அவர்களுக்கு வருவதில்லை. மாவட்ட அரிசன நலத் துறை அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் தாங்கள் ஒரு சமுதாயத்தை மாற்று ஒன்ற பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்விலே செயல்படுபவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் அந்தப் பணியை என்றைக்கு நிறைவேற்றுகிறோமோ அன்றைக்குத்தான் அரிசன சமுதாயம் மேம்பாடு அடைய முடியும். இத்தனை வருடங்களுக்குள் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று வரையறை செய்துகொண்டு பணியாற்ற வேண்டும். இவ்வளவு வருடங்களில் இவ்வளவு காரியங்களைச் செய்கிறோம், என்ற திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினைகளை ஆராய வேண்டும். முற்போக்கான இடங்கள், பிற்போக்கான இடங்கள் என்பதைப் பிரிக்க வேண்டும். இனி வருங்காலத்திலாவது அப்படிச் செய்தால், அதிகமான பலனைப் பெற முடியும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ந. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்டோர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முந்திய அரசாங்கம் செய்த நன்மைகளோடு, இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை வைத்துப் பார்த்தாலே, " இந்த அரசு பலகோடி ரூபாய்களை தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்கு ஒதுக்கி, பல உதவிகளைச்செய்து வருகிறது " என்பது நன்கு தெரியவரும். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்யாத பல காரியங்களை இந்த அரசு செய்து வருகிறது. குறிப்பாக மாணவர்களுக்கு உரிமைக் கார்டுகள் வழங்குவதன் மூலமாகவும், கலப்புத் திருமணங்களுக்குப் பரிசு அளிப்பதன் மூலமாகவும் பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசிய எதிர்கட்சி உறுப்பினர்கள், " நாங்கள் எங்கள் ஆட்சியில் இரண்டு மந்திரிகளுக்கு இடம் அளித்தோம் " என்று பேசி வந்தார்கள். இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை, கலப்படமில்லாத இரண்டு தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அமைச்சர்களாக நியமனம் செய்ததற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நன்றியாவது சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தோம். அதை அவர்கள் அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நன்மை செய்வதிலே மிக மிக அக்கறையை காட்டி வருகிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். திரு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது எதைஎதையோ குறிப்பிட்டார்கள். அவர் பக்கத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த பலரை இன்னமும் பார்க்கிறோம். காங்கிரசிலே யார், யார் இருக்கிறார்கள். என்றால், ஏழை அரிசனங்களுக்குத் தொல்லைகளைத் தருபவர்கள், அவர்களை வாட்டி வதைப்பவர்கள் எல்லாம் அங்கேதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

கீழ்வெண்மணியில் நடந்த கொடுமையான நிகழ்ச்சியை மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் உணருகிறார்கள். அங்கே மிராசுதாரர்கள் கொடுமைகளைச் செய்தார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்திலே ஆதித் திராவிடர்கள் தலைநிமிரவிடவில்லை. அவர்கள் 1947-லிருந்து ஆதிதிராவிட மக்களை தலை நிமிர விடாமல் எங்கெங்கே கூலி உயர்வு கேட்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அவர்களைக் காட்டுமிராண்டித்தனமாக நசுக்கி வந்தார்கள்.

அவர்களுடைய கொடுமைகளுக்குச் சில உதாரணங்களைத் தர விரும்புகிறேன். களப்பாறை குப்புசாமி என்பவர் சிறையில் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார். மற்றும் நடேசன் என்பவரை வெட்டவெளியிலே நிற்க வைத்துச் சுட்டார்கள். இப்படி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே சுட்டது மட்டுமல்ல, எல்லா இடங்களிலும் அவர்களுடைய கொடுமை பெருத்த அளவில்தான் இருந்து வந்தது. பூண்டி வாண்டையார் அவர்களும், கபிஸ்தலம் மூப்பனூர் அவர்களும், குன்னியூர் சாம்பசிவம் ஐயர் அவர்களும், நெடும்பாலம் முதலியார் அவர்களும் இன்னும் பல முதலாளிகளும் காங்கிரசிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்றைக்கும் அந்தக் கொடுமைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். தயவுசெய்து காங்கிரஸ்காரர்கள் இதை மறந்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இது தெரியாமல் இருக்கலாம். இன்னும் அந்தமாதிரியான கொடுமை காங்கிரஸ்காரர்களால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் செய்யப்படுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியை பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கொடுமைகள் நடக்கின்றன என்பதை அவர் மறந்துவிட வேண்டாம். மேலும் இந்த ஆட்சிக்கு இழுக்கை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சில அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட சகவாச தோஷத்தினால் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. உயர்தர போலீஸ் அதிகாரிகள் தக்க நேரத்தில் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இருப்பதும், அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமல் இருப்பதும் அவர்களுடைய வாடிக்கையாக இருந்து வருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கு உரிமைக் கார்டுகள் வழங்கி, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் எல்லோருமே கல்வி கற்க மறைந்த முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற பூண்டி வாண்டையார் ஏற்படுத்திய புஷ்பம் கல்லூரியில், "உங்களுடைய கார்டுகளை நாங்கள் மதிக்க மாட்டோம்" என்று மாணவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரியில் அப்படிச் சொன்னது மட்டுமல்ல, அரசாங்கமே நடத்துகின்ற தஞ்சாவூர் சரபோஜி அரசினர் கலைக் கல்லூரியின் முதல்வர் கேப்டன் திரு. முருகையன் அவர்கள் "அரிசன நல இலாகா மூலமாக அளிக்கப்படும் கார்டுக்கு நாங்கள் மதிப்பு அளிக்க முடியாது" என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எத்தகைய கல்லூரிகளில் கல்லூரி முதல்வர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட இனக் கார்டுகளுக்கு இடம் அளிக்க மறுக்கிறார்களோ, அத்தகைய கல்லூரி முதல்வர்களின்மீது அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். யார் விண்ணப்பம் செய்தாலும் இடம் இருந்தால் மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கடுமையான உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் இந்த ஆட்சியிலே ஏற்படும் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். அவர்களுடைய எண்ணத்தில் ஏமாற்றத்தை உண்டு பண்ணக்கூடாது.

அடுத்தபடி, ஆதித்திராவிடர்கள் குடியிருக்கிற குடியிருப்பு நிலங்களை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கித் தரவேண்டும். அப்படி அந்த நிலம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இல்லாவிட்டால், அந்த நிலத்தின் உரிமையாளர் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்து உரிய பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு ஒரு பொருளாதார ஏற்றத்தை அளிக்க புறம்போக்கு நிலங்களை அளித்தாக வேண்டும். உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கிற விவசாய நிலங்களை ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு மட்டுமே அளிப்பது என்ற முடிவான உத்தரவை அரசாங்கம் அனுப்ப வேண்டும். ஆக வீட்டு மனை அளிப்பது, கல்விச் சலுகை அளிப்பது, உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கிற நிலங்களை அளிப்பது ஆகிய இந்த மூன்று திட்டத்தைமட்டுமாகிலும் வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்கம் உடனடியாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. முத்தையா: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். "எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறு ஒன்றும் அறியேன் பராபரமே" என்றார் தாயுமானவர். எல்லோரும் நன்றாக வாழவேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால் விவசாயத்தில்தான் மிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். அந்த விவசாயத்தில் இன்று பெரும்பாலும் ஹரிஜன மக்கள்தான் விவசாயிகளாக, விவசாய கூலிகளாக இருந்து வருகிறார்கள். பன்னெடுங் காலமாக தொன்றுதொட்டே காடு மேட்டையெல்லாம் அழித்து கழனியாக்கி செந்நெல்லும், கரும்பும், விளையும் விளைநிலமாக ஆக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலை இன்றைக்கு மிகவும் பின் தங்கியே இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத் துறையில் மின்சாரம் வழங்குவது என்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரு கிராமத்தில் நான்கு பேர் மின்சாரத்திற்காக விண்ணப்பம் போட்டால் 3 பேர்களுக்கு கிடைத்துவிடும். நான்காவது நபர் ஹரிஜனன் என்றால் கிடைக்காது. அப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலைதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது.

என்னுடைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஹரிஜன நல அதிகாரியாக கசமுத்து தாஸ் என்பவர் இருக்கிறார். வேறு யார் போய்ச் சொன்னாலும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார். ஹரிஜன மாணவர்களுக்காக நான் போய்ச் சொன்னால் கொடுப்பதில்லை. இதை அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நமக்கு என்ன தெரிகிறது? எந்த இடத்தில் ஆனாலும் சரி—எல்லோரும் ஹரிஜனங்களைத்தான் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி—கடைசியில் அவர்களை விட்டுவிடுவார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். ஓர் ஊரில் ஒற்றைத் தலைவலிக்காரியும், ஹோமியோபதி டாக்டரும் இருந்தார்கள். அந்த ஊரில் இருந்த அந்த ஒற்றைத்தலைவலிக்காரியோடு அந்த டாக்டருக்கு கள்ள நட்பு. ஒருநாள் அந்த பெண்ணின் புருஷன், "என் மனைவிக்குத் தலைவலி" என்று அந்த டாக்டரிடம் வந்தான். அவனை எப்படியாவது ஊரைவிட்டு அனுப்பிவிட்டால், அவன் மனைவியோடு தாம் கவலையில்லாமல் வாழலாம் என்று நினைத்த டாக்டர், தலைவலி போக இமயமலையில் உள்ள ஒரு கல்லைக் கொண்டுவரச் சொன்னார். அவனும் சரியென்று ஊரைவிட்டுக் கிளம்பிவிட்டான். இந்த டாக்டர் அவன் மனைவியோடு கள்ளத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் அந்தப் பெண், அந்த டாக்டரிடம், "நம் நேர்த்திக்கடனுக்காக நான் மயிலாட்டம் ஆட வேண்டும். நீங்கள் மத்தளம் அடிக்க வேண்டும்" என்றாளாம். டாக்டர் உரலை மத்தளமாக வைத்துக்கொண்டு அடிக்கின்றார். அவள் நார்க்கட்டிலில், மத்தியில் துவாரம் வைத்துக்கொண்டு மயிலாட்டம் ஆடுகின்றாள். தலைவலிக்காக, கல்லு தேடி போனவர் அங்கே சாவானோ, நாம் இங்கே வாழ்வோமோ என்று ஜாலியாகப் பாடுகின்றாள். பாதிவழியில் சந்தேகப்பட்டு திரும்பிய அவள் புருஷன் அங்கே வந்துவிட்டான். விஷயம் தெரிந்தவுடன் தன் மனைவியை "டைவர்ஸ்" பண்ணிவிட்டான். அப்படித்தான் இன்றைக்கு எந்தக் கட்சியானாலும்—இந்த மக்களை (ஹரிஜன மக்களை) தங்களுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்களே தவிர, அப்புறம் டைவர்ஸ் பண்ணிவிடுகிறார்கள். இன்றைக்கு காலை இந்த மானியக் கோரிக்கையில் எவ்வளவு தகராறு வந்தது? வேறு மானியக் கோரிக்கையில் வந்ததா?

என்னுடைய ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதியில் வடருகல்மேடு, குமாரபுரம், வேலாயுதபுரம், பாமன்பச்சேரி என்ற நான்கு ஹரிஜன சேரிகள் இருக்கின்றன. அங்கே பள்ளிக்கூடம் வேண்டும் என்று கேட்டோம். 300-க்கு மேல் ஜனத்தொகை இருப்பதனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் நான்கு கிராமங்களிலும் பள்ளிக்கூடம் கொடுத்தது. ஆனால் அதற்கு அரசாங்கத்திடம் இருந்து அங்கீகாரம் இல்லை. யாரோ சொன்னார்கள் என்பதாக அதை மறுப்பது நியாயமா? உடனே அந்தப் பள்ளிக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்க வேண்டும்.

மேலும், தீண்டாமை ஒழியவேண்டும் என்று இன்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால், பெயருக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற ஒட்டு நீக்கப்பட வேண்டும். காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு பாராளு மன்றத்தில் தனித்தொகுதி கொடுத்தார்கள். அதைப்போலவே பஞ்சா யத்து யூனியன்களுக்கு, சட்ட மேல் அவைக்கு தனி ஸ்தானம் ஒதுக்க தி.மு.க. அரசு மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லி உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள அரிசன நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, பிரதான எதிர்க்கட்சி கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணை களை எதிர்த்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் நல்ல பல திட்டங்களை இந்த மானியக் கோரிக்கையில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஹரிஜன மக்களுடைய குறைகள் நீண்ட காலமாகவே தீர்க்கப்படாமல் இன்னமும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஹரிஜனங் களுக்காக ஆயிரக்கணக்கில் பணம் ஒதுக்கி எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துவிட்டதாக அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர் களுடைய பிரச்சினை தீரவில்லை.

முக்கியமாக அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் கல்வி கற்க வசதி செய்ய வேண்டும், வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள மனைக்கட்டுகள் கொடுக்க வேண்டும். நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி, பாதை வசதி செய்துதரப்பட வேண்டும். ஆக இந்த நான்கு பிரச்சினைகளில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இத்துறைக்காக நாம் ஆயிரக்கணக்கில் பணம் ஒதுக்கினாலும் அவை சரியான முறையில் அவர்களுக்குப் பயன் அளிக்கிற வகையில் செலவு செய்யப்படவில்லை என்பதுதான் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சொல்ல முடியும்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற ஸ்காலர்ஷிப் பணம் அவர்களுக்கு கல்லூரியில் சேர்ந்த 15 தினங்களுக்குள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். சென்ற ஆண்டுதான் இந்த முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். முன்பெல்லாம் மூன்று நான்கு மாதங்களாகும். ஆகவே உடனடியாக அந்தப் பணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். உரிய காலத்தில் பணம் கொடுக்கப்பட்டால்தான் அவர் கள் கஷ்டமின்றி படிக்க வசதியேற்படும். அடுத்து ஹரிஜனக் காலனிக்காக நாம் மனைகளை எடுக்கிறபோது, பலர் ஹைக்கோர்ட் சென்றுவிடுகிறார்கள். மனை கொடுக்கும் விஷயத்திலும் அப்படித்தான். ஆகவே சட்டத்திலேயே ஹரிஜனக்காலனி, மனைக்கட்டு—இவை சம்பந்தமாக யாரும் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாதபடி சட்டம் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அவர்களுக்கு நாலு ஏக்கர் என்று இடத்தைப் பார்த்து ஒதுக்கி செய்ய வேண்டிய சடங்குகளையெல்லாம் செய்த தற்குப் பிறகு நிலத்திற்குரியவர் கோர்ட்டுக்குப் போனால் மூன்று, நான்கு ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகிறது. அவர்கள் மனைக் கட்டுகள் தங்களுக்குக் கிடைக் குமா, கிடைக்காதா என்று திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரிசன மக்களுக்கு குடிநீர் வசதிக்காகவும், ரோடுகள் வசதிக்காக வும், கல்வி வசதிக்காகவும் தனியாக கவனம் செலுத்தினால்தான் அவர் களுடைய பிரச்சினையை, நாட்டிலே நெடுங்காலமாக பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள அந்த மக்களுடைய பிரச்சினையை, தீர்த்தவர்களாக ஆவோம். அடுத்த ஆண்டிலாவது அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனக் காலனிகளுக்கு மின்விளக்குகள் போடுவது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமத்திலே மின் விளக்குகள் போட வேண்டுமென்றால் முதலிலே அந்தக் காலனிகளுக்குப் போட்டுவிட்டு, பிறகுதான் மற்ற இடங்களுக்குப் போட

வேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவு அரசாங்கம் போட வேண்டும். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அந்த மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே தனியாக கவனம் செலுத்தி, முதலிலே மின்விளக்குகள் அவர்களுக்குப் போட்டுவிட்டு, பிறகு மற்ற இடங்களுக்குப் போடக் கூடிய முறையை ஏற்படுத்த அதற்கான உத்தரவைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* **திரு, எஸ். ராமலிங்கம்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளை இந்த ஹரிஜன, பின்தங்கிய, மானியக் கோரிக்கையின் மீது சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜன பின்தங்கிய வகுப்பாரின் நலனிலே எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும், இந்தப் பிரச்சினை எவ்வளவு கொடூரத் தன்மை வாய்ந்தது என்பதைப்பற்றியும் இந்தச் சபையிலே இந்த மானியம் வருகிறபொழுது எவ்வளவு சூடாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதிலிருந்தே தெரியும். இந்தப் பிரச்சினையை, ஹரிஜன மக்கள், பின்தங்கியவர்கள், மலைஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்களுடைய பிரச்சினையை எப்படியாவது தீர்க்க வேண்டும். சமுதாயத்தினுடைய அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள், மற்ற, சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களின் பிரச்சினையைப்போல் மேலெழுந்தவாரியாக இவர்கள் பிரச்சினையைக் கவனிக்காமல் சீக்கிரமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலிருந்தபோது வேகமாக இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்காரில் இந்தப் பிரச்சினை துரிதமாகத் தீர்க்கப்படவில்லையே என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் அமைச்சராக அந்தத் துறைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொஞ்சம் உணர்ச்சி வயப்பட்டு இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொன்னால் அவர்கள் அதை வீம்பு ஆக எடுத்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். இங்கே அந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்வது வீம்புக்காக அல்ல, வேதனை கலந்த பிரச்சினை என்பதால்தான். எனவே அவர்கள் அதை வீம்பாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் தீர்த்து வைக்க வேண்டியதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையிலே அவர்களை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காக அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் பொதுச் சுகாதாரத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்கவில்லை. இப்படி ஒரு பக்கம் அதிகமாகவும், இன்னொரு பக்கம் குறைவாகவும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். காரணம் கேட்டால் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நிதி வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெறுவது, அவர்களைக் கேட்பது எல்லாம் உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு கையேந்திக் கொண்டிருப்பதைவிட, இங்குள்ள இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக அவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதற்காக, அவர்களை பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றுவதற்காக, பொதுச் சுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக, மாநில சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் உங்கள் சக்திக்கு உட்பட்டு வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். வழியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலே பேசும்பொழுதே நான் குறிப்பிட்டேன். உங்கள் கையிலே பொறுப்பை வைத்துக்கொண்டு, உங்கள் கடமைக்குட்பட்டு நீங்கள் செய்யலாம், அதற்கு வழி இருக்கிறது. கோயில் நிலங்கள் இருக்கின்றன, குத்தகைக்கு விடுவதன் மூலமாகவோ சாகுபடி செய்வதன் மூலமாகவோ வருகிற வருமானத்தையெல்லாம் எடுத்து இதிலே ஏன் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்த போது சொன்னார்கள். கோயில் நிலங்களில் கைவைப்பதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அந்த மாதிரி பயம் இந்த இடத்திலே வந்து உட்கார்ந்தவுடனே கைவைத்தால் அதைப்பற்றி ஏதாவது சொல்வார்கள், இந்த நாற்காலி பறிபோய்விடும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு வந்தபொழுது 'பிரஸ் ரிப்போர்ட்டர்ஸ் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்'? என்று

கேட்டதற்கு அந்த வருமானங்களை ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லவில்லை. யாத்ரீகர்களுக்கும், பக்தர்களுக்கும் கொடுக்கப்போகிறேன் என்று வழக்கமாகச் சொல்லுவதுபோல் சொன்னார்கள். புதுமாதிரியாக, புரட்சிகரமாக சொல்லவில்லை. முதலாவது ஜார்ஜ் ஆண்டுவிட்டார், இரண்டாவது ஜார்ஜ் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார் என்ற முறையிலேதான் இருக்கிறது.

தஞ்சாவூர் சோமசுந்தரம் அவர்கள், நீங்கள் நிலச்சுவான்தார்களை ஆதரிக்கிறீர்கள் நாங்கள் நிலச்சுவான்தார்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் அல்ல என்று சொன்னார்கள். அவர்கள்தான் நிலச்சுவான்தார்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக உள்ள சுதந்திராக் கட்சியோடு கூட்டு வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்கவில்லை, அதனால்தான் எங்களுக்கு இந்தக் கெட்டபெயர் என்று நினைக்கிறேன். திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் ஒரு மினிமம் புரகிராம் போட்டு வீட்டு மனை வசதியாவது செய்து கொடுக்கவேண்டும். பி.பி. வைத்தியநாதன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு இருக்கிறது. மறைந்த பரமேஸ்வரன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு இருக்கிறது. அதை ஆராய்ந்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பிளானிங் கமிஷனிலிருந்து, பினான்ஸ் கமிஷனிலிருந்து பெறுவதோடு உங்கள் சக்திக்கு உட்பட்ட வகையில் இங்கு வருவாய் பெறுவதற்குத் தைரியமாக முன்வர வேண்டும். இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்குள்ளாக இதைத் தீர்க்கக்கூடிய பொறுப்பை, நாற்காலியில் வந்து அமர்ந்திருக்கிற நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டால்தான் இந்தப் பிரச்சினை தீரும். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறோம். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். மக்களுக்கு உங்களிடத்திலே நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். எனவே இந்தப் பிரச்சினையை விரைவிலே தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

***திரு. மு. ராமன்** : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய மறைவு குறித்து என்னுடைய தொகுதி மக்களுடைய சார்பாகவும் என்னுடைய சார்பாகவும் நான் அஞ்சலியைச் செலுத்திக்கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறந்த முறையிலே அரிசன மக்களுக்காக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்காக என்ன என்ன திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதை இந்தப் புத்தகத்தின் வாயிலாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இருபது ஆண்டுகளாக இல்லாத கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே இந்த அரசின்மீது காங்கிரஸ்காரர்கள் பல குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் இல்லாத சில அம்சங்கள் இந்த அரசாங்கத்தினால் புகுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. சில அரிசனக் குடும்பங்களுக்கு வியாபாரத் துறையிலே ஈடுபட்டு முன்னேறுவதற்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் 1969-70 ஆம் ஆண்டுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. அவர்கள் இதைப் பாராட்ட வேண்டாமா ?

நம்முடைய சமுதாயம் நல்ல முறையிலே வாழ்வதற்கேற்ற முறையில் மனைக்கட்டுகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். குடியிருப்பு வசதியைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலமாக எந்தவிதமான காரியமும் செய்யவில்லை. இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 125 மானியமாகவும் 125 ரூபாய் கடனாகவும் கொடுக்க வழிசெய்திருப்பது பாராட்டுக்கு உரியதாகும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஆயிரக்கணக்கான மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள அரிசன மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமையை உணர்ந்து இந்த அரசு இந்த நல்ல திட்டத்தைச் செய்திருக்கிறது. மேலும் பல நல்ல காரியங்களை அரிசன மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகத் துணிந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயில் மானியங்களைப் பொறுத்தவரை அரிசன மக்கள் அந்த நிலத்தில் பயிரிட வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. ராமன்] [1969 மார்ச் 13

பிற்பகல் 12-30

என்னுடைய தொகுதியில் வளவனூர் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் அரசினர் மாணவர் விடுதி இருக்கிறது. கடந்த பத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. அதிலே 45 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அரிசன மாணவர்கள், பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்கள், முற்போக்கு மாணவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் சேர்ந்தது. அந்த எண்ணிக்கையை 75 மாணவர்கள் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கண்டமங்கலம் வழுதாவூர் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அரிசன மாணவர்கள், பின்தங்கிய மாணவர்கள் எழெட்டு மைல் தூரம் நடந்து சென்று படிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த இரண்டு பள்ளிகளுக்கும் அரசினர் மாணவர் விடுதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து அரிசன நலத்துறை இயக்குநருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதை இந்த ஆண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். வளவனூரில் மனைக்கட்டுகளை எடுக்க வேண்டுமென்று பலமுறை கூறியும் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. 1962-ல் ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டு இன்னும் முடிவு பெறாத நிலையில் இருப்பதால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. எட்டாண்டு காலமாகியும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அரசு வழக்கறிஞர்கள் இதிலே முழு கவனம் செலுத்தி சீக்கிரம் முடிவு காண வழி செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் ஏழைவாழ் மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சொசைடிகளை வி. புதுப்பாளையம், வில்லியனூர், இளங்காடு, ரிங்காரெட்டி பாளையம், வி. புதூர் ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுகொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. என். மருதாசலம் :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரிசன நல அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இதற்காக இன்று 696·92 லட்சம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கோரப்பட்ட தொகை முழுவதும் அப்படியே அரிசன நலனுக்காகப் போய்ச் சேருகிறதா என்றால், இல்லை. இதிலே, மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய டைரக்டர்கள் உட்பட அந்தக் காரியாலயத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்களுடைய சம்பளங்கள், மாவட்டங்களில் அந்த அலுவலகங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுடைய சம்பளம் ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் சேர்த்துத்தான் இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதியுள்ள தொகையும் மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று அரிசனங்களுக்கு, இரண்டாவது மலை ஜாதியினருக்கு, மூன்றாவது பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு என்ற முறையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பார்க்கும்போது அரிசன முன்னேற்றத்திற்காக மிச்சமாகக்கூடிய தொகை சமுத்திரத்தில் கரைத்த பெருங்காயம் மாதிரித்தான் இருக்கும். ஆகவே, இந்தத் தொகை போதாது, இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதிலே, இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் முக்கியமாக வரவேற்கத் தக்க முறையிலே இருக்கின்றன. வீடு கட்டுவதற்காக தகுதியுள்ளவர்களுக்கு 1,500 ரூபாய் வரை கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் கடன் கொடுத்து பாதி மானியமாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறிப்பிலே அரிசனங்களுக்கு உழவு மாடுகள் கொடுக்கப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய பகுதியில் இந்த இரண்டு வருஷமாக அப்படி எதுவும் வாங்கித் தந்ததாக இல்லை. வாங்கித் தந்ததாக அமைச்சர் கூறினால் நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். தற்போது எல்லா இடங்களிலும் மகளிர் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கோவை தாலூகாவில் ஒரு மகளிர் பள்ளியும் அரிசன நலப் பள்ளியும் இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. அங்கு உடனடியாக ஏற்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரிசன நலப் பள்ளியில் படிப்பவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக 200 ரூபாய் கொடுக்கப்படுவது அதிகப் படுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை பள்ளியில் கொடுத்ததாகத் தகவல் இல்லை. பல்நோக்குக் கூட்டுறவு சொசைடிகள், தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவு சொசைடிகள் போன்ற பல ஆறு, ஏழு என்ற எண்ணிக்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோவையில் அப்பேர்ப்பட்ட சொசைடிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ இரண்டொரு சொசைடிகள் இருக்கலாம். மற்ற மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் கோவையில் அதிகமான அரிசனங்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஸ்தாபனங்களை எல்லாம் கோவை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் அரிசனங்கள் பயிர்த் தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள். பொள்ளாச்சி தாலுகாவிலே பாலாற்று புறம் போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அதிலே அரிசனங்கள் உழவு வேலை செய்து வருகிறார்கள். அதிலிருந்து அவர்களைத் துரத்திவிட்டு மரங்களை எல்லாம் வெட்டிவிட்டதைப் பற்றி அரசுக்கு ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்கும் ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலம் பூராவும் எடுத்துக் கொண்டால் இந்தமாதிரி மனைத் தகராறு முக்கியமான தகராறுகள் இருக்கிறது. யார் கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தாராபுரத்தில் லட்சுமி பதிராஜ் என்ற காங்கிரஸ்காரர் இருக்கிறார். அவர் வயலைப் பிடுங்கிக் கொண்டு அரிசன மக்களைத் துரத்திவிடுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதைப்பற்றி அமைச்சரவர்களிடமும் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக அந்த முயற்சியைக் கைவிடும்படி செய்து அந்த நிலத்தை அரிசனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

செங்கல் சொசைடிகள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. கோவையிலே எத்தனை சொசைடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக் கின்றன என்று குறிப்பிடவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும் வகையில் அத்தகைய சொசைடிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் முறையை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். இந்த சொஸைட்டிக்கு அதிகமான மானியம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும். மாநிலத்திலிருந்து எழுதியனுப்பினால் ஸ்காலர்ஷிப் ஃபாரமே வந்து சேரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. கோபால் அவர்கள் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்.)

* **திரு. எம். கோபால்:** அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன நலத்துறை மானியத்தின்மீது நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். எங்கள் மாபெரும் தலைவரும் எங்கள் சமுதாயத்திற்காகவே பிறந்தார் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த இதயத் தெய்வத்தை நாம் இன்று இங்கு காணவில்லை. அவர்கள் இந்த சமுதாயத்திற்காக அரும் பாடு பட்டார்கள் என்பதை அந்த சமுதாயச் சாட்சியாகச் சொல்கிறேன். இன்று அவர்கள் இல்லாத ஒரு நிலையில் நான் இந்த மானியக் கோரிக்கை யின் மீது பேச இருக்கிறேன். எங்கள் சமுதாய மக்கள், அவர்களை இருந்தபோதிலும் மறக்கவில்லை; இறந்த பின்பும் மறக்கவில்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஒருவர் கொதித்தெழுந்து பேசினார்கள். அவர்கள் அப்படி கொதித்து எழவேண்டாம். இருபது ஆண்டுகளாக அவர்கள் செய்யத் தவறியதை, அவர்களால் செய்ய முடியாததை எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் செய்தே தீரும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எல்லோரும் ஆதிதிராவிட மக்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். இந்த சமுதாய மக்களுக்கு எவ்வளவோ சலுகைகளை செய்து கொடுத்தும் கூட, இவர்கள் ஏன் இன்னும் முன்னேறவில்லை என்பதன் அடிப்படையை நாம் ஆராய வேண்டும். வருடந்தோறும் இந்த ஆதிதிராவிட மக்க ளுக்காக பல சலுகைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். ஆனால் ஒரு சிலர்தான் முன்னேறியிருக்கிறார்கள். எல்லோராலும் முன்னேற முடிய வில்லை. 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து நிதியை இந்த மானியத்திற்காக அதிகமாக்கி, அதிகமாக்கி இன்று 642 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு மானியம் அளிக்கிறோம். இருந்தபோதிலும் இந்த சமுதாயத்தில் உள்ள குறிப்பிட்ட

ஒரு சிலர்தான் முன்னேறியிருக்கிருர்களே தவிர எல்லோரும் முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டதாகச் சொல்லமுடியாது. ஹரிஜன மக்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் இந்தப் பணம் ஹரிஜன மக்களால் மட்டும் அடைய முடியவில்லை. பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களும் அந்தப் பணத்தில் பலனை அடைந்து வருகிருர்கள். இப்படி நாம் செய்துகொண்டு போனால் எப்படி இந்த ஹரிஜன சமுதாய மக்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரமுடியும் ?

பல விவசாயக் காடுகள் தானுகவே வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றன. அதற்காக ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் வைத்து அதை பராமரிக்கிருேம். அந்தக் காடுகளை எல்லாம் அழித்துவிட்டு, ஹரிஜன மக்கள் யார் யாருக்கு நிலம் இல்லையோ அவர்களுக்கு இரண்டு அல்லது ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்து, கேணி எடுத்துக் கொடுத்து, மாடு போன்றவற்றைப் பிடித்துக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதிகளைத் தந்தால் அவர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்கி முன்னேற்றம் அடைய முடியும்.

இன்று ஹரிஜன மக்கள் கூலிகளாக, அடிமைகளாக இருந்து வருகிருர்கள். ஆகவேதான் வெண்மணி நிகழ்ச்சிகள் போன்றவை நடக்கின்றன. ஹரிஜனங்களுக்காக ஒரு டிபார்ட்மெண்டை வைத்துக்கொண்டு அதைச் செய்தோம், இதைச் செய்தோம் என்று சொல்லுவதைவிட ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி இந்த வருஷமாவது இவர்கள் இந்த அளவாவது முன்னேற வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தை ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

என் தொகுதியில் ஹரிஜன மக்களுக்கு நிலம் வழங்குவதற்காக நிலம் கொடுத்து, கல் போட்டு, பட்டா வழங்க முன்வந்தபோது ஜாதி இந்துக்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அதை நிறுத்தி வைத்துவிட்டார்கள். இதுபோல்தான் பல கிராமங்களில் நடக்கின்றன. ஆகவே இந்த ரெவன்யூ சட்டத்தை, வெள்ளைக்காரன் வகுத்த இந்த ரெவன்யூ சட்டத்தை திருத்தியமைக்கவேண்டும். பட்டா வழங்குவது என்றால் உடனடியாக தாசில்தாரோ அல்லது கலக்டரோ அதை வழங்குவதற்கு சட்டத்தில் இடம் இல்லை. புறம்போக்கு நிலத்தை ஜாதி நத்தமாக்கித்தான் பட்டா வழங்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதைச் செய்வதற்கு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆகவே இதையெல்லாம் திருத்தியமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நல்ல முறையில் வளர்ந்து வீடு கட்டிக்கொண்டு, நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படும்.

ஹரிஜன மக்களைப்பற்றிச் சொல்லிச் சொல்லி, அரசியல் கட்சிகள் வாழ்த்திஞல் போதாது. இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்துதான் இந்த சமுதாயத்தை வாழ வைக்க முடியுமே தவிர, பேச்சாலும் எழுத்தாலும் அதைச் செய்து விட முடியாது. ஏன் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்னும் நசுக்கப்பட்டுக் கிடக்கிருர்கள், ஏன் இவர்கள் இன்னும் வாழ முடியாத நிலையில் இருக்கிருர்கள் என்பதை ஆராய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேறுவதற்கு முடியும். ஆகவே எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்று சேர்ந்து அந்த மக்கள் வாழ வழிவகை செய்யக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன மானியக் கோரிக்கைமீது இங்கு இப்போது விவாதம் நடக்கிறது. 1957-ல் இருந்து இந்த ராமாயணத்தை நான் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். சொன்னுல் போதுமா, செய்தால் தீருமா என்பார்கள். இங்கு சொல்வது தவிர செய்வது ஒன்றுமில்லை. நான் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இப்போதுள்ள நிலைக்கு யாரையும் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. அவரவர்களுக்குத் தக்க விதத்தில் பேசுகிருர்கள். இந்தக் கட்சியி

விருந்தும் பேசுகிறார்கள், அந்த கட்சியிலிருந்தும் பேசுகிறார்கள். மேலே இருக்கிறவர்கள் கொஞ்சம் உரக்கப் பேசுகிறார்கள். இருபது வருடங்களாக காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆண்டு வந்தது. இப்போது இவர்கள் ஆண்டு வருகிறார்கள். இவர்களும் என்ன சாதிக்க முடியும், நாங்கள் என்ன அனுபவிக்க முடியும்? ஒரு திட்டத்தை வைத்து அதன்படி நடத்தி வருகிறார்கள். சர்க்காரின் பேரில் நான் தப்பு சொல்லவில்லை. இந்த சமுதாயத்திற்காக ஒவ்வொரு வருடமும் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. கீழேயுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள், அது சம்பந்தமான அதிகாரிகள் இவர்களிடம் தான் இருக்கிறது, இந்த முன்னேற்றக் காரியங்கள்.

செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் ஒரு ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீசர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், சர்வேயர்கள் என்று என்னவென்னமோ வெல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாற்பது பேர்கள் ஒரு கூட்டம் இருக்கிறார்கள். எந்தக் கிராமத்தில் எதை உடனடியாகச் செய்கிறார்கள் என்றால் ஒன்றுமே செய்வது கிடையாது. எங்கள் பெயரில் வருகிறது பணம். அனுபவிப்பது யார் பேரிலோ போகிறது. நடுவில் அந்த மக்களுக்கு என்ன நடக்கிறது என்றால் ஒன்றும் நடப்பதில்லை. நானும் பார்க்கிறேன், இவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும், முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். கல்வி விஷயத்தில் அவ்வளவு மோசமாகச் சொல்ல மாட்டேன். கல்வி விஷயத்தில் அவர்கள் இருக்கிற தொகையைக் கொண்டு சமாளிக்கிறார்கள். அது ஒன்றைத் தவிர வேறு ஒரு முன்னேற்றமும் எந்தக் காரியத்திலும் நடக்கவில்லை. இதற்கு எவ்வளவு சப்பைக்கட்டு கட்டிப் பேசினாலும் நான் அதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். நானே நேரில் பார்க்கிறேன், அனுபவிக்கிறேன். எனக்குத் தெரியாமலா உங்களுக்குத் தெரிந்து போயிற்று. கல்வி விஷயத்தில் கூடுமான வரையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். மேலும் இதை ஊக்குவிக்க கண்ணால் கண்டது கோடி என்றால் காணாதது அநேக கோடி. அநேகம் கோடி மக்கள் இன்று இழிவான நிலைமையில் தாழ்மையான நிலையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு, குடியிருக்க வீடு இல்லாமல் இருந்து வருகிறார்கள். நீங்கள் எல்லாம் ஜாதியை ஒழிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறீர்கள். வேண்டாம்.

சங்கரன் காசினியில் அங்கென்ன சொன்னார்? சண்டாளன் பக்தனும் தன் குருவென்றார். எங்கள் ராமானுஜம் தன்குலமென்று யாவரையும் கொண்டுடன் கோவிலில் சென்றார். ராமானுஜர் காலத்திலேயும், சங்கராசாரியார் காலத்திலேயும் ஒன்றுபடுத்த முடியாதநிலை அந்தக் காலத்திலே இருந்தது என்றால் நீங்கள் வந்து ஒன்றுபடுத்திவிடுவீர்களா? இது நடக்கும் சமாசாரமா? அல்ல. எல்லா ஜாதிகளையும் ஒன்றாக ஆக்கிவிட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றாக ஆக்குவதா? நாங்களெல்லாம் ஆதி திராவிடன், நீங்களெல்லாம் பாதி திராவிடன். என்னை ஏன் அதில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறீர்கள்? நான் தனித் தமிழன், அப்பழுக்கில்லாதவன், ரோஷம் உள்ளவன். சாகிற காலத்திலும் மண் வெட்டியை எடுத்து தலைக்கருகில் வைத்துக்கொள்பவன், சாகிற வரைக்கும் இன்னொருவருக்குக் கைகட்டியிருப்பது, பொய்ப் பத்திரம் எழுதுவது போன்றவைகள் என்னிடத்தில் இல்லை. ஆகவே, இந்த அரிஜன சமுதாயத்தைப்பற்றி சுப்பிரமணியம் பேசினார். அதுமாதிரி பேச வர மாட்டேனென்கிறது. உடம்பும் சரியில்லை. சொன்னாலும கேட்க மாட்டார்கள். பேசிப்பேசி வருவதே பழக்கம் ஆகிவிட்டது. வருஷத்திற்கு ஒருமுறை தெவஷம் கொடுப்பதைப்போல் வருஷத்திற்கு ஒருநாள் பேசப்படுகிறது. போனவருஷம் சொன்ன குறைபாடுகளை இந்த வருஷம் தீர்க்க வேண்டுமென்று தெரியாதா? நல்ல காரியங்கள் நடக்கிறதா? ஹரிஜன் வெல்ஃபேர் டைரக்டர் மூலம் பிள்ளைகளுக்கு ஸ்கார்லஷிப்கொடுத்தால் சீக்கிரம் நடத்தப்படும். அதைக்கொண்டு போய் கலெக்டரிடம் கொடுக்கப் போகிறார்கள். ஹரிஜன் முன்னேற்றத்தைப் பார்த்தீர்களா? படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதைக் கலெக்டரிடம் கொண்டு போய்க் கொடுப்பது. இது நடக்குமா? இன்னொன்று சொல்லுகிறேன். நல்ல

[திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்] [1969 மார்ச் 13

அதிகாரிகளை மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை மாற்றுகிறார்கள். இப்படி மாற்றிக்கொண்டே போனால் பின்னாலே வருபவர்கள் எந்த பைலை எப்படித் தேடி எடுப்பார்கள் ? மதுராந்தகம் தாலுக்காவுக்கு தாசில்தார் ஒருவர் வந்து 7 மாதங்கள் ஆகின்றது. அவர் வந்தவுடனே பர்மா அகதிகளுக்கு, எங்கள் பகுதியான சூணம்பேட்டில் 214 ஏக்கராக்களை எடுத்து, காட்டையெல்லாம் வெட்டி, தங்கமான நிலமாக ஆக்கி, அந்த அகதிகளுக்கு புதிய பள்ளிக்கூடம் கட்டி, நல்ல நகரமாக ஆக்குவதற்கு முனைந்தார். நம்முடைய மேன்மை தங்கிய விவசாய அமைச்சரவர்கள் வந்து ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். மிக அழகாக நடக்கிறது. இதுவரை 30,000 ரூபாய் செலவாகியிருக்கும். ஆனால் சர்க்கார் காலணாக்கூடக் கொடுக்கவில்லை. "பெடரேஷன்" என்று, இன்னொரு நாட்டிலேயிருப்பவர்கள், வெளிநாட்டில் இருப்பவர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்து கட்டுகிறார்கள் நாம் பணமே கொடுக்கவில்லை. அதுதான் வேண்டாம். நிலத்தை யாவது கொடுத்து உதவி செய்தால் எவ்வளவு பேர் ஜீவிப்பார்கள். மனுப் போட்டால் உங்களிடமிருந்து கொஞ்சத்திலே பணம் வருகிறதா ? கிணற்றுக்கோ, நிலத்துக்கோ, கடன் கேட்டிருப்பவர்கள், என்ன பாகவதரே என்று கேட்கிறார்கள். போய்ச் சொல்லுகிறேன் என்று நான் சொல்ல வேண்டிய நிலை. சொன்னால் யார் கேட்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்காராலே எந்தவிதமான பணமும் கொடுத்து ஏழைகளை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரமுடியாது. இன்னொரு நாட்டிலேயிருப்பவர்கள் வந்து செய்தால் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டாமா, அப்படிச் செய்தால் அதன் மூலம் நம் நாட்டுக்கு நல்ல வழி வராதா ? எனவே, அந்த முறையிலே செய்ய வேண்டும்.

அரிசன முன்னேற்றத்தைப் பற்றி இங்கே எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அளவுக்கு மீறி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எதைச் சொல்ல வேண்டும், எதைச் சொல்லக் கூடாது என்று பார்க்க வேண்டும். எதைச் சொன்னால் நடக்கும், எதைச் சொன்னால் நடக்காது என்று பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். 60 மைல் வேகத்தில் வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு போனால் வழியிலே வருபவர்களெல்லாம் அகப்பட்டுக்கொள்ள வேண்டியது தான். எனவே, நிதானமாக இந்தச் சட்டசபையிலே எவ்வளவு பய பத்தியோடு, எவ்வளவு அடக்கத்தோடு சொல்ல வேண்டுமோ அந்த அளவில் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆளுக்கு ஒரு கம்பைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு பேசுவதைப் போல பேசுவது சரியல்ல. நான் சொல்வது, எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அமைதியாக இருங்கள், சட்டசபை சபாநாயகரவர்கள் இருக்கிறார்கள், மினிஸ்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவனித்துக் கொள்வார்கள். ஏதோ பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டம் ஆலமரத்தின் அடியிலே நடக்கிறதே அந்த மாதிரியாக நடந்து கொள்வது. ஆகவே, சட்டசபையிலே நான் வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், இனி ரொம்ப அழகாக இது நடக்க வேண்டும். மறைந்த அண்ணா அவர்களுடைய ஆவி வட்டமிட்டுக்கொண்டே யிருக்கும், அவருடைய பெயரைக் காப்பாற்றி, கௌரவப்படுத்த வேண்டும். அண்ணா வழியில் செல்கிறோம் என்கிறார்கள். என்ன வழியோ ? தடி தூக்கிக் கொண்டு ரோட்டிலே போவதுதான் அண்ணா வழியா ? மூன்று வார்த்தைகளைச் சொன்னார் அவர், தங்கமாக. நாலுவார்த்தைகளைச் சொன்னாலும் நல்லாச் சொன்னாண்டி என்பதுபோல. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று ஏதோ சொல்லியிருக்கிறார். அதை வாயால் பேசுகிறார்களே தவிர ஒரு கட்டுப்பாட்டையும் காணோம். அப்படியெல்லாம் செய்யக்கூடாது. நான் சொல்லுகிறேன், ஆத்மசக்தி, சரீர சக்தி. அதிலே மகாத்மா காந்தியடிகள் இருந்தார். அதனால் உலகம் பூராவும் அவரை வணங்கத் தலைப்பட்டு வந்தது. அதே சக்தி அண்ணாவிடத்திலே இருந்தது. உலகம் 30-ஆம் தேதி என்னவாயிற்று ? அண்ணாவை முருகன் என்றேன், அப்பொழுது பைத்தியக்காரன் என்று என்னைச் சொன்னார்கள். 30-ம் தேதி அண்ணா என்னவாயிற்று ? இந்த உலகத்திலே நடந்த சமாச்சாரமா ? மறு உலகம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே அங்கேதான் பார்க்க முடியும். அந்த நிலையிலே அவர் சாந்தியடைந்தார். ஆகவே, அவருடைய மனம் சாந்தியடைய எல்லோரும் நடக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் களங்க மற்ற மனமுடையவர். பேச்சுக்கு பேச்சு வருத்தம் வைக்க மாட்டார்.

அவருடைய பெயர், அவருடைய புகழ் இந்தச் சபையிலே விளங்க வேண்டுமானால் ஒவ்வொருவரும் அவரை நினைத்து, அவரைச் சிந்தித்து, நம்முடைய காரியத்தைச் சாதிக்கும்படி மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். விரைவிலே கூவம் நதியைச்சீர்படுத்த வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) என்ன சார் சும்மா மணியடிக்கிறீர்கள். ஆகவே, கூவத்தைச் சீர்படுத்தினால்தான் காசிப்பேட்டை அண்ணாப்பேட்டையாக மாறும் என்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையினை நான் சார்ந்துள்ள இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பாக ஆதரித்தாலும் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தொகை உண்மையிலேயே போதுமானது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை).

கடந்த ஆண்டுக்கு இந்த ஆண்டு 54·64 இலட்சம் தொகை அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மொத்தத் தொகையிலே, 696·92 லட்சத்தை முறையாகச் செய்யவேண்டும். எனக்கு முன்பே பேசிய சகோதரர்கள் சொன்னபடி, கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் நபர் ஒன்றுக்கு 6 அல்லது 7 ரூபாய்தான் நிச்சயமாக வரும். ஆகவே, நாங்கள் பலகாலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது இந்தப் புத்தகத்திலே அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தனை திட்டங்களும் நல்ல திட்டங்கள்தான். ஆனால் உண்மையிலேயே அவைகள் செயல்முறையில் நடைபெறுகின்றனவா ? என்றால் நடைபெறவில்லை. இந்த நேரத்திலே நான் மிக வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள யாசிக்கிறேன், இந்த மானியக் கோரிக்கையில் நான் பேசுவதற்கு, நான் எதைப் பேசவேண்டுமென்று குறிப்பாக வைத்திருந்தேனோ அதைச் செய்வதாக வாக்குக் கொடுத்த பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப்பொழுது இல்லையே என்ற வருத்தம்தான். நான் உங்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் அண்ணல் அம்பேத்கார் அவர்கள் சொன்னது போல, உங்கள் ஒன்றுபட்ட எழுச்சி உங்களை ஆள்பவர்களுடைய வீழ்ச்சி, ஆகவே உங்களை ஒன்றுபட அவர்கள் விட மாட்டார்கள், ஆளுபவர்கள் என்றால் அரசாங்கத்தைச் சொல்லவில்லை, ஜாதியின் கொடுமையினாலே, சம்பிரதாயத்தாலே, மதத்தாலே, மதக் கோட்பாடுகளாலே அக்கிரமமாக நடந்து ஆள்கிறார்களே அவர்கள் உங்களை ஒன்றுபட விட மாட்டார்கள் என்று அவர்கள் எழுதி வைத்த பொன்மொழி இன்று நடைமுறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த 1967-லே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு சாதாரண விஷயத்தைச் சொன்னார்கள், ஒத்துக் கொண்டார்கள். பேறிஞர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை பாடப் புத்தகத்திலே வைக்கவேண்டும், வைப்போம், வைக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வைக்கப் பட்டதா ? பாடப் புத்தகத்திலே சேர்க்கப்பட்டதா ? அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியே இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பின், எவர் கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படும் ?

பிற்பகல் 1 மணி

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பிரதிநிதித்துவம். நாங்கள் 42 பேர் இருக்கிறோம் இங்கே. ரிசர்வ் சீட்டுலே வந்தவர்கள், எங்கள் 42 பேரையும் நீங்கள் பார்க்கக் கூடாது. இங்கு இருக்கிற அமைச்சர்களைப் பார்க்கக்கூடாது. இந்த 42 பேர்களைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அவர்கள். எங்களை மட்டும் பார்த்து, இந்த சமுதாயம் முன்னேறி விட்டது என்று சொன்னால், என்று நினைத்தால், என்று பேசினால் அது மிகத் தவறானது. நாங்கள் இங்கே இருக்கிறோம், அமைச்சர்களோடு பழகுகிறோம், அதிகாரிகளோடு பழகுகிறோம், அவர்கள் எங்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், எங்கள் உற்றாரும் உறவினரும் கிராமத்திலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அவர்களுடைய நிலை என்ன ? அதே நேரத்தில் இங்கே அதிகாரிகளாக, ஊழியர்களாக

இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய நிலை என்ன ? அரிசன நலத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இந்த இலாகாவிலே இன்று எத்தனை அரிசனங்கள் வேலை செய்கிறார்கள் ? டைரக்டர் ஆபீஸிலே, கிட்டத்தட்ட 120, 150 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதிலே ஆறே ஆறு பேர்தான் அரிசனங்கள். இந்த தேவையை நாங்கள் சொல்லுகிறோம். எங்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து முன்னுக்குக் கொண்டு வர முடியாது. சட்டபூர்வமாக உத்தியோக உயர்வை எங்களுக்குக் கொடுங்கள். உங்களைக் காசு கேட்கவில்லை. பணம் கேட்கவில்லை. சட்டபூர்வமாக 16 சதவிகிதம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது என்றால், அதையாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா ? அதற்கு என்ன நிதி தேவையிருக்கிறது ? எந்த மத்திய மானியம் வரவேண்டியிருக்கிறது ? எதுவும் தேவையில்லை. அதை நாமே கொடுக்க லாம். மத்திய அரசிலே எதையும் கேட்கவேண்டியதில்லை. கடந்த 20 ஆண்டுகாலமாக ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அதைக் கொடுக்கவில்லை. அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து பேசினோம். அதை யாவது 2 ஆண்டிலே செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இன்றையதினம் ஒன்றே முக்கால் வீசம் மக்கள் எங்கள் சமுதாயத்தை சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். மாநிலத்திலே 3-லே ஒரு பாகம் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் பேருக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுத்து, நூறு பேருக்கு வீடு கொடுத்து, 2 ஊருக்கு ரோடு போட்டால் முன்னேறிவிடுவார்கள் என்று சொன்னால் முன்னேற முடியுமா ? நான் மேலதிகாரிகளைத் தவறாகச் சொல்கிறேன், குறை சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக் கூடாது. இந்த "செயின்" அரசாங்க இயந்திரம், அந்த இயந்திரத்திலே பதவிகளைத்தான் எங்களுக் காகத்தான் கேட்கிறோம். இப்பொழுதுள்ள நிலை ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை. அது நிச்சயமாக ஒவ்வாது. இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு எவ்வளவு பேர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால், நாங்கள் ஒன்றுக்காக பெருமை அடைய லாம். எங்கள் கட்சியும், நானும் நினைக்கிற அளவுக்கு இந்த அமைச் சரவைதான் நூற்றுக்கு நூறு தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மந்திரிசபை என்பதிலே பெருமை அடைகிறோம். இந்த நிலை மற்ற நிர்வாக இயந்திரத்திலும் வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். 75 சதவிகிதம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், மிகப் பின்தங்கியவர்கள் நாங்கள் இருக்கிறோம். உழைப்பவர்கள் நாங்கள், உருவாக்குபவர்கள் நாங்கள், நியாயமான ஜனநாயகம் இருக்குமானால் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிற மந்திரிசபை போல் தான் அதிகார வர்க்கங்களும் அமைக்கப்பட வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ ஒருசிலர், வசதி உள்ளவர்கள், வாய்ப்பு உள்ளவர்கள், சம்பிரதாயத்திலே பெரியவர்களாக இருக்கிறோம், சமுதாயத்திலே பெரியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கையிலே ஆட்சியை கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் கீழே பணியாற்ற வேண்டுமென்று இருப்பதை நிச்சயமாக எந்தக் கட்சியும் எதிர்க்கும். காங்கிரஸ் கட்சி பரம்பரை சொத்துரிமை மாதிரி மத்தியிலே உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். அதை நாங்கள் எதிர்க்கின்றோம். அந்த சொத்துரிமை இருக்கிறது ஆட்சியிலே. நான் கேட்டுக்கொள்வது, ஆட்சி என்ன சொத்துரிமையா ?

இந்த என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சர்வீஸ் ரிஜிஸ்டரிலே அதைப்பற்றி ஒரு ஜீ.ஓ. போட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அந்த ஜீ.ஓ.-விலே தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரனாக இருந்தால் அவன் படம் ஒட்டவேண்டும் என்றிருக்கிறது. அவனை "குளோஸ்" பண்ணுவதற்கு ஒட்டச் சொல்கிறார்களா ? அல்லது பிரமோஷனுக்கு ஒட்டச் சொல்கிறார்களா ? என்று தெரிய வில்லை. இரண்டுமே நடக்கவில்லை. இன்னும் ஒன்று, யாராவது ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன் கொஞ்சம் உத்தியோகம் செய்து, கொஞ்சம் மேலே வருகிறான் என்று பார்த்தால், கடைசி காலத்திலே, மேலே இருக்கிற ஆபீஸர் "அவன் வேலை சரியாக இல்லை, திடீர் திடீரென்று "ஸ்லேக்னஸ்" வந்துவிடுகிறது என்று எழுதி, அதை வைத்துக்கொண்டு 5,6 வருடத்திற்கு பிரமோஷன் கிடையாது என்று கூறுகிறார்கள். இது இப்பொழுது இங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் காலத்தில்தான் அப்படி நடந்தது என்றால் சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம், நீங்கள், நாங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, இப்பொழுதும் அப்படியே இருக்கிறது. இது எப்பொழுது

நீங்கும் ? இன்றைக்கு சில ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்தால் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஜாதியைச் சொல்லுவதற்குக் கூடப் பயமாக இருக்கிறது அவர்களுக்கு. யார் ஐயா, என்று கேட்டால், "நான், நான்" என்று சிந்திக்கிறார்கள். என்னதான் பயமோ ? வேலையைச் செய்பவனுக்கு உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் நிதி தேவை இல்லை—இதற்கு. அதற்குப் போய் சம்பிரதாயம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் எப்படி ? அதைக்கூடச் செய்வதற்குப் பயப்படுகிறார்கள். "ராங்வே"-யில் போகவேண்டாம். நேர் வழியிலேயே செய்யுங்கள். அதிகாரிகள் எதையாவது செய்வதற்கு, "ஜாதிக்குச் செய்துவிட்டேன் என்று சொல்வார்கள், நான் என்ன செய்வது, இனிமேல் அப்படி இல்லாமல் பார்க்கலாம்" என்று சொல்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட கொடுமை ? (மணி அடிக்கப்பட்டது). 10 நிமிஷம் கொடுத்தீர்கள், இன்னும் 4 நிமிஷம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 10 நிமிஷம் தான். இன்னும் 2 நிமிஷம்தான் இருக்கிறது.

திரு கே.பி.எஸ். மணி : அதற்கடுத்து, இப்பொழுது எங்களுக்கு இழைக்கப்படுகிற கொடுமையைச் சொல்கிறேன். 4 நாளைக்கு முன்னால் ஒரு ஊரிலே அழகப்பன் என்ற பையனை, அவன் வைத்திருந்த ரூ. 812-ஐ கடன் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக அடித்துக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். போலீஸிலே சொன்னால், கேள்வியில்லை, முறையில்லை, எனக்குத் தந்தி அடித்தார்கள். நான் முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே சொன்னேன், தந்தியைக் கொடுத்தேன். அரிசன நல அமைச்சரவர்களுக்கும் கொடுத்தேன். கீழ்வெண்மணியைச் சொன்னார்கள். பழைய கதையைச் சொல்வதால் பிரயோசனம் இல்லை. இதுவரையிலே, கொலை செய்யப்பட்டவர்கள் கணக்கைப் பார்ப்போம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே இறந்தவர்களில் நாங்கள் தான் இருப்போம். காங்கிரஸிலே நாங்கள்தான் இருப்போம். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திலே நாங்கள்தான் இருப்போம். சுதந்திராக் கட்சியிலே நாங்கள்தான் இருப்போம். (குறுக்கீடு) அதிலே 2 எம்.எல்.ஏக்கள் இருக்கிறார்களே. சாவதெல்லாம் நாங்கள் தான். ஆனால் மேலே உட்கார்ந்து கொண்டு ஆட்சி புரிவது அவர்கள். இப்படி கடைசியாக வாழ்கிறோம். வேறு வழியில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள் "இந்த ஆண்டியிலே குடி இருப்பு மனைகள் கொடுக்கப்படும்", என்று. ஆனால் அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் ? தவறான புள்ளி விவரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அது அடங்கியிருக்கிறது, இது அடங்கியிருக்கிறது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். விளகாத்திலே கொளுத்தினார்கள். டீக் கடை தகராறு, வெளியே போ என்று அடித்து அதன் காரணமாக அங்கே சண்டை வந்தது.

திண்டிவனத்திலே, டீச்சர்ஸ் தண்ணீர் குடிக்க முடியவில்லை. அது அங்கு மட்டுமல்ல, பாராளுமன்றத்திலே, நேருவினுடைய வாரிசு ஆளுகின்றார்களே, அங்கே—அது இங்கே இல்லை, நல்ல வேளையாக—ஆபீஸர்களுக்கு வைத்துள்ள இடத்தில் "பறையன் தண்ணீர் பானை" என்று வைத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீரிலே கூட, பறையன் தண்ணீர் என்று இருக்கிறதா ? ஆதி திராவிடன் தண்ணீர் என்று இருக்கிறதா ? இந்த நிலையிலே எப்படி வாழ முடியும் ? நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று இருக்கக்கூடாது.

பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆட்சியிலே, வருகிற தேர்தலிலே அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், இங்கேயே, "லா மினிஸ்டரிடம் சொல்லு மணி" என்று பணிவோடு சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எங்களுக்காக 80 யூனியன் சேர்மன்களை ரிசர்வேஷன் கேட்கிறோம். இந்த ஆட்சி எவ்வளவு வருஷம் வேண்டுமானாலும் ஆளட்டும், வேறு கட்சி வரவேண்டும், நாங்கள் வரவேண்டும் மென்ற அபிப்பிராயமே இல்லை. இப்பொழுது எம்.எல்.ஏ-க்களாக இருக்கிற நாங்கள் இது மாதிரி பேசுவதற்குத்தான் பயன்படுகிறோம். எம்.எல்.ஏ

பதவி அதற்குத்தான் பயன்படுகிறது. வேறு என்ன இருக்கிறது ? ஒரு யூனியன் சேர்மன் ரூ. 18 இலட்சத்திலிருந்து ரூ. 20 இலட்சம் வரை செலவழிக்கிறார்கள்..

(மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. எஸ்.ஜே. ராமசாமி : நான் ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் பறையன் தண்ணீர் என்று சொல்வது தவறு........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது ஒன்றும் விளக்கம் கேட்கத் தேவையில்லை.

***திரு. பா. நாகலிங்கம் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நலத்துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கடந்த காலத்தில் அவர்களுடைய ஆட்சிகாலத்திலே அரிசன மக்களுக்குச் செய்த நன்மைகளை விட இந்த அரசு செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை அருமை நண்பர் சிவசுப்பிரமணியன் அவர்களும், அருமை அண்ணன் ராமலிங்கம் போன்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, பல ஆண்டுகளாக என்னுடைய தொகுதியில் சாதிக்கப்படாத சாதனைகளை நான் 24 மாதங்களுக்குள் அரிசனநலத் துறையில் சாதித்திருக்கிறேன் என்கின்ற அந்த பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அந்த இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வீடு கட்டுவதற்கு அரிசனங்களுக்கு சர்க்கார் மனைகள் வாங்கிக்கொடுப்பதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற குற்றசாட்டை நான் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொண்டாலும், இன்றைக்கு பல பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் காங்கிரஸ் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அது நியாயமான புறம்போக்காக இருந்தாலும், நியாயத்திற்கு மாறுபட்ட புறம்போக்காக இருந்தாலும், அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு, அல்லது அவர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு பஞ்சாயத்துக்கள் தீர்மானம் போட்டுத் தந்தால், அரிசனங்களுக்கு அந்த மனைகளுக்கு பட்டா வழங்கப்படும் என்று சர்க்கார்துறை விதியாக இருந்தாலும், பெரும்பாலான பஞ்சாயத்துக்களின் தலைவர்கள் அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைப் போட்டுக்கொடுப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தாலும், காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த அரிசன சமுதாயத்தின் நலன் அடிப்படையில் குறை சொல்வதை ஓரளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டாலும், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை அவர்களுடைய கட்சி நண்பர்களைக் கொண்டு சரிசெய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அப்படிப்பட்ட தீர்மானங்களை அந்தப் பஞ்சாயத்துத்தலைவர்கள் துரிதமாக போட்டுக் கொடுப்பதற்கு முற்படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்த அரிசனநலத் துறையில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதை நான் பாராட்டுவதோடு, சில திருத்தங்களையும் செய்யவேண்டுமென்றும், சில பண ஒதுக்கீடுகள் அரிசனங்களுக்கு அதிகமாகக்கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிவிரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தையல் மிஷன் என்ற பெயரால் கொடுக்கப்பட்ட அந்தப் பணத்தில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு 60 தையல் மெஷின் தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். திரு மணி அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த எண்ணிக்கையின்படி செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் எத்தனை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அந்தத் தையல் மெஷின்களைப் பெறுவதற்கு மனுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அப்படிக் கொடுத்திருக்கிற நேரத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் 68 பேர்கள், மனுக் கொடுத்தவர்கள் 112 பேர்கள், சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 60 தையல் மெஷின்கள் என்ற பெயரால் இருக்கிறது. பாக்கி இன்னும் 8 பேர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற அளவிலே

இருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலே இன்னும் அந்தப் பணத்தை கூடுத லாக்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு, பழங்குடி மக்களுக்கு வியாபாரத் தன்மையிலே பணம் கொடுத்து, அதன் மூலமாக அவர்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்குவிக்கின்ற வகையிலே உதவி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டது. என்னுடைய தொகுதிக்கும், நண்பர் வேழவேந்தன் அவர் களுடைய தொகுதிக்கும், இரண்டுக்கும் சேர்த்து ரூ. 750 தான் அரிசன நலத் துறையிலிருந்து வியாபாரத்திற்காக உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதோ மூன்றே நிமிடம். நாங்கள் ஒரே மானியத்தில் தான் பேசுகிறோம். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள குறைகளைப் பற்றி நான் ஓரளவுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு நீங்கள் தயவு செய்து நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிதியை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டும். சென்ற ஆண்டும் சரி, இந்த ஆண்டும் சரி இந்த மன்றத்தில் சொன்னேன். என்னுடைய தொகுதி யில் மேம்பாலம் கட்டித்தரவேண்டும் என்று பல முறை சொல்லி யிருக்கிறேன். ஆரணி, பொன்னேரி அருகே மேம்பாலம் கட்டவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் சொன்னேன். என்னுடைய தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சிவசங்கரனும் பலமுறை இதைப்பற்றி நமது அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் மற்றவர் களிடத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாளது வரையில் அது என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

எனது தொகுதியில் ஏறத்தாழ 4,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர் கள் சென்னையில் திருவற்றியூரில் பகுதியிலே வந்து தொழில் செய் கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் குடும்பக் கார்டு என்ற பெயரால் இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் வசதி செய்துகொடுத் திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களோ, அல்லது அவர்களது குடும்பத் தினரோ நோய்வாய்ப்பட்டால், அவர்கள் திருவற்றியூரில் இருக்கும் மருத் துவமனைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி மீஞ்சூரிலிருந்து திரு வொற்றியூருக்கு வந்து போவதற்கு நான்கு மணி நேரம் ஆகிறது. ஆகவே, மீஞ்சூரில் ஒரு ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மனுச்செய்தும், ஒரு ஆண்டு காலம் ஆகியும், அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. முன்னாள் சுகாதார அமைச்சரிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன். அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் சுகாதார அமைச்சராக பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட உடனே மனுக் கொடுத் திருக்கிறேன். மீஞ்சூரில் ஒரு ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி உடனே திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் என்னுடைய தொகுதி செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இருந்தாலும், சென்னைக்கு வருகிற ரயில் கள் அத்தனையும் என்னுடைய தொகுதியில் நிற்கின்றன. பொன்னேரி, மீஞ்சூர் ஆகிய இடங்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை அரிசி சென்னைக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. நான் இதைத் தடுத்துக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இது பொதுவான பிரச்சினை. இந்த வறட்சி காலத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலிருக்கிற உணவுப் பொருள்களெல்லாம் சென்னைக்கு வந்துவிடுகிறது. அது கொள்முதல் ரீதியாக வந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் அரிசி அத்தனையும் கள்ளமார்க்கெட்டிற்குப் போகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவோடு என்னு டைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக் களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். முதன்முதலாக நான் அரிசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது சொல்லவேண்டிய முக்கியமான கருத்து

என்னவென்றால், பல ஆண்டுகளாக அரிசன மக்கள் தி.மு.க. அவர்களுக்கு பல நன்மைகள் செய்வார்கள் என்ற ஒரு எண்ணத்தில், தி.மு.க. இங்கே அமைச்சரவையை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை அரிசன மக்கள்தான் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் இந்த ஆட்சியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எந்தக் குறையையும் இந்த மன்றத்தில் சொல்கிற நேரத்திலும், கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாத வகையில் உறுப்பினர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், எதற்காக அப்படிப் பேசுகிறார்கள், என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை தயவுசெய்து நன்றாக ஆராய்ந்து, அந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு வழிகாண வேண்டுமே தவிர, யார் அந்தக் குறைகளை இந்த மன்றத்தில் சொல்கிறார்கள் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்தக் குறைகளை புறக்கணித்தால், ஆயிரக்கணக்கான அரிசன மக்களது குறைகளை புறக்கணித்த வகையில்தான் அது அமையுமே தவிர, மன்ற உறுப்பினரை புறக்கணித்ததாக ஆகாது.

மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏழை மக்கள், பட்டாளி மக்கள், அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய மக்கள், எந்த அளவுக்கு பல இடங்களில், அதிலும் குறிப்பாக காவல் துறையிலே காவல் துறையிலுள்ளவர்கள் செய்கின்ற ஆதிக்கத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது என்பதை இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்கலாம். என் பேச்சில் நம்பிக்கையில்லாவிட்டால் தி.மு.க. கிளைகளின் செயலாளர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்கலாம். என்னுடைய தொகுதியில் தி.மு.க. நடத்திக்கொண்டு வருகிற எம்.ஜி.ஆர். மன்றம், அண்ணா மன்றம் ஆகியவைகளில் அமைப்பாளர்களாக, செயலாளர்களாக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள்தான் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்த நேரத்தில் எனக்கு எவ்வளவோ கொதிப்பு ஏற்பட்டது. அதைத்தான் சட்டமன்றத்தில் சொன்னேன். அமைச்சருக்குக் கோபம் வந்தது. என்னால் நிரூபிக்க முடியும். ஆனாலும் சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் எதையாவது சொன்னால் அமைச்சருக்கு அது தவறு என்று சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அமைச்சருடைய மனது புண்படக்கூடாது என்பதற்காக, ஒரு பண்புக்காக, தலைவர் அவர்கள் சொன்னதின் பேரில் அதை நான் வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டேன். அதில் வருத்தம் இல்லை.

** ** அதுவும் மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏதாவது சொன்னால், அதை மறுத்து உறுப்பினர் சொன்னது தவறு, தன்னுடைய வார்த்தைதான் சரி என்று அமைச்சர் சொன்னால், சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் நியாயமாக இருக்கும். இவ்விஷயத்தை மிகுந்த ஜாக்கிரதையோடு கண்காணிக்க வேண்டும்.

தி.மு.க. எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது பல தடவை வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் அம்பேத்கார் சிலையை ஆங்காங்கு வைப்போம், பஞ்சாயத்துப் பள்ளியாகட்டும், உயர்நிலைப் பள்ளியாகட்டும், எங்கெல்லாம் வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அம்பேத்கார் சிலையை வைப்போம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள்.

அந்த வாக்குறுதி காப்பாற்றப் பட்டிருக்கிறதா ? எத்தனையோ தோழர்கள் டாக்டர் அம்பேத்கார் படம் வைக்க வேண்டும் என்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கே. பி. எஸ். மணியவர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள் டாக்டர் அம்பேத்கார் செய்தவற்றை. என்ன செய்து விட்டார், அண்ணல் காந்தியடிகள் பல நன்மைகளைச் செய்தார்கள், அதற்கும் இதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்கிறார்கள். அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூட உரிமைக்கும் சலுகைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதால் எவ்வளவோ வாதாடினார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் எவ்வளவோ சலுகைகள் உண்டு என்று சொன்னாலும்கூட உரிமை வேண்டும் என்று போராடி வாங்கும் காட்சியைப் பார்த்தோம். இந்தச் சிறு விஷயத்தில் உரிமை வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மனக்கொதிப்பு ஏற்பட்டது. அந்த அளவிற்கு டாக்டர் அம்பேத்கார் அரிசனங்களுக்குச்

** பேரவைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

செய்திருக்கிற நன்மைகளை அவர்கள் போற்றுகிறார்கள். அவர்கள் காந்திஜி கொடுத்த சலுகை போதாது என்றும், உரிமைதான் வேண்டும் என்றும் போராடியதற்காக அரிசன மக்கள் அம்பேத்காரை கடவுளாக மதிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிறிய வேண்டுகோள். ஆதி திராவிட சங்கத்தின் சார்பில் கொடுத்திருக்கும் மனுவில் இரண்டு வார்த்தைகள் சபாநாயகர் அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் படிக்க விரும்புகிறேன்.

"அண்ணல் அம்பேத்கார் அவர்களின் திருவுருவப் படத்தை தமிழகத்தில் உள்ள அரசு அலுவலகங்களிலும், மாநகராட்சி, நகர மன்றம், பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களிலும் டாக்டர் அம்பேத்காருடைய திருவுருவப் படத்தை வைக்க வேண்டும் என்றும், தமிழக அரசு வெளியிடும் பாட நூல்களில் அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு சுருக்கத்தைச் சேர்க்கும்படியும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை இச்சங்கம் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறது". நேரம் குறைவாக இருப்பதால் விளக்க முடியவில்லை. ஒரே ஒரு வார்த்தை மட்டும் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

ஒரு கம்ப்ளெயிண்ட் பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் இருந்தது, கழக ஆட்சியிலும் இருக்கிறது. யாரும் தீர்க்க முடியவில்லை. என்ன கம்ப்ளெயிண்ட் என்றால் "Our burial ground is in S. No. 107/5 south-east of the Harijan colony of Thurinjapuram and at a distance of three furlongs from the colony. As it is, we have to carry the bier to the burial ground by walking over the bunds of paddy fields and sugarcane groves in S. Nos. 86, 87, 90, 93, 95 and 107" இந்தக் குறை பல ஆண்டுகளாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. 1967 இறுதியில் இந்த மனுத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? வாழ்க்கையில்தான் அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. சலுகைகள் இல்லை. செத்தால் கூட சுடுகாட்டுக்குக் கூடப் போக உரிமையில்லை......

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அந்தப் பகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அந்த மக்களுக்கு இடம் வாங்கிக் கொடுத்தாகி விட்டது என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மிகுந்த மகிழ்ச்சி, மக்கள் சார்பில். (மணியடிக்கப்பட்டது).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஒரே ஒரு பாயிண்ட். ஒரு நிமிஷம். கடைசியாக, அமைச்சர் என்ன சொன்னார்கள். மனுக்கொடுத்தால் கவனிக்கப்படும் என்று. ஆனால், ஒன்றை மட்டும் முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சருக்கு நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு சீர்திருத்த உரிமையில்லை அதை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். பல இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. அரிசன மக்கள் போலீஸ்காரர்களால் தாக்கப்பட்டார்கள் என்றால், அரிசன மக்கள் சார்பில் எந்த அளவிற்கு அமைச்சர் தலையிட்டு போலீசைக் கேட்க முடியும் என்பதை மனச் சாட்சிப் பிரகாரம் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அமைச்சரவைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது. போலீஸ் துறையால் தகராறு இருந்தால் அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்க உரிமை இருக்கிறது. போலீஸ் இலாகாவில் ஈடுபடமுடியாது என்று சொல்வது தவறு. கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஆகவேதான், இன்றைக்கு தனிப்பட்ட உரிமைகள் கோருகிறார்கள அரிசன மக்கள். போலீஸ் துறையாகட்டும், கல்வித்துறையாகட்டும், அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சர்வீஸ் ஆகட்டும், "Let the red-tape be cut immediately and the Hon. Minister be allowed to interfere in the matter." அப்படிச் செய்தால்தான், அரிசன மக்களுக்கு மட்டுமன்றி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகவும் வாதாட உரிமை இருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. ஜே. எஸ். இராசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவையில் புதிதாக இடம் பெற்றிருக்கிற மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்களை தெரிவிக்கிறேன். மிகப் பெரிய பொறுப்பினை ஏற்றிருக்கிற அமைச்சரவர்கள், வீட்டிற்கும், ஊருக்கும், உழவுக்கும்—தொழில் வளர்ச்சிக்கும் நல்ல ஒளியினைத் தருவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்தத் துறையைப் பொருத்தவரையில் இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நலனுக்காக தனிக்கவனம் செலுத்திய பெரியவர்களும், "ஹரிஜன்" என்ற வார்த்தையை வெறுத்திருக்கிறார்கள், எதிர்த்து இறுதிவரை போராடியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே கூட "ஹரிஜன்" என்ற வார்த்தை எந்த இடத்திலும் காணப்படவில்லை. ஆனால், மகாத்மா காந்தியார் சொன்னார் என்பதற்காகவோ அல்லது அதற்கும் முன்பாக நரசிம்ம மேடா என்பவர் மானசீகமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு "ஹரிஜன்" என்று பெயர் கொடுத்தார் என்பதற்காகவோ, அந்த வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். காரணம் எதுவாக இருப்பினும் "ஹரிஜன்" என்ற வார்த்தையை உபயோகத்தில் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதை இந்த மன்றத்திலே பணிவோடு தெரிவிக்கிறேன். இந்த "ஹரிஜன்" என்ற வார்த்தை இருப்பது கூட, ஹிந்து வர்ணசிரம தர்மத்திற்கு உதவியாக,ஹரிசன மக்கள் என்றால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்கிற வேறுபாட்டை நிரந்தரமாக இருக்கச் செய்வதற்காகத் தான் என்று நாங்கள் எண்ணுவதால், இந்த ஹரிஜன நலத்துறை என்ற பெயர் வைத்திருப்பதை நம்முடைய அரசு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் என்பதை தமிழில் "தொகுக்கப்பட்ட பிரிவினர்" என்றோ அல்லது "தொகுத்த பிரிவினர்" என்றோ இந்த இலாக்காவின் எல்லா மட்டத்திலும் மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். "டிப்ரெஸ்ட்" கிளாஸ் என்ற வார்த்தையை கூட டாக்டர் அம்பேத்கார் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். "தாழ்த்தப்பட்ட" என்று சொல்லும்போதே, தன்னைத்தானே தாழ்த்திக் கூறிக்கொள்ளும் படி இருக்கிறது என்பதை முக்கியமாக வலியுறுத்திச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, மத்திய சர்க்காரிலே, பாராளுமன்றத்திலே, அரசியல் சட்டத்தின் விதிகள் பிரகாரம், கமிஷன் ஒன்றை நியமித்து, பின்தங்கிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆகியோரின் நிலைமைகளைப் பரிசீலிக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்தக் கமிஷனுடைய ரிபோர்ட் பாராளுமன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. அதைப் பற்றிக் கருத்துக்கள் தெரிவித்து, வாதங்கள் செய்ய ஆலோசனைகள் கொடுக்க, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. ஆனால், அதே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த அறிக்கையின் மீது எந்த விதமான கருத்துக்களையும் தெரிவிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பதால், ஆண்டுதோறும் அதுபற்றி நம்முடைய மாநில சட்ட மன்றத்திலே விவாதம் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்பட மத்திய சர்க்காரோடு பேசி நம்முடைய அமைச்சரவர்களும், சம்மந்தப்பட்ட இலாகாவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1969 மார்ச் 13] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

மூன்றாவதாக என்னுடைய தொகுதியில் மட்டுமல்லாமல், தமிழகம் முழுவதும் இருக்கின்ற தரிசு நிலங்கள், புறம்போக்கு நிலங்கள் ஆகிய வற்றை வசதி செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள், அரசியலில் அந்தஸ்துப் பெற்றவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு அநேகமாக சொந்தக்காரர் களாக இருக்கிறார்கள். வெள்ளையர் ஆட்சியிலேயே இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை விளக்கி ரெவின்யூ போர்டு கடந்த நூற்றாண்டில் ஒரு குறிப்பையும் வெளியிட்டது. இந்த நிலைமை கள் மேலும் ஏற்படாத வகையில் மிச்சம் உள்ள நிலத்தையாவது ஏழை அரிசனங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். 1957-ல் கேரளாவில் பொது உடைமைக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது அந்தந்த வட்டத்தில் உள்ள தரிசு நிலங்களை அவ்வட்ட ஏழை நிலமற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக் கும் வகையில் ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். தமிழக அரசு இன்றைக்கு இருக்கும் நிலங்களை—அநேகமாக பெரும்பாலான நிலம் பட்டா ஆகிவிட்டது—மீதமுள்ள நிலத்தையாவது தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மலை ஜாதியினருக்கு நல்லமுறையில் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு குறையையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசினர் ஆண்கள் விடுதிக்கு கட்டடம் இல்லாமல் விடுதி மாணவர்கள் தொல்லைப் படுகிறார்கள். அதனால் கல்வி கெடுகிறது. உறக்கம் கெடுகிறது. 1968-ம் ஆண்டு நம்முடைய அம்மையார் அவர்களை அந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று காண்பித்தேன். மாணவர் விடுதிக்குக் கட்டடம் வேண்டும் என்பதை அவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். தலைமைச் செயலகத்தில் அண்மையில் நான் விசாரித்ததில், பார்ட் 1 ஸ்கீமில் பெரம்பலூரில் விடுதி கட்டும் திட்டத்தை சேர்த்திருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, பெரம்பலூரில் ஆண்கள் விடுதிக்குக் கட்டடம் அமைய அம்மையார் விரை வாக ஆணை பிறபிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பெரம்பலூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பச்சைமலையில் சுமார் 500 ஏக்கர் நிலம் ஓரிடத்தில் சமதரையாக இருக்கிறது. அங்கு காப்பி விளைவதற்கேற்றவாறு தட்பவெப்ப நிலைமைகள்சாதகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஒரு காப்பித்தோட்டம் ஏற்பட—ஒரு மாடல் ஸ்கீம் உருவாக்கித்தந்தால் அங்குள்ள மலைஜாதியினருக்கும், மலையின் கீழ்ப் பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு வசதி கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் கல்லூரி விடுதிகளில் இடம் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். நானும் மற்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, வரும் ஆண்டு களிலாவது அரசாங்கத்தின் கையகத்திலுள்ள அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல், ஸ்டேட் ஹவுசிங்போர்டு மூலமாக இருக்கின்ற கட்டிடங்களையாவது மாணவர் களுக்கு ஒதுக்கி இடம் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு சமுதாய நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மானியத்தை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நடைபெறுகின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆதித்திராவிட சமுதாயத்தின் மீது அக்கறை இருப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டு பேசினார்கள். இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற காரணத்தாலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தவிர இதர கட்சிகளின் சார்பிலே அமர்ந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் ஏதோ அவர்களுடைய கட்சிதான் ஆதித் திராவிட சமுதாயத்திற்கு நலம் செய்கிறது மாதிரியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதித்திராவிட சமுதாயத்திற்கு சரிவர நன்மை செய்யவில்லை என்கிற மாதிரியும் பேசினார்கள். நான் முதலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தவிர எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், ஆதித்

திராவிட சமுதாயத்தை இந்த அளவுக்குக் கைதூக்கிவிட்டது திராவிடக் கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும்தான் என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியாக இருக்கட்டும், சுதந்திரா கட்சியாக இருக்கட்டும், என் அருமை நண்பர் K. B. S. மணி அங்கம் வகிக்கும் கட்சியாக இருக்கட்டும், அவர்கள் எல்லாம் மாஜி காங்கிரஸ்காரர்களே தவிர, இன்றைய காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் பாரம்பர்யம் அரசியலிலே கிடையாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதித்திராவிட சமுதாயத்தைக் கை தூக்கிவிட அன்றும் பாடுபட்டது, இன்றும் பாடுபட்டு வருகிறது, என்றும் பாடுபட்டு வரும் என்பதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்னும் பகிரங்கமாகச் சொல்லப்போனால், ஆதித்திராவிட சமுதாயத்தைக் கை தூக்கிவிடுவதுபோல் காங்கிரஸ் கட்சி பாவனை செய்கிறதே தவிர, அந்த சமுதாயத்திற்கு விரோதமாகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய பாரம்பர்யம் அப்படிப்பட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பாரம்பர்யத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார். என்ன விரோதம் என்று சொல்லட்டும்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தயவுசெய்து காங்கிரஸ் வரலாற்றைத் திரும்பப் படிக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக திரு. பானர்ஜி அவர்கள் இருந்தபொழுது, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியிலே ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். அதாவது, "காங்கிரஸ் கட்சி சமுதாய, சீர்திருத்த விஷயங்களிலே ஈடுபடக் கூடாது. அப்படி ஈடுபட்டால் காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் செல்வாக்கு இல்லாமல் போய்விடும்" என்று தீர்மானம் போட்டு செயலாற்றினார்கள். சமுதாய சீர்திருத்தத்தில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற எண்ணம் காங்கிரஸுக்கு இல்லை. உள்ளபடியே ஆதித்திராவிட சமுதாயத்தை மேலே தூக்கிவிட வேண்டு மென்று சொன்னால், இன்றையதினம் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் பொருளாதார முன்னேற்றமாக இருந்தாலும் சரி, உத்தி யோகமாக இருந்தாலும் சரி—வகுப்புவாரி அடிப்படையில் அவர்களுக்கு சலுகை தரப்பட வேண்டுமென்பதுதான் இப்பொழுது கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிற முறையாகும். இந்த முறைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி எந்த அளவுக்கு உதவியாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை 1925-ல் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டின் சரித்திரத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் படித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் பிறந்தது எப்போது ? எனக்குத் தெரிய வேண்டும்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்னிடத்தில் மாட்டிக் கொள்கிறார். 1925-ம் ஆண்டு காஞ்சீபுரத்தில் காங்கிரஸ் மாநாடு நடந்தது. இந்த நாட்டிலே பிறந்த பின்தங்கிய மக்களைத் தூக்கி விடுவதற்கு வகுப்புவாரி பிரதி நிதித்துவம் வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் காங்கிரஸ் மாநாட்டிலே கொண்டுவர வேண்டும் என்று கூறி, அதைக் கொடுத்தார்கள். காங்கிரஸ் அத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று கூறிவிட்டது. அன்றையதினமே பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைக் கை கழுவி விட்டு, சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். பின்தங்கிய மக்களை மேல்தூக்கிவிட வேண்டும் என்ற திட்டத்தில் செயல்பட்டார்கள். அது போகட்டும்.

அடுத்தபடியாக, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஆட்சிபீடத்தில் இருந்தபொழுது தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு "வால் போஸ்ட்டரை" அவர்களால் ஒட்ட முடியாத நிலைமையை நாடு இன்னும் மறந்துவிடவில்லை. இந்த நிலைமை காங்கிரஸ் வரலாற்றில் இருக்கிறபொழுது, "நாங்கள்தான் ஆதித்திராவிட சமுதாயத்தைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று பேசுகிறீர்களே, ஒருவேளை இன்று நீங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருப்பதால்தான் உங்களுக்குப் பேசுவதற்கு யோக்கியதை இருக்கிறது. ஆதித்திராவிட சமுதாயத்தைப் பற்றி பேசுவதற்கு காங்கிரஸுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது ? அந்த யோக்கியதை காங்கிரஸுக்குக் கிடையாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இவர் பேசுவதற்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறதோ, அதுவேதான் எங்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆகவேதான் நாங்களும் பேசுகிறோம். உறுப்பினர் அவர்கள் அடிக்கடி யோக்கியதை, யோக்கியதை என்று பேசுகிறார். அது மரபுக்கு ஒத்த வார்த்தைதானா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யோக்கியதை என்றால் தகுதி என்ற அளவில்தான் வருகிறது.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் எல்லாம் பழம் பெரும் சுயமரியாதைவாதிகள் என்பதை நீங்கள் எல்லாம், ஒத்துக் கொள்வீர்கள், எதிர்க்கட்சியும் ஒத்துக்கொள்கிறது. ஆதித்திராவிட சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய இரண்டே வழிகள்தான் உண்டு. ஒன்று பொருளாதார ரீதியிலே அவர்களை கைத்தூக்கிவிடுவது ; அடுத்தது சமுதாய ரீதியிலே புரட்சி செய்து மாற்றத்தை உண்டு பண்ணுவது என்பதாகும். நாம் பொருளாதார ரீதியில் என்னதான் செய்தாலும் அதில் உருப்படியான பலன் கிடையாது, சமுதாய நிலைமை மாற்றப்பட்டா லொழிய, அதை மாற்றுவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தவிர, திராவிடர் கழகத்தைத் தவிர, பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் ஏற்படுத்திய சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தவிர, வேறு எந்தக் கட்சி யாவது சிறுவிரலை அசைத்தது உண்டா ? சுயமரியாதைக் கட்சிதான் ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தை விழிப்படையச் செய்தது. இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் 42 பேர்கள் அங்கம் வகிப்பதாக நண்பர் திரு. கே. பி. எஸ். மணி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன ? அவர்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டியவர்கள் பெரியார் ராமசாமி அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும்தான். இந்த அளவுக்கு ஏன் விளக்க ஆசைப்படுகிறேன் என்றால், சுமார் 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நாட்டிலே இருந்த நிலைமை என்ன ? ஆதி திராவிடன் தெருவிற்குள் நுழைய முடியுமா ? கோயிலுக்குள் நுழைய முடியுமா ? ஆண்டவனை வழிபட ஆலயத்திற்குள் அவன் நுழைய முடியுமா ? யார் இதை எதிர்த்துப் போராடினார்கள் ? யார் இந்த நிலைமையை மாற்றினார்கள் ? "சூத்திரன் என்று சொன்னால் ஆத்திரம் தீரும் மட்டும் அடி" என்று ஆதித்திராவிட மக்களிடையே உணர்ச்சியைத் தூண்டியவர் பெரியார் ராமசாமி அவர்கள். "சூத்திரன் என்று சொன்னால் பல் முப்பத்திரண்டும் உடைந்துவிடும்" என்று சொல்லி ஆதித்திராவிட மக்களின் மத்தியில் சுயமரியாதையை உண்டாக்கினார்கள். வேறு எந்தக் காரணத்தினாலும், அந்த மக்களின் மத்தியில் விழிப்பு உணர்ச்சி வரவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஒரு காலத்தில் ஓட்டலுக்குள்ளே ஆதித்திராவிடர்களுக்கு தனி இடம், தனி டம்ளர்கள். பிராமணாள் நடத்தும் ஓட்டலுக்குள் நுழையவேமுடியாது. அதுமட்டுமல்ல, சர்க்கார் நடத்துகிற ரயில்வேக் களிலே கூட ஆதித்திராவிடர்களுக்குத் தனி இடம் இருந்தது. இதை எதிர்த்து திரு. காமராஜ் அவர்கள் போரிட்டார்களா ? அல்லது சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவரும், தமிழ்நாட்டுப் பெரியவருமான திரு. ராஜாஜி அவர்கள் போரிட்டாரா ? ஓட்டலுக்குள் ஆதித்திராவிட மக்கள் நுழையக் கூடாது என்பதை அன்றையதினம் எதிர்த்துப் போராடியவர்கள் பெரியார் ராமசாமி அவர்களும், நாங்களும்தான்.

அடுத்து, 1957-க்கும் 1962-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், "பிராமணாள் ஓட்டல்" என்ற பெயர்ப் பலகை நீக்கப்பட வேண்டுமென்று போரிட்டது யார் ? பெயர்ப்பலகை நீக்கப்பட வேண்டுமென்று போரிட்ட பெரியார் ராமசாமி அவர்களைச் சிறையிட்டது காங்கிரஸ் ஆட்சி, ஆதித்திராவிட மக்களின் மத்தியில், நீங்கள் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல, உயர்ந்தவர்கள், தைரியமாக எதிர்த்துப் போராடுங்கள் என்று அவர்களுக்கு தைரியத்தைக் கொடுத்து விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கியவர் பெரியார் ராமசாமி அவர்களே ஆவார்கள். அம்மாதிரி உணர்ச்சியுடையவன் வேறு எந்தக் கட்சியில்

இருந்தாலும், அவன் சுயமரியாதைக் கட்சிக்காரனாக இருந்திருப்பான். சுயமரியாதைக் கட்சிக்காரனுக்குத்தான் அந்த உணர்வு வருமே தவிர, மற்றப்படி மற்றவர்களுக்கு வராது. (மணியடிக்கப்பட்டது). தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்களிடம் அனுமதி வாங்கியிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் பத்து நிமிடத்தை குறைத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள்.

ஆதித்திராவிடர்கள் ஆலயத்திற்குச் செல்லக்கூடிய உரிமையை வழங்கியது. 52, 57-ல் திரு கருத்திருமன் இருந்தார்கள். திரு. கக்கன் அமைச்சராக இருந்தார். நானும் இருந்தேன். காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு நன்மை பண்ணியதாகச் சொன்னார். இல்லை இல்லை, அது எங்கள் கட்சிதான் என்று நான் சொன்னேன். இன்றைக்கு நான் அமைச்சராக வந்திருக்கிறேனே, காங்கிரஸ் கட்சிதானே என்னை அமைச்சராக ஆக்கியது என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போதே சொன்னேன். "நீங்கள் ஒருவர் மட்டும் அமைச்சராக வந்துவிட்ட காரணத்தினால், உங்கள் சமுதாயத்திற்கே நன்மை வந்துவிட்டதாகக் கருதவேண்டாம் நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் அமைச்சராக வருவதைவிட சிதம்பரம் நடராஜா கோவிலுக்குள் நந்தனாரை விடமாட்டேன் என்றீர்களே அந்த சிதம்பரம் கோயில் அர்ச்சகராகத் வந்திருந்தால் நான் நிரம்பச் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன்" என்று சொன்னேன். நாங்கள் தானே 1939-ல் ஆலயப்பிரவேசம் கொண்டுவந்தோம் என்று சொன்னார்கள். ஒத்துக்கொள்கிறோம். 1921-ஆம் ஆண்டிலேயே பெரியார் அவர்கள் ஆதித்திராவிட மக்களை அழைத்துக்கொண்டு பழனி முருகன் கோவில், மதுரை மீனாட்சி கோவில் ஆகியவற்றில் ஆலயப்பிரவேசம் போராட்டத்தை நடத்தினார்களே என்றேன். அதற்கு கக்கன் அவர்கள் "அப்போது நீங்கள் பிறந்தே இருக்கமாட்டீர்கள்" என்று சொன்னார். பிறப்புக்கும் ஒரு விஷயத்தை அறிந்துகொள்வதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? பதில் சொல்ல முடியாது, வேறு பாதையில் போகிறார்கள்.

இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் பொருளாதார காரியங்கள் ஒரு பக்கம் நடக்கட்டும். சமுதாய ரீதியில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தைப் பண்ணியாகவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இன்றைக்கே ஒத்துக்கொள்ளட்டும். நாளைக்கே எல்லாக்கோவில்களிலும் ஆதித்திராவிட மக்களை அர்ச்சகர்களாகப் போட்டுவிடுவோம். அவர் சரி என்று ஒப்புதல் அளிப்பாரா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் தான் துரோகிகள், ஒன்றுமே செய்யவில்லை. எங்கள் ஒப்புதல் எதற்கு ? நீங்கள்தான் எல்லாவற்றையும் செய்தீர்கள். தைரியம் இருந்தால் நீங்களே செய்யுங்கள்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : இப்படி இந்தப்பிரச்சினையிலே நழுவிவிடக்கூடாது. ஆதித்திராவிட மக்கள் முன்னேறவேண்டுமென்ற அக்கறை உங்களுக்கு இருக்குமானால், அவர்களையே எல்லா ஆலயங்களிலும் அர்ச்சகர்களாகப் போடுங்கள் என்று ஏன் நீங்கள் சொல்லக்கூடாது?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்களுக்குத் தைரியம் இருந்தால், பண்ணுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். இதற்கு நாங்கள் என்ன ஒப்புதல் அளிப்பது ? எல்லாவற்றிலும் நாங்கள் துரோகிகள், இதற்கு மட்டும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒப்புதல் வேண்டுமா ?

இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். என்னுடைய வீட்டிலே எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அந்த நாளில் இருந்து இன்றுவரை ஹரிஜனங்கள் சாப்பாட்டு அறைக்கு வந்தே சாப்பிடுவார்கள். எங்களிடத்தில் ஒன்றும் வித்தியாசம் கிடையாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : இதை ஒரு அரசியல் நோக்கத்தோடு பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். எனக்குக்கூட ஒரு ஆசை. திரு. ராமனிடம் மின்சார வாரியம் இருக்கிறது. திரு. சுப்பையா அவர்களிடம் அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா இருக்கிறது.

1969 மார்ச் 13] **[திரு. எ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி]**

இவர்களிடத்திலே மின்சார வாரியத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ஆதித்திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்த திரு. இராமனிடத்திலே அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவை ஒப்படைக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஆக ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய ஒரே ஒரு ஸ்தாபனம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான். அந்தக் காரியத்தையும் செய்யும், செய்திருக்கிறது, செய்யவும் முடியும், வேறு எந்தக் கட்சியாலும் முடியாது என்று சொல்லி இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மிகவும் நன்றாகப் பேசினார்கள். பேசி விடலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் முதலில் ஆதித் திராவிட சமூகத்தோடு கொள்வினை, கொடுப்பினை கொள்ளட்டும், அப்படி யாராவது அரிசன சமூகத்தில் இருந்து பெண் எடுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : நான் சர்வாதிகாரியாக்கப்பட்டால், என்னிடம் அதிகாரம் இருக்குமானால், இந்திய உபகண்டத்திற்கே ஒரு அரிசனப் பெண்மணியை ஜனாதிபதியாக ஆக்குவேன் என்று காந்தியார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வழியில் வந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இது வரையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய குடும்பத்தில் நடந்துள்ள திருமணம் ஏதாவது ஒன்றிலாவது அந்தச் சமூகத்தோடு தொடர்பு கொள்ளப்பட் டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் தான் ஒன்றுமே செய்ய வில்லையே. நாங்கள் அந்தச் சமூகத்திற்குத் துரோகிகள் என்று சொல்லி யாகிவிட்டது. நீங்கள்தான் எல்லாவற்றையும் செய்திருக்கிறீர்கள், இதற்கும் நீங்கள் வழிகாட்டுங்கள். அப்புறம் நாங்கள் வழி காட்டுகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்தது திரு. வினயகம் பேசு வார்கள். அவருக்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்.?

THIRU K. VINAYAKAM : Till I finish.

அரைமணி நேரம்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவாதிக்கப்படுகிற மானியக் கோரிக்கையில் இரண்டு அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று அரிசன மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டியது. இன்னொன்று பின் தங்கிய மக்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டியது. அரிசன மக்களுக்கு காங்கிரஸ் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் செய்தது என்று பேசிவிடலாம். அது ஒரு குற்றச்சாட்டு. நீங்கள் வந்து என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் ? ஒரு 50 லட்சம் முன்பு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் கூடியிருக்கிறது. முன்பு 5 கோடி இப்போது $5\frac{1}{2}$ கோடி, அடுத்த வருஷம் 6 கோடி யாகலாம். வார்த்தைகளில் எதையும் சொல்லலாம். சும்மா சொல்வதில் லாபம் இல்லை. செயலில் அல்லவா காட்டவேண்டும்.

The proof of the pudding is in the eating.

நாடார் இங்கே ரொம்பத் தீவிரமாகப் பேசலாம். திரு. ஆசைத்தம்பி அவர் களைத்தான் சொல்கிறேன். ஆனால் நடப்பது என்ன ? அரிசன வீட்டிலே நாடார் பெண் எடுக்கிறார்களா ? பெண் எடுக்கும்போது தங்களுக்கு ஈடான, பொருத்தமான பெண் என்று விருதுநகரில் இருந்தே எடுக் கிறார்கள். பேசிவிடலாம். . . . இது எல்லாம் என்ன பேச்சு, சரி பிரச்சினைக்கு வருவோம்.

அரிசனங்களுக்கு அதிகமான அளவில் உதவி செய்யவேண்டும் என் பதில் அபிப்பிராயபேதம் இல்லை. நான் அந்தப் பிரச்சினைக்குப் போக வில்லை. பிற்பட்ட இனம் என்று ஒன்றிருக்கிறதே, அதை விவரிக்க விரும்புகிறேன். அந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்பதையே முன்பு

ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. முன்பு விஜயவாடா கோபால் ரெட்டி நிதி அமைச்சராக இருந்தார். திரு. சேலம் சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் பிற்பட்ட இனத்தவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, திரு. கோபால் ரெட்டி அவர்கள் அதுவே எனக்குத் தலைவலியாக இருக்கிறது. **These backward classes are a bloody headache to me.** என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருக்கிற காலம் மாறிப்போய் அரசியல் சட்டத்தின் **341** ஆர்டிகிள்படி ஒரு பாக்வார்டு க்ளாஸ் கமிஷன் ஒன்றை இந்திய சர்க்கார் போட்டது. அதற்கு திரு. காகா சாகேப் கலேல்கார் தலைவர். அவர் பிற்பட்ட இனத்தவரைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. அந்தக் கமிஷன் இந்த நாடு பூராவையும் சுற்றிப்பார்த்து—பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் குறைகள் என்ன என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு ரிப்போர்ட் தயார்செய்து—ஆயிரம் பக்கங்களுக்குமேல் இருக்கும்—சமர்ப்பித்தார்கள். அதை அமுல் செய்யத் துணிவில்லை. **The backward class man is apotential danger to the national unity of this country if his requirements are not met. He is capable of internal revolution.** என்பதாக அதில் எழுதியிருக்கிறது. **I am only quoting him.** பாக்வார்ட் சமூகம். என்பதாக—ஐயோ பாவம் பிராமணர்களைத் தவிர—என்ன பாவம் பண்ணினார்களோ—வேறு எல்லா இனங்களும் பிற்பட்ட இனங்கள் தான். அது மாதிரித் தயார் செய்யப்பட்ட பட்டியல்தான் இது. இதை நாங்கள் செய்யவில்லை, நீங்கள் செய்யவில்லை. அட்வைஸர்ஸ் ரீஜிம் என்று இருந்ததே அப்பொழுது அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் யார் முற்போக்கு இனத்தவர், யார் பிற்பட்ட இனத்தவர் என்று அப்போதே போட்டார்கள் சதித் திட்டம். அதை நீங்களும் நானும் வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது பார்க்கிறோம். இதிலே **144** பேக் வார்ட் கிளாஸஸ் இருக்கின்றன என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே **54** மோஸ்ட் பேக்வார்ட் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலியார் அகமுடையர் என்றும், வெள்ளாளர், துளுவ வெள்ளாளர் என்றும், நாயுடு, செட்டிபலிஜா என்றும் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். இந்த "பிராமின்" இனம் தவிர மற்ற எல்லா இனத்தவரும் அறிவுள்ளவர்களும் பிற்பட்ட வகுப்புப் பட்டியலில் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள். அந்தப் பிரச்னைதான் இப்பொழுது. . . .

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : வெள்ளாளர் என்பதை எப்படி துளுவ வெள்ளாளர் என்று போட்டுக்கொள்ளமுடியும்? அறிவு இருந்தால் செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கு அந்த அறிவு தெரியாததால் அந்த வழியை அவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

திரு. கே. விநயகம் : பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் சர்டிபிகேட்டைப் பார்த்தால் பேக்வார்ட் கிளாஸ் என்று இருக்கிறது. ஆனால் வெளியே கொடுக்கல் வாங்கல் எல்லாம் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அப்படிப் பார்த்தால் பிராமணர்கள் கூட குருக்கள் என்று போட்டுக்கொண்டு விடுவார்கள்.

திரு. கே. விநயகம் : குருக்கள் என்பது இதிலே இல்லை. காட்டுங்கள். இதை வைத்துக்கொண்டுதான் நான் பேசுகிறேன். இந்தப் பிரச்சினை பெரிதாவதற்குக் காரணம் பிற்பட்டவர்கள், மோஸ்ட் பேக்வார்ட் எல்லாம் கலந்து இருப்பதால்தான் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட முடியாமல் இருக்கிறது. இதைத்தான் பன்னி பன்னி பாராளுமன்றத்திலே சொன்னார்கள். நாமும் சொல்கிறோம். இதைத் திரும்பவும் புனராலோசனை செய்து, சோஷியலி பேக்வர்ட், எஜுகேஷனலி பேக்வர்ட் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள்தான் இதிலே வரவேண்டும், அவர்களுக்குத்தான் இதிலே இடம் இருக்கவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்து துளுவ வெள்ளாளர் என்று வைத்துக்கொண்டு ஐ.ஏ.எஸ் ஐ.சி.எஸ் ஆபீஸர்கள் இந்தச் சலுகைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : வெள்ளாளர் சமுதாயத்திலே தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திலே ஒரே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிதான் இருக்கிறார். எனவே, சலுகைகள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை.

திரு. கே. விநயகம் : ஒரு வேளை அமைச்சர் அவர்களை நேரடியாகப் பாதிக்கிறதோ, என்னவோ தெரியவில்லை. நான் சொன்னவுடன்

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : வெள்ளாளர், துளுவ வெள்ளாளர் என்று போட்டுக்கொள்ள முடியுமா ? எப்படிப் போட்டுக்கொள்ள முடியும் ? நாமாகப் போட்டுக்கொள்ள முடியுமா ?

திரு. கே. விநயகம் : இவர் கொஞ்சம் நேர்மையானவர் போல் இருக்கிறது. எவ்வளவோ அப்படிச் செய்கிறார்கள், மாணவர்களுக்குத் தெரியும். . . .

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : உங்களுடைய நேர்மையற்ற தன்மை எங்களுக்குத் தெரியாது. அதைத் தாங்கள் கொஞ்சம் விளக்கிச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. விநயகம் : யாரும் இதைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அறிவு இருக்கிறவர்கள் செய்துகொள்கிறார்கள். நமக்கு ஏன் அந்தத் தொல்லை என்று நம்மைப் போன்றவர்கள் இருந்து விடுகிறோம். இது சென்ட்ரல் லிஸ்ட் அல்ல. இதற்காக ஒரு குழு அமைக்கலாம். இதை அந்தக் குழு புனராலோசனை செய்து முடிவு செய்தால், அதனால் நமக்கு எவ்வளவோ மிச்சமாகும்.

இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 90 லட்சம் ரூபாய்தான். ஒரு கோடி கூட அல்ல. எங்களுக்குத் தெரியும், 1948-ம் ஆண்டிலே இந்தச் சட்டசபையில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குச் சலுகைகள் தரவேண்டுமென்று கேட்டபொழுது அப்போதிருந்த அமைச்சர்கள் 10 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு இதைப்பற்றிப் பேசி பேசி, ஆண்டுதோறும் பேசிப் பேசி கடைசியிலே இந்த அளவுக்கு வந்து இருக்கிறது. என்ன சலுகை இப்பொழுது கிடைக்கிறது ? பிற்பட்ட வகுப்பினரும் மோஸ்ட் பேக்வார்டும் கல்லூரியிலே படிப்பதற்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கிறது—அவ்வளவுதான். இதை இரண்டு வகுப்பாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். மோஸ்ட் பேக்வர்ட் என்றால் 45 சதவிகிதம் எடுக்கவேண்டும், பேக்வர்ட் என்றால் 50 சத விகிதம் எடுக்கவேண்டும். ஐந்து சத விகிதம் தான் இரண்டுக்கும் வித்தியாசம். என்னுடைய கண்ணோட்டத்திலே பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் படிக்க வழியில்லாததன் காரணமாக முற்போக்கு மாணவர்களோடு போட்டியிட கூடிய அளவுக்கு வரமுடியாது என்பதனால்தான் பேக்வர்ட் என்று சொல்கிறோம். ஜஸ்ட் ஸ்க்ரேப்பிங் த்ரூ தி எக்ஸாமிநேஷன் என்பதற்காகத்தான் 50 சத விகிதம் வாங்க வேண்டுமென்பதெல்லாம் என்ன ? ஸ்காலர்ஷிப் இல்லையென்று சொல்வதற்கு அது ஒரு வழி.

எனக்குத் தெரியும் அரசாங்கத்தின் நிதிக் கஷ்டம். நானும் ஆட்சியிலே இருந்த கட்சியிலே இருக்கிறவன்தான். மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்று யாராய் இருந்தாலும் கல்வி இலவசமாகத் தருகிறோம். படித்து முன்னேற்றமடையவேண்டும் என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்கிறோம். ஏழைப் பிள்ளைகள் உயர்நிலைப்பள்ளி வரை படிக்கிறார்கள். கல்லூரி வரை படிக்கிறார்கள் ; கொஞ்சம்கூட கெட்டிக்காரனாக இருந்தால் மெடிகல், எஞ்சினியரிங் என்று படிக்கிறார்கள். நாம் படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு சலுகை செய்யவில்லை. பணம் போதாது. அம்மையார் அவர்கள் கேபினட்டிலே சொல்லலாம், அதற்குமேல் என்ன செய்யலாம். என்னுடைய இலாகாவுக்குக் கொஞ்சம் பணம் கொடுங்கள் என்று சொல்லலாம். பைனான்ஸ் மினிஸ்டர் பொதுவாக 250 கோடி தான் வருகிறது, அதற்கு 6 கோடி தான் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்வார்கள். அதற்கு மேலும் அவர்கள் கேட்டால், இரும்மா, சும்மா; கால்வாய் வெட்ட

வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அந்த அம்மையாரும் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அதற்காக சண்டைபோட்டுக்கொண்டு வெளியே வந்துவிட மாட்டார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தாங்கள்கூட பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான்........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைக் குறிப்பிடக்கூடாது.

திரு. கே. விநாயகம் : சொல்வதால் கருத்தின் ஆழத்தை சுலபமாக உணர்த்தமுடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவரைப்பற்றி குறிப்பிடக்கூடாது, இந்த விவாதத்திலே அவருடைய பெயரை இழுக்கக் கூடாது.

திரு. கே. விநாயகம்: எனக்கு நன்கு ஞாபகமிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பழைய மாணவர்களுக்கு ஒரு விருந்து வைத்தார்கள். என்னையும் அழைத்தார்கள். நானும் போயிருந்தேன், என்னை அவர் பார்க்கவில்லை, கூட்டத்திலே. அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், 1935-ம் வருஷத்திலே விடுமுறைக்கு நான் காஞ்சிக்குப்போனேன். தாயாரிடம் பொன் சங்கிலி எங்கே என்று கேட்டேன், நீ படிக்கிறாயே, பெரிய படிப்பு அதற்குச் சம்பளம் கட்டவேண்டும், அதற்காகத்தான் அடகுவைத்தேன் என்று சொன்னார்கள். இப்படி அண்ணா அவர்கள் சொன்னபோது தாரை தாரையாக கண்ணீர் எனக்கு வந்தது. அதே கஷ்டம் தான் எனக்கும். அதற்குப் பிறகு சொன்னார்கள் "இன்னொரு விடுமுறைக்குப் போய் இருந்தபொழுது காப்பு எங்கே என்று கேட்டதற்கு பரீட்சைக்குப் பணம் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னாயே அதற்காகத்தான்" என்று சொன்னார்கள். அப்படியெல்லாம் கஷ்டப்பட்டு படித்தவர்கள் நாங்கள். எங்கள் காலத்திலே இதுமாதிரிச் சலுகைகளே கிடையாது. பிறகு நம்முடைய ஆட்சி வந்த பிறகு, காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியாக இருக்கலாம், டி.எம்.கே. ஆட்சியாக இருக்கலாம், அது ஒன்றும் பிரமாதமில்லை, மக்களின் மதிப்பைப் பெற்று முற்போக்கு எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்றால், ஏதோ நாமே எல்லாம் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லமுடியாது. நாங்கள் முற்போக்கிலே போய் கடைசியில் தவறி விலகி நின்றபோது நீங்கள் உள்ளே வந்திருக்கிறீர்கள். நாங்கள் செய்ததைத்தான் நீங்கள் தொடர்ந்து செய்கிறீர்கள். ஏதோ நீங்களே சாதித்துக் கொள்ளுவதாக எண்ணிக்கொண்டால், அது உங்களையே நீங்கள் ஏமாற்றிக் கொள்வதாகத்தான் பொருளாகும். குடிமனை நிலம் அரிசனங்களுக்குத் தரப்பட வேண்டும். அதிலே எனக்கு மாறுபாடு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பிற்பட்ட சமுதாயம் என்பது எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் விளக்கினால் நலம்.

திரு. கே. விநாயகம் : பிற்பட்ட சமுதாயம் என்று சொல்லும்போது ஜாதி அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கக்கூட து. "Educationally and socially backward" என்ற முறையிலே நிர்ணயித்தால் தான் நியாயம் கிடைக்கமுடியும். இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு எடுக்க ஒரு குழுவை கட்சி மனப்பான்மை அடிப்படையில் போடாமல் நியாயமான அடிப்படையில் போட்டு ஆராயவேண்டும். அந்தக் குழுவிலே நீங்கள் 15 பேர், நாங்கள் 1½ பேர் என்ற அடிப்படையிலே இடம் பெறக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒன்றரை பேர் என்றால உங்கள் ஒருவரை மட்டுந்தானே குறிக்கும்.

1969 மார்ச் 13]

திரு. கே. விநாயகம் : நானே 1½ ஆள்தான். இதையெல்லாம் வார்த்தை நயத்தைப் பார்த்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். விளையாட்டுப் பேச்சு ஒரு புறம் இருக்கட்டும். The disease is too deep. இந்தப் பிரச்சினையை நம்மால் தீர்க்க முடியவில்லை. The problem is so deep It has got to be re-adjusted thoroughly and a solution found. அதைத்தான் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடிமனைகள் தருவது அவசியமானதுதான். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கு குடிமனை தருவதற்காக அந்த ஊரில் உள்ள நிலத்தை வாங்குகிறார்கள் அல்லது எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த நிலம் நம்மைப்போல் ஒரு பிற்பட்டவனுக்குத் தான் சொந்தமாக இருக்கும். அவன் அதை எதற்குப் பயன்படுத்து கிறான் என்றெல்லாம் பார்த்து அதற்குப் பிறகு வாங்க வேண்டும். குறிப் பாக, புறம்போக்கு நிலங்கள் இருந்தால், அதைத்தான், முதலில் எடுக்க வேண்டும். அதிலும் புஞ்சையை முதலில் எடுத்துக்கொண்ட பிறகுதான் நஞ்சைக்குப் போக வேண்டும். ஏழைக் குடியானவர்களுடைய நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் சிறிது கவனத்துடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும். நான் பல இன்ஸ்டன்ஸஸ் அம்மையார் அவர்களிடத்தில் கொடுத்திருக் கிறேன். மலேயாவில் இருந்து ஒரு தமிழன் வந்திருக்கிறான். எந்த ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்தானோ, கையிலே 2,000 ரூபாய் பணத்தைக் கொண்டு வந்து, தாயகத்தில் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டுமென்று நிலத்தை வாங்கியிருக்கிறான். அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் போது ப்ரொஸீடிங்ஸ் எல்லாம் அவனுக்குக் கொடுக்காமலே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ இதிலே கையெழுத்துப் போட்டால் சர்க் கரை கிடைக்கும் என்று சொல்லி கையெழுத்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஏதோ சர்க்கரை வருகிறது என்று அவனும் கையெழுத்துப் போட் டிருப்பான். இந்த மாதிரி நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது மற்றவர்களை அதிகம் பாதிக்காமல் (Less difficulty) என்ற அளவிலே பார்க்க வேண்டும். பல இடங்களில் ஆர்ஜிதம் செய்தும் கூட குடி போகாமலே கரம்பாகக் கிடக்கின்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றன. அப்படி யாரும் குடிவரவில்லை என்றால், அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்திருந்தாலும் திரும்பவும் அவர்களுக்கே கொடுத்து விடவேண்டும். Dog in the manger policy. பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் பட்டியல் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிற Lowest of the downtrodden —டோபிகள், பார்பர்கள் இருக் கிறார்கள். சமூகத்தில் அவர்களைத் தொடுகிறார்கள். They are not untouchables. அவர்களை ஷெட்யூல்டு வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் கள். சென்னை நகரில் இருக்கிற சலூன் ஒன்றையோ, லாண்டரி ஒன்றையோ கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் எல் லாம் ஏழைகள். ஒன்றும் தெரியாதவர்கள்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சாதி அடிப்படையில் வேண்டாம் என்று சொன்னீர்கள்.

திரு. கே. விநாயகம் : சலுகை கொடுப்பது வேண்டாம். ஆங்கிலத் தில் நான் சொன்னதைப் புரிந்துகொண்டால் சரியாக இருந்திருக்கும். அடிப்படையில் இருப்பவர்களைச் சொன்னேன். 'பாக்வார்டு கிளாஸஸ்' என் பதிலேயே இவன்தான் கீழே இருக்கிறான். இவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமான கோரிக்கை என்பது தெரியும். மற்ற மாநிலங்களில் சில வற்றில் இவர்களை ஷெட்யூல்டு வகுப்பில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அங்கெல் லாம் கூட அவர்கள் டசபிள்ஸ்தான் . அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்காக 92 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் மனுக்கள் எவ்வளவு வருகின்றன என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நாங்களே தொல்லை கொடுக்கிறோமே. ஏதோ எங்களைப் போன்று சலுகை இருக்கிறவர்கள் உங்களிடம் வரமுடியும். மீதிப் பேர் என்ன செய்வது ? எண்பத்தியோராயிரம் மனுக்களில்

[திரு. கே. விநயகம்] [1969 மார்ச் 13

47,000 பேர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. முப்பத்தி நாலாயிரம் மாணவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்க முடியாது என்று தள்ளி விடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பணம் இல்லை என்பதுதான். போன ஆண்டைவிட மூன்று லட்சம் தான் இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போன ஆண்டு 91 லட்சம், இப்போது 94 லட்சம்—பாக்வார்டு கிளாசுக்கு மட்டும் சொல்லுகிறேன். மாணவர்கள் அரிசன் வெல்பேர் ஆபீசிலேயே இதற்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் பள்ளிக்கோ, கல்லூரிகளுக்கோ, போவதற்கு நேரமே இல்லை. அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களும் முயற்சிக்க வேண்டும். நானும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் அதிகப் பணம் ஒதுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். உங்களைவிட அவ்வளவு செல்வாக்கு இல்லையென்று சொன்னாலும் நாங்கள் கேட்பதற்கு ஏதோ மரியாதை செய்வார்கள். நாங்கள் எங்களுக்கு உத்தியோகத்திற்குக் கூட உத்தரவாதம் கொடுங்கள் என்று கேட்கவில்லை. எங்களால் பிழைத்துக் கொள்ள முடியும். 'We can stand on our own legs.' படிப்புக்கு மட்டும் உதவி செய்யுங்கள், I know the backward class man stood first in I.A.S. Examination. படிப்பதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கி விட்டால் நாங்கள் படித்து முன்னேறி விடுவோம். முற்போக்கு இனத்தவர் எவ்வளவு திறமைசாலிகளோ, அதை விட ஒரு படி அதிகத் திறமையுள்ளவர்கள் நாங்கள். படிப்பதற்கு வசதி இல்லாத காரணத்தால் தான் நாங்கள் பின்தங்கியிருக்கிறோம். இதிலே இன்னொரு பிரச்சினையும் இருக்கிறது. கல்லூரி முதல்வர்கள் முற்போக்கு இனத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப்புக்கு அப்ளிகேஷன் டைரக்டருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால், முதல்வர் மூலமாக அனுப்ப வேண்டும். பல சமயங்களில் அவர்கள் அதை அனுப்புவதில்லை. மார்ச் மாதம் வரை ஒன்றும் கிடைக்கவில்லையே என்று டைரக்டரிடம் போய்த் தொல்லை கொடுத்தால், அவர் அப்ளிகேஷனே வரவில்லை என்று கூறுவார்கள். கல்லூரியில் வந்து கேட்டால், ஏதோ மிஸ் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுவார்கள். இந்த நிலை எனக்கே ஒரு முறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மையோடு இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அரசு உத்திரவு போட வேண்டும். 'Processing of these applications' சீக்கிரமாக முடிய வசதி செய்யவேண்டும்.

இந்தப் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு இதுவரையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு, கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதற்கு, எலெக்ட்ரிக் எனெர்ஜி கொடுப்பதற்கு ஒன்றும் செய்யக் காணோம். ஆனால், அவர்களுக்கு மட்டும் செய்து கொடுக்கிறீர்கள். அதைத் தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. எங்களையும் சிறிது கவனிக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அவர்களிடம் சென்று வோட்டு வாங்கப்போனால், போ ஐயா, ஹரிஜனக் காலனிக்கு லைட் வசதி செய்து கொடுத்தாயே அவர்களிடம் போய் வோட்டு கேளு, எங்களிடம் ஏன் வருகிறாய் என்று கேட்கிறார்கள். அதனால்தான் எங்களுக்கு வோட்டுக் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. ஏனெனில் கிராமங்களில் பெரும்பாலும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்தான் இருக்கிறார்கள். வோட்டு கேட்கப்போனால், 'போ ஐயா' என்கிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும் அது பின்னால். காங்கிரஸைத்தான் வீட்டுக்கு அனுப்பினோம். உங்களையும் அனுப்புகிறோம் என்று சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டேகால் மணிக்குள் முடித்து விட வேண்டும்.

Thiru K. VINAYAKAM : This is beside the point. If there has been no interruption, I would not have digressed. ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்வதுதானே நம் கொள்கை. இந்த ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை பாக்வேர்ட் க்ளாஸஸ், ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் இவர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். உங்களால் முடியவில்லை என்றால் விட்டுவிடுங்கள்.

1969 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நெல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் படி அரிசி போட வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். ஏன் உங்களுக்குள் இந்தக் குழப்பம் ?

திரு கே. விநாயகம் : எங்களுக்குள் குழப்பம் இல்லை. உங்களைக் குழப்பமாக்கி வைப்பதுதான் எங்கள் எண்ணம்.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : அது நடக்காது.

திரு கே. விநாயகம் : இன்னும் மூன்று வருடங்கள் இருக்கிறதல்லவா. நான் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் தந்திருக்கிறேன். I want a separate Director to look after the interests of the Backward Classes. அதற்குத் தப்பெண்ணம் கற்பிக்கக்கூடாது. பாக்வேர்ட் க்ளாஸுக்கு ஒரு கோடிதான் தருகிறீர்கள். அதற்காக ஒரு புதிய அமைச்சரைப் போடவேண்டு மென்று சொல்லவில்லை. இரண்டையும் அம்மையார் அவர்கள் கவனிப்பார்கள். எங்கள் நலனும்பறிபோகாது, ஆதிதிராவிடர்களின்நலனும் பாதுகாக்கப் படும். ஏன் இரண்டு டைரக்டர்கள் வேண்டுமென்றுசொல்கிறேன் என்றால், ஒருவர் ஆதித்திராவிட மக்களின் நலனைக் கவனிக்கவும், ஒருவர் எங்களுடைய நலனைக் கவனிக்கவும், சரியாக இருக்கும். ஒரே டைரக்டர் இருப்பதினால் ஹரிஜனங்களுக்காக இவ்வளவு வேண்டுமென்று கேட்டதற்குப் பிற்பாடு பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டீசுக்கு இவ்வளவு வேண்டுமென்று தைரியமாகக் கேட்க முடியாது. ஆகவே, எங்களுக்கு என்று ஒரு தனி டைரக்டர் இருந்தால், எங்கள் பிரச்னைகளை அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இப்படிச் சொல்வதால், இப்போதுள்ள டைரக்டரோ அல்லது இதற்கு முன்னால் இருந்த டைரக்டர்களோ பாரபட்சமாக நடந்ததாகச் சொல்லவில்லை. காரியங்கள் ஒழுங்காக, செவ்வனே நடக்க இரண்டு டைரக்டர்களைப் போட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன ? நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது ஸ்காலர்ஷிப்ஸ் கொடுக்கிற விஷயத்தில் நாங்கள் ஜில்லா அதிகாரிகளை வைத்து அவர்களிடம் பொறுப்பைத் தரவில்லை. சென்ட்ரல் டைரக்டரேட்டை இங்கு வைத்திருந்தோம், ஆகவே வினியோகம் செய்வதில் தொல்லை ஏற்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலும் மாவட்ட ரீதியாக வழங்கப்பட்டது. உங்களுக்குத் தெரியவில்லையென்றால், உங்கள் தலைவரைக் கேளுங்கள்.

திரு கே. விநாயகம் : அது ஆல் இந்தியா ஸ்காலர்ஷிப்.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : தமிழக ஸ்காலர்ஷிப்பை மாவட்ட ரீதியில் அந்த அதிகாரிகளே கவனித்துக் கொடுத்து வந்தார்கள். உங்களுக்கு ஞாபகமில்லையென்றால் உங்கள் தலைவரைக் கேளுங்கள்.

திரு கே. விநாயகம் : அது ஆல் இந்தியா ஸ்காலர்ஷிப். இப்போது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதை ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றியமைத்து அவர்கள் அதை வினியோகம் செய்யலாம் என்ற யோசனை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது அவ்வளவு சரியல்ல. இங்கேயிருந்து செய்ததால் அதைச் சுலபமாகத் தீர்க்க முடிந்தது. அப்படி மாவட்ட ரீதியாக வழங்குவது என்றால், அதிகப்படியான ஆள்களை, அப்பர் டிவிஷன், லோயர் டிவிஷன் க்ளார்க்குகளை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டியிருக்கும். இங்கு பத்து அல்லது பதினைந்து பேர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகலாம். ஆகவே, இந்த முறையை, கைவிட வேண்டும். 1967-க்கு முன் ஹார்ட் கேஸை எப்படிக் கவனித்து வந்தார்கள் என்று பார்ப்போம். 45 அல்லது 50 மார்க்ஸ் வாங்கினால் யாருடைய உதவியும் இல்லாமல் அவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்கும். ஆனால், 44, 43, 42 மார்க்ஸ் வாங்கும் பார்டர் கேஸ்களுக்கு முன்பிருந்த முறைப்படி டைரக்டர்'டிஸ்க்ரீஷனரி கிராண்ட்'' என்று வைத்துக்

கொடுக்கலாம் என்றிருந்தது. 1967-க்குப் பிறகு, அதை ஒன்றும் நீங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை, எங்களுக்கு அனுப்புங்கள், நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் நாங்கள் பார்த்துச் செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் பார்த்துச் செய்வதில் தவறு இருக்கிறது என்று சொல்ல மாட்டேன். எனக்குக் கொஞ்சம் உள்ளம் இருக்கிறதல்லவா. அதனால், Unusual delay ஏற்படுகிறது. இங்கிருந்து பிராஸஸ் செய்து செக்ரடரியேட்டுக்கு அனுப்பி அங்குள்ள அதிகாரிகள் அதைப் பார்த்துவிட்டு பின்னர் அம்மையார் பார்வைக்கு வர நாளாகிறது. இந்த ஆண்டின் ஹார்ட் கேஸஸ் இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. அங்கிருந்து அனுப்புவதாகச் சொன்னார்கள். அதனால்தான் சொன்னேன், சீக்கிரமாக பரிசீலித்துக் கொஞ்சம்கூடக் குறைக்காமல் எல்லோருக்கும் கொடுத்து விட்டால் மாணவர்கள் உங்களை வாழ்த்துவார்கள் என்று. நீங்கள் தாய் ஆயிற்றே. நீங்கள் நல்ல பெயர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவ்வளவும் சொல்கிறேன். நீங்கள் கெட்ட பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்றால், இதையெல்லாம் நான் ஏன் சொல்லப்போகிறேன்? மாணவர்களின் நன்மையையும் உங்கள் நன்மையையும் மனதில் வைத்துத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். ஹார்ட் கேஸ்களுக்கு ஏன் தொல்லை கொடுக்க வேண்டும். முன்பிருந்ததுபோல் விட்டுவிடுங்கள். நீங்களே செய்கிறேன் என்றால் அதிலும் சந்தோஷம்தான். Decentralisation of powers என்றில்லாமல் Decentralisation of the scheme என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு யோசனைகள் சொல்வதற்காக் கமிட்டிகள் போட்டிருக்கிறோம். ஷெட்யூல்டு காஸ்டுக்கு யோசனை சொல்ல ஒரு கமிட்டி, பாக்வேர்ட் க்ளாஸுக்கு யோசனை சொல்ல ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம். இந்தக் கமிட்டிகள் நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறைதான் கூடுகின்றன. அவை குறைந்தது இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது கூட வேண்டும். எங்களுக்கு டி. ஏ. வரும் என்பதால் சொல்லவில்லை. அது என்ன பிரமாதம்? என்னைப் போன்ற வழக்கறிஞர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போனால்தான் அதிக லாபமே தவிர, கமிட்டிகள், சட்டசபைக்கு வருவதற்கு 15 ரூபாய் கூலி கிடைத்தால் போதுமா? If I had been in the Court, I could have drawn a thousand rupees as my fee.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : சட்டசபையில் பேசுவதற்கு 15 ரூபாய் கூலி என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக் கூலி என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல.

திரு. கே. விநயகம் : அலவன்ஸ் அல்லது வேஜஸ் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கூலி இல்லை ஐயா, ஒரு மானியம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். வர, போகிற செலவுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டங்கள் அடிக்கடி நடப்பதால் என்ன லாபம் என்றால் எங்களுக்கு அன்றாடம் வருகிற பிரச்னைகள் ஞாபகத்தில் இருக்கும், குறிப்புகள் வைத்திருப்போம், கமிட்டியில் சொல்ல வசதியாயிருக்கும். எவ்வளவோ தீர்மானங்கள் போடுகிறோம், ஆனால் அவை ஏன் நடைமுறைக்கு வருவதில்லை என்று தெரியவில்லை. விவாதித்துத்தான் ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள். நீங்களே பார்க்கிறீர்கள், விளக்கம் கேட்கிறீர்கள். அனைவரும் ஒப்புக்கொண்ட தீர்மானம் சோஷியல் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போனால் "It is not possible to implement it." என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஐ.ஸி.எஸ். ஆபீசர், ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசருக்கு நோட் போடச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டுமா? "It cannot be implemented." என்று சொல்லிவிட்டால் கீழே 'Minister for Harijan Welfare' என்று ஒரு இடத்தை வைத்திருப்பார்கள். இன்ஷியல் போட இடத்தை வைத்திருப்பார்கள். போடலாம், எத்தனையோ முறை போடுகிறோம். சிக்கல் ஏற்படும். எங்களுடைய சேர்மன், இங்குதான் நீங்கள் மினிஸ்டர், எங்களுடைய சேர்மன் ஒத்துக்கொண்ட பிறகு அதை அமலாக்கத்தான் உத்தரவு போடவேண்டுமே தவிர, அவர்களிடம் கொடுத்து அபிப்பிராயம்கேட்பது 'This cannot be implemented' என்று அவர்கள் சொல்லுவது, அதைத் திரும்பவும் எங்கள் கூட்டத்திலே வந்து சொல்லக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலையை எத்தனையோமுறை பார்த்திருக்கிறோம். உங்களுக்கு மாத்திரம்தான் இப்படி என்று அல்ல. உங்களுக்கு முன்னாலேயிருந்தவர்

1969 மார்ச் 13] [திரு. கே. விநாயகம்]

களும் இப்படித் தவறு செய்தார்கள். ஆகவே, இதையெல்லாம் கொஞ்சம் கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும். மானியமே குறைவு, 91 லட்சம் போதாது என்று சொல்லுகிறோம், இருந்தாலும் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்து 100 ரூபாயைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறோம். 'This is something unimaginable.' ஆனால் இது பார்லிமென்டரிமுறை, வெட்டுப் பிரேரணை வரும்பொழுது பார்த்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொகையைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்து, இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேசுகின்ற நேரத்திலே ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, மேலும் * *

* * *

என்று தொடர்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இந்த மன்றத்தைப் பெரிய அளவிலே பாதிப்பதாக இருக்கிறது.* அவர்கள் இந்த மன்றத்தினாலே பெரிய அளவிலே தண்டிக்கத் தகுந்தவர்கள் என்றாலும், அதை வள்ளுவர் அவர்கள்,

"பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்."

என்று கூறிய அந்த அளவில் எண்ணி, இந்தச் சபையின் நடவடிக்கை நிகழ்ச்சியிலிருந்து அந்தத் தொடரை மட்டும் நான் நீக்கிவிடுகிறேன்.

***மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து** : தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்தவர்களும், இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசியவர்களும், அவர்கள் இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட, அரிசன மக்களின் நல்வாழ்க்கையில் காட்டுகின்ற அக்கறையையும், குறிப்பிட்டிருந்த நேரம் போதாமல் மேலும் இந்த மன்றத்தைத் தொடர்ந்து ஒரு மணி நேரமாவது அதிகமாக நடத்தியாவது எங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டதற்காக நான் அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தின்மீது பேசிய அனைவருக்கும் கருத்துக்கள் கிடைக்கின்றன. எண்ணங்கள் இருக்கின்றன. பேச வேண்டுமென்று ஆர்வம் இருக்கிறது, ஆனால் அதற்கேற்ற காலம் கிடைக்கவில்லை. பேசியவர்கள் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். நான் துவக்க நேரத்தில் பேசியதைப்போல, எங்கள் இதயக் கோயிலில் வீற்றிருந்த அண்ணன் அவர்கள் இந்த அவையிலே இப்பொழுது இருக்கவில்லை. அவர்கள் இருந்திருந்தால் இவர்களுக்கெல்லாம் எவ்வளவோ நல்ல முறையிலே பரிகாரம் காண்பார்கள். பேசப்பட்ட கருத்துக்களை அவர் மனதிலே தாங்கிச் செயல் உருவிலே கொண்டுவருவார். அவர் இல்லையே என்ற வருத்தம்தான் எனக்கு இப்பொழுதும் இருக்கிறது.

கீழ்வெண்மணிபற்றி ஆளுகின்ற கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் பேசினார்கள். எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மிகவும் கண்டிக்கின்ற தொனியிலேயும், அவர்களுக்குத்தான் எரிந்த மக்களின்மீது அதிக அனுதாபம் இருக்கின்றது என்ற வகையிலேயும் இங்கே பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதைக் கேட்கும்போது எனக்கு 1957-ம் ஆண்டு, நானும், மறைந்த நமது முதலமைச்சரவர்களும், இப்போதுள்ள முதலமைச்சரவர்களும் நமது விவசாய அமைச்சரவர்களும் இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினர்களாயிருந்தபொழுது முதுகளத்தூர் நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாக அப்போதிருந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது நான் பேசியதுகூட எனக்கு நினைவிருக்கிறது. எடுத்த முடிவுகூட நினைவுக்கு வருகிறது. நான்,

*பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

இப்படிப்பட்ட ஆக்ரோஷத்தோடு பேசவில்லை, கண்ணீரைச் சிந்தித்தான் பேசினேன். இறந்தவர்களுக்கு என் கண்ணீரைக் காணிக்கையாக ஆக்கு கிறேன் என்று நான் பேசியிருக்கிறேன். அந்தப் பேச்சுப் பதிவேட்டில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. எவ்வளவுதான் பேசினாலும், நாம் கண்ணீரைச் சிந்தக்கூடிய இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து வருத்தத் தைத் தெரிவித்துக்கொண்டுதான் செல்ல முடிகிறதேதவிர, அவர் களுக்கிருக்கின்ற நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றியமைக்க ஒரு புரட்சிகர மான நடையை நம்மால் போட முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு நாம் நடை போட மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சமுதாய அமைப்பிலே தான், சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்களிலேதான் நாம் இன்றைக்கும் நம்மை நாமே ஆட்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, அந்தக் குறை களை நீக்கவேண்டுமென்பதைத்தான் வெண்மணி நிகழ்ச்சியைக் கண்டித்துக் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து இங்கு பேசப்பட்டபோது எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அதைத்தான் சொன்னார்கள். நாம் அந்த எண்ணத்தை விட்டு வேறு வகையிலே சென்று, நாம் இந்த மக்களுக்கு முன்னேற்றத்தைக் காண வேண்டுமென்று முயன்றால் அது நிச்சயமாக முடியாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

வயதான பெரியவர் சொன்னார்கள், சங்கரர் காலத்திலேயே, இராம னுஜர் காலத்திலேயே ஒற்றுமைப்படுத்த முடியவில்லை, ஜாதி வேறு பாட்டை நீக்க முடியவில்லை, இதற்குப் பிறகு நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்று சொன்னார். அவர்களுக்கு சங்கரர் மீதும், இராமானுஜர் மீதும் நம்பிக்கையிருக்கலாம். அவர்கள் காட்டிய வழியிலே ஒற்றுமை காண முடியவில்லையே என்று சொல்லலாம். ஆனால் எங்க ளுக்கு சங்கரர் மீதும், இராமானுஜர் மீதும் நம்பிக்கையில்லை என்றாலும், பெரியார் அவர்கள் மீதும், மறைந்த எங்கள் அண்ணன் மீதும் நம் பிக்கை இருக்கிறது. அவர்கள் காட்டிய பாதையிலே சென்றால் நிச்சயமாக ஒற்றுமை ஏற்பட முடியும் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தி லிருந்து காங்கிரஸ் கட்சியும், கழகமும் சமுதாயச் சீர்திருத்தம் செய்வதில் அணுகுகின்ற முறையில் எந்த முறை சரியென்பதை இன்று மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஒரு கண்மூடித்தனமான பழக்கத்தை, இப்படித் தான் இருக்க வேண்டும், இதுதான் ஆண்டவன் கட்டளை என்று இந்த மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் நமது பழக்கத்திலேயிருக்கிறது என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிற வரையிலும் நாம் இந்த வேறுபாட்டை நீக்க முடியாது. அதை உணர்ந்துதான், அந்த நம்பிக்கையில்லாத வகையில், மனிதன் நினைத்தால் நாம் எதையும் செய்ய முடியும் என்று அறிவையே ஆண்டவ னாக வைத்து இந்த வேறுபாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று பெரியார் அவர் கள் கூறினார்கள். தொடர்ந்து பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் கூறினார் கள். அதைத் தொடர்ந்து இந்த இயக்கம் மக்கள் மத்தியில் வந்தது. அதன் விளைவாக மக்கள் நம்பிப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொடுத்தார்கள். இங்கே அமைச்சர்களாக வந்துவிட்டால் மட்டும் உயர்ந்துவிட்டதாகக் காட்டி விட முடியுமா? ஒருவருக்கு இருவர் என்று அமைச்சர் பதவியைக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும், முன்னேற்றக்கழகம் இந்தச் சமுதாய உயர்வைத் தந்துவிட்டது என்று நாங்களும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்ப வில்லை, அப்படிச் சொல்லி யாரையும் ஏமாற்ற விரும்பவில்லை. மக்க ளும் நம்ப மாட்டார்கள். ஓரிருவருக்குப் பதவி கொடுத்துவிடுவதால் மட்டு மல்ல, சமுதாயம் உயர்நிலை காண்பதற்கான அடிப்படைக் கொள்கைகள் இந்த இயக்கத்தில் இருப்பதனால்தான், நாம் வெண்மணி நிகழ்ச்சியை அணுகும் முறையும், மற்றவர்கள் அணுகும் முறையும் வெவ்வேறாக இருக்கிறது.

தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள், இது கூலி உயர்வுக்காக அல்ல, இதற்கு அடிப்படைக் காரணம், தாழ்ந்த ஜாதி மக்கள் என்றாலே அலட்சிய மனப்பான்மை இருக்கிறது, கூலி உயர்வு என்றால் விவசாய மக்களுக்கு மாத்திரம்தானா இருக்கிறது, அந்தப் போராட்டம் எல்லா வகையான தொழிலாளர்களிடத்திலும் இருக்கிறது

என்ற கருத்துக்களையும் தந்தார்கள். எல்லா வகையான போராட்டங்களும் இன்று நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. கூலி உயர்வு கேட்கும் வேறு வகையான தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட முறையிலே துச்சமாக மதிக்கப்பட்டுத் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்படும் அளவுக்கு ஆளாக்கப் படுகிறார்களா என்றால் இல்லை. காரணம், அந்தத் தொழிலாளர்கள் வெவ்வேறு இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில், தாழ்த் தப்பட்ட மக்களின் தலை விதியோ என்னவோ, பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது காழ்ப்புக் கொள் ளும் மற்றவர்கள் அவர்களைத் துச்சமாக நினைத்து, தீயிட்டுக் கொளுத்தி, அழித்திருக்கிறார்கள். வகுப்பின் காரணமாகவும், ஜாதியின் காரணமாக வும், இன்றைக்கு நேற்றைக்கு அல்ல, ஆண்டாண்டுக் காலமாகப் பல இடங்களில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை அறிகிறோம். முதுகளத்தூரி லிருந்து வெண்மணி வரை நடந்திருக்கிறது. பல்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெறுகிறது. இதனை வேதனையோடு ஆராய்ந்து பார்க்கிறோம். எடுக்க வேண்டிய முடிவை எடுத்து, செயல்படுத்துகின்ற முறையிலே செயல்பட்டால் தான் இந்தச் சமுதாயத்திலேயிருக்கும் இந்தக் கொடுமைகளையெல்லாம் நீக்க முடியும். அதற்கு அனைவரும் உளம் திறந்து செயல்பட வேண்டும். பேசுவது மாத்திரமல்ல, செய்கையிலே செய்துகாட்ட வேண்டும்.

கனம் எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் இறுதியிலே பேசும்போது சொன்னார், "ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடியிருக்க முடியவில்லை" என்று. ஒன்று அந்த நிலங்களில் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களைக் குடியேற்றுங்கள், இல்லையென்றால், திருப்பி, வாங்கியவர்க ளிடமே கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னார். அதன் உள் பொருள் என்ன? அதன் காரணம் என்ன? சர்க்கார் பணத்தைச் செலவழித்து அப்படிப்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்கிறார்கள். அதிலேகூட, அவசரமாக எடுக்க வேண்டுமென்று, "கிளாஸ் வைத்து", எடுத்துக் கொண்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். தாழ்த் தப்பட்ட மக்கள் அந்த நிலமுள்ள இடங்களுக்குச் செல்ல முடியாமலும், அவர்கள் வீடு கூடக் கட்டமுடியாமலும் பல அக்கிரமங்கள் நடைபெறு கின்றன. அதனால் எத்தனையோ பேர் நாங்கள் அந்த நிலத்திலே இருக்க மாட்டோம் என்று விட்டுவிட்டு வருகின்றார்கள். பிற்பகல் 2-30

நான் மேலவையிலே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது சொன் னேன். மதுரை மாவட்டத்திலே ஒரு கிராமத்தில் 20 வீடுகளைக் கட்டி வைத்து விட்டு, 1965-ம் ஆண்டு கட்டி வைத்த வீடுகளில் ஏன் யாரும் குடியிருக்கவில்லையென்று கேள்வி கேட்கப்பட்டது. "அந்த வீடுகளில் திருட்டுப் போகிறது, ஆகவே, நாங்கள் போகவில்லை", என்று சொன்ன தாகக் குறிப்பு இருந்தது. ஆனால் உண்மையான காரணம் என்ன? தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அக்கம் பக்கத் திலே இருப்பவர்கள் குடியிருக்க விடுவதில்லை. நிலத்தை உழுது பயிரிடு என்று கொடுத்தால் அதைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லை. 1960-ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே சர்க்கார் நிலத்தில், புறம் போக்கு நிலத்தில், சர்க்காருக்குத் தேவையற்ற நிலத்தில், அவர்களாகவே ஏற்கனவே வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தால் அந்த வீட்டு மனைகளை எல்லாம் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று இங்கே சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதிலே எவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக் கின்றன. நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்குத் தடைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் ஒவ்வொரு தொகுதி இருக்கிறது. அந்தத் தடைகளை எல்லாம் நீக்க, உங்கள் தொகுதியிலே இருக்கிற மக்களை அனைவரையும் நீங்கள் காணமுடியும். அதை நயந்தும் சொல்ல முடி யும், அச்சுறுத்தி சொல்ல வேண்டாம், விளக்கிச் சொல்லுங்கள், சொல்லி அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இல்லாமல் பார்ப்பீர்களானால் அதுவே சமு தாயத்திற்கு நீங்கள் செய்கிற பெரிய தொண்டாகும்.

இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் சொன்னார்கள், "ஓட்டுக் கேட்கச் சென்றால்தான் தெரியும்," என்று. அந்த ஓட்டு கிடைக்காது என்ற காரணத்தால், நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொன்னவுடனே, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வழக்கு மன்றம் சென்று விடுகிறார்கள். இன்றைக்கு 115 வழக்குகள் வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்றன. காரணம் என்ன? தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆர்ஜிதம் செய்கிறோம். "ஐயையோ, செய்யக்கூடாது" என்று அதற்குத் தடை கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். "ஸ்டே" கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். காரணம் என்ன? தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக அங்கங்கே நிலம் வாங்குகிறோம். அந்த மக்கள் வாக்குகளை வாங்கித் தானே சட்ட மன்றத்திற்கு வந்தோம். அவர்களுக்கு வீடு கட்டத்தானே, உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்றுதானே இங்கே வந்திருக்கிறோம். உடனே, "ஸ்டே", கொடுக்க வேண்டுமென்று வேறு பலர், அவர்களுக்கு வாக்களித்தவர்கள், ஆகவே, அவர்கள் நிலம் பறி போகக் கூடாது என்று அவர்கள் "ஸ்டே" கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நாம் இரண்டுக்கும் பொதுவாகப் போய்விடலாம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லிக்கொள்ளலாம், மற்ற சாதி மக்களுக்குச் சமாதானம் சொன்னாலும் கேட்கமாட்டார்கள் என்று பல "ஸ்டே"கள் கேட்கப்படுகின்றன. அதன் காரணமாக, இன்றைக்கு வழக்கு மன்றங்களில் 115 வழக்குகள் இருக்கின்றன. எனவே, ஸ்டே கேட்காத அளவுக்கு அந்த நிலத்தை மக்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று நீங்கள் முன் வந்து பாடுபட வேண்டும். அப்படிப் பாடுபட்டால்தான் வழக்கு மன்றத்திலே வழக்குகளும் இருக்காது. இங்கே குடியிருக்க இடம் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்கிற நிலையும் வராது, அவர்களும் வாழ முடியும்.

எத்தனையோ ஆண்டுக் காலமாக குறைகளை அனுபவித்திருந்த இந்த மக்களுக்கு இரண்டாண்டு காலத்திலே அரசு 'இதைச் செய்யவில்லையே, அதைச் செய்யவில்லையே' என்று கனம் உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதை நாம் அறிந்துள்ளோம். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த, கனம் இராமலிங்கம் அவர்கள், "அன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கும்போது, எப்படியெல்லாம் பேசினார்கள், இன்றைக்கு ஏன் செய்யக் கூடாது", என்றார்கள். அன்று நான் பேசினேன். இப்போது நான் செய்கின்றேன். நாங்கள் வந்தவுடனே கலப்புத் திருமணத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கலப்புத் திருமணத் தம்பதிகளுக்குத் தங்க மெடல் தருவதாக அடுத்த ஆண்டே திட்டம் கொண்டு வந்தோம். காரணம் என்ன? ஜாதி ஒழிக்கப்பட வேண்டும், பேசிக் கொண்டிருப்பதாலே அல்ல. கலப்புத் திருமணம் அவர்கள் செய்வதை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்கிறது, அரசாங்கம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறது, கௌரவிக்கிறது, அதற்குத்தான் தங்க மெடல் கொடுத்தோம். எனவே, கலப்புத் திருமணத்தை இந்த அரசாங்கம் ஆதரிக்கிறது. எனவேதான் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கெல்லாம் தங்கப் பரிசு என்று சொன்னோம். பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேறவில்லை. கல்வித் துறையிலே முன்னேறி இருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள்கூட ஒத்துக்கொண்டார்கள். இன்றைக்கு பின் தங்கிய மக்களுக்கு மாத்திரம் 90 இலட்ச ரூபாய் ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுக்கிறோம், உபகாரச் சம்பளமாகத் தருகின்றோம். இப்படி இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 2 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாய் கல்விக்காக உபகாரச் சம்பளமாகத் தருகின்றோம். 7 கோடி ரூபாய் இன்றைக்கு அனைத்தையும் சேர்த்து ஒதுக்குகிறோம் என்று சொன்னால் 2½ கோடி ரூபாய் கல்விக்கு உபகாரச் சம்பளமாகத் தருகின்றோம். மதிய உணவு, கல்விக் கூடங்கள், விடுதிகள், அதற்கான உணவுகள், ஆடைகள் இவற்றிற்கெல்லாம் சேர்த்து இன்றைக்கு 5 கோடி ரூபாய் என்று இருந்தாலும், கல்விக்கு மாத்திரம் 2½ கோடி ரூபாயை நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். எனவே, கல்வியிலே ஓரளவுக்கு முன்னேறி இருக்கின்றோம். அதிலே முன்னேறினால் மாத்திரம் போதாது. படித்தவர்களுக்குத்தான், பட்டம் பெற்றவர்களுக்குத்தான் உத்தியோகம் கிடைக்கும். ஆனால் இன்றைக்குப் பெரும்பாலானவர்கள் இருக்கிற நிலையிலே உயர வேண்டுமானால் பொருளாதாரத்திலே ஏற்றம் பெற வேண்டும்.

1969 மார்ச் 13] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

இருபது ஆண்டுக் காலமாக நாங்கள் செய்ததைத்தான் நீங்கள் செய்து கொடுக்கின்றீர்கள் என்று எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். நாங்கள் வந்த உடனே, பட்ஜெட் உரையில் கூறியதைப் போல், பொருளாதாரத்திலே அவர்கள் ஏற்றம் பெற வேண்டுமென்று, வட்டியில்லாத கடனுகச்சிறு தொழில்கள் செய்வதற்குக் கடன் கொடுத்து, அவர்கள் தொழிலிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று, அவர்களை ஊக்குவிக்கத்தான் திட்டமே கொண்டுவந்திருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் குறை காணவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள். அதை ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் செய்யாத காரியங்களை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். 20 ஆண்டுகளாக நீங்கள் செய்யமுடியாத காரியங்களை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். "நாங்கள் கொடுத்த ஸ்காலர்ஷிப் தானே நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள், நாங்கள் கொடுத்த வீட்டு மனைகளைத் தானே நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள்" என்று சொல்கிறீர்களே, நீங்கள் கொடுக்காத, மக்களுக்கு மேலும் நல்ல வகையிலே பயன்படக்கூடிய இந்தப் புதிய திட்டங்களை எல்லாம் நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு போட்டு, நன்மை செய்துகொண்டு வருகிறோம். ரூ. 1,500 வருமான எல்லையாக இருந்ததை ரூ. 2,000 ஆக உயர்த்தி இருக்கின்றோம் உபகாரச் சம்பளம் அளிப்பதற்கு. உணவு விடுதிகளில் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் ரூ. 18 தான் இருந்தது. பல ஆண்டுக் காலமாக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்ததை அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கம் உயர்த்தவில்லை. நாங்கள் கடந்த ஆண்டே, ரூ. 18 என்று இருந்ததை, ரூ. 20 என்று உயர்த்தினோம். "ஆர்ஃபனேஜஸ்", அனாதை இல்லங்களில் ஒரு குழந்தைக்கு ரூ. 10 என்று இருந்ததை இன்றைக்கு ரூ. 12 என்று உயர்த்தி இருக்கிறோம்.

அதேபோன்று கல்லூரி மாணவர்களுக்கு போர்டிங் அண்ட் லாட்ஜிங் பணம் அதிகமாக தரப்படுவதில்லை. அதனாலே, வேற்றுச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் சொந்தப் பணத்தையும்கூட செலவழிக்க முடிகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசாங்கம் தருகிற பணத்திலேதான் எல்லாச் செலவையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வித்தியாசமான தொகையை ஈடுகட்டிக்கொள்ள முடியவில்லை என்று நாங்கள் மத்திய அசராங்கத்திற்கு எழுதி இருக்கிறோம். அவர்கள் ஒப்புதல் விரைவிலே கிடைக்குமென நம்புகிறேன். எனவே இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று கேட்பவர்கள் இதை உணர வேண்டும். இன்னும் எத்தனையோ செய்திருந்தாலும், ஒரு சிலவற்றைமட்டும் குறிப்பிட்டுக்கூறக்காரணம், இவற்றையெல்லாம் மறந்துவிடக் கூடாது. குற்றமே சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புபவர்கள் இத்தனையையும் நாங்கள் செய்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டால் நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தாழ்த்தப்பட்டோர் வளர்ச்சியில் அக்கறை இருக்கிறது. அதற்காகப் பல காரியங்களைச் செய்கின்றோம். எவ்வளவுதான் நிதிநிலை நெருக்கடிகள் இருந்தாலும், எவ்வளவு அத்தியாவசியமான காரியங்களுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமோ அவற்றிற்கு நாங்கள் செய்துகொண்டு வருகின்றோம். உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மிகத் தெளிவான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள், திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். 'பரமேஸ்வரன் கமிட்டி சொன்னதை நீங்கள் ஏன் கொண்டு வரக்கூடாது?' என்றார்கள். பரமேஸ்வரன் கமிட்டி எந்த ஆண்டு சொன்னார்கள்? அவர்கள் சொன்னது 1963-ம் ஆண்டு. நாங்கள் 1967-ல் தான் ஆட்சிக்கு வந்தோம். 1963-லே பரமேஸ்வரன் கமிட்டி சொன்னதை ஏன் இந்த ஆட்சி கடைப்பிடிக்க வில்லை? (குறுக்கீடு) உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டுமானால் ஓராண்டு கழித்துக் கூட ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். பரமேஸ்வரன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை அப்பொழுதே கொடுத்து விட்டார்கள். உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். ஆனால் செய்யவில்லை, காரணம் பல சிக்கல்கள் இருப்பதுதான். அதனால்தான் அவர்களும் விட்டுவிட்டார்கள். அப்பொழுது கேட்டிருக்க வேண்டும். பரமேஸ்வரன் கமிட்டி சொன்னது

என்ன ஆனது ? வைத்தியநாதன் கமிட்டி சொன்னது என்ன ஆனது? என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். வைத்தியநாதன் கமிட்டியைக்கூட மனதிலே வைத்து ஒரு ஹை பவர் கமிட்டி போட்டு, அந்த 16 சதவிகிதம் ஏன் இந்த மக்களுக்குத் தரப்படவில்லை என்று ஆராயப்பட்டது. அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து பல சிபாரிசுகளைக் கூடச் செய்திருக்கிறது. அதில் ஓரிரண்டு சிபார்சுகளைக் கூட இந்த அரசாங்கம் அமலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, உத்தியோக உயர்வாக இருந்தாலும், புதிய நியமனமாக இருந்தாலும், ஒரு ஆண்டு அதற்கு தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வரவில்லை என்று சொன்னால், இந்த ஆண்டு வரவில்லை என்றாலும், அடுத்த ஆண்டு வரையிலாவது அந்தப் பதவியைக் காலியாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், யாரையும் அந்தப் பதவியில் நிரப்பிவிடக்கூடாது, அடுத்த ஆண்டு வரும்பொழுது அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்தால் அதை நிரப்பிக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஹைபவர் கமிட்டி சிபார்சு செய்ததை, அரசாங்கம் அமலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. எனவே, எதுவுமே இந்த இலாகாவில் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. எத்தனையோ செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் உள்ளபடியே வேதனைப்படுகிறேன். அவர் படித்தவர். நீண்ட காலமாகப் பாராளுமன்ற அனுபவத்தைப் பெற்றவர். அவருக்குத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்மீது இருக்கும் அக்கறை குறித்து நான் மெத்தவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர் மேலும், மேலும் இப்படி அக்கறை கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆனால், அவசரப்பட்டு அமைச்சர் தவறான கருத்தைச் சொல்லிவிட்டார் என்று சொன்ன சொல்தான் எனக்கு வேதனையைத் தந்தது. அவரது வார்த்தையிலிருந்து, போலீஸார் புகார் கொடுத்தவர்களுக்கே மீண்டும் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னார். அதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்புச்சிறந்த முறையில் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால், இதற்கு அஞ்சித்தான் போலீஸில் பல பேர்கள் புகார் கொடுப்பதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புகார் கொடுத்தவர்களுக்கே போலீஸ் தொல்லை தருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்கே பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் அருள் கூர்ந்து நீங்கள் புகாரைக் கொடுங்கள் போலீஸ் இலாகா அந்தப் புகாரின்பேரில் ஒழுங்காக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், அரசாங்கம் இருக்கிறது, அதற்கென்று ஒரு இலாகா இருக்கிறது. உறுப்பினர்களுக்கு இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது, உரிமை இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எதையும் ஆதாரப்பூர்வமாக எடுத்துச் சொல்லுங்கள். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் நல்ல எதிர்க் கட்சியினராவீர்கள். ஏதோ "நான் அடிப்பது போல் அடிக்கிறேன், நீ அழுவதுமாதிரி அழு" என்று சொல்வது போல, "எல்லோரும் போனார்கள் மாங்காய் தோப்பிற்கு, நானும் போனேன்" என்று சொல்வதுபோல, எல்லோரும் சொன்னார்கள் நானும் சொல்கிறேன் என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனக்கு இருக்கிற குறையெல்லாம், நாங்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனுக் கொடுத்திருக்கிறோம். காலம் சென்ற முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் நான் சொல்லி இருக்கிறேன். மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதில் இருக்கக் கூடிய சிக்கலை அருள் கூர்ந்து கவனித்தால், நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்பதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். எந்த நபர் கம்ப்ளேண்டு கொடுத்தார்களோ, அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினார்களோ, அந்த நபர் மீதே மீண்டும் போலீஸ்காரர்கள் ஆதிக்கத்தை நடத்துகிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு முறை இருந்தால், நலமாக இருக்கும். பொறுப்போடு சொல்கிறோம். பல தடவை நான் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். திரும்பவும் அவர்களைப் பாதிக்காத வகையில் எந்தவித வகையிலே எந்த ஒரு திட்டம் போட்டு அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்புத் தரமுடியும் என்பதைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : எத்தனை முறைகள் மனுக்கள் கொடுத்தாலும் நிச்சயம் அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலிக்கும். யார் தவறு செய்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கும். நீங்கள் அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டு, புகார்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அந்தக் காரியத்தை வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடியும். எத்தனை புகார்கள் எத்தனை முறை கொடுத்தாலும், அதைக் கேட்க இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்த மன்றத்தில் நான் கூறியது அந்த முயற்சியின் தொடர்புதானே ஒழிய, வேறு ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : உறுப்பினர் சோமசுந்தரம் அவர்கள் கூறினார்கள் உரிமைக் கார்டுகளைப்பற்றி. ஆரம்பத்தில் உரிமைக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டபொழுது கல்லூரி முதல்வர்கள் சற்று அதை உதாசீனப்படுத்தினார்கள். காரணம், அதிலே அவர்கள் எவ்வளவோ சிக்கல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நானே அவர்களிடம் பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னது "பணம் வருவதை எதிர் பார்த்து நாங்கள் மாணவர்களுக்கு உணவு தருகிறோம். உணவுக்காகப் பல்வேறு பொருள்களை, அரிசி, இன்னும்பல பொருள்களைக் கடனுக்குத்தான் வாங்கிக்கொடுக்கிறோம். மானியத் தொகை வந்தவுடன் இதையெல்லாம் நாங்கள் திருப்பித் தரவேண்டும். மானியத் தொகை வருவதற்குக் கால தாமதம் ஆகிறது. ஆகவேதான் உங்களுக்கு விரைவில் பணம் வராது என்று சொல்லி இம்மாதிரி மாணவர்களை நாங்கள் தட்டிக் கழித்தோம்" என்று இருக்கிற குறைகளை அவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகுதான் நாங்கள் அவர்களுக்கு உறுதி அளித்தோம். அரிசனங்களைப் பொறுத்த மட்டில் எவ்வளவு காலதாமதம் ஆனாலும் கட்டாயம் பணம் வரும். ஏனென்றால் அரிசன மக்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் நமது அரசாங்கம் தருகிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய வருமானம் என்ன, படித்த படிப்பில் மதிப்பு எண் வாங்கியது எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்து, தகுதியிருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை வரையறுத்து, பிறகுதான் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு காரண்டி கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் வரலாம். அவர்கள் மார்க்கு அதிகமாக வாங்காமல் இருக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் பரிசிலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பிறகுதான் யாருக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பது என்பதை வரையறுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு காரண்டி கிடையாது. ஆனால், அரிசனங்களைப் பொறுத்தமட்டில், அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்தியப் பேரரசு உபகாரச் சம்பளம் அளிப்பதால், நாம் அவர்களுக்குக் காரண்டி கொடுக்கிறோம். தாமதம் ஆகலாம், ஆனால் எப்படியாவது பணம் வந்துவிடும் என்பதற்காகத்தான் அத்தகைய கார்டு கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கார்டுகளை உதாசீனப்படுத்தும் நிலை இல்லை. அவர்களைக் குறைவாக நடத்தும் நிலை இல்லை என்று நான் அறிகிறேன். எல்லா மாணவர்களுக்கும் அப்படி காரண்டி கொடுக்க முடியாது. எல்லா மாணவர்களுக்கும் நாம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை. அதனால் எல்லா மாணவர்களுக்கும் நாம் உத்திரவாதம், காரண்டி கொடுக்க முடியாது. தகுதியைப் பார்த்து, பரிசீலனை செய்து, வரையறுக்கப்பட்ட பிறகு தான், தகுதியுள்ளவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்க முடியும். எல்லோருக்கும் காரண்டி கார்டு கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உச்ச வரம்பு நிலத்தைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பங்கிட்டுத் தர வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே கேட்டார்கள். உச்ச வரம்பைப் பற்றி பேசும்பொழுது மிச்சம் எங்கே என்று நாங்கள் கேட்டோம். எனக்குக்கூட நினைவிற்கு வருகிறது. 1957–62-ல் நமது எதிர்க் கட்சி கொறடா அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சட்ட மன்றத்தில் இருக்கும்பொழுது (குறுக்கீடு) அன்றைக்கு ரெவின்யூ அமைச்ச

ராக இருந்த திரு. மாணிக்கவேலு அவர்களை மறைந்த அறிஞர் அண்ணு அவர்கள் இதுபற்றி கேட்டபொழுது, அவருக்கே உரிய நல்ல இனிமையான பாணியில் சொன்னூர் "உச்ச வரம்பில் எங்கே மிச்சம் இருக்கும்", என்ருர். மிச்சம் அப்பொழுதே கிடையாது. இப்பொழுது எங்கேயிருந்து மிச்சம் இருக்கும்? உச்ச வரம்புச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்த வுடனேயே நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் டிரைவர்மீதும், சமையக் காரர்மீதும் நிலத்தைப் பிரித்து எழுதி வைத்துவிட்டார்கள். எனவே, எங்கே நிலம் மிச்சம் இருக்கிறது, எங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிலத்தை எடுத்துப் பிரித்துக் கொடுக்க முடியும்? எனவே, உச்ச வரம்பு உபரி நிலம் கிடையாது. மிச்ச நிலம் இருந்தால்தானே தாழ்த் தப்பட்ட மக்களுக்குத் தருவதற்கு. "நாங்கள் உச்ச வரம்புச் சட்டத் தைக் கொண்டுவந்தோம்" என்று சொல்லுகிருர்கள். குன்னியூர் சாம்ப சிவய்யர் போன்ற பெரிய நிலச்சொந்தக்காரர்கள் உங்கள்மீது என் கோபப்பட வேண்டும்? கோபப்பட வேண்டிய அவசியமே கிடையாது. நீங்கள் தான் பாகப்பிரிவினை செய்துகொள்வதற்கு வழிவகை செய்து கொடுத்துவிட்டீர்களே? அவர்கள் குடும்பமே உங்களைப் பாராட்டுவார் களே? யாருக்கும் கொடுக்க அவர்களுக்கு விருப்பம் இல்லாவிட்டாலும் உச்சவரம்புச் சட்டம் வருகிற காரணத்திஞல், இருக்கிற நிலத்தைக் குடும் பத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் பாகப்பிரிவினை செய்து, பிரித்து வைத்து விட்டார்களே? அந்தக் குடும்பமே உங்களைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிருர் கள். எனவே, உச்சவரம்பில் மிச்ச நிலம் ஒன்றுமில்லை, எனவே, தாழ்த் தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நிலம் ஒன்றும் மிச்சம் இருக்கவில்லை, எனவே கொடுக்க முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் கனம் மருதாசலம் அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 200 வரவில்லை என்று சொன்னூர்கள். அது தவறு. ஆசிரியர்களுக்கு அல்ல அந்தப் பணம். எந்த விடுதியில் முறை யாகக் கற்றுத் தேர்விலே வெற்றி பெற்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த விடுதியில் காப்பாளராக இருக்கிற, அதா வது வார்டனை ஊக்குவிக்கும் முறையில், அவருக்கு ரூ. 200 பரிசாகத் தரப்படுகிறதே தவிர, எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தத் தொகை தரப்பட வில்லை. ஆகவே, உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்னுள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் லட்சுமிபதிராஜு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தரப்பட்ட நிலத்தைத் தட்டிப் பறித்துக்கொண்டுவிட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டு இங்கே சாட்டப்பட்டது. அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. ஜே. எஸ். இராசு அவர்கள் அரிஜன் என்ற பெயரே இருக்கக்கூடாது, ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் என்ற பெயர்தான் இருக்க வேண்டும், அரிஜன் என்ற பெயரை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கூறினூர் கள். நீண்ட காலமாகவே அரிஜன் என்ற பெயரைக் காந்தியார் கொடுத்து விட்டார். சமுதாயத்தில் இருக்கிற இழிவு நிலைப் போக்கில் நாங்க ளெல்லாம் ஆலயத்திற்குள் செல்லமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேம் என்று நாங்கள் கேட்டபொழுது, காந்தியார் சொன்னூர், "உங்களுக்கு என் உரிமை இல்லை? நீங்களெல்லாம் அரியின் புத்திரர்கள், அரிஜனங்கள்" என்று சொன்னூர். இன்றைக்கு நரியின் புத்திரர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளக் கூட நாட்டில் மக்கள் இருக்கவில்லை. இன்றைக்கு அரிஜனங்கள் மனிதர் களாகக் கருதப்படவில்லை. மனிதனுக் கருதப்படாத அளவுக்கு, சமுதா யத்தில் தீ வைத்து கொளுத்தக்கூடிய கேவலமான நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பெயர் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னூர்கள்? இன்னமும் சொல்லப் போனுல், அரசியல் சட்டப்படி "அரிஜன்" என்ற வார்த்தை அதில் இருக்கவில்லை, "ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்" என்றுதான் இருக்கிறது. நீண்ட காலமாக "அரிஜன்" என்ற பெயர் வழக்கச் சொல்லாக வந் திருக்கிறது. வழக்கச் சொல்லை மாற்றுவதற்குக் காலம் இடந்தரவில்லை. மாற்றுவதும் அவசியம் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டோர் கமிஷனின் ரிப்போர்ட்டை இந்த மன்றத்திலே வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே அந்த அறிக்கையில் எல்லா மலை ஜாதிகளைப்பற்றியும் அதிகமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை அகில இந்திய ரீதியில் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தைப் பற்றி 400, 500 பக்கங்கள் கொண்ட அந்தப் புத்தகத்தில், இரண்டு மூன்று பக்கங்கள்தான் வருகிறது. அதில் திட்டவட்டமாக இன்னின்ன கருத்துக்கள் என்று சொல்வது கிடையாது. நானே பலமுறை படித்திருக்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்கக் கூடிய அளவிற்கு அந்த அறிக்கையில் நமக்குக் கருத்துக்கள் இல்லை என்ற காரணத்தால் அறிக்கை இங்கே வருவது அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கு அர்ச்சகர் பதவி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அது பெருத்த வாதத்திற்கு இடம் தந்தது. அமைச்சர் பதவி நாங்கள் கொடுத்தோம் நீங்கள் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்றார்கள். நீங்கள் தான் அமைச்சர்களாகச் செய்தீர்கள் என்றால், ஏன் நீங்களே அர்ச்சகர் பதவியும் கொடுத்திருக்கக்கூடாது என்று திருப்பிக் கேட்கிறோம். செய் திருக்கலாமே, ஏன் செய்யவில்லை ? ஆலயப் பிரவேசம் செய்துகொடுத் தோம் என்றால், காந்தியார் காலத்திலிருந்து கேட்டுச் செய்யப்பட்டது. ஆலயப் பிரவேசம் என்று இருக்கிறதேயல்லாமல், நடைமுறையில் பார்த்தால் அது இருக்கவில்லை. ஒரு சில ஆலயங்கள், நகர்ப் புறங் களில் இருக்கின்றன. இங்கே அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது ; ஆனால் கிராமங்களில் அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். ஆகவே கிராமங்களில் அடையாளம் தெரிவதால், அது வெற்றிகரமாக ஆகவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அர்ச்சகர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நாங்களும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் என்னைவிட மகிழ்ச்சி அடையக் கூடியவர் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். அர்ச்சகர்களாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது நல்ல கருத்து, அதை நான் வர வேற்கிறேன்.

நேரம் அதிகமாக இல்லாததால், சுருக்கிக் கொள்ளுகிறேன். எதிர்க் கட்சிக் கொறடா அவர்கள், ஒரு புதிய யோசனையைச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கென்று ஒரு டைரக்டரேட் இருக்கிறது, ஒரு இயக்குநர் இருக்கிறார். ஆனால், அதே போன்று பின்தங்கியவர் களுக்கும் ஒரு இயக்குநர் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். பின்தங்கிய மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உபகாரச் சம்பளம் மாத்திரந்தான் கொடுக்கிறோம். இதற்குத் தனியாக ஒரு இயக்குநர் போடவேண்டுமா என்று யோசிக்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். அதற்கு ஒரு இலாகா, ஒரு டைரக்டர், துணை டைரக்டர், இன்னும் கீழ் அந்தஸ்துள்ள அதிகாரிகள், என்றெல்லாம் இருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை மனத்தில் வைத்து, சமுதாயத்தில் இருக்கிற சீர் கேடுகளை மனத்தில் வைத்து, மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் என்று, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லாத, மிகவும் பின்தங்கிய மக்களான சலவைத் தொழிலாளர்கள், மருத்துவர்கள், மீனவர்கள்கூட உபகாரச் சம்பளம் மட்டுமல்லாமல், தொழிலுக்குக் கருவிகள் என்ற வகையிலும் மானியம் என்று தந்து வருகிறோம். கல்விச் சலுகையோடு, பொருளாதாரத் திலே, சமுதாயத்திலே சீர்கேடு அடைந்திருக்கும் நிலைகளை இந்த அரசு பரிவோடு கவனிக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு சொல்லுவேன், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை தரவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் தொகை குறைவாக இருந்தாலும், அதிகமாகத் தரவேண்டும் என்கிற எண்ணம் இருக்கிறது. உபகாரச் சம்பளத்திற்காக ரூ. 91 லட்சம் என்றிருக்கிறது என்றாலும், மேலும் 26 லட்சம் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், விரைவில் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. விடுபட்ட மாணவர்களுக்கும் கூட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்று இருக் கிறோம். இதுவரையிலும் 2·5 கோடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பட்டியலை இந்த அரசாங்கம் தயார் செய்வது இல்லை. மத்திய சர்க்கார்தான் தரவாரியாகப் பிரித்திருக்கிறது. மருத்துவர் களேயோ, சலவைத் தொழிலாளர்களேயோ, இந்த இனத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை அவர்களிடத்திலிருந்து மாத்திரமல்லாமல், மற்றவர்களிடமிருந்தும் வந்திருக்கிறது. சலவைத் தொழிலாளர்கள் பல போராட்டங்கள் நடத்தியிருக்கிருர்கள். அது இல்லாமல் எத்தனையோ இன மக்கள் அந்தப் பட்டியலில் எங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிருர்கள். பட்டியல் சரியான முறையில் செய்யப்படுவது எப்படி என்பது கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரியும். தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டவர்கள், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சீர்கேட்டை வைத்து, அந்த அந்த வகைகளில் உயர்வு தரவேண்டும் என்று, உத்தியோகத்தில் 25 சத விகிதம் சலுகை, ஸ்காலர்ஷிப்கள், பதவியில் உயர்வு, வேறு பல வகைகளிலும் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, இனங்களைச் சேர்ப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இல்லை. குறிப்பிட்ட மாநிலங்களில் இன்னமும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகவே இவர்கள் கருதப்படுகிருர்கள். ஆனால், இந்த மாநிலத்தில் அப்படி இருக்கவில்லை. அங்கத்தினர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள், 'They are not untouchables' என்று. தீண்டாமை என்கிற 'criteria' இருப்பதால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுகிருர்கள். சலவைத் தொழிலாளர்கள் அப்படிச் சேர்க்கப்படுவதில்லை. இதைப் பரிசீலனை செய்து மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுப் பார்த்திருக்கிருர்கள். இவர்கள் போராட்டம் நடத்தி உண்ணுவிரதம் இருந்தார்கள். முன்னுலே இருந்த சர்க்காரையும் மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களையும் பலமுறை கேட்டும் முடியவில்லை. மிகவும் பின் தங்கியவர்களுக்கு தொழில் கருவிகளுக்கும் உதவி கொடுப்பதோடு, 25 சதவிகிதம் உத்தியோகங்களிலும் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது.

நன்செய் நிலங்களை எடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னுர்கள். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் எல்லாமே நன்செய் நிலங்கள்தான். புன்செய் நிலமே இல்லை. நன்செய் நிலத்தை எடுத்து, 4 அடி உயர்த்த வேண்டியிருப்பதால், அப்படிச் செய்ய முடியாமல், வீடு கட்டப்படாமலிருக்கிறது. ஆனுல், நன்செய்யைத்தான் எடுக்கவேண்டும் என்ற விருப்பம் இல்லை. ஆனுல் புன்செய் கிடைக்காத இடத்தில் நன்செய்யை எடுக்கவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. விலை சற்று ஏறத்தாழ இருந்தாலும், மக்கள் மீது அனுதாபம் காரணமாக, பரிவின் காரணமாக, அதிக விலையைக் கொடுத்து நன்செய்யாக இருந்தாலும் வாங்கி வழங்கவேண்டும் என்பதுதான் கொள்கை.

கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், மலையாக்காரர் ஒரு ஏக்கர், ஒன்றரை ஏக்கர் வைத்திருக்கிருர், அதையும் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னுர்கள். என்னிடத்திலும் புகார் கொடுத்தார்கள். பரிசீலனை செய்து பார்க்கக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதிகப்படியான நிலம் இருந்தால், இந்த ஒரு ஏக்கர் எடுப்பதில் தவறு இருக்கமுடியாது. ஆனுல், இருப்பதே ஒரு ஏக்கர்தான் என்ருல் அதைப் பரிசீலனை செய்து, கூடியவரையில், சிக்கலை நீக்கி, நல்ல தீர்ப்புக் கொடுக்க வாய்ப்பு இருந்தால், எடுக்க வேண்டாம் என்று அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்த முடியும்.

பிற் பகல் 3-00. அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசின் உபகாரச் சம்பளங்களைப் பெற்று வரும் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை மாவட்டத்திற்கு மாற்றுகிற உத்தேசம் இருக்கவில்லை. நிர்வாகத்திற்கு எளிமையாக இருக்கும் என்று முன்பு நினைத்திருக்கலாம். இன்றைய தினம் அந்த எண்ணத்தில் அரசாங்கம் இல்லை.

"ஹார்ட் கேஸஸ்" என்று இருப்பதை முன்னுலே இத் துறை இயக்குநர் வைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கமே அதை ஏற்றிருக்கிறது. ஏனெனில் இயக்குநர் அவர்களிடம் இருந்தால் பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. நெருக்கடிகள் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம், அதனுல் தவறுகள் விளைந்திருக்கலாம். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களாகிய நீங்களே

கூட பலமுறை "எப்படிக் கொடுத்தார்கள்" என்று கேட்கலாம். ஆகவே, அதை அனுதாபத்தோடு பார்க்கவேண்டும் என்று அரசு எடுத்துக்கொண்டது. மாணவனின் பொருளாதார நிலை, இனத்தின் நிலை, பரீட்சை எழுதுகின்ற நேரத்தில் உடல் நோய்வாய்ப்பட்டுவிட்டதா? பரீட்சை எழுத தடை ஏற்பட்டுவிட்டதா என்பவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில் எதிர்பாராத சம்பவங்களினால் மாணவர்கள் பரீட்சை எழுத முடியாமல் போகலாம். உதாரணமாக, அவனுடைய தாயோ, தந்தையோ இறந்துவிட்டிருக்கலாம். அந்த மாணவன் நல்ல மார்க் வாங்க வேண்டியவனாக இருப்பான். இவற்றையெல்லாம் செம்மையாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கமே பரிசீலிக்கட்டும் என்று இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. இதில் கால தாமதம் இருந்தால் அதை அகற்ற நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

இறுதியாக அட்வைஸரி கமிட்டி நான்கு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை கூடுவதை இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை கூட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கூடும்போதே, "கடந்த மீட்டிங்கில் கொடுத்தது என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்கிறார்கள். "இன்னும் பதில் வரவில்லை" என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கூடும்போதே சரியான விவரம் உடனுக்குடன் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருக்கும்போது, இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட வேண்டும் என்று கேட்பதில் நியாயம் இல்லை. கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசும்போதுகூட இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இது ஒரு தனி அரசாங்கம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கொடுக்கிறோம், தண்ணீர் தருவதற்காக, மின்சாரம் தருவதற்காக, உடை தருவதற்காக எல்லாவிதமான காரியங்களையும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதில் பலவிதமான துறைகளுடன் ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவசரம் அவசரமாகச் செய்து பதிலை உடனே தர முடியாது. எல்லாத் துறைகளிலிருந்தும் பதில் வரவேண்டும். வந்த பதிலை அட்வைசரி கமிட்டியில் வைக்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த அட்வைசரி கமிட்டி நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடுவதுதான் சரியாக இருக்கும். இரண்டு மாதத்திற்கு ஒருமுறை என்றால் சரியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட வகைகளிலே எல்லாம் உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல எண்ணத்தோடு மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை உறுப்பினர்கள் திரும்பப் பெறுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்கள்மீது அனுதாபம் இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்திற்கு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் முழுத் துணையோடு இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, முன்பிருந்த சர்க்கார் செய்யாத புதிய காரியத்தைச் செய்தார்கள் என்று சொன்னால், அது சிறு தொழில்களுக்கு வட்டியில்லாக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1968-69-ம் ஆண்டு இதற்கென 1 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 1969-70-ல் 2 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை 14 மாவட்டங்களுக்குப் பிரித்தால் 10 ஆயிரத்திற்கு மேலே மாவட்டத்திற்கு வருவதில்லை. அதிலேயும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பல இருக்கின்றன. அப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் தொகை பிரித்தால் ஒரு யூனியனுக்கு 150, 200 ரூபாய் என்ற அளவில்தான் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு யூனியனிலும் சுமார் 100 மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. நீங்கள் வட்டியில்லாக் கடன் தருகிறோம், கடன் தருகிறோம் என்று விளம்பரம் வேறு செய்துவிட்டிருக்கிறீர்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஏழை எளிய மக்கள் மனுக்கள் போட்டுவிட்டு கடன் கிடைக்கும், கடன் கிடைக்கும் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் தருவதா? ஆகவே, இதற்கு தாராளமான மனப்பான்மையில் அதிகமான தொகையை 20 லட்சம் 30 லட்சம் என்று ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்—மோஸ்ட் பேக்வார்ட் கிளாஸ் ஸ்டூடன்ட்ஸ்—எல்லாம் கல்லூரியில் சேர்ந்தவுடனே ஸ்பெஷல் பீஸ் மட்டும் வாங்கிக் கொள்ளலாமே தவிர, ஆர்டினரி ஃபீஸ், காலேஜ் பீஸ் என்பவை களை வாங்கக்கூடாது. ஆர்டினரி ஃபீஸ்களைக் கட்டவேண்டியதில்லே யென்று சலுகை இருந்தும், விதி இருந்தும், அந்தச் சலுகையை அந்த மாணவர்கள் பெறமுடியாமல், கல்லூரியில் கேட்கும் பணத்தை யெல்லாம் முதலிலே கட்டிவிட்டு, ஆண்டு இறுதியிலே அதைத் திரும்ப பெற முடிகிறதே தவிர, சலுகையை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியவில்லே. ஆகவே, மோஸ்ட் பேக்வார்ட் மாணவர்களிடத்திலே ஸ்பெஷல் ஃபீஸ் மட்டும் வாங்கவேண்டும் என்றும், மற்ற ஃபீஸ்களை வாங்கக்கூடாது என்றும் கட்டாயமான, கண்டிப்பான தாக்கீது அனுப்பப் படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர் களே, உறுப்பினர் அவர்கள் வட்டியில்லாக் கடனுக்காக ஒதுக்கிய தொகை மிகவும் குறைவு என்று சொன்னார்கள். முதலிலே இந்தக் கடனை யாருக்குத் தருகிறோம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வியா பாரம் செய்பவர்கள், அதிலே அனுபவம் உடையவர்கள், முன்பின் வியா பாரத்தில் பழக்கமுள்ளவர்கள் ஆகியோருக்குத் தான் கடன் கொடுக் கிறோம். எல்லா அரிசன மக்களும் வியாபாரம் செய்யமுடியாது.

திரு. கே. விநயகம் : அப்படிக் கொடுத்திருக்கும் அப்ளிகேஷன் களே 100-க்கு மேலிருக்குமே ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கடந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் ஒதுக்கினோம், இந்த ஆண்டு இரண்டு லட்சம் ஒதுக்கப்பட் டிருக்கிறது. இப்படியே ஆண்டுக்காண்டு, மூன்று லட்சம், நான்கு லட்சம், ஐந்து லட்சம் என்று உயர்ந்துகொண்டு போகும். அது என் நினைவில் இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, மிகவும் பின்தங்கிய மாணவர்களிடத்திலே கல்லூரி களிலே முன்பணம் கேட்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் ஆரம்பத்திலேயே இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். கல்லூரி முதல்வர்கள் முன்பணத்தைப் கேட்டுப் பெறுகிறார்கள். மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் ஜாதி சர்டிபிகேட்டை எவ்வளவு விரைவில் சேர்க்கிறார்களோ அவ்வளவு விரைவில் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும். இதற் கென்று ஒரு கிளார்க் வைக்கவேண்டுமே என்று எண்ணுகிறார்கள். அந்த மாணவன் பின்தங்கிய இனமா, மிகவும் பின்தங்கிய இனமா என்று பிரித்துத்தான் இலாக்காக்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படிப் பிரித்து அனுப்புவதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது. பலமுறை இதை அட்வைசரி கமிட்டியிலே சொல்லியிருக்கிறோம். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் நிதிக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதம் முடிவுற்றது.

அடுத்தபடியாக வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

Thiru K. VINAYAKAM : Sir, out of chivalry for the fair sex, we are not pressing our cut motion.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன், திரு. பி. தனுஷ்கோடி, திரு. சோ அழகர்சாமி ஆகியோர் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்த வில்லையாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப் பட்டன.

திரு. எஸ். பரமசிவம், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர் தங்க ளுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர் மானங்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டனவாகக் கருதப்படும்.

1969 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண். 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,97,01,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும். பிற்பகல் 3·08

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(5) **பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.**

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

*80. Note on Demand No. 13—Education (English and Tamil).

†81. Policy Note on Demand No. 25—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and Backward Classes (English and Tamil).

* Despatched to members on 11th March 1969.

† Despatched to Members on 12th March 1969.

அ. அறிவிப்பு.

ஓர் உறுப்பினருடைய குற்றச்சாட்டை விசாரிக்க குழுவை அமைத்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் கீழ் வெண்மணிச் சம்பவத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் தான் முன் நின்று நடத்தினார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அதைக் காங்கிரஸ் கட்சித் தரப்பிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன் என்று திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எப்படி அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுவார் என்பது பற்றிய விவாதம் வந்திருக்கிறது. நம்முடைய சட்ட மன்ற விதி முறைகளையொட்டி நம்முடைய மன்றத்தி லேயே ஒரு கமிட்டி அமைத்து அந்தக் கமிட்டியிலே மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் தாம் சாட்டிய குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரங்கள் கூற வேண்டு மென்றும் அதையொட்டி வருகிற நிகழ்ச்சியைக் கமிட்டி முடிவு செய்ய வேண்டுமென்றும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதையொட்டி நட வடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். அதிகாரி களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் புகார் கூறுகின்ற நேரத்தில் ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்கப்படுகிறது. இதே முறையில் 1958 மார்ச் 18-ம் தேதி அன்று காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் துறையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அவர்கள் கூறியதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்றால் எப்போது விதிமுறைகள் மீறப்படுகின்றனவோ, அப்போது அந்த நேரத்தில் அதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். அப்போது அவர்கள் சொன்னார்களே, அப்போது அவர்கள் இப்படிப் பேசியிருக்கிறார்களே, ஆகவே இப்போது அப்படிப் பேசுவதற்கு மறுப்பானேன் என்று கேட்பது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல.

3. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

திரு. பி. ஜெயராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே மண் குடிசைகளில் வாழ்கிறவர்களும் பாராள முடியும் என்று சரித்திரத்தை மாற்றியமைத்துவிட்டு இன்று நம்மை யெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் உலகப் பேரொளி அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இம் மானியத்தின் மீது என் கருததுக்கள் சிலவற் றைக் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஆதித்திராவிட மக்களுக்குச் செய்ய முடியாத சிறப்பான காரியங்கள் இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின் றன என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஆதித்திராவிட மக்கள் எந்த வகையிலும் முன்னேற்றம் அடையாமல் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆதித் திராவிட மக்களுக்காக காலம் எல்லாம் உழைத்து, கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டு வருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்த பிறகு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்களும், மற்ற பல சலுகைகளும் குறையில்லாமல் சிறப்பான முறையில் கிடைத்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆதித் திராவிட மக்களுக்காக ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருப்பது போல் அவர் களுக்காக மாவட்டத்திற்கு ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்தி ஆதித் திராவிட மக்கள் அனைவருக்கும் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண். 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,97,01,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும். பிற்பகல் 3·08

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

(5) **பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.**

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

* 80. Note on Demand No. 13—Education (English and Tamil).

† 81. Policy Note on Demand No. 25—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and Backward Classes (English and Tamil).

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

* Despatched to members on 11th March 1969.

† Despatched to Members on 12th March 1969.

128-250—13

இணைப்பு I

[528-ம் பக்கத்தில் 316-ம் எண்ணுள்ள வினாவின் விடையைக்காண்க.]

அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்திலும் தமிழ் திட்டத்தை விரைந்து நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு எடுத்துள்ள பற்பல நடவடிக்கைகளைக் காட்டு கின்ற விவர அறிக்கை :—

(1) 1957-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ந் தேதிக்கு முன்னர் அரசு பணியில் சேர்ந்தவர்களும், தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராதவர் களும், தமிழில் போதுமான அளவு தேர்ச்சி பெறாதவர்களுமான அரசுப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் அலுவலக நேரத்திலேயே பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றிற்கு (In-service Training Scheme) ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டது.

(2) 1957-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ந் தேதிக்குப் பிறகு அரசுப் பணியில் சேர்ந்துள்ளவர்களும், பள்ளியிறுதித் தேர்வு அளவிலேனும் தமிழில் தேர்ச்சி பெறுவதர்களுமான அரசுப் பணியாளர்கள் அனைவரும் தமிழக அரசுப் பணியாளர் தேர்வுக்கழகம் நடத்துகின்ற 2-ம் வகுப்பு மொழித் தேர்வில், தமது தகுதிகாண் கால அளவிற்குள் தமிழில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

(3) 1961-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 9-ந் தேதிக்கு முன்னர் வேலையில் அமர்த்தப்பட்ட தட்டச்சர்கள் (Typists) அனைவருக்கும் உதவித்தொகைத் திட்டம் ஒன்றின்கீழ், தமிழ் தட்டெழுத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

(4) 1961-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 9-ந் தேதிக்குப் பின்னர், தட்டச்சர்களாக அல்லது சுருக்கெழுத்து-தட்டச்சராகப் பணியில் சேர்ந்தவர் கள் தங்கள் தகுதிகாண் கால அளவிற்குள் தமிழ் தட்டெழுத்தில் அல்லது தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்தில் தேர்ச்சி பெறவேண்டுமென உத்தரவிடப் பட்டுள்ளது.

(5) பற்பல துறைகளைச் சேர்ந்த சட்டங்களையும், விதிகளையும், விதித் தொகுப்புகளையும், அலுவலக நடைமுறை நூல்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் பணியை ஆட்சிமொழிக்குழு ஆற்றி வருகிறது.

(6) தமிழக அரசின் மொழி பெயர்ப்புத் துறை அரசின் எல்லா நிலைகளிலும் தமிழை விரைந்து ஆட்சிமொழியாக்கும் நோக்குடன், சட்டப் பேரவை வெளியீடுகள், சட்டமன்ற வெளியீடுகள் அனைத்தையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் பணியையும், வரவு-செலவுத் திட்டப் பேருரை, ஏனைய வரவு-செலவுத் திட்ட வெளியீடுகள், சட்ட வரைவுகள், அவசரச் சட்டங்கள் போன்ற பிறவற்றிற்குத் தமிழாக்கம் செய்யும் பணியையும் ஆற்றி வருகிறது.

(7) தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து நூல் ஒன்று அச்சிட்டு வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

(8) பொதுவான ஆட்சிச் சொல்லகராதியும், பற்பல துறைகளுக்கு உரிய சிறப்புச் சொல் அகராதிகளும் தயாரிக்கப்பட்டு பல துறைப் பணியாள ருக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தலைமைச் செயலகத்தின் துறைகளில் பழக்கத்திலுள்ள சொற்களைக் கொண்ட துணை அகராதி ஒன்று தயாரிக்கப் பட்டு வருகிறது.

(9) மாநில அளவில் ஆட்சிமொழி சட்டச் சொல்லாக்க ஆணைக்குழு ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. சட்டச் சொற்கள் தயாரிக்கும் பணியும், மாநிலச் சட்டங்களையும், அவசரச் சட்டங்களையும், அவற்றின்கீழ் இயற்றப் பட்டுள்ள விதிகளையும், தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் பணியும் இக்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

(10) பற்பல துறைகளுக்கும் உரிய மாதிரிக் குறிப்புகளும், வரைவுகளும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அத்துறைகளுக்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளன.

(11) தலைமைச் செயலகத்திலுள்ள மேற்பார்வையாளர்களுக்கும், உதவியாளர்களுக்கும், எழுத்தர்களுக்கும் தமிழிலேயே குறிப்பு எழுதவும் வரைவு எழுதவும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(12) மாவட்டங்களில் தமிழ்த் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றுள்ள பல்வேறு அலுவலகங்களை ஆட்சிமொழிக் குழுவின் தனி அதிகாரி ஆய்வு செய்கின்றார். சென்னை மாநகரிலுள்ள அரசு அலுவலகங்களை ஆட்சிமொழிக் குழுவின் செயலாளர் ஆய்வு செய்கின்றார்.

Statement showing the various steps taken by the Government for the speedy implementation of the Tamil Scheme in all Government offices.

(1) An in-service training scheme was sanctioned to give training to all Government servants recruited before 30th November 1957 whose mother tongue is not Tamil and who do not possess adequate knowledge of Tamil.

(2) All Government servants recruited after 30th November 1957 and who have not passed an examination in Tamil of at least S.S.L.C. standard have been required to qualify themselves in the Second Class Language Test in Tamil conducted by the Madras Public Service Commission within the period of their probation.

(3) Typists recruited before 9th November 1961 were given training in Tamil Typewriting under a subsidy scheme.

(4) Typists or Steno-typists recruited after 9th November 1961 have been required to qualify themselves in Tamil Typewriting or Tamil Shorthand as the case may be within the period of their probation.

(5) The Official Language Committee is attending to the work of translating into Tamil, Acts, Rules, Codes and Manuals relating to the various departments.

(6) The Translation Wing is attending to the work of translating into Tamil all Legislature publications, the Budget Speech other Budget publications, Bills, Ordinances and all other materials with a view to expedite the introduction of Tamil at all levels of the Administration.

(7) A Tamil Shorthand Manual has been printed and published

(8) A General Glossary and Supplemental Glossaries for several departments have been prepared and supplied to the staff of the various departments. A Supplemental Glossary of Administrative terms Commonly used in the Departments of the Secretariat is under preparation.

9. A State Level Official Language (Legislative) Commission has been constituted and it has been entrusted with the work of finalisation of the Glossary of Legal Terms and translating into Tamil all the State Acts and Ordinances and the Rules thereunder.

(10) Typical model notes and drafts pertaining to various departments have been translated and supplied to various departments.

(11) Superintendents, Assistants and Clerks in the Secretariat have been given training in noting and drafting in Tamil.

(12) The Special Officer (Inspections) of the Official Language Committee inspects the various Government offices in the districts in which the Tamil Scheme has been introduced and the Secretary of the Official Language Committee inspects the Government offices in the city of Madras.

APPENDIX 2.

[*Vide* answer to Starred Question No. 321 on p. 535].

During the year 1967 the Applied Nutrition Programme has been in operation in Madras State in 9 Blocks, viz., Arni, Athoor-I, Bhavanisagar, Koilpatti, Krishnagiri, Pattukottai, Poonamallee. Tiruvidamarudhur and T. Kallupatti Blocks. The programme was extended to 3 more blocks in December 1967, i.e., Sattur (Ramanathapuram district), Agastheeswaram (Kanyakumari) District) and Periyanaickenpalayam (Coimbatore district). The programme in the seven blocks was handed over to local institutions like Village Panchayats and other associated organizations after 31st March 1968 and all the aids withdrawn. The programme has to be implemented then on self-supporting basis.

Central assistance for the blocks of the second series—Poonamallee and Athoor-I (opened in 1966–67) were availed of for digging wells in School gardens and installing pumpsets, opening poultry units and for starting group projects for Mahalir Mandrams. The assistance is Rs. 34,000 per block on the basis of 50 per cent sharing by the State Government. During the year Rs. 23,000 have been utilised. Poonamallee has spent Rs. 21,000 but Athoor-I has not shown much progress in this respect.

UNICEF assistance has also been offered at the rate of Rs. 700 per Mahalir Mandram for 10 Mahalir Mandrams and Rs. 500 per Youth Club for 5 Youth Club in each block. The five new blocks of the second and third series have been instructed to send proposals for the above non-recurring assistance.

Training Programme on Applied Nutrition Programme and Nutrition Education have been conducted for Poonamallee and Athoor Blocks for 118 officials and non-officials and the amount

spent on stipend claimed from the UNICEF for reimbursement to the State Government. The training programme will be continued for all the teachers, para medical, personnel, panchayat members, Balasevikas, convenors, etc, during 1968.

Seminars have also been conducted in th d seven blocks from October 1967 to December 1967 to discu the handing over of the production units and distribution cent after March 1968. Eighthundred andninety-six officials and non-officiaals participated in these 7 seminars.

Milk and Corn Soya Meal feeding have been conducted in 310 centres in 9 blocks. A total of 50598 lbs. of CSM and 54·721 lb. of Skim Milk Powder have been distributed to 7,122 in Balwadi children in 220 days.

The achievements during the year have been as follows :

I. Production.

(*a*) *Horticulture*—

	Production Kgs.	Value Rs.	
(i) Community Gardens ..	36,485	14,693	28
(ii) School Gardens	6,994	2,631	40
(iii) Home Gardens ..	(in all the homes where space water are available).		

(*b*) *Poultry*—

	Collection Nos.	Value Rs.	
Eggs	1,46,305	29,261	00

(*c*) *Pisciculture*—

	Production Kgs.	Value Rs.	
Fish	39,452	39,452	00

II. Distribution.

	Quantity. Kgs.	Value Rs.	
(i) Vegetables	41,796	15,844	80
(ii) Eggs	1,04,709	20,941	80
(iii) Fish	30,650	30,650	00

III. Sales.

	Quantity. kgs.	Value Rs.	
(i) Vegetables	2,022	795	00
(ii) Eggs	40,473	8,035	40
(iii) Fish	6,808	6,808	00

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

During the first 4½ years of the porgramme 100 per cent of the production were distributed free of cost to the beneficiaries but since the last 6 months of the programme sales of eggs and vegetables and fish were permitted. In the case of eggs, stocks were taken in oultry Extension Centres for hatching purposes to replace stock· Fishermen were paid wages in kind in a few cases.

In the blocks taken up during the IV Plan bigger units are being started with 110 birks and sales in allowed from the beginnin; so as to build up a fund. In addition, it is proposed to supply birds to private individuals in a Panchayat to start backyard units. They will in turn supply a fixed number of eggs for feeding programme. If found successful, this may be extended to more Panchayats.

ஊட்டச் சத்துணவு திட்டத்தின் மீதான அறிக்கை.

1967-ம் ஆண்டில், ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் ஆரணி, ஆத்தூர்-1, பவானிசாகர், கோவில்பட்டி, கிருஷ்ணகிரி, பட்டுக்கோட்டை, பூவிருந்தவல்லி, திருவிடைமருதூர், தெ. கல்லுப்பட்டி ஆகிய 9 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயலில் இருந்தது. இத்திட்டம் 1967-டிசம்பரில் சாத்தூர் (ராமநாதபுரம் மாவட்டம்), அகதீஸ்வரம் (கன்னியாகுமரி மாவட்டம்), பெரியநாயக்கன் பாளையம் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்) ஆகிய மூன்று வட்டாரங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. ஏழு வட்டாரங்களில் உள்ள திட்டம் ஊராட்சி மன்றங்கள் போன்ற• உள்ளாட்சி நிறுவனங்களிடமும், தொடர் புடைய ஏனைய நிறுவனங்களிடமும், 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குப் பிறகு ஒப்படைக்கப்பட்டு, அவற்றிற்கு அளிக்கப்படும் உதவித் தொகை நிறுத்தப்பட்டது. அதன்பின் இத்திட்டத்தை அவைகள் தாமே வெளி உதவி இன்றி நிறைவேற்றவேண்டும்.

1966–67-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பூவிருந்தவல்லி, ஆத்தூர்-1, ஆகிய இரண்டாம் நிலை வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், பள்ளித்தோட்டங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், விசையேற்றங்களை அமைப்பதற்கும், கோழி இனப் பிரிவுகள் தொடங்குவதற்கும், மற்றும் மகளிர் மன்றங்களுக்குத் தொகுதித் திட்டங்களைத் தொடங்கவும் மத்திய அரசின் உதவி பெறப் பட்டது. 50 சதவீதத்தை மாநில அரசாங்கம் கொடுப்பதென்ற அடிப் படையில், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ரூ. 34,000 உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டில் ரூ. 23,000 பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது. பூவிருந்தவல்லியில் ரூ. 21,000 செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஆத்தூரில் இது குறித்த முன்னேற்றம் அதிகமில்லை.

ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒரு மகளிர் மன்றத்திற்கு ரூ. 700 என்ற வீதத்தில் 10 மகளிர் மன்றங்களுக்கும், ஒரு இளைஞர் சங்கத்திற்கும் ரூ. 500 என்ற வீதத்தில் 5 இளைஞர் சங்கங்களுக்கும் யூனிசெஃப் உதவி அளிக்கப்படுகின்றது. இரண்டாம் நிலையிலும், மூன்றும் நிலை யிலும் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்ட 5 புதிய வட்டாரங்களை மேற்படி தொடரா உதவிக்கான செயற்குறிப்புகளை அனுப்பும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

பூவிருந்தவல்லி, ஆத்தூர் வட்டாரங்களில் 118 அலுவலர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும், ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம், சத்துணவுக்கல்வி, குறித்த பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சிக்கான உதவி தொகைக்காக செலவிடப்பட்ட தொகை யூனிசெஃப் நிறுவனத்திடமிருந்து பெறப்பட்டு மாநில அரசாங்கத்திடம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆசிரியர்கள் துணை மருத்துவப் பணியாளர்கள், ஊராட்சி உறுப்பினர்கள், பால சேவகிகள், அமைப்பாளர்கள் முதலியோருக்கும் 1968-ல் பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

1969 மார்ச் 13

1968- மார்ச்சுக்குப் பின்னர் உற்பத்திப் பிரிவுகளையும், வழங்கல் நிலையங்களையும் எவரிடம் ஒப்படைப்பது என்பது குறித்து விவாதிக்க ஏழு பழைய வட்டாரங்களில் 1967 அக்டோபர் முதல் 1967 டிசம்பர் வரையில் கருத்தரங்குகள் பல நடைபெற்றுள்ளன. இந்த 7 கருத்தரங்குகளிலும் 896 அலுவலர்களும், ஏனையோரும் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர்.

ஒன்பது வட்டாரங்களிலுள்ள 310 நிலையங்களில் பாலும், தானிய சோயா என்ற பாலுணவும் அளிக்கப்பட்டது. பாலவாடியில் உள்ள 7,122 குழந்தைகளுக்கு, 220 நாட்களில் மொத்தம் 50,598 ராத்தல் தானிய சோயா என்ற பாலுணவும், 54,721 ராத்தல் ஆடை எடுத்த பால்பொடியும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஆண்டிற்கான சாதனைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. உற்பத்தி.

	உற்பத்தி (கிலோகிராம்)	மதிப்பு. (ரூபாயில்)
(ஏ) தோட்டக்கலை—		
(i) சமுதாயத் தோட்டங்கள்	36,485	14,693-28
(ii) பள்ளித் தோட்டங்கள்	6,994	2,631-40
(iii) வீட்டுத் தோட்டங்கள்	(இடமும் தண்ணீர் வசதியும் உள்ள வீடுகளில் எல்லாம்).	

	எண்ணிக்கை.	மதிப்பு. (ரூபாயில்)
(பி) கோழி இன வளர்ப்பு—		
முட்டைகள்	1,46,305	29,261.

	உற்பத்தி. (கிலோகிராம்).	மதிப்பு. (ரூபாயில்)
(சி) மீன் வளர்ச்சி—		
மீன்	39,452	39,452

2. வழங்குதல்.

	அளவு. (கிலோ கிராம்).	மதிப்பு. (ரூபாயில்).
(i) காய்கறிகள் ..	41,796	15,844 80
(ii) முட்டைகள் ..	1,04,709	20,941 80
(iii) மீன்கள் ..	30,650	30,650 00

3. விற்பனை.

	அளவு. (கிலோ கிராம்).	மதிப்பு. (ரூபாயில்)
(i) காய்கறிகள் ..	2,022	795 00
(ii) முட்டைகள் ..	40,473	8,035 40
(iii) மீன் ..	6 ,808	6,808 00

[1969, மார்ச் 13

இத்திட்டத்தின் முதல் 4½ ஆண்டுகளில் உற்பத்திப் பொருள்கள், பயனடைவோருக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. ஆனால் கடந்த 6 மாதக் களாக முட்டைகள், காய்கறிகள், மீன்கள் ஆகியவற்றை விற்பனை செய்வது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள கோழிகளுக்குப் பதிலாகப் புதிய கோழிகளை உருவாக்குவதற்காக கோழி இனவளர்ப்பு நிலையங்களில உள்ள முட்டைகளின் இருப்பு கணக்கெடுக்கப்பட்டது. சில தேர்வுகளில் மீனவர்களுக்கு ஊதியம் மீனுகவே கொடுக்கப்பட்டது.

நான்காவது திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட வட்டாரங்களில், 110 கோழிகள் கொண்ட பெரிய பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தேவை யான நிதியைச் சேர்ப்பதற்காக அவை தொடக்க நாளிலிருந்தே அவற்றி லிருந்து விற்பனை செய்வது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன், ஒரு ஊராட்சியில் உள்ள தனியார்கள், வீட்டுக் கோழிப்பண்ணை தொடங்குவதற் காக அவர்களுக்கு கோழிகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அவர் களிடமிருந்து பகலுணவுத் திட்டத்திற்காக குறிப்பிட்ட அளவு முட்டைகள் பெறப்படும். இது வெற்றிகரமாக நிறைவேறினால் மேலும் பல ஊராட்சி களுக்கு நீட்டிக்கப்படும்.

இணைப்பு III.

[545-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

நமது பேரன்பிற்குரிய தன்னேரிலாத் தலைவர் அருமை அண்ணா அவர் களின் மரணத்தால் தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்பட்டுள்ள ஈடு செய்யவொண்ணு இழப்பை ஆறாத்துயரத்துடன் நான் முதற்கண் இப்பேரவையினர்க்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகின்றேன். அவர் புகழேணியின் உச்சியில் நின்றபோது, காலன் அவரை நம்மிடமிருந்து பிரித்துவிட்டாலும், அவர் நமது செயல்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டும் விண்மீன் போன்று நம்மை நெறிப்படுத்தி இன்னும் தமது புகழுடலுடன் நம்மிடையே நிலவி வருகிறார். பின்தங்கிய வகுப்பினர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அண்ணா பின்பற்றி வந்த இலட்சியங்களையும், கொள்கைகளையும் தொடர்ந்து பின் பற்றுவதுடன், அந்த மாபெருந் தலைவனின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்று வதை விட வேறு சிறந்த வகையில் நாம் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்த முடியாதென்று பின்தங்கிய வகுப்பினர்களின் பிரதிநிதியாயுள்ள நான் உணர்கின்றேன். இவ்வாறு உணரும்போது, மறைந்த நமது முதலமைச்சர் மிகப் போற்றிப் பாராட்டிய அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடியினர் ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பி னர்கள்—இவர்களின் முன்னேற்றம், வளங்கெழு நிலை, நலன் ஆகியவற்றிற்காக வகுக்கப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றும் விரைவு பேணிக் காக்கப்பட்டு அவை தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுமென்றும், இவை குறித் துத் தேவைப்பட்டால், புதிய திட்டங்களும் வகுக்கப்படுமென்றும், தொடர் புள்ள அனைவருக்கும் நான் உறுதி கூற விரும்புகின்றேன்.

2. இவை கூறி இப்போது நான் "அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்" என்பதன்கீழ் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கையை இப் பேரவையின்முன் வைக்கிறேன். அவ்வாறு வைக்கையில், அரிசனங்களுக்காக நம் மாநிலத்தில் நிறை வேற்றப்படுகிற வேலைத் திட்டங்கள் குறித்தும், இதுவரை எய்திய சாதனைகள் குறித்தும், 1969-70 ஆண்டுக்கான வேலைத் திட்டம் குறித்தும் நான் விளக்க விழைகிறேன்.

1969 மார்ச் 13]

3. இவ் வகுப்பினரின் நலனுக்காகவே நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் நலப் பணிகளில் கீழ்க்கண்டவை முக்கியமானவையாகும் :—

(1) **கல்வி.**—படிப்பிற்கான உதவித்தொகை வழங்குதல், பள்ளிகளையும், மாணவர் இல்லங்களையும் நிர்வகித்தல், நண்பகல் உணவு வழங்கல், மாணவர் இல்லங்களைப் பேணல், புத்தகங்களையும் உடைகளையும் வழங்குதல், உணவு மானியம் அளித்தல், மாணவர்களுக்கும் மாணவர் இல்லக் காப்பாளர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்குதல், பகுதி நேர ஆசிரியர் நியமித்தல் முதலியன.

(2) **சுகாதாரமும், வீட்டு வசதியும்.**—குடிநீர்க் கிணறுகள், மேல்நிலை நீர்தொட்டிகள், இணைப்புச் சாலைகள் நடைபாதை முதலியவற்றை அமைத்தல், அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி அளித்தல், வீட்டு மனைகள் வழங்குதல், இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவு முதலியவற்றை பேணிவருதல், பழங்குடி மக்கள் முதலியவர்களுக்கு வீட்டு வசதி அளித்தல்.

(3) **பொருளாதார முன்னேற்றம்.**—பாசனத்திற்கும், இறைவைக் கிணறுகளுக்கும், துளைக் கிணறுகளுக்கும் உதவித் தொகை வழங்கல், பயிற்சி-உற்பத்தி நிலையங்கள், வேலை நிலையங்கள், கருவிகளையும், துணைக் கருவிகளையும் வழங்கல், தொழில்-கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்தல், அரிசன பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவித்தொகை அளித்தல், தொழில் கடன்கள் அளித்தல், வேலைவாய்ப்பு, பயிற்சி முதலியவை.

(4) **விளம்பரம்.**—சமூகக் கூடங்கள், அரிசன வாரக் கொண்டாட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காக சிறந்த தொண்டு ஆற்றியவர்களுக்குச் சான்று இதழ் வழங்குதல், கலப்புமணம் செய்துகொண்ட மணமக்களுக்கு தங்கப் பதக்கங்கள் வழங்கல் முதலியன.

(5) **துப்புரவுப் பணிபுரியும் அரிசனங்களின் நலன்.**—துப்புரவுப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குத் தள்ளுவண்டி வழங்கலும், வீட்டுவசதி அளித்தலும், கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்களும்.

(6) **பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.**

4. அரசு கீழ்க்கண்ட வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்றது :—

(1) கல்வி.

பின்னிலை வகுப்பினரின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கான நல நடவடிக்கைகளுக்குத் தலையாய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1969–70-ம் ஆண்டு கல்வி வேலைத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 549 13 இலட்சம் தனியே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(i) **படிப்பு உதவித் தொகை.—(அ) மாநில அரசாங்கம் அளிக்கும் படிப்பு உதவித் தொகை.**—அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், இவர்களில் மதம் மாறியவர்கள் ஆகியவர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு உண்டுறை உதவித் தொகைகளும், படிப்பு உதவித் தொகைகளும் தொடரா மானியங்களும், தொடக்க வகுப்பு முதல் பட்ட மேற்படிப்பு வரையில் கலைப் படிப்புக்கும், தொழிற் படிப்புக்கும் அளிக்கப்படுகின்றன. இம் மாநிலத்தின் ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினருக்கு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 9-ம் வகுப்பு முதல் கல்லூரிகளில் பட்ட மேற்படிப்பு வரை படிப்பு உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்களும், மதம் மாறியவர்களும், சலுகைகள் பெறத் தகுதியுள்ள ஏனைய வகுப்பினராகக் கருதப்பட்டு, அரிசனங்களுக்கு வழங்கப்படுவதைப் போலவே அவர்களுக்கும் படிப்பு உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் கடந்த எட்டு ஆண்டுகளின்போது வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித்தொகை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் அவற்றிற்கான தொகையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

I. அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், அவர்களிலிருந்து மதம் மாறியவர்கள்.

ஆண்டு. (1)	மெட்ரிக்குக்கு முன்.		மெட்ரிக்குக்கு பின்.		மொத்தம்.	
	எண்ணிக்கை. (2)	தொகை. (3)	எண்ணிக்கை. (4)	தொகை. (5)	எண்ணிக்கை (6)	தொகை. (6)
		ரூ.		ரூ.		ரூ
1960-61	83,004	14,61,800	3,230	7,85,400	86,234	22,47,200
1961-62	92,950	17,74,800	3,178	7,85,600	96,128	25,60,400
1962-63	1,17,188	28,58,800	3,045	7,81,200	1,20,233	36,40,000
1963-64	1,34,600	35,34,000	3,300	8,27,000	1,37,900	43,61,000
1964-65	1,84,500	43,15,000	3,900	9,60,000	1,88,400	52,75,000
1965-66	2,33,094	49,19,318	4,200	10,13,111	2,37,294	59,32,429
1966-67	2,65,555	55,56,377	5,071	12,45,255	2,70,626	68,01,632
1967-68	2,61,736	56,30,152	5,664	14,29,461	2,67,400	70,59,613
1968-69 (1969 ஜனவரி வரை)	2,75,636	59,09,631	3,301	11,19,414	2,78,937	70,29,045

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

II. குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்.

1960-61	2,176	84,400	595	2,85,700	2,771	3,70,100
1961-62	4,988	1,45,400	715	3,55,900	5,703	5,01,300
1962-63	6,664	2,24,900	829	4,17,400	7,493	6,42,300
1963-64	5,640	2,33,000	825	3,84,000	6,465	6,17,000
1964-65	15,100	44,700	1,300	6,19,000	16,400	10,66,000
1965-66	20,666	5,29,442	1,394	6,37,555	22,060	11,66,997
1966-67	24,745	6,09,730	1,619	7,60,734	26,364	13,70,464
1967-68	27,967	6,32,584	1,941	8,16,740	29,908	14,49,324
1968-69 (1969 ஜனவரி வரை)	31,580	6,22,980	2,029	9,19,510	33,609	14,42,490

III. ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்.

1960-61	10,621	4,02,600	9,235	36,85,800	19,856	40,88,400
1961-62	14,874	5,22,175	11,167	42,18,727	26,041	47,40,902
1962-63	18,954	6,08,190	12,612	49,04,703	31,566	55,12,893
1963-64	17,200	4,72,000	14,600	58,11,000	31,800	62,83,000
1964-65	14,300	4,51,000	17,100	65,59,000	31,400	70,10,000
1965-66	12,944	4,57,346	18,431	68,47,454	31,375	73,04,800
1966-67	10,306	3,66,031	21,099	79,24,206	31,405	82,90,237
1967-68	10,075	3,70,460	25,260	88,07,826	35,335	91,78,286
1968-69 (1969 ஜனவரி வரை)	11,232	3,21,306	23,284	76,94,458	34,516	80,15,764

அண்மைக் காலத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்தது காரணமாகவும் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களின் வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றும் கருத்துடனும் இந்த வருமான வரம்பு 1967-68 முதற்கொண்டு ரூ. 1,500 என்பதிலிருந்து ரூ. 2,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு **B.T., B.Ed.,** படிப்பு குறித்து 25 படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்பட்டன. இந்த எண்ணிக்கை 50 ஆக உயர்த்தப் பட்டுள்ளது. **B.D.S.,** பாட முறைக்கான படிப்பு உதவித் தொகை 1967-68-ல் நான்காக இருக்க இப்போது 12-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

நடப்பாண்டு முதற்கொண்டு கீழ்க்கண்ட புதிய பாட முறைகளுக்கும் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது :—

பாட முறை.	அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், அவர்களிலிருந்து மதம் மாறியவர்கள்.	ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர்.
(1)	(2)	(3)
1 எம்.ஏ. (குற்றவியல்)	1	1
2 நகர, நாட்டுப்புற அமைப்பு திட்ட மிடுதல்—பட்ட மேற்படிப்பு சிறப்புச் சான்றிதழ்ப் படிப்பு.	1	2
3 எம். லிட்	1	1+1 (குற்றப்பட்டியலி லிருந்து நீக்கப் பட்ட வகுப் பினர்).
4 பி. ஐ. எம்.	10	25+5(ஷ)
5 கைப்பணி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாட முறைகள்.	5	10+2(ஷ)
6 மதுரை, கோயம்புத்தூர் , சென்னை ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசாங் கப் பல் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி களில் வாணிகவியலில் சிறப்புச் சான்றிதழ்ப் படிப்பு.	5 (குற்றப் பட்டிய லிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் நீங்கலாக).	10

அரிசனங்கள், குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்களைப் பொறுத்த வரையில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களுக்கான உதவிச்சம்பளங் களின் (உண்டுறைச் செலவுகளின்) வீதத்தை அதிகரிப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

1966-67, 1967-68-ல் செலவு, 1968-69 திருத்த மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கியுள்ள தொகை, 1969-70-ல் திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கியுள்ள தொகை ஆகியவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

வகுப்பு.	செலவு. 1966-67.	1967-68.	நிதி ஒதுக்கம். 1968-69 திருத்த மதிப்பீடு.	1969-70* திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்).		
அரிசனங்கள், ஆதிவாசிகள், அவர்களிலிருந்து மதம் மாறியவர்கள் ..	68·02	65·25	80·82	79·37
குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள்	13·71	15·14	17·44	16 15
ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்	82·90	91·54	91·20	93·25

* உண்மைத் தேவைகளின் அடிப்படையிலும், நிதிகள் கிடைப்பதற்கு உட்பட்டும், நாளடைவில் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கப்படும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1969 மார்ச் 13

(ஆ) இந்திய அரசு அளிக்கும் மெட்ரிக் மேல் படிப்பு உதவித் தொகை.—மாநில **நிதி**களிலிருந்து வழங்கப்படும் மேற்கூறிய படிப்பு உதவித் தொகைகளைத் தவிர, குறிப்பாக இதற்கென மத்திய அரசால் வழங்கப்படுகிற நிதிகளிலிருந்து மெட்ரிக் மேற்படிப்புக்கான படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

அரிசனங்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் மெட்ரிக் மேல் படிப்புக்காகப் பொருளாதார அடிப்படையில் உதவிச் சம்பளங்கள் வழங்கும் பொருட்டு, ஒவ்வோராண்டும், இந்திய அரசு முறையே ரூ. 8·71 இலட்சம், ரூ. 0.12 இலட்சம், ரூ. 14·84 இலட்சம் தொகைகளை நிலையான ஒதுக்கீட்டு அடிப்படையில் ஒதுக்கித் தருகின்றது. இதற்குக் கூடுதலாக, அரிசனங்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் 1968–69 திருத்த மதிப்பீட்டில் முறையே ரூ. 25.85 இலட்சமும், ரூ. 0.40 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட நிலையான ஒதுக்கீட்டு அளவைக் காட்டிலும் இத் தொகைகள் அதிகமானவையே. ஆனால், 1968–69 கோரிக்கை அரிசனங்களைப் பொறுத்த வரையில் ரூ. 45·93 இலட்சமாகவும், பழங்குடிமக்களைப் பொறுத்த வரையில் ரூ. 0·56 இலட்சமாகவும் உள்ளது. தேவைகளையொட்டி அவசியமான அளவிற்கு 1969–70–ல் கூடுதல் நிதி வழங்கப்படும். புதிதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிற அரிசன, பழங்குடி வகுப்பு மாணவர்கள் கல்விக் கட்டணங்கள் செலுத்தாதிருத்தல் முதலியவற்றின் மூலம் கல்வி நிலையங்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் தொல்லைகள் ஏற்படாதிருப்பதற்காக, சென்ற ஆண்டு முதல் “ தகுதி அட்டைகள் ” **(Entitlement Cards)** அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், அவர்கள் இந்திய அரசின் படிப்பு உதவித் தொகைகளைப் பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இத்தலைப்பின் கீழ் 1969–70 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(ரூ. இலட்சத்தில்.)
அரிசனங்கள்	46·46
பழங்குடி மக்கள்	0·70
பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியுள்ள ஏனைய வகுப்பினர் (குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் உட்பட).	14·84

1960–61 முதல் 1967–68 வரையிலும், 1969 பிப்ரவரி வரையிலும் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குறைந்த வருமானமுள்ள பிற தொகுதியினர் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவிச் சம்பளங்களின்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

எண்ணிக்கை, ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை, அனுமதிக்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகைகள் ஆகியவை குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	அரிசனங்கள்.		பழங்குடி மக்கள்.		குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்.	
	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட விண்ணப் பங்கள்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகைகள்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட விண்ணப் பங்கள்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகைகள்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட விண்ணப் பங்கள்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		ரூ.		ரூ.		ரூ.
1960-61	2,167	12,17,555	30	18,036	1,679	14,84,120·03
1961-62	2,323	13,09,547	22	13,715	1,676	14,84,123·65
1962-63	2,494	14,14,644	22	15,155	1,635	14,84,172·20
1963-64	2,804	15,60,041	24	14,716	1,731	14,84,091·89
1964-65	3,390	18,49,894	39	24,514	1,895	14,83,914 36
1965-66	4,340	21,80,703	77	41,789	2,220	14,83,919·15
1966-67	5,465	28,40,116	86	48,356	2,294	14,81,813·38
1967-68	7,575	38,39,580	98	58,998	2,452	14,83,100 05
1968-69	9,198	45,44,252	96	50,218	2,527	14,04,925·45

(1969 பிப்ரவரி வரையிலும்).

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

(ii) பள்ளிகள்.

அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியவர்களுக்கென நடத்தப்பட்டுவரும் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

அரிசனங்களுக்கான பள்ளிகள் ..	850	(கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 17 இரவுப் பள்ளிகளும் ஒரு திண்ணைப் பள்ளியும் உட்பட).
பழங்குடி மக்களுக்கான பள்ளிகள் ..	65	(இவற்றில் தங்கிப் பயிலும் வசதியுள்ளவை 61. அத்தகைய வசதியற்றவை 4).
குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்கான பள்ளிகள்.	270	(கள்ளர் பள்ளிகளும் குறவர் பள்ளிகளும் உட்பட).

நீலகிரி மாவட்டம் கள்ளம்பாளையத்திலும், திருச்சிகடியிலும் உள்ள நகராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள் நடப்பாண்டில் உறையுள் வசதியுடன் கூடிய பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டன. 1969–70-ல் பழங்குடி மக்கள் தங்கிப் பயிலும் பள்ளிகள் இரண்டினைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவேயுள்ள பழங்குடி மக்கள் தங்கிப் பயிலும் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவோரின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. செங்கற்பட்டு மாவட்டம், செவ்வாப்பேட்டையில் உள்ள அரிசன நல உயர் தொடக்கப் பள்ளி 1968–69-ல் உயர்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

மாணவர்கள் பள்ளிகளுக்கு ஒழுங்காக வருவதை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒழுங்காக வரும் மாணவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எந்தத் தலைமை ஆசிரியரின்/தலைமை ஆசிரியையின் பள்ளியில் மாணவர்கள் மிக ஒழுங்காக வரும்படி செய்கின்றாரோ அவருக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்படும். அரிசன மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தி, கல்வி கற்பதில் அவர்களுக்குப் பேரார்வத்தை ஊட்டுவதற்காக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பள்ளி இறுதித் தேர்தலில் முதன்மையாக வரும் அரிசன மாணவருக்கும், இரண்டாவதாக வரும் அரிசன மாணவருக்கும் தேசிய சேமிப்புப் பத்திரங்கள் முதலாவது இரண்டாவது பரிசுகளாக வழங்கப்படுகின்றன. இதன் பொருட்டு 1969–70ம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 25 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நலத்துறை நடத்துகிற பள்ளிகளில் பயின்று வருகிற மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்பதற்குப் பதிலாக, 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதத்தில் ஆசிரியரை நியமிக்க எண்ணியுள்ளது. கூடுதல் ஆசிரியரை நியமிப்பதற்காக 1969–70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
அரிசனங்களுக்கான பள்ளிகள்	0·79
பழங்குடி மக்கள் பள்ளிகள்	0·28
குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் பள்ளிகள்.	0·48

அரிசன நலப் பள்ளிகளில் நூல் நிலையம் இருப்பது அவசியமென உணரப்படுகிறது. 1968–69-ம் ஆண்டில் ரூ. 28 ஆயிரம் செலவில் அரிசன நலப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் நூல் நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் மாணவரும், ஆசிரியரும் அதிகம் படிப்பதற்கு வசதி ஏற்படுவதுடன் தங்கள் அறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டு மாணவரின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும்.

1969 மார்ச் 13]

அரிசன நலத்துறை நடத்தும் பள்ளிகளில் மேசை, நாற்காலி முதலிய வற்றிற்கும், விஞ்ஞானக் கருவிகளுக்கும், பாடம் கற்பிப்பதற்கான பிற சாதனங்களுக்கும் படிப்படியாக வகை செய்யப்பட்டு வருகிறது. திட்ட வேலைகள், திட்டத்தில் சேராத வேலைகளின் கீழ் 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(ரூ. லட்சத்தில்).
அரிசனங்கள்	5·10
பழங்குடி மக்கள்	0·40
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள்.	0·70

அதே போல், படிக்கிரமத் திட்டப்படி, பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்ட 1969-70-ல் கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(ரூ. லட்சத்தில்).
அரிசன நலப் பள்ளிகள்	4·29
பழங்குடி மக்கள் பள்ளிகள்	0·60
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் பள்ளிகள்.	1·97

அரிசன நலத் துறையினர் நடத்தும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து தரும் திட்டத்தின் முதல் நிலையாக பழங்குடி மக்களுக்கான பள்ளிகள் உள்ள சில இடங்களில் ஆசிரியர் குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. இந்த வேலைத் திட்டத்தைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டிலும் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் இத்திட்டத்தை நீட்டிக் கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது :—

	ரூ.
பழங்குடி மக்கள்	20,000
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள்.	35,000

(iii) நண்பகல் உணவு.

பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கும் திட்டம் வெற்றிகர மான வகையில் செயல்படுத்தப்பட்டு 1969-70-லும் தொடர்ந்து நிறை வேற்றப்பட்டு வரும். 1968-69-ம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 40.10 லட்சமும், 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத் தில் ரூ. 36·54 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

(iv) மாணவர் இல்லங்கள்.

கிராமங்களிலிருந்தும், நகரங்களிலிருந்தும் வெகு தொலைவிலிருந்து வந்து பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் படிக்கும் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆகியோரின் நலனுக்காக மாணவர் இல்லங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு பேணி வரப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்காகவும் நடத்தப்படும் மாணவர் இல்லங்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றில் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	இல்லங்களின் எண்ணிக்கை.		
	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	மொத்தம்.
அரிசனங்கள்	293	118	411
பழங்குடி மக்கள்	12	3	15
குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்ட பழங்குடி மக்கள்.	29	8	37
ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்	9	2	11

	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.		
	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	மொத்தம்.
அரிசனங்கள்	20,412	7,336	27,748
பழங்குடி மக்கள்	570	105	675
குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்ட பழங்குடி மக்கள்.	2,794	810	3,604
ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்	754	225	979

தேவைப்படுமிடங்களிளெல்லாம் புதிய இல்லங்களும் ஆண்டுதோறும் தொடங்கப்படுகின்றன. அரிசன நலத் துறையிடமிருந்து உதவித் தொகை பெறும் தனியார் மாணவர் இல்லங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. உள்ளூர்த் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக, அங்குள்ளமாணவர் இல்லங்களில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையையும் உயர்த்தப்படுகிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலை அதிகரித்துவிட்டதால், உணவுக் கட்டண வீதம் நடப்புக் கல்வியாண்டிலிருந்து மாணவர் ஒருவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டது. 1969–70-ல் மேலும் சில புதிய மாணவர் இல்லங்களைத் திறக்கவும், அரசு உதவி பெறும் மாணவர் இல்லங்கள் சிலவற்றை மேற்கொள்ளவும் கருதப்படுகிறது. ஏற்கனவே உள்ள மாணவர் இல்லங்களை பேணி வருவதற்கும் ரூ. 86·78 லட்சமும், இனி தொடங்கக் கருதும், மேற்கொள்ளவிருக்கும் மாணவர் இல்லங்களுக்காகவும் ரூ. 2.71 லட்சமும் 1969–70-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் பள்ளித் தேர்வுகளில் சிறந்த பயனைப் பெறுவதற்காகவும் மாணவர்களின் படிப்பில் சிறப்பான நாட்டம் செலுத்துவதற்காகவும், அரிசன நலத்துறை பொறுப்பேற்று நடத்திவரும் மாணவர் இல்லங்களில் பகுதி நேர சிற்றாசிரியர்களை (Part time tutors) நியமிக்கப்படுகின்றனர். இந்தப் பகுதி நேர சிற்றாசிரியர்களின் எண்ணிக்கை, 1969–70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ஆகியவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	சிற்றாசிரியர்களின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகை. (ரூபாய் இலட்சத்தில்)
அரிசன மாணவர் இல்லங்கள்—		
தற்போதுள்ளவர்கள்	94	0.62
இனி நியமிக்கப்படவிருப்பவர்கள் ..	75	
பழங்குடி மக்கள் மாணவர் இல்லங்கள்.	3	0·11
குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள் மாணவர் இல்லங்கள்.	7	0·16
ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் மாணவர் இல்லங்கள்.	1	0·02

அரசாங்க மாணவர் இல்லங்களில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவது குறித்து மாணவர் இல்லக் காப்பாளர்கள் தனி நாட்டம் செலுத்தும் வகையில் அவர்களிடையே போட்டியை ஏற்படுத்துவதற்காக அந்த மாவட்டத்திலேயே சிறந்த தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்கள தங்கும் மாணவர் இல்லக் காப்பாளருக்கு ரூ. 200 ரொக்கப் பரிசுத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

மாணவியர் இல்லங்களில் இரவு நேர காவல்காரரை நியமிக்க வேண்டியதின் தேவை உணரப்பட்டதால், 1968–69-ம் ஆண்டில் எட்டு மாணவியரில்லங்களில் காவல்காரர் நியமிக்கப்பட்டனர். 1969–70-ம் ஆண்டில் 10 மாணவியரில்லங்களில் இரவுநேர காவற்காரரை நியமிக்க கருதப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நலத் துறையால் நடத்தப்படும் பெரும்பாலான பள்ளிகளும் மாணவரில்லங்களும் வாடகைக் கட்டிடங்களிலேயே செயல்பட்டு வருகின்றன. இதன் தேவையை அரசாங்கம் அறிந்திருந்தும் அத்தகைய நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் கட்டிடங்கள் கட்டித்தர முன் வந்தாலும் இதற்குத் தேவைப்படக்கூடிய நிதியை ஒதுக்கித் தரும் வகையில் அரசின் வழிவகை நிதி நிலை இடம் தரவில்லை. எனினும், அவசர நிலைமைக்கேற்பவும் தேவைக்கேற்பவும் நிதி நிலைமையைப் பொறுத்தும் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின்கீழ் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1969–70-ம் ஆண்டில் மாணவ ரில்லங்களுக்கு புதிய கட்டிடங்கள் கட்டும் செலவிற்கும், முந்திய ஆண்டில் தொடங்கிய கட்டிடப் பணிகளை முடிப்பதற்காகும் செலவிற்கும் 1969–70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 5·60 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகளில் புத்தகங்கள், எழுதுபலகைகள், பென்சில்கள் ஆகியவை இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அரிசன நலப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவியருக்கும் அரிசன நல மாணவியரில்லங்களில் தங்கிப் பயிலும் மாணவியருக்கும் ஆண்டுதோறும் தீபாவளியின்போதும், பொங் கலின்போதும் இரண்டு உடைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. பழங்குடி மக்களுக்கான மாணவரில்லங்களில் படுக்கையும் கொடுக்கப் படுகிறது. நடப்பாண்டிலிருந்து அரிசன நலப்பள்ளிகளில் பயிலும் அரிசன மாணவர்களுக்கும், பழங்குடி மாணவர்களுக்கும் I-லிருந்து III-வது வகுப்புவரை மாணவர் ஒருவருக்கு ரூ. 10 மதிப்புள்ள உடை பொங் கலின்போது வழங்கப்படுகிறது. குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மாணவர்கள் தங்குமில்லங்களிலும் அவர்களுக்கு இலவசமாக உடை வழங்கப்படுகிறது. இத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றிற்குமாகச் சேர்த்து 1969–70 ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு திட்டத்தில் மொத்தமாக ரூ. 19·20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(v) உணவு மானியம்.

அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடியினர், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் ஆகிய வகுப்புக்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் தனியார் நிர்வகிக்கும் மாணவ ரில்லங்களில் தங்கிப் படித்தால் நிதி வசதி உள்ளதைப் பொறுத்து ஒவ்வோரில்லத்திலும் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்பவும் தங்கும் வசதி மானியத் தொகை மொத்தமாக வழங்கப்படுகிறது. நடப் பாண்டிலிருந்து மாணவர் ஒருவருக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் இந்த மானியத் தொகை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தனியார் நடத்தும் இம் மாணவர் இல்லங்களைப் படிப்படியாக மேற்கொள்ளும் திட்டத்தின்கீழ்அரசாங்கமேஅவற்றை ஏற்றுக்கொள்கிறது. இத்தகையஉணவு மானியங்கள் வழங்குவதற்காக 1969–70-ம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத் தில் ரூ. 13·74 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(vi) கல்லூரி மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல்.

கல்லூரிகளில் படித்துத் தேர்வில் வெற்றி பெறாத மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி உதவித் தொகை பயனின்றி வீணாவதைத் தடுக்கவும் கல்லூரிகளில் படிக்கும் அரிசன மாணவர்களும் பழங்குடி மாணவர் களும் கல்லூரி நிலையில் உயர்ந்த கல்வித் தரத்தை அடைவதற்கு உதவி செய்வதற்காகவும் கல்லூரி நேரங்களுக்குப் பின்னர் அவர்களுக்குத் தனியாகக் கல்லூரிப் பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்காக ஆறு கல்வி கற்பிக்கும் நிலையங்களை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் கருதியுள்ளது. 1969–70-ம் ஆண்டி லிருந்து செயல்படுத்தப்படவிருக்கும் இப் புதிய திட்டத்திற்காக ரூ. 0·43 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1969 மார்ச் 13

(vii) மருத்துவ வசதி.

அரிசன நலத்துறை நடத்தும் பள்ளிகளில் படிக்கும் அரிசன மாணவர்கள், பழங்குடி மாணவர்கள், குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மாணவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஊட்டச் சத்தற்றவர்களாகவும் உடல் நலம் குன்றியவர்களாகவும் இருப்பதால் மிக எளிதில் நோய்கள் தொற்றிக் கொள்கின்றன. இந்தச் சிறுவர்களுக்கு அவ்வப்போது மருத்துவச் சோதனை நடத்தி உடல் நலனை நல்ல முறையில் பேணி வருவதற்காக திட்டம் ஒன்றை வகுக்க வேண்டியது அவசியமெனக் கருதப்பட்டது. அவர்களுடைய உடல் நலனைப் பேணி வருவதற்காக இந்தப் பள்ளிகளும் மாணவர் இல்லங்களும் அமைந்துள்ள இடங்களிலிருக்கும் மருத்துவ அதிகாரிகளும் அரசாங்க மருத்துவ நிறுவனங்களும் வாரத்திற் கொருமுறை பள்ளிகளுக்கும் மாணவர் இல்லங்களுக்கும் சென்று மாணவர்களின் உடல் நலனைச் சோதிக்கும்படிச் செய்யவும் அவர்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளையும் விட்டமின் மாத்திரைகளையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. மருத்துவச் சோதனை முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் சிகிச்சையளிக்கப்படுகிறதாவென்று அவர்கள் தொடர்ந்து சென்று பார்த்து வருவார்கள். இச் செயற்குறிப்புப் பரிசீலனையில் உள்ளது. 1969–70-ம் ஆண்டில் இதற்கென ரூ. 1·44 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) பொதுச் சுகாதாரம்

(i) வீட்டு மனைகள்.

1960-ம் ஆண்டுக்கு முந்திய தேதியிலிருந்து மறுப்பில்லாத புறம்போக்கு நிலங்களில் வாழ்ந்து வரும் அரிசன மக்களுக்கு அந்த நிலங்களையே மனைகளாகத் தந்துவிட 1967-ம் ஆண்டில் அரசு வாக்களித்தது. இத்தகைய புறம்போக்கு நிலங்களை ஒப்படை செய்வதை எவரும் ஆட்சேபிக்கவில்லையானால், அவற்றை ஒப்படை செய்யும்படி உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஒப்படைதாரர்களுக்கு அவர்களுக்குச் சொந்தமான வீட்டு மனைகள் ஏதும் இருக்கக்கூடாது. ஒப்படை செய்யப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு குறிப்பிட்ட அளவைத் தாண்டிவிடக்கூடாது. இந்த நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டே அவர்களுக்கு மனைகள் ஒப்படை செய்யப்படும். இது குறித்து விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் இத்தகைய மக்களுக்கு பட்டா வழங்கிவிடுமாறும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஒப்படை செய்வதோடு அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்காகத் தனியார் நிலங்களும் கையகப்படுத்தப்படுகின்றன. வீட்டுமனை வசதி செய்து தருவதற்காக 1969–70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் (திட்டத்தில் சேராமல்) ரூ. 10·52 இலட்சமும் (திட்டத்தில் சேரும்) ரூ. 15·00 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

மற்றொரு திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின் படி மனைகள் அரசாங்கச் செலவில் நில மட்டம் வரை மேம்படுத்தப் படுகின்றன. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட புது குடியிருப்புத் தொகுதிக்காக பொது வசதிகளுடன் கூடிய வரைபடம் தயாரிக்கப்படுகிறது. கீழே திட்டமிட்டுள்ளவாறு மேம்படுத்தப்படும் ஒவ்வொரு மனைக்கும் வசதிகள் செய்துதர ரூ. 500 செலவாகும் :—

	ரூ.
மண் அடிக்கும் செலவு	50
கட்டிடப் பொருள்கள்	125
ரொகக மானியம்	25
வசதிகளின் மதிப்பு	300
	500

1969 மார்ச் 13]

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கீழநத்தம் கிராமத்திலும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள பழமாத்தூர் கிராமத்திலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இரண்டு அரிசன பகுதிகளில் இத் திட்டம் முதலில் சோதனை முறையில் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1968–69-ம் ஆண்டில் இந்த வேலைத் திட்டம் மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய ஏனைய நான்கு மாவட்டங்களிலும் நீட்டிக்கப்பட்டது. பிற மாவட்டங்களிலும் பகுதிகளிலும் இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவது குறித்து அரசாங்கம் ஆலோசிக்கும்.

(ii) துப்புரவு வசதிகள்.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு வீட்டு மனை வசதி செய்து தருவதோடு குடிநீர்க் கிணறுகள், நடைபாதைகள் ஆகிய துப்புரவு வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டுள்ளன. அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆகியோரின் நலனுக்காக குடிநீர்க் கிணறுகள் வெட்டுதல், இணைப்புச் சாலைகள் போடுதல் ஆகிய வசதிகளையும் செய்து தருவதற்கு கிராமப்பணி மானியத்திலிருந்து 20 சத வீதம் மானியத் தொகை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. பொது மக்களின் பங்கிற்காக 1964–65-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வோராண்டும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 6·50 லட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

அரிசனங்களுக்காக குடிநீர் கிணறுகள் தோண்டுதல், மேல்நிலைத் தொட்டிகள், நடைபாதைகள், சிறு பாலங்கள் போன்ற வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காக ரூ. 11·29 லட்சம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. திட்டத்தில் சேராத வேலைத் திட்டங்களுக்காக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதெற்கென ரூ. 6·50 லட்சம் தனியே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரிசனங்கள், பழங்குடிமக்கள் ஆகியோருக்காக புதிய குடிநீர்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு 1969–70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 8·40 லட்சம் நிதி ஒதுக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மலைப் பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடி மக்களுக்காக நல்ல முறையில் சாலை வசதிகள், அணுகு சாலைகள், இணைப்புச் சாலைகள் ஆகிய வசதிகளையும் அரிசன நலத்துறை செய்து தருகிறது. இந்த நோக்கத்திற்காக 1969–70-ம் ஆண்டில் ரூ. 1·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(iii) மின்சார வசதி.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து தருவதால் தமிழ்நாடு அரசு மின்சார வாரியத்திற்கு ஒவ்வோராண்டும் ஏற்படும் இழப்பினை ஈடு செய்வதற்காக 1957–58-லிருந்து தமிழ்நாடு அரசு மின்சார வாரியத்திற்கு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. 1965–66-லிருந்து இந்த இழப்பீட்டுத் தொகைக்கென ஆண்டுதோறும் ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகையிலிருந்து எடுத்துப் பழங்குடி மக்கள் காலனிகளுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது.

(iv) வீட்டு வசதி.

அரிசனங்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தரவேண்டியது மிக முக்கியமாகும். முன்னரே விளக்கப்பட்டவாறு அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்காக அரசாங்கம் நிலங்களை கையகப்படுத்தி அவர்களிடம் ஒப்படை செய்கிறது. இவ்வாறு நிலம் பெறுவோரின் பலர் அவர்களுடைய ஏழ்மை நிலை காரணமாக இந்த மனைகளில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள இயலாமல் இருக்கின்றனர். இத்தகையோருக்கு உதவி செய்வதற்காக அரசாங்கம் ஒப்படைத்துள்ள நிலங்களில் குடிசைகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 250 கொடுக்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது. இத் தொகையில் ரூ. 125 உதவித் தொகையாகவும் ரூ. 125 கடனாகவும் வழங்கப்படும்.

நன்கு மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்குத் தீ பிடிக்காத கூரையுடன் கூடிய தற்காலிக வீடுகளை அரசாங்கச் சிலவில் ரூபாய் மூன்று லட்சம் அளவில் கட்டிக் கொடுக்கும் ஒரு சோதனை முறைத் திட்டத்தை அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது. முதற்கண் இத் திட்டம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் முன்னோடி முறையில் செயல்படுத்தப் படும்.

மேலும் நிலையான வருவாய் உள்ளவர்களும் தவருது கடனைத் திருப்பித் தரக்கூடிய நிலையுள்ளவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக அந்தந்த வகைக்கேற்ப ரூ. 2,500, அளவிலும் ரூ. 2,850 அளவிலும் நிதி உதவி செய்ய அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. இந்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்றவுடன் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.

(v) மருத்துவப் பிரிவுகள்.

மலைப்பாங்கான பகுதிகளிலும் காட்டுப் பகுதிகளிலும் வாழும் பழங்குடி மக்களுக்கு மருத்துவ உதவி செய்யும் பொருட்டு வட ஆர்க்காடு, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, மதுரை ஆகிய நான்கு மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுற்றி இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகள் மாவட்டத்திற்கு ஒன்று வீதம் நான்கு செயலாற்றி வருகின்றன. பழங்குடி மக்களுக்குக் குறைந்த அளவு மருத்துவ வசதிகளை அளிப்பதற்கு இத் திட்டம் பயன் படுவதாக உள்ளதால் 1969–70-ம் ஆண்டில் மேலும் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இப் பிரிவு எந்த மாவட்டத்தில் தொடங்கப்படவேண்டுமென்பது விரைவில் முடிவு செய்யப்படும்.

3. பொருளாதார முன்னேற்றம்.

(i) வேளாண்மை.

வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ள அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்காக தகுதியுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இரண்டு உழவு மாடுகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பாசனக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது. குற்றப் பட்டியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்களைப் பொறுத்த வரையில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கான உதவி, பாதி மானியம், பாதி கடன் என்ற அடிப்படையில் வழங்கப்படுகின்றது. அரிசனங்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் அளிக்கப்படும் உதவித் தொகை வீதத்தை உயர்த்துவதையும் பழங்குடி மக்களுக்கான நிதியுதவியை முழுவதும் உதவித் தொகையாக அளிப்பதையும் அரசாங்கம் ஆய்வு செய்து வருகிறது. இத் திட்டத்தின் கீழ் 1963—1969 ஆண்டுகளில் எய்திய சாதனைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

வகுப்பினர் பெயர்.	வழங்கப்பட்ட ஜோடி உழவு மாடுகள்.	வெட்டப்பட்ட பாசனக் கிணறுகள்.	தொகை. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
அரிசனங்கள்	5,815	1,469	37·30
பழங்குடி மக்கள்	1,314	468	10·69
குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்ட பழங்குடி மக்கள்.	2,442	957	15·62

(ii) கருவிகளும் சாதனங்களும்.

அரிசனங்களிடையே கருமார் தொழில், தச்சுத் தொழில், தையல் தொழில், தோல் பதனிடுதல் முதலிய தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளோர் அவர்கள் தொழிலுக்குத் தேவையான கருவிகளைச் சொந்தமாக வைத்

திராத காரணத்தினால் அத் தொழில்களில் பயிற்சி பெற்றிருந்தும் சொந்தமாகத் தொழில் நடத்த இயலாதுள்ளனர். தங்கள் தொழிலில் அனுபவமும் திறனும் பெற்ற அரிசனத் தொழிலாளர்களும் அக்கருவிகளை வாங்கப் பணம் இல்லாதவர்களாயிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு கருவிகளும், சாதனங்களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் தாங்களே சொந்தமாகத் தொழில் நடத்தி வருவாய் ஈட்ட முடியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே ரூ. 7·29 லட்சம் மதிப்புள்ள கருவிகளும் சாதனங்களும் 5,976 பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் இத் திட்டத்தின்கீழ் 8,423 பேர்கள் பயனடைந்தனர். 1968–69-ம் ஆண்டிற்கும் 1969–70-ம் ஆண்டிற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை முறையே ரூ. 3·75 லட்சமும், ரூ. 2·00 லட்சமும் ஆகும். நடப்பாண்டிலிருந்து இதனைப் புதிய திட்டமாக, பழங்குடி மக்களுக்கும் நீடிக்க கருதப்பட்டுள்ளது. இந்நோக்கத்திற்காக ரூ. 20,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969–70-ம் ஆண்டில் இத் தொகையை ரூ. 50,000 ஆக உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

1966–67-ம் ஆண்டு முதல் சென்னை மாநகரம் தவிர, ஏனைய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த 60 சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு, துணி தேய்க்கும் பெட்டிகளும், வெள்ளாவி அடுப்புகளும், 60 முடி திருத்துவோருக்கு அவர் தம் தொழிலுக்கேற்ற கருவிகளும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இந் நோக்கத்திற்காக 1969–70 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 1·43 லட்சமாகும்.

(iii) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

(அ) அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடியினர் ஆகியோருக்காக தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பும் உள்ள இயன்றவிடங்களில் புதிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. நிர்வாக வசதிக்காக, இந்தச் சங்கங்கள் கூட்டுறவுத்துறை, தொழில்-வணிகத்துறை, தமிழ்நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம் ஆகியவற்றின் பொறுப்பில் உள்ளன. அரிசன நலத்துறை இந்தத் துறைகளுக்குத் தேவையான நிதி வசதியை அளிக்கின்றது. அத்தகைய சங்கங்களின் பட்டியல் I-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) அரிசனங்கள் தங்களுக்குள் பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படுகின்றது. துணைத் தொழில் ஒன்றை அவர்கள் மேற்கொள்ள இயலவேண்டுமென்பதே இதன் நோக்கமாகும். 1967–68 வரை 272 சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டன. அரிசனங்களின் நலனுக்காக 1966–67, 1967–68, 1968–69-ம் ஆண்டுகளில் நிறுவப்பட்ட பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பட்டியல் II-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சங்கங்கள் பால் உற்பத்தி-கால்நடை மேம்பாட்டு ஆணையரால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. 1968–69-ல் 37 சங்கங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் புதிய சங்கங்களைத் தொடங்குவதற்காக ரூ. 4·00 இலட்சம் ஒதுக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(இ) மாவட்டங்களில் பேருந்துகள் விடுவதற்காக போக்குவரத்துக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தவும் அரிசனங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகின்றது. அத்தகைய சங்கம் ஒன்று கோவை மாவட்டம் ஈரோட்டில் இயங்கி வருகிறது.

(ஈ) பழங்குடி மக்கள் காட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்வதால் அவர்கள் காட்டுக் பொருள்கள், உற்பத்திப் பொருள்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது. தனிப்பட்ட வணிகர்கள் அவற்றைக் கொண்டு செல்வதைத் தடுப்பதற்கும், இப்பொருள்களுக்கு தகுந்த விற்பனை வசதியையும் நல்ல மதிப்பையும் தேடுவதற்கும் விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், கூட்டுறவுக்

கடன் வழங்கு சங்கங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பழங்குடி மக்களின் நலனுக்காக காடுகள் தொழிலாளர் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. காடுகளில் கிடைக்கக்கூடிய சிறு பொருள்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு இச்சங்கங்களுக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் உரிமையளிக்கப்படுகிறது. இந்த ஒப்பந்தங்கள் ஏலத்தில் விடப்படாமல் கடந்த சில ஆண்டுகளில் சராசரியாகக் கிடைத்த வருவாயின் அடிப்படையிலேயே வழங்கப்படுகின்றன. தற்போது பழங்குடி மக்களின் நலனுக்காக பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நான்கும், காட்டுத் தொழிலாளர் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆறும், விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏழும், செயல்படுகின்றன. அவை கோயம்புத்தூர், சேலம், நீலகிரி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் உள்ளன. இவற்றிற்கு நிர்வாக உதவி அல்லது ஏனையவற்றின் மூலம் நிதி உதவி அளிப்பதற்காக 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் பஞ்சத்தினல் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள அரிசனங்களின் நலனுக்காக குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான புதிய திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நோக்கத்திற்காக 1969–70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(உ) நிலக் குடியேற்றம் பயிரிடத்தக்க அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்கள் நிலக்குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் வேளாண்மைப் பணிகள் கூட்டுறவு அடிப்படையில் நடைபெறுகின்றன. வேளாண்மை வேலைகளை மேற்கொள்ளவும் நிலங்களைப் பயிரிடவும், பாசனத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரவும் ஏற்பளிக்கப்பட்ட மாதிரியில் இச்சங்கங்களுக்குக் கடனாகவும், உதவித் தொகையாகவும் நிதி உதவி நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது 58 சங்கங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த 58 நில குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் குறித்த விவரங்கள் III-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1968–69, 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் இதற்காக வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் முறையே ரூ. 1·00 இலட்சமும், ரூ. 0·92 இலட்சமுமாகும். இந்தச் சங்கங்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காக இதன் உறுப்பினர்கள் நிலங்களை பல ஆண்டுகளில் பண்படுத்துவதை அனுமதிப்பதற்குப் பதிலாக நிலங்களை அரசாங்கச் செலவில் பண்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டவர் தங்களுடைய வசதிக்கேற்ப கிணறுகள் வெட்ட அனுமதிப்பதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கமே கிணறுகள் வெட்டித் தரவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(iv) பயிற்சி-உற்பத்தி-பணி நிலையங்கள்.

பின்தங்கிய வகுப்பினரின் பொருளாதார நிலைமையையும், வேலை வாய்ப்புக்களையும் மேம்படுத்துவதற்காக வகுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் பயிற்சி-உற்பத்தி நிலையங்களை நிறுவுவது ஒன்றாகும். அத்தகைய உற்பத்தி நிலையங்களும், பணி நிலையங்களும், அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடியினருக்காக ஏற்கனவே பணியாற்றி வருகின்றன. உடனடியாக விற்பனையாகக் கூடிய பொருள்கள் இந்த நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது. ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்ட நிலையங்களைப் பேணி வருவதுடன், புதிய நிலையங்கள் திறக்கக்கூடிய வாய்ப்புள்ள இடங்களில் இந் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அரிசனநலத்துறை நிதி உதவி அளிக்கும் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், பயிற்சி-உற்பத்தி நிலையங்கள், உற்பத்திப் பிரிவுகள் ஆகியவற்றின் பட்டியல் I-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பயிற்சி உற்பத்தி நிலையங்களுக்கும், பணி நிலையங்களுக்கும் உதவி அளிப்பதற்காக 1969–70-ம் ஆண்டில் ரூ. 2·50 இலட்சம் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(v) தொழில் கடன்கள்.

அரிசனங்கள் சொந்தமாக சிறு தொழில்களான காலணி தயாரிப்பு மோட்டார் கம்மியர் தொழில், தகர வேலைக் கடை, தூவு முறையில் வண்ணம் தீட்டுதல், அச்சகம், உணவகங்கள், தேநீர் விடுதிகள் நடத்துதல் ஆகியவற்றில் திறமையும், அனுபவமும் உள்ளவர் அவற்றில் ஈடுபட்டுத் தங்கள் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவர்களுக்கு வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் திட்டத்திற்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இத்திட்டம் 1968–69-ம் ஆண்டு முதல் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பிட்ட 18 தொழில்களில் திறமையும் 3 ஆண்டு அனுபவமும் உள்ள அரிசனங்கள், சமமான 100 திங்கள் தவணைகளில் திருப்பி அளிக்கக்கூடிய வட்டியில்லாக் கடன்களைப் பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாவர். தொழிலின் தன்மை, அதற்கு உள்ள தேவை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து, ரூ. 5,000 என்ற உச்ச வரம்பு வரையில் கடன்கள் வழங்கப்படும். 1968–69ம் ஆண்டில் இதற்கென ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1969–70-ம் ஆண்டில் ரூபாய் இரண்டு லட்சம் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தைப் பழங்குடி மக்களுக்கு நீடிப்பது குறித்தும் அரசு கருதிப் பார்க்கும்.

(vi) வேலை வாய்ப்பும், பயிற்சியும்.

(அ) அரிசன மாணவர்களுக்கும், பழங்குடி மாணவர்களுக்கும் வேலைக்கு எப்படி விண்ணப்பித்துக்கொள்வது, வேலைக்காக அதிகாரிகளைப் பேட்டி காணும்போது எப்படி விடையளிப்பது, தேர்வுகளில் எப்படிப் பதில் எழுதுவது என்பன குறித்து நன்கு தெரிவதில்லை. தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் போட்டித் தேர்வுகளை எழுத விழையும் மாணவர்களுக்கு உண்டி, உறைவிட வசதிகளுடன், சென்னை கோவை, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், ஒரு நிலையம் தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தை, ஒவ்வொரு தொகுதியிலும், 100 பயிற்சி பெறுபவர்கள் கொண்ட இரண்டு தொகுதிகளுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் வசதியுடன் நான்கு நிலையங்களிலும் திறம்படவும், வெற்றிகரமாகவும், செயல்படுத்துவது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. இதற்கென 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2·37 இலட்சம் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) **தேர்வுக்கு முந்திய பயிற்சி நிலையம்.**—இந்திய காவல்துறைப் பணி, இந்திய நிர்வாகப் பணி, இந்திய வெளிநாட்டுப் பணி ஆகிய அனைத்திந்தியப் பணிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காக மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் தேர்வுகளை எழுதுவதற்கு அரிசனங்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் பயிற்சியளிப்பதற்காக, தேர்வுக்கு முந்திய பயிற்சி நிலையம் ஒன்று சென்னையில் நடத்தப்படுகின்றது. இந்திய அரசின் முழு உதவியுடன் இது செயல்படுகின்றது.

நாடு முழுவதிலுமுள்ள மாணவர்கள் இந்த நிலையத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். உண்டுறை வசதிகள் அளிப்பதுடன், இவர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையத்தில் 60 மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையத்திற்காகக் கட்டடம் ஒன்று கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1969–70 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 3 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) **தொழிற் பயிற்சி.**—1966–67 முதல் சென்னை, வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சித் துறை இயக்குநர் அரிசன மாணவர்கள் பழங்குடி மாணவர்கள் அனைவருக்கும் முழு அளவில் படிப்பு உதவிச் சம்பளங்கள் வழங்குகிறார். அதற்காகும் செலவை அரிசன நலத்துறை ஈடு செய்கிறது. இதற்கென 1966–67-ல் ரூ. 2.51 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1967–68-ல் ரூ. 5.72 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1968–69-ம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 7.73 இலட்சமும், 1969–70 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 9.30 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

[1969 மார்ச் 13

தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சிபெறும் அரிசன, பழங்குடி மக்களுக்கு உண்டி–உறைவிட வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்காக, மாணவர் இல்லங்கள் தொடங்கப்பட்டுத் தேவைக்கேற்ப நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதுபோன்ற 7 மாணவர் இல்லங்கள் தற்போது அரிசன நலத்துறையின ரால் நடத்தப்படுகின்றன.

(ஈ) முன்னோடிப் பயிற்சி நிலையங்கள்.—இது 1969–70–ல் நிறை வேற்றுவதற்காகத் திட்டமிட்டுள்ள புதியதொரு திட்டமாகும். பள்ளி இறுதிப் படிப்பில் அதிக சதவீதப் மதிப்பெண் பெறும் அரிசன மாணவர் களுக்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் தங்கப் பதக்கம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், கல்லூரிகளிலும், வேறு நிலையங்களிலும் அவர்கள் தொடர்ந்து படிப்ப தற்கோ அல்லது பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பினைப் பெறுவதற்கோ, எந்தத் திட்டமும் இல்லை. எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் புத்திக்கூர்மை யான மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு (அவர்களது பெற்றோர்களின் பொருளாதார நிலையால் அவர்களுக்கு மேற்படிப்பு படிப்பதற்கு வசதி யில்லாததால்) அவர்களுக்கு மாநகரக் கல்லூரிகளில் இடம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கும், இலவச உண்டி–உறைவிடப் பயிற்சி வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும் என்றே இந்த முன்னோடிப் பயிற்சி நிலையங்கள் நிறுவப் படும். இந்த நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறவர்களுக்குக் கல்வி, நல்ல பழக்கங்கள், பண்புகள் ஆகியவற்றைப் போதிக்கச் சிறப்பாக நாட்டம் செலுத்தப்படும். விடுமுறைக் காலங்களிலும், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கிடைக்கும் வரையிலும் அவர்கள் இந்நிலையத்தில் தங்குவதற்கு வசதியளிக்கப்படும். இந்த மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவிப் பணம் வழங்கப்படுவதால், அது தவிர பிற செலவுகளுக்கே இத்திட்டத்தின்கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தைத் தொடங்கும் வகையில் 1969–70–ல் ஆண்களுக்கு ஒரு நிலையத்தைத் தொடங்க திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கான நிலையம் ஒன்றும் பின்னர் தொடங்கப் படும். இத்திட்டங்களுக்காக 1969–70 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 0.20 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

4. செய்திப் பரப்பு.

தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கம்.

தீண்டாமையை அறவே ஒழிப்பதற்காக 1955–ம் ஆண்டு தீண்டாமை (குற்றங்கள்) சட்டம் மும்முரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மக்க ளிடையே மன மாற்றத்தை ஏற்படுத்த விளம்பரமும் செய்திப் பரப்பும் தேவையாகும்.

தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, சென்னை மாவட்ட நல அதிகாரி தவிர, மற்றெல்லா மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கும் தகவல் பரப்புப் பணிகளுக்காக ரூ. 16,000 செலவில் 'டேப் ரிகார்டர்கள்' வழங்கப் படுகின்றன.

"தீண்டாமை" என்னும் சமூகப் பகையை அறவே ஒழிக்க அரசு பாடுபட்டு வருகிறது. அதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் எல்லா நடவடிக்கை களுக்கும் ஊக்கம் அளித்தும் வருகிறது. இவற்றுள் ஒன்று, கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ளுதலாகும். இவ்வாறு கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்பவர்கள் பொதுமக்களிடையே பாராட்டுதலையும், போற்றுதலை யும் பெறவேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறது. அதற்கேற்பக் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்பவர்களுக்குத் தங்கப் பதக்கங்கள் வழங்கும் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளனர். இத்திட்டம் தீண்டாமையைப் படிப்படியாக ஒழித்து, சாதி சமயமற்ற ஒரு சமூகத்தைத் தோற்றுவிக்கும். நடப்பாண்டில் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட 48 தம்பதிகளுக்கு ஒரு சவரன் மதிப்புள்ள தங்கப் பதக்கம் வழங்கப் பட்டது. இத்திட்டத்திற்காக நடப்பு நிதி ஆண்டில் ரூ. 10,300 செலவிடப் பட்டுள்ளது. 1969–70–க்காக ரூ. 0.35 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1969 மார்ச் 13]

இம் மாநிலத்தில் நடைபெறும் பல்வேறு பொருட்காட்சிகளில் அரிசன நலத்துறையினர் பங்குகொண்டு, பின்தங்கிய வகுப்பினரின் முன்னேற்றத் துக்காக இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளையும், திட்டங் களையும் அப் பொருட்காட்சி சாலைகளில் காண்பிக்கவும் அவற்றைப்பற்றிய வெளியீடுகளை வெளியிட்டும் வருகின்றனர்.

தீண்டாமையை ஒழிக்கும் பணியில் கிராம மக்களிடையே போட்டி மனப்பான்மையை ஏற்படுத்துவதற்காக இரண்டு பரிசுகள் வழங்குவதற்கு 1968-69 திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 19,500 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் பரிசின் மதிப்பு ரூ. 1,000-ம், இரண்டாம் பரிசின் மதிப்பு ரூ. 500-ம் ஆகும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் (சென்னை மாநகர் நீங்கலாக) தீண்டாமை ஒழிப்புப் பணியை மிகச் சிறந்த முறையில் செயல்படுத்தி யுள்ள இரண்டு கிராமங்களுக்கு இப்பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

ஒவ்வொரு வட்டத்தில் மிகத் தூய நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள அரிசனக் குடியிருப்புக்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் அரசு தொடங்கியுள்ளது. ரூ. 300 செலவில் ஒரு வானொலிப் பெட்டி அல்லது 5 அம்பர் சர்க்காக்கள் பரிசுப் பொருளாக வழங்கப்படுகின்றன. 1969-70-ல் இதற்காக ரூ. 25,500 செலவிடப்படும்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு நாள்-வாரம்.

தீண்டாமையை ஒழிக்கும் திட்டத்தின் பகுதியாக, நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள கிராமப்புறங்களிலும் நகர்ப் பகுதிகளிலும் ஒவ்வொரு திங்களும் 30-ந் தேதியன்றும், பிப்ரவரித் திங்களில்மட்டும் கடைசித் தேதி யன்றும் "தீண்டாமை ஒழிப்பு நாள்" கொண்டாடப்படுகிறது. "தீண் டாமை ஒழிப்பு வாரம்" ஆண்டுதோறும் மாநிலம் முழுவதிலும் சனவரித் திங்களில் 24-ந் தேதிமுதல் 30-ந் தேதிவரை கொண்டாடப்படுகிறது. இதற்காக ஆண்டொன்றுக்கு சென்னை மாநகருக்கு 2,000 ரூபாயும், மற்ற மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 1,000 வீதமும் செலவிட நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது.

சமுதாய நிலையங்கள்.

சமுதாய நிலையங்கள்.—இருபத்தைந்து சமுதாய நிலையங்கள் மாவட்டங் களிலுள்ள கிராமப் புறங்களில் பணியாற்றி வருகின்றன. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் ஆண் சமூக ஊழியர் ஒருவரும், பெண் சமூக ஊழியர் ஒருவரும், மகளிர் உதவி ஆள் ஒருவரும் பணியாற்றி வருகின்றனர். அவர்கள் தங்களது தலைமை நிலையத்திலிருந்து 5 முதல் 8 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவுக்கு அமைந்துள்ளள்ள கிராமங்களில் மும்முரமாகச் செய்திப் பரப்பு வேலைகளைச் செய்து வருகின்றனர். அத்துடன், அரிசன மக்கள் தங்கள் சுற்றுப்புறங்களைத் துப்புரவான நிலையில் வைத்துக்கொள்ளவும், அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டி வருகின்றனர். இந்த நிலையத்திற்கு விளையாட்டுக் கருவிகள், முதலுதவிச் சாதனங்கள், ஆகியவையும் அளிக்கப் பட்டுள்ளன. இந்த நிலையங்களில் நூலகங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுச் செய லாற்றி வருகின்றன. கலப்பு உயிர்ச் சத்து மாத்திரைகளும் வழங்கப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு சமுதாய நிலையத்திலும் ஏழைக் குழந்தை களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. இந்நிலையங்களில் நாடகங் கள், பொதுக் கூட்டங்கள் முதலிய நிகழ்ச்சிகளில் சாதி ஹிந்துக்களும், அரிசனங்களும், ஒருவரோடொருவர் கூடிக் கலந்து பழகுகின்றனர். இந்த நிலையங்களைப் பேணி வருவதற்காக 1968-69-ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 1·65 இலட்சமும், 1969-70-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1·60 இலட்சமும் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

5. துப்புரவுப் பணியாளர் நலன்.

உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பணி புரிந்துவரும் துப்புரவுத் தொழிலாளர் களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, உள்ளாட்சி மன்றங் களுக்கும், நகரசபைகளுக்கும், மலத்தை எடுத்துச் செல்வதற்குத்தட்டுக்

களும், கரண்டிகளும், தள்ளு வண்டிகளும் வழங்கப்படுகின்றன. தள்ளு வண்டிக்காக 1969–70 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூபாய் ஒரு இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

இத் துப்புரவுத் தொழிலாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 1,500 செலவில் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. இச் செலவில் பாதித் தொகை உள்ளாட்சி மன்றத்திற்கு மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. அவசியமாயின் இரண்டாவது பாதியும் கடனாக வழங்கப்படுகிறது. உதவி தொகையைமட்டும் அரிசன நலத்துறை வழங்குகிறது. 1969–70 திட்ட மதிப்பீட்டில் இதற்காக ரூ. 9 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பணிபுரியும் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி புரிவதற்காகக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம், கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு கடன் உதவி வழங்குவோர் அதிக வட்டிவீதம் வசூலிக்கின்றனர். இதனைத் தடுக்கவே இச்சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இச்சங்கங்களுக்கு அரசிடமிருந்து நிதி உதவி கிடைக்கிறது.

6. பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களை நிறுவுதலும், நிர்வகித்தலும்.

சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஏர்க்காட்டில் ஒன்றும், கொல்லிமலையில் ஒன்றுமாக இரண்டு வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் பேணி வருவதற்காக 1969–70 வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 3 இலட்சத்திற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

7. திட்டங்களின் முன்னேற்றத்தை மதிப்பிடுதல்.

பல்வேறு திட்டங்களின் முன்னேற்றத்தையும், சாதனைகளையும் கண்டறிவதற்காகவும், திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தடைகள் ஏதேனுமிருப்பின் அவற்றை நீக்குவதற்கும், புதிய திட்டங்கள் வகுப்பதற்கும், புதிய வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்குமான ஆலோசனை வழங்குவதற்கு அரிசன நலத்துறை அமைச்சரின் தலைமையில், கூட்டுறவு, தொழில்–வாணிபம், மகளிர் நலம், பொதுப்பணி, காடுகள், பால் உற்பத்தி–கால்நடை மேம்பாடு ஆகிய துறைகளின் தலைவர்களும், கதர்–கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் தலைவர் ஆகியோரும் அடங்கிய மாநாடு குறிப்பிட்ட காலங்களில் கூட்டப்படுகிறது. அரிசன நலத்துறை இயக்குநரும், தனது சுற்றுப் பயணத்தின்போது தொடர்புடைய மாவட்ட அதிகாரிகளுடன் இதுபோன்ற கூட்டங்கள் நடத்துகிறார்.

8. ஆலோசனைக் குழுக்கள்.

மாநில அளவில், அவரவர் சமுதாய நலத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்குமான ஆலோசனைகளை அரசிற்கு வழங்குவதற்காக (i) மாநில அரிசன நலக் குழு, (ii) தமிழ்நாடு பழங்குடி மக்கள் ஆலோசனை மன்றம், (iii) மாநில பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆலோசனைக் குழு ஆகியவை செயல்பட்டு வருகின்றன. இக் குழுக்கள் நான்கு திங்களுக்கு ஒரு முறை கூடிப் பல்வேறு சிக்கல்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் அரசின் ஆய்விற்கு அனுப்புகின்றன. அவரவர்கள் மேற்கொண்ட பணிகளின் முன்னேற்றத்தைப்பற்றி ஆராயவும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் விரைவினை மேம்படுத்துவதற்காகவும் மாவட்ட நல அதிகாரிகளின் ஆலோசனைக் கூட்டமும் நடைபெறுகிறது. மாநில அரிசன நலக் குழுக்களின் ஆலோசனைகளில் கலந்துகொண்டு அவர்களின் அறிவுரையைப் பெறும் வகையில் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை என்றிருந்த மாவட்ட நல அதிகாரிகளின் கூட்டமும், நான்கு திங்களுக்கு ஒரு முறையாக மாற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட நல அதிகாரிகள் உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களையும், ஆலோசனையும் அறிந்துகொள்ளவும் அவற்றை எதிர்காலத்தில் பயன்படுத்தவும், அக்கூட்டங்களில் தீர்மானிக்கப் பட்ட முடிவுகளை விரைந்து செயல்படுத்தவும் இவை பயன்படும்.

மாவட்ட அளவில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தலைமையில், மாவட்ட அரிசன நலக் குழுக்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தலைமையில் கள்ளர்கள் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில், மாவட்டப் பழங் குடி மக்கள் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகிறது.

அரசாங்கத் தலைமைச் செயலாளரைத் தலைவராகவும், முதுநிலை அதிகாரிகள் 8 பேரையும், தமிழ்நாடு பொதுப்பணியாளர் தேர்வுக் கழகத்தின் தலைவரையும் உறுப்பினர்களாகக்கொண்ட "உயர்மட்ட அதி காரக் குழு" ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகிறது. இக்குழு குறிப்பிட்ட காலங் களில் கூடி அரிசனங்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் பல்வேறு அரசுத் துறைகளில் வேலை வாய்ப்பு பெறுவதைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து வருகிறது. இப் பிரிவினருக்கென ஒதுக்கப்படும் வேலை வாய்ப்பு சத வீதத்தை உயர்த்தவும், அதற்கேற்ப அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கவும் அரசுக்கு இக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. இக் குழுக்களின் பரிவுரைகளையும் ஆலோசனைகளையும், அரசு ஆராய்ந்தறிந்து அதற்கேற்ப ஆணைகளையும் பிறப்பிக்கிறது.

9. நிதி வாயில்கள்.

1969-70 ஆண்டு "திட்ட" வேலைகளுக்காக இந்திய அரசினால் அளிக்கப் படும் உதவியில் பெருமளவு குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்களுக்காகும் செலவுகளுக்காக மாநில அரசு வேண்டிய அளவு நிதி ஒதுக்குவதும் இயலாததாகும். இத்துணை இடர்பாடுகளுடனும், இம் மாநிலத்தின் நிதி நிலை பற்றுக்குறையாக இருப்பினும், பல திட்டங்களுக்கும், நடப் பாண்டிலும், பின்னர் வரும் ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப் படவிருக்கிற புதிய வேலைத் திட்டங்களுக்கும் 1969-70-ம் ஆண்டுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்கான பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசின் கூடுதல் உதவியைப் பெற எல்லா நடவடிக்கைகளும் மேற் கொள்ளப்படும். இதைத் தவிர, மாநில நிதியிலிருந்தும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படும்.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுவதை IV-வது இணைப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். நிதி நிலை குறைந் திருப்பினும் மாறுபட்ட பருவ நிலைகள் இருப்பினும் புதிய திட்டங்கள் பல வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இவற்றிலிருந்து பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலனிலும் முன்னேற்றத்திலும் அரசு கொண்டுள்ள தனிப்பட்ட அக்கறையும் ஊக்கமும் நன்கு விளங்குகிறது.

10. நிர்வாகம்.

தலைமைச் செயலகத்தின் பல்வேறு துறையினரால் கவனிக்கப்பட்டு வரும் பல்வேறு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் திட்டப் பணிகளை மேற் கொள்வதற்காக ஒருங்கிணைந்த நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவ அரசு ஆலோ சித்தது. அகில இந்திய அளவிலும் சமூக நல அமைச்சகம் ஒன்று தேவையென்று இடைவிடாமல் கேட்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சமூக நலப் பணிகளை ஒருமுகப்படுத்தவும், சமூக நலப் பணிக்கு ஊக்கமளிக்கவும் அரசு தலைமைச் செயலகத்தில் சமூக நலத் துறை ஒன்றை அமைத் துள்ளது.

மாநில நிலையில் அரிசன நலப் பணிகள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ஒருவரால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. அவருக்கு உதவி செய்யும்பொருட்டு, மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி தரத்தில் தற்போது இணை இயக்குநராக ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர் தரத்தில்

நேர்முக உதவியாளர் ஒருவரும், இந்திய அரசு படிப்புதவித் தொகை வழங்கும் வேலையைக் கவனித்துக்கொள்வதற்காகச் சிறப்பு அதிகாரி ஒருவரும், முதுநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஒருவர், இளநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஆகியோரும் இவருக்கு உதவி செய்வதற்காக நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

மாவட்டங்களில், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர் தரத்திலுள்ள மாவட்ட நல அதிகாரிகளால் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் மேற்பார்வையின்கீழ் செயல் படுகின்றனர். மதுரை மாவட்டத்தில் கள்ளர்களை நல்வழிப்படுத்து வதற்கான திட்டப் பணியை மாவட்ட ஆட்சிச் சிறப்புத் துணைத் தலைவர் கவனித்து வருகிறார்.

சத்தியவாணிமுத்து,

சுகாதார, அரிசன நல அமைச்சர்.

பிற்சேர்க்கை I.

1966-67-ம் ஆண்டிலும், 1967-68-ம் ஆண்டிலும், 1968-69-ம் ஆண்டிலும் உதவி அளிக்கப்பட்ட சங்கங்கள்—நிலையங்கள்.

அரிசனங்கள்.

1966-67.

மகளிர் நலத்துறை.

1. விற்பனை நிலையம், உதகை.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டம், கணேசபுரத்திலுள்ள தையல் வேலைப் பிரிவு.

3. திருநெல்வேலி மாவட்டம், கீழ்க்கடையத்தில் பனை ஓலைப் பொருள் தயாரிப்போர் நிலையம்.

4. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ராஜாஜனூரில் பிரம்புத் தொழில் நிலையம்.

5. மதுரை மாவட்டத்தில் மங்கலக் கொம்பு தயாரிப்புப் பிரிவு.

6. சேலம், பொன்னம்மாபேட்டையிலுள்ள தையல் வேலை நிலையம்.

தொழில்துறை.

7. மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கம்பத்தில் தையல்—பூ வேலைப் பயிற்சி நிலையம்.

8. மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள சத்திரப்பட்டில் பனை ஓலை, மூங்கில் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

9. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விருதுநகரில் தோலினால் செய்யப் பட்ட பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

10. தையல் வேலைப் பயிற்சி நிலையம், குன்னூர்.

11. நாமக்கல் தோல் தொழில் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

12. அரசின் செங்கற்சூளை பிரிவு, பரமக்குடி.

13. ஈரோடு தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

14. பெலாக்குப்பத்தில் பாய் நெய்யும் பயிற்சி நிலையம்.

15. கயத்தாறு கூடை முடைவோர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குப் பணிக்களரி கட்டுவதற்காக மானியம்.

16. அருப்புக்கோட்டை மூங்கில் பணியாளர்–தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்காக மானியம்.

17. திருவண்ணுமலை, தோலினுல் செய்த பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

18. இருப்பள்ளி பாய் பின்னுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

19. குன்னூர் தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட், குன்னூர்.

20. மேலநீலித்தநல்லூர் கூடை முடைவோர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

21. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள மார்த்தாண்டத்தில் தையல் வேலைப் பயிற்சி நிலையம்.

22. குலசேகரப்பட்டினத்தில் பனை ஓலையிலிருந்து பயன்படக்கூடிய சாமான்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி நிலையம்.

23. வள்ளியூரில் பிரம்புப் பொருட்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி நிலையம்.

24. திருச்சி தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

25. தண்டரை கிராமத்தில் மர விளையாட்டுக் கருவிகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

26. சென்னையில் தையற் பயிற்சி நிலையம்.

27. உண்ணியூரில் பாய் நெசவு உற்பத்தி நிலையம்.

28. ஆண்டிக்காட்டில் பனை ஓலைப் பொருட்கள் பயிற்சி நிலையம்.

29. வாணியம்பாடி காலணி தயாரிப்போர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

30. திண்டுக்கல் தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

கதர் வாரியம்.

31. வீரப்பூர் தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

32. கீழ வீராணம் பனை ஓலைப் பொருள் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில்கள் சங்கம், திருநெல்வேலி.

33. ராதாபுரம் சுண்ணும்புக் காளவாய் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

34. கீழ வீராணம், சுண்ணும்புக் காளவாய் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

35. ஏருவாடி செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

36. கிரத்தூரில் சுண்ணும்புக் கிளிஞ்சல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், கன்னியாகுமரி.

37. விளானுர் செங்கற்சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், தஞ்சாவூர்.

38. துலுக்கங்குளம் செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

39. கரம்பகுடி, எண்ணெய் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி.

40. புளியங்குடி செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி.

41. மணக்கால் அய்யம்பேட்டை செங்கற்சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

42. இருப்புளி பாய் நெசவாளர் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், சேலம்.

43. இராமநாதபுரம் மேல்ராஜகுலராமன் (கிராமத்தில்) அயன்புரத்தில் சக்கிலிகள் வேலை செய்வதற்குப் பொதுப் பணிக் கூடாரம் ஒன்று கட்டுதல்.

44. அய்யனூர்குளம் செங்கல் தயாரிப்போர் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

45. ஸ்ரீமுஷ்ணம் கைக்குத்தலரிசி பணியாளர்கள் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

46. பெரியநாகலூர் சுண்ணாம்புக் காளவாய்ப் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

47. செக்கிபாளையம் சுண்ணாம்புக் கல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

48. கத்தாளம்பட்டி கிராமபனை ஓலை குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

49. தோட்டப்பட்டி தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம்புத்தூர்.

50. வளையம்பட்டு தோல் பதனிடும் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

51. பெரிய கிருஷ்ணாபுரம் கைக்குத்தலரிசி அரிசனக் (மகளிர்) கூட்டுறவுச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

52. சென்னிபுரம் செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

53. ராஜன்நகர் தோல் பதனிடும் பணி கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம்புத்தூர்.

54. கோயிலூர் கைக்குத்தலரிசி பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

55. நாங்குனேரி செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி.

56. துத்திவிளை செங்கற்சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், கன்னியாகுமரி.

1967–68.

மகளிர் நலத்துறை.

1. விற்பனை நிலையம், ஊட்டி.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கணேசபுரத்தில் தையல் வேலைப் பிரிவு.

3. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கீழ்க்கடையத்தில் பனை ஓலைப் பொருள் தயாரிப்போர் நிலையம்.

4. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ராஜானூரில் பிரம்புத் தொழில நிலையம்.

5. மதுரை மாவட்டத்தில் மங்கலக் கொம்பு தயாரிப்புப் பிரிவு.

6. சேலம், பொன்னம்மார்பேட்டையிலுள்ள தையல் வேலை நிலையம்

தொழில் துறை.

7. மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கம்பத்தில் தையல்-பூ வேலைப் பயிற்சி நிலையம்.

8. மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள சத்திரப்பட்டியில் பனை ஓலை-மூங்கில் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

9. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விருதுநகரில் தோலினால் செய்யப் பட்ட பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

10. தையல் வேலைப் பயிற்சி நிலையம், குன்னூர்.

11. நாமக்கல் தோல் தொழில் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

12. அரசின் செங்கற்சூளைப் பிரிவு, பரமக்குடி.

13. ஈரோடு தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

14. பெலாக்குப்பத்தில் பாய் நெய்யும் பயிற்சி நிலையம்.

15. கயத்தாறு கூடை முடைவோர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குப் பணிக்களரி கட்டுவதற்காக மானியம்.

16. அருப்புக்கோட்டை மூங்கில் பணியாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கத் திற்காக மானியம்.

17. திருவண்ணாமலை, தோலினால் செய்த பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

18. இருப்பள்ளி பாய் பின்னுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

19. குன்னூர் தோல் பணியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட், குன்னூர்.

20. மேலநீலித்தநல்லூர் கூடை முடைவோர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

21. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள மார்த்தாண்டத்தில் தையல் வேலைப் பயிற்சி நிலையம்.

22. குலசேகரப்பட்டினத்தில் பனை ஓலையிலிருந்து பயன்படக்கூடிய சாமான்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி நிலையம்.

23. வள்ளியூரில் பிரம்புப் பொருட்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி நிலையம்.

24. திருச்சி தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

25. தண்டரை கிராமத்தில் மர விளையாட்டுக் கருவிகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

26. சென்னையில் தையற் பயிற்சி நிலையம்.

27. உண்ணியூரில் பாய் நெசவு உற்பத்தி நிலையம்.

28. ஆண்டிகாட்டில் பனை ஓலைப் பொருட்கள் பயிற்சி நிலையம்.

29. வாணியம்பாடி காலணி தயாரிப்போர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

30. திண்டுக்கல் தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

[1969 மார்ச் 13

கதர் வாரியம்.

31. வீரப்பூர் தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

32. கீழ வீராணம் பனை ஓலைப் பொருள் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில்கள் சங்கம், திருநெல்வேலி.

33. ராதாபுரம் சுண்ணும்புக் காளவாய் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

34. கீழ வீராணம் சுண்ணும்புக் காளவாய் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

35. ஏருவாடி செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக்குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

36. கீரத்தூரில் சுண்ணும்புக் கிளிஞ்சல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், கன்னியாகுமரி.

37. விளானூர் செங்கற்சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், தஞ்சாவூர்.

38. துலுக்கங்குளம் செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

39. கரம்பகுடி எண்ணெய் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி.

40. புளியங்குடி செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம். திருச்சிராப்பள்ளி.

41. மணக்கால் அய்யாம்பேட்டை செங்கற்சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கம், திருநெல்வேலி.

42. இருப்புளி பாய் நெசவாளர் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், சேலம்.

43. இராமநாதபுரம் மேல்ராஜகுலராமன் (கிராமத்தில்) அயன்புரத்தில் சக்கிலிகள் வேலை செய்வதற்குப் பொதுப்பணிக் கூடாரம் ஒன்று கட்டுதல்.

44. அய்யனூர்குளம் செங்கல் தயாரிப்போர் கூட்டுறவுக்குடிசைத் தொழில் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

45. ஸ்ரீமுஷ்ணம் கைக்குத்தலரிசி பணியாளர்கள் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

46. பெரியநாகலூர் சுண்ணும்புக் காளவாய் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருச்சி மாவட்டம்.

47. செக்கிபாளையம், சுண்ணும்புக்கல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

48. கத்தாளம்பட்டி கிராம பனை ஓலை குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

49. தோட்டப்பட்டி தோல் பதனிடுவோர்கூட்டுறவுச் சங்கம்,கோயம்புத்தூர்.

50. வலயம்பட்டு தோல் பதனிடுவோர் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

51. பெரிய கிருஷ்ணபுரம் கைக்குத்தலரிசி அரிசன (மகளிர்) கூட்டுறவுச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

52. சென்னிபுரம் செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

53. ராஜன்நகர் தோல் பதனிடும் பணி கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம் புத்தூர்

54. கோயிலூரில் கைக்குத்தலரிசி பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

55. நாங்குனேரி செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி.

56. துத்திவிளைப் செங்கற்சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், கன்னியாகுமரி.

57. ஆதியூர், முருகம்பட்டி, தின்னனூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள செங்கற்சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், வடஆர்க்காடு மாவட்டம்.

58. ஊராம்பட்டி, செங்கற்சூளைப் பணியாளர்கள் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

59. மண்ணமங்கலம் தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

60. பாரதி தோல் பதனிடுவோர் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

61. காந்திக்குப்பம் கைக்குத்தலரிசி அரிசனப் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

62. கீழவீராணம் செங்கற்சூளைப் பணியாளர் அரிசனக் கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

63. மேட்டுப்பாளையம் செங்கற்சூளை பணியாளர் அரிசன கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

64. கதலி தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

65. தேனி தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் தொழில் சங்கம், மதுரை மாவட்டம்.

66. பங்கலப்பட்டி செங்கற்சூளை பணியாளர் அரிசனக் கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம், மதுரை மாவட்டம்.

67. அத்தமணஞ்சேரி செங்கற்சூளை பணியாளர் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

68. பாவித்தந்தாங்கல் தோல் பதனிடுவோர் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

1968-69.

தொழில் துறை

1. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், திருக்கோவிலூர் வட்டம், வீரபாண்டியில் பாய் பின்னும் பயிற்சி நிலையம்.

2. பெரியபட்டணம் கயிற்றுப் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், மதுரை மாவட்டம்.

மகளிர் நலத் துறை

3. சென்னை மாநகர், மங்களபுரத்தில் தையல் வேலையில் பயிற்சி உற்பத்தி நிலையம்.

பழங்குடி மக்கள்

1966–67.

மகளிர் நலத் துறை

1. கீழ்கோத்தகிரியில் உள்ள தையல் வேலைப் பிரிவு.

தொழில் வாணிக இயக்குநர்.

2. திருச்சிகடியில் உள்ள (நீலகிரி மாவட்டம்) சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் செய்யும் பயிற்சி-தயாரிப்பு நிலையம்.

3. ஜம்னமருதூரில் உள்ள ஆதாரச் தச்சு வேலை-கொல்லுப்பட்டறை வேலையில் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையம்.

4. நெடுங்குன்றம், அட்டப்பாடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள பிரம்பு-மூங்கில் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தையல் வேலை நிலையம்.

5. பார்த்திபனூரில் உள்ள பாய் நெசவுப் பயிற்சி நிலையம்.

கதர் வாரியம்.

6. ஜம்னமருதூரில் உள்ள தேனீ வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

7. நீலகிரி மாவட்டம் குன்னூரில் ஸ்ரீ சற்குரு ராஜயோக ஆசிரமத்தில் உள்ள பழங்குடி மக்கள் தங்கிப் பயிலும் பள்ளியில் தச்சுவேலை பிரம்பு வேலையில் பயிற்சி—தயாரிப்பு நிலையம்.

8. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் ஏலகிரி மலையில் தேனீ வளர்ப்புத் தொழில்.

1967–68.

மகளிர் நலத் துறை

1. கீழ்க்கோத்தகிரியில் உள்ள தையல் வேலைப்பிரிவு.

தொழில் துறை

2. திருச்சிகடியில் உள்ள சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் செய்யும் பயிற்சி—தயாரிப்பு நிலையம்.

3. ஜம்னமருதூரில் உள்ள ஆதாரத் தச்சு வேலை-கொல்லுப் பட்டறை வேலையில் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையம்.

1968–69.

தொழில்-வாணிக இயக்குநர், சென்னை

1. கூடை தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், உதகமண்டலம் (வேலைத் திட்டம்

2. பயிற்சி-உற்பத்தி நிலையம், கோத்தகிரி.

3. அரசாங்க தச்சுவேலை-கொல்லுப்பட்டறை பயிற்சி நிலையம், ஜம்னமருதூர் (திட்டத்தில் சேராதது).

கதர்–கிராமத் தொழில் வாரியம், சென்னை.

இல்லை.

1969 மார்ச் 13]

மகளிர் நல இயக்குநர், சென்னை.

1. கீழ் கோத்தகிரியில் உள்ள தையல் வேலைப்பிரிவு.

2. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்பணி நிலையத்தின் முந்தையப் பயிற்சியாளர்களுக்கு மேசை, நாற்காலிகள், கருவிகள் வழங்குதல்.

குற்றப்பட்டியலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்.

1966-67.

மகளிர் நலத் துறை

1. சேலம் மாவட்டம் முத்தம்பட்டியில் கயிறு தயாரிப்பு பிரிவு.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டம், தேவர்குளத்தில் ஆயத்த உடைகள் தயாரிக்கும் தையல் வேலை நிலையம்.

தொழில் துறை.

3. பார்த்திபனூரில் பாய் நெசவுப் பயிற்சி நிலையம்.

4. அஜீஸ் நகரில் கயிற்றுப் பணி பயிற்சி நிலையம்.

5. பம்மல் குடியிருப்பில் பாய்நெசவு-தையல் வேலை நிலையம்.

1967-68.

மகளிர் நலத் துறை.

1. சேலம் மாவட்டம் முத்தம்பட்டியில் கயிறு தயாரிப்புப் பிரிவு.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டம் தேவர் குளத்தில் தையல் வேலை ஆயத்த உடைகள் தைக்கும் நிலையம்.

தொழில் துறை.

3. பார்த்திபனூரில் பாய் நெசவுப் பயிற்சி நிலையம்.

4. அஜீஸ் நகரில் கயிற்றுப் பணி பயிற்சி நிலையம்.

5. பம்மல் குடியிருப்பில் பாய் நெசவு-தையல் வேலை நிலையம்.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்.

1968-69

தொழில்-வாணிக இயக்குநர், சென்னை.

1. சின்னமனூர் கூட்டுறவுத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை.
2. கயிற்றுப் பணிப் பயிற்சி-உற்பத்தி நிலையம், அஜீஸ் நகர்.
3. பொது நோக்குப் பொறியியல் பணிக்களரி, முதுகுளத்தூர்.
4. பொது நோக்குப் பொறியியல் பணிக்களரி, வீரக்கேரளம்புதூர்.
5. பொது நோக்குப் பொறியியல் பணிக்களரி, சேக்கானூரணி.
6. தேனீ பிரம்புப் பணியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.
7. பம்மல் குடியிருப்பில் பாய் நெசவு-தையல் வேலை நிலையம்.

கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம், சென்னை.

இல்லை.

மகளிர் நலத் துறை இயக்குநர், சென்னை.

1. தேவர்குளம் ஆயத்த உடைகள் தயாரிப்பு நிலையம், திருநெல்வேலி.
2. சேலம் மாவட்டம் முத்தம்பட்டியில் கயிறு உற்பத்தி பிரிவு.

பிற்சேர்க்கை II.

அரிசனங்கள் பயனடைவதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பிறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவுப் பால் வழங்கும் சங்கங்களின் பட்டியல்—

தொடர் எண்.	சங்கத்தின் பெயர்.	மாவட்டம்.
(1)	(2)	(3)
1966–67—		
1	கே. பெருமாள்பட்டி	மதுரை.
2	விரகனூர்	,,
3	என்.எம். ஆர். சுப்பராம நகர் ..	,,
4	ஷெனாய்நகர்	,,
5	அவனியாபுரம்	,,
6	குன்னூர்	ராமநாதபுரம்.
7	கோட்டையூர்	,,
8	ராமசாமியாபுரம்	,,
9	கோபாலபுரம்	,,
10	பெரும்பச்சேரி	,,
11	மணியம்பட்டி	,,
12	காரை	வட ஆர்க்காடு.
13	பள்ளிகொண்டா	,,
14	செதுவாலை	,,
15	மாதனூர்	,,
16	எமச்சேரி	செங்கல்பட்டு.
17	சின்னாண்டிமடம்	,,
18	மன்னஞ்சேரி	,,
19	கல்லாடிப்பட்டு	,,
20	சோமங்கலம் (மேலாத்தூர்)	,,
21	முகையூர்	தென் ஆர்க்காடு.
22	துணிசிரமேடு	,,
23	பணப்பட்டு	,,
24	சி. தண்டேச்வர நல்லூர்	,,
25	தில்லைவிடங்கன்	,,
26	கொடியாலம்	,,
27	தாதயன்பட்டி	சேலம்.
28	மேல்கால்பாளையம்	,,
29	சிக்கனம்பட்டி	,,
30	பொட்டிபுரம்	,,

1969 மார்ச் 13]

தொடர் எண்.	சங்கத்தின் பெயர்.	மாவட்டம்.
(1)	(2)	(3)
1966-67—தொடர்ச்சி.		
31	மணக்கால்	திருச்சிராப்பள்ளி.
32	அமிருதராயநல்லூர்	,,
33	திம்மராயசமுத்திரம்	,,
34	ஆலக்குடி	தஞ்சாவூர்.
35	வண்ணாரப்பேட்டை	,,
36	சவரியார்கோயில்	,,
37	பாளையூர்	,,
38	நேமம்	,,
1967-68—		
39	சிறுவள்ளூர்	செங்கல்பட்டு.
40	பூதூர்	,,
41	தென்னேரி	,,
42	தாமல்	,,
43	ஜப்ராபேட்	வட ஆர்க்காடு.
44	ஏலகிரி	வட ஆர்க்காடு.
45	வடமூர்	தென் ஆர்க்காடு.
46	கீடுவேலிச்சாவடி	,,
47	பி. சித்தேரி	,,
48	செங்கல்மேடு	,,
49	நஞ்சலூர்	,,
50	பெருங்கலூர்	,,
51	வரண்டையாண்பட்டி	,,
52	விலகம்	,,
53	வக்காரமாவி	,,
54	வரகூர்	,,
55	சிந்தார்கல் காலனி (திண்டிவனம் நகர்).	,,
56	செம்மன்குடி	தஞ்சாவூர்.
57	தாராநல்லூர்	திருச்சிராப்பள்ளி.
58	பாராவை	மதுரை.
59	வி. புதுப்பட்டி	,,
60	வெள்ளையபுரம்	ராமநாதபுரம்
61	கல்யாணபுரம்	,,
62	சிவகெங்கை	,,
63	புதூர் பாண்டியபுரம்	திருநெல்வேலி.
64	தூசூர்	சேலம்.
65	காவேரி குறுக்கு (மடையன்குட்டை கிராமம்).	

தொடர் எண்.	சங்கத்தின் பெயர்.	மாவட்டம்.
(1)	(2)	(3)
1968-69 (உதவி அளிப்பதற்காக அரசினல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவை)—		
66	வல்லக்கோட்டை	செங்கல்பட்டு.
67	நாவாயூர்	தென் ஆர்க்காடு.
68	வளவனூர்	,,
69	செங்காரப்பாளையம்	,,
70	காட்டு கூடலூர்	,,
71	பாலுத்தங்கரை	,,
72	வினலூர்	,,
73	அடிவாரகனத்தான்	,,
74	முத்துக்குமராச்சியம்மன்	,,
75	லால்புரம்	,,
76	கூத்தூர்	,,
77	ரோசாணை	,,
78	வானமாதேவி	,,
79	கீழ்வரைப்பேட்டை	,,
80	மேம்லா அரசின பால் வழங்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்.	வட ஆர்க்காடு.
81	வாச்சனூர்	,,
82	பாளையமாங்காடு	,,
83	கிருஷ்ணசாயபுரம்	திருச்சிராப்பள்ளி.
84	எ. பாலூர்	,,
85	கொடியலம்	,,
86	ஆதவத்தூர்	,,
87	சிறுத்தையூர்	,,
88	ஆச்சாலாபுரம்	தஞ்சாவூர்.
89	சேரளன்பட்டி	மதுரை.
90	சக்கம்பட்டி	,,
91	நரகமலை புதுக்கோட்டை	,,
92	தேவிநாயக்கம்பட்டி	,,
93	சாத்தன்குடி	,,
94	ராயப்பன்பட்டி	,,
95	அல்லிநகரம்	,,
96	புதுக்குடி	ராமநாதபுரம்
97	மானமதுரை	,,
98	அகசம்பட்டிக்காக வத்திராயிருப்பு பால் வழங்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்.	,,
99	வெள்ளலூர்	கோயம்புத்தூர்.
100	காரவைப்பட்டி	சேலம்.
101	பாச்சல்	,,
102	ஆதியம்மன்கோட்டை	,,

பிற்சேர்க்கை III.

அரிசனங்களுக்கான கூட்டுறவு நிலக் குடியேற்றச் சங்கங்களின் பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், சங்கத்தின் பெயரும்.	மாவட்டத்தின் பெயர்.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி. கடன்.	உதவித் தொகை.	பயிரிடும் பரப்பளவு.
(1)	(2)	(3) ரூ.	(4) ரூ.	(5) ஏக்கரில்.
I. சென்னை வட்டாரம்—				
1 தம்மனூர்	செங்கற்பட்டு			
2 கரணைப் புதுச்சேரி				
3 கருங்குழிப்பள்ளம்				
4 பொன்பாடி		2,02,972	1,69,352	1,443·79
5 நெமலூர்				
6 கெங்கவரம்	வட ஆர்க்காடு			
7 அய்பேடு				
8 பெருங்களத்தூர்				
II. தஞ்சாவூர் வட்டாரம்—				
9 பிச்சன்கோட்டம்		69,087	40,737	269·56
10 கொடியாலம் பரவத்தூர்	தஞ்சாவூர்			
11 சன்னாரப்பட்டி				

தொடர் எண்ணும், சங்கத்தின் பெயரும்.	மாவட்டத்தின் பெயர்.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி. கடன்.	உதவித் தொகை.	பயிரிடும் பரப்பளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ரூ.	ரூ.	ஏக்கரில்.
III. திருச்சிராப்பள்ளி வட்டாரம்—				
12 வேலூர்				
13 மரவநத்தம்				
14 தென் பொன்பரப்பை (திட்டம் I) ..				
15 தென் பொன்பரப்பை (திட்டம் II) ..				
16 ராயர்பாளையம்				
17 சூகையூர்	தென் ஆர்க்காடு			
18 பொக்கம்பாடி				
19 மூங்கில்பாடி				
20 பங்காரம்				
21 புல்லூர்				
22 இண்டேலி				
23 கிளியானூர்		7,55,400	5,34,350	6,929·00
24 திருவாமூர்				
25 சிறுகுடி				
26 நெற்குணம்	திருச்சிராப்பள்ளி			
27 கள்ளங்காடு				
28 கேசம்பட்டி				
29 பூஞ்சுத்தி				
30 கோட்டக்குடி				
31 சின்னமநாயக்கன்பட்டி	மதுரை			
32 சந்தையூர்				
33 கோபாலபுரம்				

IV. திருநெல்வேலி வட்டாரம்—

34	கோட்டைக்காரன்குளம்	திருநெல்வேலி	1,64,675	1,77,540	1,046·63
35	பனங்குடி				
36	கனந்தனேரி				
37	பிடனேரி				
38	தாரகனேந்தல்	ராமனாதபுரம்			
39	வேலங்குளம்				
40	அருப்பனேந்தல்				

V. சேலம் வட்டாரம்—

41	நாவலூர்	சேலம்	7,68,619	6,60,857	4,573·46
42	நத்தக்கரை				
43	சிறுவாச்சியூர் (திட்டம் I)				
44	சிறுவாச்சியூர் (திட்டம் II)				
45	பெரியேரி				
46	மண்மலே				
47	தம்மன்பட்டி				
48	உணத்தூர்				
49	சிங்கிபுரம்				
50	புதுப்பட்டி				

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொடர் எண்ணும், சங்கத்தின் பெயரும். (1)	மாவட்டத்தின் பெயர். (2)	ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி. கடன். (3)	ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி. உதவித் தொகை. (4)	பயிரிடும் பரப்பளவு. (5)
		ரூ.	ரூ.	எக்கரில்.
51 மாந்தப்பள்ளி	தர்மபுரி			
52 கக்கன்புரம்	தர்மபுரி			
53 தல்லி	தர்மபுரி			
54 சிக்கரசம்பாளையம்	கோயம்புத்தூர்			
55 பராங் நகர்	கோயம்புத்தூர்			
56 வடுகப்பட்டி	கோயம்புத்தூர்			
57 எருமாடு	நீலகிரி			
58 மாவனஹள்ளி	நீலகிரி			
	மொத்தம்	19,60,753	15,82,836	14,262·64

குறிப்பு.—(1) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், சேலகம்பட்டி நிலக் குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கம் (தஞ்சாவூர் வட்டாரம்) சங்கம் அமைப்பதற்காக அளித்த ஒப்பளிப்பு ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது.

(2) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் நெய்த்தாலபுரம் நிலக் குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கமும் (சேலம் வட்டாரம்) சேலம் மாவட்டத்தில் சொக்கனூர் அக்ரஹாரம் நிலக் குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கமும் (சேலம் வட்டாரம்) தற்போது செயல்படுவதில்லே.

1969 மார்ச் 13]

பிற்சேர்க்கை IV.

பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினரின் நலனுக்காக 1961–62-லிருந்து 1967–68-வரை செலவழித்த மொத்தத் தொகை, 1968–69-ல் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் தொகை, 1969–70-ம் ஆண்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ஆகியவற்றைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—

ஆண்டு.	செலவழித்த தொகை. (ரூ. இலட்சத்தில்.)	
1961–62	363·82	மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலம்.
1962–63	415·60	
1963–64	452·95	
1964–65	488·42	
1965–66	538·09	
1966–67	617·12	
1967–68	631·19	
1968–69 (அரசாங்கத்தால் முடிவு செய்யப்பட்ட திருத்த மதிப்பீடு).	642·28	
1969–70 திட்ட மதிப்பீடு.	696·92	

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

LIBRARY
19 AUG 1970
STATE LEGISLATURE, MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS